

Titel: 1916: Lov

Citation: "1916: Lov", i *1916: Lov*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r31-shoot-d1e3416.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1916: Lov

Nr. 90. 11te April.

Lov om Rettens Pleje.*)

Vi Christian den Tiende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gøre vitterligt : Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Bog.

Domsmagten m. m.

Første Afsnit.

Domstolenes Ordning.

Kapitel 1.

Retterne.

§ 1.

De almindelige Domstole er Højesteret, Landsretterne og Underretterne samt Sø- og Handelsretten i København.

Rigsretten, Sessionerne, de gejstlige og militære Retter omfattes ikke af denne Lov. Det samme gælder om de i Lov Nr. 35 af 15. Februar 1895 omhandlede Konsularretter, den ved Lov Nr. 225 af 14. April 1905 § 35 under Navn af Akkordretten oprettede Domstol, de i Lov Nr. 77 af 19. April 1907 §§ 11 og 12 og i Lov Nr. 134 af 8. Juni 1912 omhandlede Voldgiftsretter samt den i sidstnævnte Lovs § 7 omhandlede stående Voldgiftsdomstol, for så vidt der ved de nævnte Love er fastsat særlige Regler for disse Retter. Regeringen bemyndiges dog til ved kongelig Anordning at fastsætte sådanne Lempelser i disse Særregler, som denne Lov nødvendiggør.

Det har sit Forblivende ved de Bestemmelser om den faste Voldgiftsret, som indeholdes i Lov Nr. 81 af 12. April 1910, dog at Bestemmelserne i nærværende Lov kommer til Anvendelse i Stedet for de tilsvarende Regler i Lov Nr. 53 om Rettens Pleje af 26. Marts 1909.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1913—14: Folket. Tid. Sp. 2775, 2776, 3129, 4406. 4493: Landst. Tid. Sp. 1212, 1328; Till. A. Sp. 3337; Till. B. Sp. 1909, 2801; Till. C. Sp. 993; Rigsdagstidenden for 1915 — 16: Folket. Tid. Sp. 1630. 1923, 3318. 3356; Landst. Tid. Sp. 655, 1160. 1233; Till. A. Sp. 2641; Till. B. Sp. 739, 2033; Till. C. Sp. 265, 2083.

Nr. 90 Lov af 11. April om Rettens Pleje. 57

Nr. 90. 11te April.

§ 2.

Højesteret er øverste Domstol for hele Riget. Den har sit Sæde i København og består af en Formand og 12 andre Højesteretsdommere. I Formandens Sted træder i fornødent Fald den efter Embedsalder ældste af Rettens tilstedeværende Dommere.

I hver Sags Afgørelse ved Højesteret deltager, for så vidt ikke andet særlig er bestemt, mindst 9 Dommere. Haves i nogen Sag ikke det fornødne Antal af Højesteretsdommere til Rådighed, kalder Formanden en eller flere Landsdommere til at deltage i Sagens Behandling.

§ 3.

Skriverforretningerne ved Højesteret samt Oppebørsel af og Regnskabsafklæggelse for Retsafgifter forestås af en Justitssekretær. Ved Skriverkontoret ansættes 3 Fuldmægtige og det øvrige fornødne Kontorpersonale.

Højesterets Formand træffer Bestemmelse om Forretningernes Fordeling.

§ 4.

Der skal være 2 Landsretter: Østre Landsret og Vestre Landsret, hver med samme Landområde, som henholdsvis Landsoverretten i København og Landsoverretten i Viborg hidtil har haft.

Østre Landsret, der har sit Sæde i København, består af en Formand og 17 andre Landsdommere; Vestre Landsret, der har sit Sæde i Viborg, består af en Formand og 12 andre Landsdommere.

I Formandens Forfald træder i fornødent Fald det efter Embedsalder ældste tilstedeværende Medlem af Retten i hans Sted.

§ 5.

Landsretternes Domsmyndighed omfatter dels Behandling og Påkendelse i første Instans af Retssager i det Omfang, som bestemmes ved Reglerne i denne Lov, dels Prøvelse i anden Instans af Underretternes Behandlinger og Afgørelser overensstemmende med de nævnte Regler. Endvidere kan Kære rejses for Landsretten over Underrettens Afgørelser vedrørende de i § 14 a—c og f ommeldte Forhold.

§ 6.

Hvor ikke andet er særlig bestemt i denne Lov, deltager i de enkelte Landsretssagers Behandling mindst 3 af Rettens Dommere. Sagens Fordeling mellem Dommerne bestemmes af Formanden efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 7.

I de Straffesager, ved hvis Pådømmelse Nævninger medvirker, samt i andre Sager, når de i Medfør af § 11 behandles ved et Ting (jfr. § 23) udenfor Rettens Sæde, kan Landsrettens Formand overdrage til en anden af Rettens Dommere at beklæde Formandspladsen. Ved hver Landsret kan, om fornødent, sådant Hverv overdrages til 3 af Rettens Dommere. Overdragelsen sker for et År ad Gangen og kan fornys.

§ 8.

I andre Sager end de i § 7 nævnte beklædes Formandspladsen af Rettens Formand eller, når han ikke

deltager i Behandlingen, af den efter Embedsalder ældste af de Dommere, af hvem Retten dannes.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 9.

Sø- og Handelsretten i København, der har at behandle Sø- og Handelssager, som i Henhold til denne Lovs Bestemmelser anlægges i København, samt de Straffesager, der efter de hidtil gældende Regler har hørt under Sø- og Handelsretten, består af en af Kongen beskikket Formand, en ligeledes af Kongen beskikket Næstformand samt så mange handelskyndige og søkvndige Medlemmer, som fastsættes ved kongelig Anordning, der endvidere bestemmer Medlemmernes Funktionstid.

De sø- og handelskyndige Medlemmer vælges på den i Lov af 19. Februar 1861 § 3 angivne Måde og skal have de i samme Lovs § 4 nævnte Egenskaber, ligesom Bestemmelserne i Lovens §§ 6 og 7 skal gælde om dem. De søkyndige Medlemmer behøver ikke at have Bopæl i København.

Til at deltage i Behandlingen af borgerlige Sager, der angår Skibsføreres og Mandskabs Rettigheder, Pligter og Forhold vedrørende disse deres Stillinger eller Handelsbetjentes og Lærlinges Tjenesteforhold til deres Principaler, eller Straffesager anlagte mod Mandskabet, vælges et ved kongelig Anordning fastsat Antal Medlemmer, hvis Funktionstid ligeledes bestemmes ved Anordningen.

Disse Medlemmer vælges af den i Lov 19. Februar 1861 § 3 nævnte Valgforsamling blandt Mænd, der foruden at fyldestgøre de i Lovens § 4, 2det og 4de Punktum, fastsatte Betingelser hører til Skibes Mandskab eller til det underordnede Handelspersonale.

Af disse Medlemmer tiltræder der eet, når Retsformanden eller en af Parterne i ovennævnte Sager forlanger det.

Til at sætte Retten udkræves under Domsforhandling i borgerlige Sager, der i Medfør af §§ 224—225 vilde høre under Landsretterne, Tilstedeværelsen af Formanden eller Næstformanden og 4 sø- eller handelskyndige Dommere, under Domsforhandling i Sager, der ifølge de nævnte Paragraffer vilde høre under Underretterne, af Formanden eller Næstformanden og 2 sø- eller handelskyndige Dommere. Under Forberedelse af Domsforhandling i borgerlige Sager beklædes Retten af Formanden eller Næstformanden alene, dog at denne altid er berettiget til at tilkalde indtil 4, henholdsvis 2 sø- eller handelskyndige Dommere og, dersom Retshandlingen angår en Sag, der skal pådømmes ved Sø- og Handelsretten, og den består i Vidneførsel, Afhjæmning af Syn eller Skøn, Afhøring af Part, Modtagelse af Partsed eller Kendelse om et omtvistet Punkt, i Regelen bør tilkalde samtlige de sø- eller handelskyndige Dommere, der skal deltage i Pådømmelsen, for så vidt sådan Tilkaldelse ikke i det enkelte Tilfælde frembyder Vanskeligheder.

Under Domsforhandling i Straffesager (Lov af 19. Februar 1861 § 17), samt når Søforklaringer eller Søforhør skal optages, dannes Retten af Formanden eller Næstformanden og 2 søkyndige Dommere. I førstnævnte Sager kan det dog, enten straks ved Sagens Begyndelse eller senere, af Formanden, efter Samråd med Næstformanden, bestemmes, at der skal tilkaldes 4 søkyndige Dommere, når Sagens Omstændigheder taler derfor, såsom at der formenes at blive Spørgsmål om at frakende Skipper Ret til at føre Skib eller Styrmand, Maskinmester eller Lods Ret til at gøre Tjeneste i sådan Egenskab, eller at i Tilfælde af Skibes Sammenstød, eller lignende. Sagen kan afføde betydelige Erstatningskrav. I de Straffesager, som behandles ved Sø- og Handelsretten i Medfør af Lov om Straf for Brug af urigtige Varebetegnelser m. m. af 8. Juni 1912 § 16,

dannes Retten under Domsforhandling af Formanden eller Næstformanden og to handelskyndige Dommere. Udenfor Domsforhandling beklædes Retten i Straffesager af Formanden eller Næstformanden alene. Endvidere er Formanden eller Næstformanden berettiget til på egen Hånd at slutte offentlige Politisager på den i §§ 936 og 937 nævnte Måde.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Ved Sø- og Handelssager forstås i denne Lov de borgerlige Sager, i hvilke Fagkundskab til Søforhold eller til Handelsforhold skønnes at være af Betydning; og ved Afgørelsen heraf vil der være at tage særligt Hensyn til, om begge Parter ønsker Sagen behandlet som Sø- og Handelssag.

I København bliver Handlendes, Fabrikanters og Skibsrederes Konkursboer derhos at behandle af Sø- og Handelsretten under Ledelse af Formanden eller Næstformanden. I hvert enkelt Bos Behandling deltager Formanden eller Næstformanden og 2 af de sø- og handelskyndige Medlemmer.

Retten bestemmer selv den Omgang, hvorefter de sø- og handelskyndige Medlemmer skal deltage i Rettens Møder og Boernes Behandling.

Forretningernes Fordeling mellem Formanden og Næstformanden bestemmes af Formanden efter Forhandling med Næstformanden.

§ 10.

Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter forestås ved hver Landsret af en Justitssekretær, der tillige er Retsskriver. Desuden ansættes der ved Landsretterne, foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale, ved Østre Landsret 6, ved Vestre Landsret 3 Fuldmægtige. Landsrettens Formand træffer Bestemmelse om Forretningernes Fordeling.

Ved Sø- og Handelsretten indrettes et af Formanden ledet Skriverkontor, hvorved ansættes en Justitssekretær samt to Fuldmægtige foruden det øvrige fornødne Kontorpersonale.

§ 11.

Domsbehandling af Sager, i hvilke Nævninger skal medvirke, foregår dels på det Sted, hvor Landsretten har sit Sæde, dels på andre ved kongelig Anordning dertil fastsatte Steder i Landsretskredsen. I Anordningen bestemmes, hvilke Dele af Landsretskredsen der skal henlægges til hvert af disse Tingsteder.

Når der i andre Landsretssager i første Instans er truffet Bestemmelse om, at umiddelbar Bevisførelse

undtagelsesvis skal finde Sted (§§ 360, 369 og 922), kan Landsretten, når det for sådan Bevisførelses Skyld findes formålstjenligt, bestemme, at Domsforhandlingen helt eller delvis skal foregå udenfor Rettens Sæde. Sager, i hvilke sådan Bestemmelse er truffet, kan henvises til Behandling og Påkendelse på de Ting, der i Henhold til Regelen i denne Paragrafs 1ste Stykke afholdes udenfor Landsrettens Sæde.

§ 12.

Landsretskredsene inddeles i Underretskredse. Staden København udgør en Underretskreds. I øvrigt deles Riget i 88 By- og Herredsretskredse, således som det angives på den nærværende Lov vedføjede Tavle. Forandring i Underretskredsens Område kan ske ved kongelig Anordning.

§ 13.

Underrettens Virkekreds omfatter Behandling og Påkendelse af Retssager og Foretagelse af Retshandlinger i det Omfang, som bestemmes ved Reglerne i denne Lov.

§ 14.

Til Underretternes Virkekreds henhører fremdeles udenfor den egentlige Retspleje, hvortil også henregnes Skifteforvaltning og Fogedforretninger — derunder Auktionsforretninger —:

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

- a. Tinglæsningsvæsenet;
- b. de Retsbetjentene ved Lov af 23. Januar 1862 angående Tiendevederlagets Berigtigelse påhvilende Forretninger;
- c. Udmeldelse af Syns- og Skønsmænd udenfor Retsplejen, for så vidt den ikke kan ske af Øvrigheden, jfr. § 213;
- d. Formandsskabet i Landvæsenskommissioner overensstemmende med Lov af 30. December 1858 § 2,

samt udenfor Københavns Byrets Område:

e. de ved Lov af 26. Maj 1868 om umyndiges Midlers Forvaltning § 7, jfr. Bekendtgørelse af 11. Maj 1869, og ved samme Lovs § 10 til Skifteretterne henlagte Forretninger, for så vidt Bogen om den borgerlige Retspleje ikke medfører Forandring heri;

f. Notarialforretninger.

§ 15.

Københavns Byret, som udgør Underret for København, består af en Formand og 20 andre Dommere. Af disse er to Fogder og to Skifteforvaltere. Byretten deles i 16 Afdelinger, som hver beklædes af en enkelt Dommer, der behandler og påkender de til Afdelingen henlagte Sager. Almindelige Regler om Forretningernes Fordeling mellem Afdelingerne fastsættes af Rettens Formand med Justitsministerens Billigelse. Indenfor de herved dragne Grænser foretages Fordelingen af Formanden, der tillige efter Forhandling med Rettens øvrige Medlemmer fordeler Afdelingerne mellem disse. Når det gøres fornødent, kan Formanden overdrage til et Medlem af Retten midlertidig eller i enkelte Sager tillige at udføre Forretninger i en anden Afdeling end den ham tildelte.

§ 16.

Til Københavns Byret hører et Skriverkontor samt et Pante- og Brevskriverkontor.

Skriverkontoret, hvorunder Skriverforretningerne ved Byrettens forskellige Afdelinger samt Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter vedrørende Domssager og Skiftevesenet hører, forestås af en Justitssekretær; der ansættes 21 Fuldmægtige foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale.

Fogedforretninger og de til Skifteforvaltningen hørende Forretninger kan, for så vidt der ikke derved bliver Spørgsmål om Afgørelse af Tvistigheder, efter Dommerens Bestemmelse udføres af en Fuldmægtig eller en anden dertil af Byrettens Formand bemyndiget Person. To af Fuldmægtigene tillægges der under Benævnelsen Underfogder Bemyndigelse til på eget Ansvar at afsige de under Fogedforretninger forefaldende Kendelser, således at der med Hensyn til Påanke og Kære gælder de samme Regler som med Hensyn til vedkommende Dommere i Byretten, jfr. Kapitel 53.

Pante- og Brevskriverkontoret, hvorunder Skøde- og Pantebøgernes Førelse hører, forestås af en Pante- og Brevskriver, og der ansættes 4 Fuldmægtige foruden det i øvrigt fornødne Kontorpersonale. Beslutninger vedkommende Bøgernes Førelse kan indenfor det af Pante- og Brevskriveren fastsatte Område tages af en Fuldmægtig på eget Ansvar. Tinglæsninger og Aflæsninger foregår ved de Afdelinger, som behandler borgerlige Domssager. Rettens Formand fastsætter Fordelingen med Justitsministerens Billigelse.

Oppebørsel af og Regnskabsaflæggelse for Retsafgifter forestås for Fogedforretningernes Vedkommende af Fogderne og for Pante- og Brevskriverforretningernes Vedkommende af Pante- og Brevskriveren.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 17.

Udenfor København består Underretterne hver af en Dommer, der tillige er Retsskriver, dog at der i Frederiksberg Birk ansættes 3 Dommere, mellem hvem Forretningerne fordeles ved kongelig Anordning.

Til Forretningerne som Retsskriver henregnes:

- 1) Besørgelsen af de under Retten hørende Skriverforretninger og Udfærdigelser, derunder Udskrifter af Retsbøgerne;
- 2) Oppebørsel af Retsafgifter og Regnskabsaflæggelse herfor;
- 3) Ekspedition af Dokumenter, der tinglæses eller aflæses, og Førelse af Skøde- og Pantebøgerne og
- 4) Notarialforretninger.

I Underretskredse, hvor Folketallet efter sidste Folketælling overstiger 40,000 Indbyggere (jfr. dog angående Frederiksberg Birk Paragraffens 1ste Stykke), ansættes en særlig Dommer, til hvilken henlægges de Dommeren og Skrивeren ved Underretterne påhvilende Forretninger vedrørende Strafferetsplejen og Skifteforvaltningen.

På Underretsdommerens Begæring kan der af Landsrettens Formand meddeles dertil egnede Personer (§ 45) Bemyndigelse til på Dommerens Ansvar at udføre Fogedforretninger, de til Skifteforvaltningen hørende Forretninger eller Dele af samme, Notarialforretninger samt de i § 1018, 1ste Stykke, omhandlede Forhør. Bemyndigelse til at udføre nogen Del af de egentlige Dommerforretninger kan kun meddeles af Justitsministeren.

Med Hensyn til Udlægs og Udpantningers Foretagelse ved Politimesteren og Sognefogeden gælder Reglerne i 3die Bogs 3die Afsnit.

§ 18.

I Søsager samt i de Straffesager, der efter de hidtil gældende Regler har hørt under Søretterne, tiltrædes Underretten udenfor København af 2 søkyndige Mænd overensstemmende med Reglerne i Lov om Sørætter af 12. April 1892 §§ 2, 3, 4 og 5, og således at Retten kan beklædes af Formanden alene i de i nævnte Lovs § 1. 2det Stykke, 1ste og 2det Punktum, angivne Tilfælde.

§ 19.

Ved kongelig Anordning bestemmes Tingstederne for Underretterne udenfor København. Bortfalder et af de nuværende Hovedtingsteder, oprettes der på det pågældende Sted et Bitingsted for Retskredsen.

Tildeles der en Retskreds flere Tingsteder, fastsætter Anordningen de Dele af Kredsen, som med Hensyn til Rettens ordentlige Møder skal henhøre til ethvert af disse. Tinglæsning og Aflæsning af Dokumenter skal dog for hele Retskredsen foregå ved det Tingsted, der i Anordningen betegnes som Hovedtingsted, men

1916: Lov,

Dommeren er pligtig ved de ordentlige Retsmøder på ethvert Tingsted i Kredsen at modtage Dokumenter, som indleveres til Tinglæsning eller Aflæsning, samt efter Forudbegæring at udlevere tinglæste og aflæste Dokumenter.

Dommeren skal have Bolig ved Kredsens Tingsted (Hovedtingsted). Dog kan Justitsministeren tilstede Afvigelse herfra.

Skønnes det efter Omstændighederne fornødent, kan det ved kongelig Anordning bestemmes, at Dommeren på et eller flere Steder i Retskredsen udenfor Hovedtingstedet vil have at indrette en Afdeling af sit Embedskontor. Justitsministeren træffer Bestemmelse om Kontordagenes Antal og Kontortidens Længde.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Der tilkommer Underretterne den samme Myndighed til at bestemme, at Domsforhandlingen skal foregå udenfor Rettens Sæde. som ved §11, 2det Stykke, 1ste Punktum, er tillagt Landsretten.

§ 20.

Sø- og Handelssager kan behandles ved de for almindelige borgerlige Retssager dannede Retter, når begge Parter er enige herom.

Begæring om, at en Sag skal behandles som Sø- eller Handelssag, eller Indsigelse derimod skal fremsættes senest på den første Tægtedag. Rettens Afgørelse af Spørgsmål derom kan ikke medføre Afvisning af Sagen, men kun Henvisning af dens videre Behandling til den rette Domstol. Kærefristen er 3 Dage.

Sø- og Handelssager, der ellers vilde være at behandle udenfor København, kan, når Parterne er enige herom, indbringes for Sø- og Handelsretten i København

§ 21.

Regeringens Ret til at anordne ekstraordinære Retter vedbliver indtil videre i sit nuværende Omfang. Sådanne Retter vil i alle Henseender i Sager, der falder under nærværende Lov, have i deres Fremgangsmåde at anvende denne Lovs Regler uden dog at være bundne ved Bestemmelsen om Retskredsenes Grænser.

For så vidt Straffesager angår, kan dog de ekstraordinære Retters Virksomhed ikke udstrækkes ud over Sagernes Undersøgelse, i hvilken Henseende Bestemmelserne i 4de Bog, 2det og 3die Afsnit, bliver at iagttage, hvorimod Sagernes Pådømmelse skal ske ved de ordinære Domstole.

De ekstraordinære Retter står i alle Afgørelser under Kære og Anke umiddelbart til Højesteret.

Ligeledes kan Kongen dels i Sager, i hvilke der foreligger Sigtelse for Overtrædelse af den borgerlige Lovgivning, og tillige for Forhold, der vedrører Sigtedes Stilling som gejstlig Embedsmand, bestemme, at Sagen i sin Helhed skal undersøges og påkendes enten ved gejstlig eller ved borgerlig Ret, dels i Sager, hvorunder Personer, af hvilke nogle henhører under militære, andre under borgerlige Retter, sigtes for Delagtighed i samme forbryderske Forhold, bestemme, at Sagen i sin Helhed skal undersøges og påkendes ved borgerlig Ret. I disse Tilfælde kan Kongen tilforordne de borgerlige Retter, til hvilke Sagens Undersøgelse og Påkendelse henvises, samt de borgerlige Domstole, hvem Påkendelsen i Tilfælde af Anke tilkommer, hver tvende henholdsvis gejstlige eller militære Medlemmer som Dommere.

Kapitel 2.

Retsmøder.

§ 22.

Højesteret holder Møde til de samme Tider, som hidtil har været brugeligt, men Retten kan bestemme sådanne Forandringer heri, som den måtte anse for hensigtsmæssige, hvorom det fornødne bliver at bekendtgøre i Lovtidenden.

Beslutninger af Retten, som går ud på i Henhold til Reglerne i denne Lov at tilstede Afvigelser fra de almindelige processuelle Regler, er ikke bundne til de foreskrevne eller vedtagne Mødetider.

§ 23.

Til Domsbehandling af Sager, i hvilke Nævninger skal medvirke, afholdes regelmæssigt Ting af Østre Landsret i Løbet af hver Måned i København og i Øvrigt

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

af hver Landsret mindst en Gang i Løbet af hver 3 Måneder på hvert af Tingstederne udenfor København, på Bornholm dog kun en Gang i Løbet af hver 6 Måneder.

Tiden for de ovennævnte regelmæssige Tings Begyndelse bestemmes for hvert Fjerdingår af Landsrettens Formand og bringes til almindelig Kundskab.

Over de Sager, som skal foretages på et Ting, forfatter Landsrettens Kontor — i Straffesager med Overanklagerens Bistand — en Fortegnelse, i hvilken Sagerne opføres i den Orden, i hvilken de formenes at burde foretages, med Angivelse af den Tid, på hvilken hver Sag påregnes at ville kunne komme for. På Fortegnelsen opføres fremdeles de Sager, som i Medfør af §11, 2det Stykke, 2det Punktum, måtte være henviste til Tinget. Denne Fortegnelse forelægges betimeligt Rettens Formand til Godkendelse. Når Fortegnelsen, efter Omstændighederne med de Ændringer, som Formanden måtte have bestemt, er godkendt af ham, bekendtgør Retsskriveren ved Opslag på Tingstedet en overensstemmende hermed affattet Tingliste. Senere Forandringer eller Tillæg indføres på Tinglisten, så snart de er godkendte af Formanden, og foranstaltes så hurtigt som muligt meddelt alle vedkommende.

Overordentlige Ting til Domsbehandling af Straffesager, under hvilke Sigtede er fængslet, afholdes såvel på Rettens Hovedtingsted som på dens andre Tingsteder efter de af Justitsministeren ved Anordning fastsatte Regler.

§ 24.

Til Behandling af andre end de i § 23 nævnte Sager afholder Landsretterne Møder til de Tider, som Retterne bestemmer, og hvorom offentlig Bekendtgørelse finder Sted. Overordentlige Møder kan vedkommende Formand beramme, når sådant af særegne Grunde findes fornødent.

Sø- og Handelsretten i København træffer selv Bestemmelse om Tiden for Rettens Møder og om Bekendtgørelsen heraf.

§ 25.

Bestemmelse om Tiden for ordentlige Møder i de Afdelinger af Københavns Byret, der behandler Domssager, såvel som om Bekendtgørelsen heraf træffes af Byrettens Formand med Justitsministerens Billigelse; overordentlige Møder kan berammes af Dommeren i den pågældende Afdeling. Møder i andre Sager berammes af Dommeren overensstemmende med Reglerne i de følgende Bøger.

§ 26.

For Underretterne udenfor København bestemmes ved kongelig Anordning Tiden for de ordentlige Retsmøder til Domssagers Behandling på de enkelte Tingsteder. Dommeren berammer i hvert enkelt Tilfælde Tiden for andre Retsmøder.

§ 27.

På Søn- og Helligdage afholdes ikke Retsmøder undtagen i påtrængende Tilfælde. Om Tilfældet er påtrængende, afgøres af Retten eller dennes Formand.

§ 28.

Når Hensyn til Retspersonalet eller Rettens øvrige Forretninger kræver det, eller Omstændighederne i øvrigt gør det nødvendigt, kan Formanden afbryde begyndte Retsmøder eller afsige eller udsætte berammede Retsmøder, hvorom da Underretning snarest muligt bliver at give alle vedkommende.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 29.

Retsmøderne er offentlige, hvor ikke det modsatte særlig er foreskrevet. Dog kan Retten undtagelsesvis på Begæring af en Part eller i Embeds Medfør beslutte, at Forhandlingen skal foregå for lukkede Døre, når Hensyn til Sædeligheden eller Orden og Ro i Retslokalet kræver det. Det samme gælder i borgerlige Sager, når offentlig Forhandling vilde tilføje nogen en ufornudden Krænkelser, og i Straffesager, når Statens Forhold til fremmede Magter kræver det, samt med Hensyn til Retshandlinger, som finder Sted udenfor Domsforhandling, når særegne Omstændigheder giver Grund til at antage, at Retsmødets Offentlighed vil være til Hinder for Sagens Oplysning, eller det begæres af Værgen for en Sigtet under 18 År. Domme afsiges stedse i offentligt Møde.

§ 30.

Rettens Beslutning om, at Dørene skal lukkes, sker ved Kendelse, efter at Parterne har haft Lejlighed til at udtale sig. Kendelsen, der i borgerlige Sager ikke er Genstand for Kære, afsiges offentligt; om Dørene skal lukkes under den forudgående Forhandling, afgør Rettens Formand.

Beslutning om, at Dørene skal lukkes, kan træffes såvel ved Forhandlingens Begyndelse som i Løbet af denne; den kan straks eller senere indskrænkes til en Del af Forhandlingen.

§ 31.

Når Domsforhandlingen i en Straffesag holdes for lukkede Døre, har de ved den påtalte Handling forurettede Personer, fremdeles Dommere, Øvrighedspersoner, offentlige Anklagere, Sagførere samt de, der er indkaldte som Nævninger til det pågældende Ting, Adgang til at overvære samme; endvidere kan der af Rettens Formand tilstedes enkelte andre Adgang. Om de Forhandlinger, der af Hensyn til Statens Forhold til fremmede Magter eller til Sædeligheden finder Sted for lukkede Døre, må der ikke af de nævnte Personer gives Meddelelse til nogen, hvem Adgang til at overvære dem ikke har været tilstedet. Ej heller må offentlig Gengivelse af sådanne Forhandlinger i noget Tilfælde finde Sted. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

Hvorvidt der i borgerlige Sager, i hvilke Forhandling finder Sted for lukkede Døre, kan tilstedes enkelte Personer, som ikke har med Sagen at gøre, Adgang, beror på Rettens Formand. Det samme gælder, når i en Straffesag Retshandlinger udenfor Domsforhandling foregår for lukkede Døre. Bestemmelserne i 1ste Stykke, 2det—4de Punktum, om Forhandlinger, der af Hensyn til Statens Forhold til fremmede Magter eller til Sædeligheden holdes for lukkede Døre, finder tilsvarende Anvendelse ved de her nævnte Forhandlinger.

§ 32.

Adgang til offentligt Retsmøde kan nægtes Personer under 18 År samt enhver, der fremstiller sig i en sådan Tilstand, at hans Nærværelse vilde stride mod Rettens Værdighed eller god Orden, i Straffesager desuden Personer, der for Vold eller for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling har været straffede med offentligt Arbejde, Fængsel på Vand og Brød, Fængsel på sædvanlig Fangekost eller Tvangsarbejde uden senere at have fået Æresoprejsning. Rettens Formand kan under enhver Omstændighed for at hindre, at Rummet overfyldes, begrænse Antallet af de Personer, der indlades.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 58

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 3. Retsbøger.

§ 33.

Almindelige Forskrifter om, hvilke Retsbøger der skal føres ved de forskellige Retter, såvel som om deres Indretning og Førelse, kan gives ved kongelig Anordning. Indenfor de derved dragne Grænser bestemmes Retsbøgernes Indretning for de af flere Dommere bestående Retter af Formanden, for de øvrige Retters Vedkommende af Landsrettens Formand.

De Retsbøger, som føres, autoriseres ved de af flere Dommere bestående Retter af vedkommende Formand og ved de øvrige Retter af vedkommende Dommer.

§ 34.

Angående alle Retshandlinger optages Beretning i Retsbogen. I Retsbogen indføres Angivelse af:

- 1) Tiden og Stedet for Retsmødet;
- 2) Navnene på de Personer, der fungerer som Dommere, Nævninger, Retsskriver og Retsvidner;
- 3) Sagens Nummer med Parternes Navne;
- 4) Navnene på de Personer, der er til Stede som Parter eller på disses Vegne eller til deres Bistand, eller Bemærkning om de Forholdsregler, som måtte være truffet med Hensyn til deres Tilkaldelse eller Udelukkelse;
- 5) om Retsmødet er offentligt eller ikke.

§ 35.

Retsbogen skal indeholde en kort Fremstilling af Forhandlingerne. Fuldstændigt optages Parternes Påstande, Begæring og Indsigelser, for så vidt de ikke indeholdes i Skrifter, som overleveres Retten, i hvilket Fald Henvielse er tilstrækkelig, samt Indsigelser, som fremsættes af Vidner, Syns- eller Skønsmænd.

Af Udviklinger og Foredrag til Begrundelse af Påstande, Begæring eller Indsigelser optages intet i Retsbogen, hvor ikke det modsatte udtrykkelig er bestemt; dog kan Formanden beslutte, at enkelte Udtalelser skal optages.

Særlig Bemærkning gøres i Retsbogen om, hvorledes der er gået til Værks med Hensyn til Former, som efter Loven skal iagttages, om, hvad der fremlægges i Retten, og hvilke Dokumenter der er blevet oplæst.

Rettens Afsigelse af Domme og Kendelser og dens øvrige Beslutninger optages i Retsbogen. Domme og Kendelser indføres fuldstændigt i Dombogen.

Om noget i øvrigt skal optages i Retsbogen, beror på, om sådant særlig er foreskrevet i Loven.

§ 36.

Hvor ikke det modsatte er udtrykkelig bestemt, tænder Oplæsning og efter Omstændighederne Vedtagelse af det Retsbogen tilførte kun Sted, når Rettens Formand af særlige Grunde anser det for nødvendigt, enten af egen Drift eller i borgerlige Sager ifølge Begæring af Part, Vidne eller Syns- eller Skønsmænd.

§ 37.

Retsbogen underskrives ved hvert Retsmødes Slutning af Rettens Formand, fremdeles af de Personer, der måtte have fungeret som Retsskriver eller Retsvidner.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Den afgiver Bevis for, hvad der er foregået under Retshandlingen, og særlig for, hvorledes der er gået til Værks med Hensyn til Former, som efter Loven skal iagttages ; Modbevis er ikke udelukket.

§ 38.

Aktstykker og andre Dokumenter, som fremlægges i Retten, forsynes med Fremlæggelsespåtegning.

§ 39.

Stævningerne og Parternes øvrige Processkrifter forbliver i Rettens Arkiv. Af Dokumenter og andre Aktstykker, der benyttes som Bevis, skal, når de forlanges tilbageleverede, Genpart, der bekræftes af Retsskriveren, eller, hvor sådan ikke er ansat, af Dommeren, afgives til Retten; dog undtages herfra Dokumenter, der er Udskrift af Embedsbøger. Om og i hvilket Omfang Genpart skal tages af Handelsbøger, Regnskabsbøger eller andre Dokumenter af betydeligt Omfang, beror på Formanden.

§ 40.

Hvor en Retsskriver er ansat, samler han de enhver Sag vedkommende Dokumenter og bevarer dem samt de af tilbageleverede Originaler tagne Genparter. Ved andre Retter påhviler dette Dommeren. De i Nævningesager overensstemmende med §§ 894 og 898—900 udfærdigede Spørgsmål tilligemed Nævningernes vedtegnede Erklæringer bliver at samle og opbevare som Bilag til Retsbogen.

§ 41.

Udenfor de Tilfælde, for hvilke der i denne Lov er truffet særlig Bestemmelse, kan Parterne samt andre, som deri har retlig Interesse — de sidstnævnte i Straffesager dog først, når Sagen er endt — hos Retsskriveren eller, hvor ingen sådan er ansat, hos Dommeren forlange Udskrift af Retsbøgerne, derunder dog ikke Stemmegivningsbogen, samt af de øvrige hos Retten beroende til en Sag hørende, fremlagte Dokumenter.

Kapitel 4.

Dommere, Retsskrivere, Retsvidner og Retsbude m. m.

§ 42.

Faste Dommere ved Rigets almindelige Domstole beskikkes af Kongen.

Til Højesteret sker Udnævnelse som „Højesteretsdommer“, til Landsret som „Landsdommer“, til hver af de andre Retter — bortset fra Sø- og Handelsretten i København, jfr. § 9 — som „Dommer“ med Angivelse af, hvor pågældende ansættes.

Kun fuldmyndige, uberygtede, vederhæftige Mænd, som har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med bedste Karakter, kan beskikkes. Dog skal Mænd, som har bestået den nævnte Eksamen med Karakteren *haud illaudabilis* efter denne Eksamens tidligere Ordning eller *haud illaudabilis* *Imi gradus* efter den nuværende Ordning, og som i øvrigt opfylder de foran nævnte Betingelser, kunne beskikkes i Embeder som Dommere ved Underretterne udenfor København, når de har været Politimestre eller i mindst 5 År har haft fast Beskikkelse i noget af de i § 52, Iste Stykke, nævnte Embeder eller i Embeder under Politiet i København, eller når de i Løbet af mindst 5 År med fornøden Bemyndigelse jævnlig har deltaget i de

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

egentlige Dommerforretninger ved Underretter udenfor København. Med Hensyn til Udbringelse af det nævnte Tidsrum finder Bestemmelsen i § 43, 4de Stykke, tilsvarende Anvendelse.

§ 43.

Til Højesteretsdommer kan i Regelen kun beskikkes en Mand, der i 3 År har været Landsdommer, Formand i Byretten for København, Formand eller Næstformand i Sø- og Handelsretten, Overretsassessor, Kriminal- og Politiretsassessor, Rigsanklager, Højesteretsagfører, Departementschef i Centraladministrationen eller beskikket Lærer i Lovkyndighed ved Universitetet.

Førend nogen kan beskikkes til Højesteretsdommer, skal han først have godtgjort sin Dygtighed til at have Sæde i Retten ved som Prøve at votere først i mindst 4 Sager, af hvilke mindst den ene skal være borgerlig.

Til Landsdommer kan i Regelen kun beskikkes en Mand, der i 3 År har været enten i nogen af de i 1ste Stykke nævnte Stillinger eller Dommer ved Underret, Politimester, Overanklager, Overretssagfører, Landsretssagfører eller kgl. ansat Embedsmand i Centraladministrationen.

Til Udbringeise af de i ovennævnte Bestemmelser ommeldte 3 År kan Virksomhed i forskellige af de nævnte Stillinger sammenlægges.

Til at indtræde i de i § 21, 1ste og 2det Stykke, ommeldte ekstraordinære Retter skal så vidt muligt faste Dommere beskikkes. Ingen kan beskikkes, som ikke opfylder de i § 42. 3die Stykke, nævnte Betingelser.

§ 44.

Midlertidig Beskikkelse til Højesteretsdommer kan ikke finde Sted. Ved Embedsledighed skal fast Beskikkelse ske inden 6 Måneders Forløb.

Til midlertidig at beklæde andre Dommerembeder, når det på Grund af Embedsledighed eller en fast Dommers Forfald måtte være nødvendigt, meddeler Justitsministeren Beskikkelse. Enhver Dommer ved Underret skal være forpligtet til, når det af fornævnte Grunde skønnes fornødent, at modtage Beskikkelse af Justitsministeriet til, foruden sit eget Embede, midlertidig at beklæde et andet Underdommerembede. Udenfor Tilfælde af Sygdomsforfald kan Embede som Landsdommer, som Dommer i Byretten for København, som Formand eller Næstformand i Sø- og Handelsretten eller som Dommer ved Underret udenfor København ikke holdes besat ved midlertidig Beskikkelse udover et År.

I påtrængende Tilfælde, samt når den faste Dommers Forfald skønnes at ville blive kortvarigt, kan Landsrettens Formand bemyndige til midlertidig at forestå Dommerembedet ved en Underret udenfor København. Herom skal Meddelelse straks ske til Justitsministeren, som træffer endelig Bestemmelse.

Den, som beskikkes til midlertidig at beklæde et Dommerembede, må være i Besiddelse af de samme Egenskaber, som udkræves til at beklæde Embedet som fast Dommer. Dog er det ved Underretterne udenfor København med Hensyn til Eksamensfordringen tilstrækkeligt, at den pågældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren *laudabilis* eller har opnået Karakteren „Bekvem“ eller „Første Karakter“ enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede.

§ 45.

Den Bemyndigelse, som i Henhold til § 17 kan gives til på en Underretsdommers Ansvar at udføre visse denne påhvilende Embedsforretninger, kan kun med-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

deles Personer, som har de i § 42 angivne Egenskaber; dog er det tilstrækkeligt, at den pågældende fyldestgør den i § 44 i Slutningen angivne Fordring med Hensyn til juridisk Eksamen. Bemyndigelse til at udføre Forretninger, der ikke er egentlige Dommerforretninger (§ 17, 4de Stykke, 1ste Punktum), skal også kunne meddeles Kvinder.

§ 46.

Når det på Grund af en Dommers Udelukkelse eller Fritagelse formedelst Inhabilitet måtte være nødvendigt, beskikker Justitsministeren eller, ved Underretterne udenfor København, Landsrettens Formand en Sættedommer.

Med Hensyn til Sættedommerne finder Reglerne i § 44, 4de Stykke, Anvendelse.

§ 47.

Spørgsmål om en Dommers Strafansvar for Overtrædelse af de ham efter Lovene som Dommer påhvilende Pligter bedømmes — bortset fra det i § 43, 2det Stykke, omhandlede Tilfælde — efter Straffeloven og påkendes under en selvstændig Straffesag; dog kan Straffen, hvis den ej overstiger Bøder, i Tilfælde af Anke eller Kære pålægges uden særligt Sagsanlæg, efter at der, om fornødent, er givet vedkommende Dommer Lejlighed til mundtlig eller skriftlig at udtale sig om det pågældende Forhold.

Erstatningsansvar må som hidtil gøres gældende ved Anke. for så vidt det ikke enten efter Bogen om Strafferetsplejen påkendes i Forbindelse med Spørgsmål om Straf eller indtales, efter at Straffedom er fældet over den pågældende.

§ 48.

Gør en Dommer sig som sådan skyldig i Forsømmelse eller Skødesløshed i Embedsførelse, der dog ikke er af en sådan Beskaffenhed, at den ifølge Lovgivningen pådrager Straf, eller udviser han i øvrigt utilbørligt eller usømmeligt Forhold, påhviler det Formanden i den Ret, hvoraf han er Medlem, med Hensyn til Landsretternes Formænd og Formanden samt Næstformanden for Sø- og Handelsretten, Højesterets Formand, samt med Hensyn til de øvrige Dommere, vedkommende Landsrets Formand, i Stilhed at give ham fornøden Advarsel.

Det står derhos enhver, der under Møde for en Ret anser sig krænkede ved utilbørligt eller usømmeligt Forhold fra en Dommers Side, frit for at påklage det af Dommeren udviste Forhold til højere Ret. Klagen, der må fremsættes skriftlig og inden fjorten Dage, efter at Sagens Behandling for pågældende Ret er sluttet, behandles i øvrigt overensstemmende med de i Kapitel 85 givne Regler for Kæremål. Finder den overordnede Ret Klagen begrundet, kan den udtale sin Misbilligelse af Dommerens Adfærd eller pålægge ham en Bøde.

§ 49.

Viser sådan, efter Omstændighederne gentagen Advarsel, Misbilligelse eller Bøde sig frugtesløs, eller har Dommeren gjort sig skyldig i et Forhold, der må svække eller gøre ham uværdig til den Agtelse og Tillid, som Dommerkaldet forudsætter, kan dette drage til Følge efter Omstændighederne Afsættelse uden Pension eller med Pension, beregnet efter Pensionslovens Regler, eller endelig således, at Pensionens Størrelse bliver at bestemme ved særlig Lov. Er der Tale om et efter Straffeloven strafbart Forhold, bliver Sagen af Justitsministeren eller af Formanden at overgive til vedkommende Overanklager for eventuelt at forfølges som

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje

Nr. 90. 11te April.

selvstændig Straffesag. I andet Fald. eller når Dommen i Straffesagen ikke lyder på Embedsfortabelse, afgøres Spørgsmålet ifølge Justitsministerens nærmere Bestemmelse under en af det offentlige mod Dommeren anlagt Sag. Sagen behandles efter de for Landsretsproceduren for borgerlige Sager i 1ste Instans gældende Regler.

I Overensstemmelse hermed bliver det fremdeles at afgøre, hvorvidt en Dommer bør ved Dom afsættes på Grund af vedvarende Ånds- eller Legemssvagthed.

§ 50.

Når Straffesag er rejst mod en Dommer, eller når han må antages at have gjort sig skyldig i sådant utilbørligt Forhold, som omhandles i § 49, såvel som når han er blevet uvederhæftig eller åndssvag, kan han suspenderes. Afgørelse herom træffes, når Talen er om en Dommer ved Underret, af Landsrettens Formand og to af Rettens Medlemmer, og når Talen er om en Højesterets- eller Landsdommer eller om Formanden eller Næstformanden for Sø- og Handelsretten, af Højesterets Formand og to af Rettens Medlemmer.

§ 51.

Beslutning om Ophør af midlertidig Beskikkelse til at beklæde et Dommerembede (§ 44) eller af Bemyndigelse til at udføre Dommergerning efter § 17, 4de Stykke, kan tages af den Myndighed, der har meddelt den, dog, for så vidt det er Landsrettens Formand, med Ret for den pågældende til at forelægge Spørgsmålet for Justitsministeren.

§ 52.

Justitssekretærer ved Højesteret, Landsretterne, Københavns Sø- og Handelsret og Københavns Byret, Pante- og Brevskriveren ved sidstnævnte Ret og samtlige Fuldmægtige ved de nævnte Retter beskikkes af Kongen.

Til midlertidig at beklæde et af de nævnte Embeder, når det på Grund af Embedsledighed eller Forfald måtte være nødvendigt, meddeler Justitsministeren Beskikkelse. I påtrængende Tilfælde, samt når Forfaldet skønnes at ville blive kortvarigt, kan vedkommende Rets Formand give den midlertidige Bemyndigelse. Herom skal Meddelelse straks ske til Justitsministeren, som træffer endelig Bestemmelse.

Til fast eller midlertidig at beklæde de i denne Paragraf nævnte Embeder udkræves, at vedkommende er en fuldmyndig, uberygtet og vederhæftig Mand, samt at han har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen i det mindste med Karakteren *haud illaudabilis* eller har opnået Karakteren „Bekvem“ eller „Første Karakter“ ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede.

§ 53.

Når nogen af de i § 52 nævnte Embedsmænd på Grund af Inhabilitet er udelukket, beskikker vedkommende Rets Formand i fornødent Fald en Mand, som har de i § 52, 3die Stykke, angivne Egenskaber, til at fungere i Sagen.

§ 54.

Klage over en Justitssekretærs og i København over Pante- og Brevskriverens Afgørelser fremsættes inden 6 Måneder for den Ret, ved hvilken han er ansat. Efter at have modtaget den pågældende Embedsmands Erklæring afgør Retten, for Københavns

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Byrets Vedkommende Rettens Formand, Sagen ved Kendelse. Mod denne Kendelse kan rejses Kæremål. Hvor Retsskriverforretningerne påhviler Dommeren, afgøres deslige Klager ved Kære. Kærefristen er i sidstnævnte Tilfælde 6 Måneder.

Med Hensyn til Retsskriveres og Pante- og Brevskriverens Ansvar til Straf og Erstatning for Overtrædelse af deres Embedspligter finder Reglerne i § 47. jfr. § 48, 2det Stykke, tilsvarende Anvendelse.

§ 55.

Til Retsmøder, der i Straffesager afholdes af en Ret, som beklædes af Enkeltdommer, skal, såfremt ingen særlig Retsskriver er til Stede, en Stævningsmand i eller udenfor Retskredsen eller i Mangel af en sådan en fuldmyndig, uberygtet Mand i selvstændig Stilling af Dommeren tilkaldes som Retsvidne. Kan en sådan ikke straks komme til Stede, bliver Retshandlingen at udsætte, medmindre dens Øjemed derved vilde stå i Fare for at forspildes. Tilkaldelse af Retsvidne kan fremdeles undlades, når der er beskikket en Forsvarer for Sigtede, eller denne selv har antaget en sådan. medmindre den valgte Forsvarer ifølge § 821 Nr. 3 er udelukket fra Retsmødet, eller dette holdes for lukkede Døre, og Tilkaldelsen forlanges enten af Sigtede eller Forsvareren. I sidstnævnte Tilfælde skal der, når Ønske derom fremsættes, og Omstændighederne tillader det, tilkaldes en anden end en Stævningsmand.

Dommeren sørger så vidt muligt for, at Tilkaldelsen af andre end Stævningsmændene sker efter Omgang; kun i Nødsfald kan en Person tilkaldes til at fungere flere Dage efter hinanden. Hvor Forholdene tillader det, bør der gives ham et passende Varsel. Udebliver et tilkaldt Retsvidne uden lovligt Forfald eller uden betimelig Anmeldelse herom, kan det straffes med en Bøde af indtil 20 Kr. Dommeren kan pålægge Retsvidnerne at iagttage Tavshed om, hvad de ved Retshandlingen erfarer om Undersøgelsens Genstand; Overtrædelse af et sådant Pålæg straffes med Bøder indtil 100 Kr.

Retsvidner har Krav på samme Godtgørelse som i § 192 foreskrevet for Vidner. Den Retten i § 192, 3die Punktum, givne Beføjelse til at tilstå et Vidne passende højere Godtgørelse end den almindelige skal uden Hensyn til, om den der nævnte Betingelse er til Stede, kunne anvendes ved tilkaldte Retsvidner, når det skønnes, at Tilkaldelsen har medført større Tab eller uforholdsmæssigt Besvær eller Ulempe for den tilkaldte.

§ 56.

Ved Højesteret, Landsretterne, Sø- og Handelsretten i København og Københavns Byret ansætter Rettens Formand det fastsatte Antal Retsbude.

§ 57.

I hver af de i § 12 ommeldte Retskredse ansættes det fornødne Antal Stævningsmænd.

De ved Landsretterne og Underretterne ansatte Retsbude kan benyttes som Stævningsmænd for

vedkommende Rets Område i det Omfang og på den Måde, som vedkommende Formand eller Underretsdommer nærmere bestemmer. De Stævningsmænd, som yderligere efter Justitsministerens Bestemmelse behøves, beskikkes af vedkommende Formand eller Underretsdommer. Fortegnelse over Retskredsens Stævningsmænd opslås på Tingstederne samt henholdsvis i Landsretternes og Københavns Byrets Lokaler og bekendtgøres tillige årlig og oftere, naar Forandring sker, i Statstidenden. Ved Sø- og Handelsretten i København finder de om Stævningsmænd ved Landsretterne givne Regler tilsvarende Anvendelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 58.

Ved Anordning gives der en Instruks for Stævningsmænd. Enhver Stævningsmand afgiver til vedkommende Retsformand eller Underretsdommer en højtidelig Erklæring om, at han med Troskab og Samvittighedsfuldhed vil opfylde de Pligter, der påhviler ham efter nærværende Lov og den ham meddelte Instruks. Formen for denne Erklæring fastsættes af Justitsministeren. Dommeren i

Retskredsen har at vejlede Stævningsmændene med Hensyn til deres Pligter.

§ 59.

Det underordnede Personale ved Højesterets, Landsretternes, Sø- og Handelsrettens og Københavns Byrets Skriverkontorer ansættes af vedkommende Rets Formand.

Kapitel 5.

Tilfælde, hvor Rettens Personer skal eller kan vige deres Sæde.

§ 60.

Ingen må handle som Dommer i en Sag, når han

- 1) selv er Part i Sagen eller er interesseret i dens Udfald eller, hvis det er en Straffesag, er forurettet ved Forbrydelsen;
- 2) er beslægtet eller besvogret med nogen af Parterne i en bprgerlig Sag eller med Sigtede i en Straffesag i op- eller nedstigende Linie eller i Sidelinien så nær som Søskendebørn eller er en af Parternes eller Sigtedes Ægtefælle. Værge, Kurator, Adoptiv- eller Plejefader, Adoptiv- eller Plejesøn;
- 3) er gift med eller beslægtet eller besvogret i op- eller nedstigende Linie eller beslægtet i Sidelinien så nær som Søskende med nogen i en borgerlig Sag optrædende Sagfører eller anden Rettergangsfuldmægtig for en af Parterne eller med den forurettede i en Straffesag eller dennes Rettergangsfuldmægtig eller med nogen i en sådan Sag optrædende offentlig Anklager eller Politiembedsmand eller Forsvarer for Sigtede;
- 4) har aflagt Vidnesbyrd eller været Syns- eller Skønsmand i Sagen eller har handlet i den, hvis det er en borgerlig Sag, som Sagfører eller i øvrigt som Rettergangsfuldmægtig for nogen af Parterne og, hvis det er en Straffesag, som Politiembedsmand, offentlig Anklager. Forsvarer eller Rettergangsfuldmægtig for den forurettede;
- 5) har handlet i Sagen i den underordnede Instans som Dommer eller, hvis det er en Straffesag, som Nævning.

Den Omstændighed, at Dommeren, fordi flere Embedsvirksomheder er forenede i hans Person, tidligere af den Grund har haft med Sagen at gøre, medfører ikke Inhabilitet, når der ikke efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at antage, at han har nogen særegen Interesse i Sagens Udfald.

§ 61.

I de i foregående Paragraf omhandlede Tilfælde er Dommeren, hvis han er Enkeltdommer, pligtig efter Kendelse, afsagt af ham selv, at vige sit Sæde. Beklæder han Retten i Forening med andre Dommere, er han pligtig at gøre Retten Meddelelse om de Omstændigheder, som ifølge foregående Paragraf formenes at medføre hans

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Inhabilitet, ligesom ethvert andet Medlem af Retten, der måtte være bekendt med sådanne Omstændigheder, er berettiget og forpligtet til at rejse Spørgsmål derom, hvorefter Afgørelse træffes ved Kendelse af Retten, uden at han selv er udelukket fra at deltage i Påkendelsen af Spørgsmålet.

§ 62.

Parterne kan ikke blot fordre, at en Dommer skal vige sit Sæde i de i § 60 angivne Tilfælde, men enhver af dem kan fremsætte Indsigelse mod, at en Dommer beklæder Retten, når andre Omstændigheder foreligger, som er egnede til at vække Tvivl om hans fuldstændige Upartiskhed. I Tilfælde af den sidstnævnte Beskaffenhed kan også Dommeren selv, når han frygter for, at Parterne ej kan have fuld Tillid til ham, vige sit Sæde, selv om ingen Indsigelse mod ham fremsættes. Beklædes Retten af flere Dommere, kan enhver af disse rejse det Spørgsmål, om nogen af Rettens Medlemmer på Grund af Omstændigheder af heromhandlede Art bør fratræde.

De Spørgsmål, som måtte opstå i Henhold til nærværende Paragraf, afgøres på samme Måde, som i § 61 er bestemt med Hensyn til de i § 60 omhandlede Tilfælde.

§ 63.

Spørgsmålet om en Dommers Fratræden, der, når det rejses af en af Parterne, i borgerlige Sager i processuel Henseende behandles som andre Formalitetsindsigelser, bør så vidt muligt rejses før den mundtlige Forhandlings Begyndelse. Det kan afgøres, uden at Parterne har haft Adgang til at ytre sig derom.

§ 64.

Kendelser, hvorved en Enkeltdommer erklærer at ville vige sit Sæde, eller hvorved det pålægges en Dommer i en Kollegialret at vige sit Sæde, er ikke Genstand for Anke eller Kære. Imod Kendelser, hvorved Indsigelser mod en Dommers Habilitet forkastes, kan Kæremål rejses. Når det straks forlanges, kan i denne Anledning en kort Udsættelse af Sagen tilstås.

§ 65.

Fra det Øjeblik, da Retskendelse for, at en Dommer skal vige sit Sæde, er afsagt, er denne Dommer kun berettiget til at foretage sådanne Handlinger i Sagen, som ej kan opsættes.

§ 66.

De om Dommere givne Forskrifter finder også Anvendelse på Retsskrivere og Retsvidner. Afgørelsen af Habilitetsspørgsmålet træffes af Retten.

§ 67.

En Stævningsmand må ikke foretage eller deltage i en Forretning, når nogen af Parterne er hans Ægtefælle eller beslægtet eller besvogret med ham i lige opeller nedstigende Linie eller i første Sidelinie, eller han selv er Part i Sagen eller er interesseret i dens Udfald.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 59

Nr. 90. 11te April.

Andet Afsnit.

Nævningers Kaldelse.

Kapitel 6.

Almindelige Bestemmelser.

§ 68.

For hvert År, regnet fra 1. Juni til 31. Maj, vælges for hver Nævningekreds et Antal Personer til at udføre Nævningehvervet. Blandt disse udtages Nævningerne for det enkelte Ting ved Lodtrækning, og blandt de således udtagne atter Nævningerne for den enkelte Sag, ligeledes ved Lodtrækning.

Ved Nævningekreds forstås den Del af en Landsretskreds, som i Henhold til § 11 er henlagt til samme Landsretstingsted.

§ 69.

Til Nævning kan med de af §§ 70 og 71 følgende Undtagelser kaldes enhver Mand eller Kvinde, som har, Valgret til Folketinget, medmindre den pågældende på Grund af legemlige Mangler eller utilstrækkeligt Kendskab til det danske Sprog er ude af Stand til at fyldestgøre en Nævnings Pligter.

§ 70.

Udelukkede fra at være Nævninger er: Ministre, Departementschefer samt ligestillede Embedsmænd i Centraladministrationen, Medlemmer af Højesteret samt Dommere i Landsretterne og Underretterne, Formand og Næstformand i Sø- og Handelsretten, offentlige Anklagere, Overøvrigheder, Politiets Embeds- og Bestillingsmænd, Folkekirkens og de anerkendte Trossamfunds Gejstlige.

§ 71.

Følgende Personer kan begære sig fritagne for Nævningehvervet:

- 1) Rigsdagsmænd og Rigsdagens Tjenestemænd, medens Rigsdagen er samlet,
- 2) Tjenstgørende Militærpersoner, dog derunder ikke indbefattet de ved Bornholms Væbning ansatte,
- 3) Told- og Postvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd, faste Brandfolk, såvel som de ved Jernbaner og Telegrafer samt Telefoner ansatte Personer,
- 4) Læger, som ikke holder Hjælpelæge, og Fødselshjælpersker,
- 5) Apotekere, der driver deres Næring uden Hjælp af en farmaceutisk Kandidat,
- 6) Lodser,
- 7) eksaminerede Kedelpassere ved de det offentlige Tilsyn underkastede Dampkedler,
- 8) de, som inden Nævningeårets Begyndelse fylder 65 År,
- 9) de, som på Grund af deres Helbredstilstand eller Erhvervs- eller Familieforhold ikke uden Fare for deres Velfærd kan opfylde Nævningepligten,
- 10) de, som har fæstet Bopæl i en anden Nævningekreds.

§ 72.

Ingen kan kaldes til Nævning, som ikke er optaget på Grundlisten (§§ 73 ff.) og Nævningekredsens Årliste (§§ 78 ff.). Efter den førstnævnte Listes endelige Berigtigelse af det i § 73 nævnte Udvalg kan ingen optages på den uden ifølge Forandring af Udvalgets Kendelse efter Anke.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Grunde, der udelukker fra Nævningehvervet (§§ 69 og 70), men som måtte være blevet upågtet eller først er opstået efter Udløbet af lovbestemt Frist, skal af den pågældende Myndighed tages i Betragtning uden Hensyn til nævnte Frist.

Krav på Fritagelse for Nævningehvervet af Grunde, som først er opstået efter Udløbet af lovbestemt Frist, er ikke afskåret.

Kapitel 7. Grundlister.

§ 73.

Blandt de Personer, der er opførte på Folketingsvalglisten og opfylder de øvrige i §§ 69 og 70 foreskrevne Betingelser, udvælges årlig et Antal, der anses for særlig egnede og værdige til Nævningehvervet, nemlig i København 1,200 og 200 Suppleanter, begge Klasser fordelte af Magistraten på Stadens Folketingskredse (Afstemningskredse) så nær som muligt i Forhold til Antallet af Folketingsvælgere i hver Kreds, på Landet i hver Sognerådskreds 5 (på Bornholm dog 6) og 2 Suppleanter og i Købstæderne samt i Handelspladserne 1 for hvert fulde Antal af 250 Indbyggere og 1 Suppleant for hvert fulde Antal af 500 Indbyggere, regnet efter den sidst afholdte almindelige Folketælling, dog i alle Tilfælde mindst 5 samt 2 Suppleanter. Valget af disse Personer foretages af Udvalg på 5 til Kredens Folketingsvælgere hørende Medlemmer. Udvalgene, der dannes for 4 År ad Gangen, består i København for hver Kreds af 1 af Formanden for østre Landsret udnævnt Medlem som Formand, 1 af Byrettens Formand udnævnt Medlem og 3 af Borgerrepræsentationen ved Forholdstalsvalg udvalgte Medlemmer, i Sognerådskredsene, Købstæderne og Handelspladserne af 1 af vedkommende Landsrets Formand udnævnt Medlem som Formand, 1 af Dommeren (eventuelt den Dommer, som behandler Straffesager) udnævnt Medlem og 3 af Kommunalbestyrelsen ved Forholdstalsvalg udvalgte Medlemmer. De således udnævnte er pligtige at overtage Hvervet.

De Landdistrikter, som med Hensyn til Fattig- eller Skolevæsen har kommunal Bestyrelse fælles med en Købstad (Lov om Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867 § 1, Lov om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868 § 15), henregnes i den heromtalte Henseende til Købstaden.

De i 1ste Stykke, 1ste Punktum, omhandlede Valg foregår i lukkede Møder. Såfremt der ikke i det første Møde opnås Enighed mellem Udvalgets Medlemmer om Valget af det fornødne Antal Personer, afholdes en senere Dag et nyt Møde, hvor ethvert Medlem da kan forlange, at Udvælgelsen foregår således, at ethvert Medlem udvælger et lige stort Antal, hvorefter et eventuelt overskydende Antal udtages efter Reglerne for Forholdstalsvalg. Medlemmerne af Udvalget skal under Ansvar efter Straffelovens § 139 iagttage Tavshed

om, hvad der foregår i de lukkede Møder. Meddelelser om, hvem der har bragt de enkelte på Grundlisten opførte Personer i Forslag eller afgivet Stemme for dem, må ikke optages i Pressen eller på anden Måde ske offentlig. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1000 Kr.

§ 74.

Fortegnelse over de ifølge § 73 valgte (Grundlisten) skal fremlægges til almindeligt Eftersyn i 8 Dage i April Måned og i øvrigt i Overensstemmelse med de i Lov om Valg til Rigsdagen af 7. Februar 1901 §12 — når Lov Nr. 142 af 10. Maj 1915 er trådt i Kraft, i dennes § 8 — for Valglisterne til Folketinget foreskrevne Regler, hvorhos der til enhver på Listen optagen skal sendes skriftlig Meddelelse om hans Optagelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Indsigelser mod Listen eller Begæringer om Fritagelse for Nævningehvervet skal fremsættes skriftlig for Udvalget under Angivelse af Grunden, hvorpå de støttes, inden 3 Dage fra Udløbet af den Tid, i hvilken Listen ligger fremme.

Indsigelse kan fremsættes af enhver, som anser sig uden Føje optaget på Listen, eller som efter § 71 mener at have Krav på Fritagelse, såvel som af enhver til Folketinget valgbar Beboer af Kommunen, som formener, at nogen uberettiget er optaget på Listen.

De fremkomne Indsigelser påkendes af Udvalget under lagttagelse af de i Lov om Valg til Rigsdagen af 7. Februar 1901 § 14 — når Lov Nr. 142 af 10. Maj 1915 er trådt i Kraft, i dennes § 10 — foreskrevne Regler. Kendelsen kan af den, hvem den går imod, indankes til Udvalget for Årslistens Dannelse. Meddelelse om, at Anke vil tinde Sted, skal inden 3 Dage efter Kendelsens Afsigelse gøres til Udvalget.

§ 75.

Den efter Afgørelsen af fremsatte Indsigelser berigtigede Liste underskrives af Udvalgets Formand og indsendes af ham inden 1. Maj til Formanden for Udvalget til Årslistens Dannelse (§ 78). Så skal og Afskrift af de Kendelser, mod hvilke Anke, overensstemmende med § 74 i Slutningen, er anmeldt, indsendes med fornødne Oplysninger.

§ 76.

I Tilfælde af Forsømmelse med Listernes Indsendelse skal Formanden for Udvalget til Årslistens Dannelse, i fornødent Fald ved Anvendelse af passende Tvangsbøder, drage Omsorg for, at de savnede Lister uopholdelig indsendes. Findes det, at Listen i nogen Kommune ikke på lovbefalet Måde er bragt i Stand, pålægger han, i fornødent Fald under Tvangsbøder, Udvalget ufortøvet at træffe de i Loven befalede Foranstaltninger, om fornødent med Forkortelse af de lovbestemte Frister, og gør Indberetning herom til Justitsministeren, der afgør, om Strafansvar skal gøres gældende.

§ 77.

Dersom hidtil upåagtede eller senere opståede Grunde, som udelukker nogen på Grundlisten opført Person fra Nævningehvervet, efter den i § 74 ommeldte Frist Udløb måtte komme til Udvalgets Kundskab, skal derom ved Indsendelse af Listen eller senere, så snart ske kan, gøres Meddelelse, ledsaget af fornødne Oplysninger, til Formanden for Udvalget for Årslistens Dannelse, såfremt enten Lodtrækningen til denne Liste' endnu ikke har fundet Sted, eller den pågældende ved Lodtrækningen er blevet optaget på den. Herom skal Udvalget samtidig underrette den, om hvis Udelukkelse der er Tale.

Kapitel 8.

Nævningekredsens Årsliste.

§ 78.

Til Afgørelse af, hvem der skal opføres på Nævningekredsens Årsliste, dannes for 3 År ad Gangen i hver Kreds et Udvalg, bestaaende af en af Kongen beskikket Formand, 2 af Landsrettens Formand og 2 af vedkommende Amtsråd og KøbstadKommunalbestyrelser valgte Medlemmer.

De nærmere fornødne Regler om de to sidstnævnte Udvalgsmedlemmers Valg fastsættes af Justitsministeren.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Udvalgets Medlemmer er berettigede til Godtgørelse for Befordring med 20 Øre for hver løbende Kilometer; de Udlæg, som Udførelse af de Udvalgets Formand i de følgende Paragraffer pålagte Forretninger medfører, godtgøres efter Regning.

§ 79.

Formanden for det i § 78 nævnte Udvalg sammenkalder Møde af Udvalget på Nævningekredsens Tingsted så betids, at Årslisten kan være affattet inden 15. Maj. Om Tid og Sted for Mødet, som afholdes offentlig, skal mindst 1 Uge forud Bekendtgørelse indrykkes i Statstidenden, med Opfordring til dem, som i Medfør af § 74 i Slutningen agter at påanke en Kendelse af Udvalget for Grundlistens Dannelse, samt til de på Grundlisterne opførte Personer, der måtte mene at have et ved § 71 hjemlet og ikke ved Forsømmelse (§ 72 i Slutningen) afskåret Krav på Fritagelse, om senest Dagen før det berammede Møde skriftlig og med Angivelse af Grund at indgive deres Anke eller Begæring til Udvalgets Formand.

§ 80.

Udvalget afgør først de Spørgsmål vedrørende Optagelsen på Grundlisten, som ifølge §§ 77 og 79 er forelagt det, eller som det selv måtte finde Anledning til at rejse ifølge fremkommen, på bestemte Kendsgerninger støttet Tvivl, om nogen af de på Listen opførte fyldestgør Betingelserne efter §§ 69 og 70 for at kunne være Nævning. Der gives dem, hvem Afgørelsen angår, og som er mødt eller har ladet møde, Lejlighed til at udtale sig og til at fremføre medbragte Bevisligheder.

Udvalgets Afgørelser, som påtegnes Grundlisten, kan ikke påankes.

Når der ved de Afgørelser, som træffes af noget af Udvalgene, udskydes nogen af de valgte, træder den på Listen først opførte Suppleant i den udelukkede Sted.

§ 81.

Når de nævnte Fortegnelser på den anførte Måde er berigtigede, bliver af det hele for hver Nævningekreds særlig udpegede Antal Personer ved Lodtrækning at udtage, for den københavnske Kreds 600, for den bornholmske Kreds 120 og for hver af de øvrige Nævningekredse 200.

De således udtagne opføres med deres fulde Navn. Livsstilling og Bopæl efter Bogstavfølge og under Løbenumre på en særegen Liste, som underskrives af Udvalgets Medlemmer og udgør Nævningekredsens Årsliste. Listen offentliggøres i Statstidenden.

§ 82.

Viser nogen Forsømmelse i Udførelsen af de ham efter Kapitlerne 6—8 påhvilende Forretninger, bliver han, for så vidt ikke højere Straf er forskyldt efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser, at anse med Bøder fra 20 til 400 Kr.

Kapitel 9.

Udtagelse af Nævninger for det enkelte Ting.

§ 83.

Mindst en Uge før hvert Ting, på hvilket Nævningesager skal påkendes, afholder det i § 78 nævnte Udvalg et offentligt Møde på Tingstedet for ved Lodtrækning at udtage Nævninger for det forestående Ting. Mødets Tid og Sted lader Formanden mindst en Uge forud bekendtgøre i Statstidenden og ved Opslag på

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Tingstedet med Opfordring til de på Årslisten opførte Personer, som mener at have et ved § 71 hjemlet og ikke ved Forsømmelse afskåret Krav på Fritagelse, om senest Dagen før det berammede Møde skriftlig med Angivelse af Grund at indgive deres Begæring til Udvalgets Formand.

Denne lader før Mødet de Navne, som findes på Årslisten, og som ikke ifølge Afgørelser, truffe i Anledning af tidligere Ting i Nævningeåret, eller i Medfør af Regelen i § 96 måtte være udgået, afskrive på Sedler med deres på Årslisten opførte Løbenumre.

§ 84.

På Mødet afgør Udvalget først de mulig fremkomne Spørgsmål om Fritagelser eller om Udslettelse at Årslisten. Med Hensyn til disse Afgørelser gælder Reglerne i § 80.

§ 85.

De Sedler, som ikke ifølge de i forrige Paragraf omtalte Afgørelser måtte blive at lægge til Side,

sammenholdes derefter med Årslisten og eftertælles, hvorefter der skrives til Lodtrækning af 30 Hovednævninger og 10 Hjælpenævninger for det forestående Ting.

I dette Øjemed bliver først de Sedler, der indeholder Navne på Personer, som bor på det Sted, hvor Retten skal holdes, eller i Nærheden af det, lagt i en Urne, og blandt dem 15 Sedler udtrukket af Formanden, en for en. Ethvert udtrukket Navn oplæses straks og optegnes på en Liste. Derefter lægges også de andre Sedler i Urnen, og 35 Sedler udtages af Formanden, en for en; ethvert udtrukket Navn oplæses straks og optegnes på en anden Liste. De udtrukne Numre forsynes med Løbenumre efter den Orden, i hvilken de udtrækkes.

Derefter udskyder i lukket Møde hvert af Udvalgets Medlemmer et Navn af hver Liste, hvorpå de endelige Lister affattes med Udelukkelse af de udskudte Navne. Medlemmerne af Udvalget skal under Ansvar efter Straffelovens § 139 iagttage Tavshed om, hvad der foregår i det nævnte lukkede Møde. Meddelelser om, hvilke Personer der er udskudt, eller hvem der har foretaget Udskydningerne, må ikke optages i Pressen eller på anden Måde ske offentlig. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

Den større Liste er Tingets Hovedliste, den mindre Hjælpe listen. Begge Lister underskrives af Udvalgets Formand. De nævnte Lister gælder for hele det forestående Ting, selv om dette måtte fortsættes ud over den 31. Maj.

§ 86.

Ved Lodtrækningen til Hjælpe listen bliver de Personer, som har været opførte på Hjælpe listen ved tidligere Ting i Nævningeåret, men ikke har været indkaldte, ikke medtaget, for så vidt der foruden dem findes opført på Årslisten et tilstrækkeligt Antal sådanne Personer, som kommer i Betragtning til Hjælpe listen.

§ 87.

Genparter af Hovedlisten og Hjælpe listen skal mindst en Uge før Tingets Begyndelse være Landsretten og Overanklagerne i Hænde. Tilsvarende Genparter, der bliver at tilvejebringe af det i § 78 nævnte Udvalg, afsendes ved Foranstaltning af Formanden for det forestående Ting, mindst 6 Dage før Tinget eller Dagen, til hvilken Indstævning er sket, til hver af de Tiltalte og deres Forsvarere. Finder Indstævning med kortere Varsel Sted, afkortes denne Frist således, at den bliver en Dag kortere end Varselet. Til de Tiltalte sker Meddelelsen på den i §§ 153 ff. foreskrevne Måde.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 88.

Udvalgets Formand drager Omsorg for, at de på Hovedlisten opførte Personer på den i §§ 153 ff. foreskrevne Måde indkaldes med en Uges Varsel til at give Møde i Retten ved en Tilsigelse, som angiver Tid og Sted for Rettens Holdelse og indeholder Påmindelse om Pligten til betimelig Angivelse af mulige Fritagelsesgrunde eller Forfald samt om Følgerne af Forsømmelse i denne Henseende og af Udeblivelse uden lovligt Forfald.

På lignende Måde gives der de på Hjælpe listen opførte Personer Tilsigelse om, at de under det forestående Ting skal holde sig beredte til efter Indkaldelse at møde til Udøvelse af Nævningehvervet.

§ 89.

Hvis nogen af de tilsagte Hoved- eller Hjælpenævninger mener at have noget ikke ved Forsømmelse afskåret Krav på Fritagelse eller at have lovligt Forfald, bør han ved Tilsigelsens Forkyndelse eller så snart, som det bliver ham muligt, opgive sådant enten for Stævningsmanden, der påtegner Tilsigelsen Bemærkning herom, eller skriftlig til Udvalgets Formand, samt meddele de Oplysninger i så Henseende, som står til hans Rådighed.

Forsømmelse af betimelig Anmeldelse af Fritagelsesgrunde medfører deres Fortabelse.

§ 90.

Finder Udvalgets Formand efter de foreliggende Oplysninger, at en fremsat Begæring om Fritagelse bør tages til Følge, eller at et opgivet Forfald er gyldigt, eller at det ved de i § 77 nævnte Meddelelser er oplyst, at Grunde er forhånden, som udelukker nogen af de udtrukne Hoved- eller Hjælpenævninger fra Nævningehvervet, foretager han i et offentligt. Dagen forud bekendtgjort Møde på lignende Måde som i §§ 83—86 foreskrevet ny Lodtrækning til Fuldstændiggørelse henholdsvis af Hovedlisten og Hjælpe listen.

Med Hensyn til de ved denne Lodtrækning udtrukne Nævninger iagttages Reglerne i §§ 87 og 88 snarest muligt; de der ommeldte Frister forkortes så meget, som Omstændighederne gør nødvendigt.

Finder Udvalgets Formand ikke tilstrækkelig Grund til at tage Hensyn til fremsatte Begæring om Fritagelse eller opgivne Forfald, lader han Meddelelse derom forkynde for pågældende på den i § 88 bestemte Måde med Betydning om, at Spørgsmålet kan indbringes til Afgørelse af Retten ved Tingets Begyndelse.

De af Formanden i Henhold til denne Paragrafs 1ste Stykke truffne Afgørelser om Fritagelse og Udelukkelse har kun Gyldighed for det forestående Ting.

§ 91.

Senest Dagen før Tingets Begyndelse skal Årslisten, den endelige Hovedliste og Hjælpe liste for Tinget og de påtegnede Tilsigelser til Hoved- og Hjælpenævningerne være Rettens Formand i Hænde. Fremdeles skal Udvalgets Formand til samme Tid eller senere snarest muligt tilstille Rettens Formand de Meddelelser, som efter § 77 måtte komme ham i Hænde om tidligere upåagtede eller senere opståede Grunde, som udelukker nogen af de på Tingets Lister opførte Personer fra Nævningehvervet.

§ 92.

Enhver Nævning, som udebliver efter behørig Indkaldelse, uden at lovligt Forfald oplyses, eller som, efter at være mødt, uden Orlov eller oplyst lovligt Forfald unddrager sig Opfyldelsen af de ham som Nævning påhvilende Pligter, ifalder en Bøde, første Gang fra 40 til 400 Kr. og i Gentagelsestilfælde fra 100 til 1,000 Kr.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Spørgsmål om Nævningers Ansvar efter denne Paragraf afgøres af Retten uden Nævninger.

Den afsagte Kendelse forkyndes snarest muligt for den pågældende Nævning. Denne har i en Uge fra Kendelsens Forkyndelse Adgang til at fremkomme med Oplysninger for Retten om, at behørig Indkaldelse ej har fundet Sted, eller at han har haft lovligt Forfald. Findes disse fyldestgørende, ophæver Retten sin Kendelse. De omhandlede Kendelser kan ikke gøres til Genstand for Anke eller Kære.

§ 93.

Har en udebleven Nævning, for hvis Vedkommende lovligt Forfald er oplyst, ikke opfyldt den ham efter § 89 påhvilende Pligt til betimelig Anmeldelse og Meddelelse af Oplysninger, eller møder en Nævning for sent, men inden Lodtrækning af Nævninger til nogen Sag er begyndt den pågældende Dag, kan Retten ved Kendelse idømme ham en Bøde af indtil 20 Kr. Denne Kendelse kan ikke omgøres af Retten, ej heller påankes eller påkæres.

§ 94.

Rettens Formand kan meddele en Nævning Orlov under Samlingen for en bestemt Tid.

§ 95.

Viser det sig under Tinget, at det til Lodtrækningen af Nævninger til en Sag fornødne Antal (§ 857) ikke kan skaffes til Veje ved Indkaldelse af de tilsagte Hjælpenævninger, foranstalter Rettens Formand Tallet udfyldt ved Lodtrækning blandt de på Årslisten opførte Personer, som er bosatte på eller nær ved det Sted, hvor Retten holdes. Herved bliver Regelen i § 86 at iagttage. De udtrukne Navne tilføres Hjælpelisten og meddeles straks Overanklageren, den eller de Tiltalte og deres beskikkede Forsvarere, hvorhos de pågældende straks

indkaldes efter Reglerne i § 88 med Aftens Varsel.

§ 96.

Ved Tingets Slutning lader Rettens Formand Navnene på de Nævninger, der efter Indkaldelse har givet behørigt Møde på Tinget og ikke her efter Begæring på Grund af en midlertidig Forhindring er blevet fritaget for at gøre Tjeneste i Henhold til § 71 Nr. 9, udstryge på Årslisten. Tillige meddeles der de ovenmeldte Nævninger på Forlangende uden Betaling Vidnesbyrd af Rettens Skriver om, at de har givet behørigt Møde under Tinget,

§ 97.

Der tilkommer Nævninger 4 Kr. for hver Dag, de i Anledning af Nævningehvervet holdes borte fra Hjemmet, og endvidere, når de giver Møde over 3 Kilometer fra den By, hvori de bor, eller, når de bor på Landet, fra deres Hjem, Godtgørelse for Billet til Jernbane (III. Klasse) og Dampskib (II. Plads), hvor sådant kan benyttes, og i øvrigt for Befordring frem og tilbage med 20 Øre for hver Kilometer, dog mindst 1 Kr.

§ 98.

Årslisten samt Tingets Hovedliste og Hjælpeliste tilbagesendes efter Tingets Slutning til Formanden for Udvalget til Årslistens Dannelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Tredie Afsnit.

Anklagemyndigheden.

Kapitel 10.

§ 99.

De offentlige Anklagere er Rigsanklageren, Overanklagerne samt de til disses Bistand beskikkede Mænd.

§ 100.

Rigsanklageren beskikkes af Kongen. Til midlertidig at fungere som Rigsanklager i Tilfælde af Embedsledighed eller Forfald kan Justitsministeren meddele Beskikkelse.

Rigsanklageren virker ved Højesteret og fører Tilsynet med de offentlige Anklagere efter de nærmere Regler i nærværende Lov.

Rigsanklageren har Embedskontor i København.

§ 101.

Til Bistand ved Udførelsen af Rigsanklagerens Hverv beskikker Kongen en Overanklager.

Justitsministeren kan efter Forhandling med Rigsanklageren give også andre Bemyndigelse til at optræde i en enkelt Sag for Højesteret i Rigsanklagerens Sted.

§ 102.

For Østre Landsretskreds beskikker Kongen 3 og for Vestre Landsretskreds ligeledes 3 Overanklagere. Til midlertidig at fungere som Overanklager i Tilfælde af Embedsledighed eller Forfald kan Justitsministeren meddele Beskikkelse.

Overanklagerne virker ved Landsretterne, Sø- og Handelsretten og Underretterne efter de derom i denne Lov givne Regler.

Fordelingen af Forretningerne mellem Overanklagerne i hver Landsretskreds såvel som Stedet for deres

Embedskontor bestemmes af Justitsministeren.

Bemyndigelse til i en enkelt Sag at optræde for Landsretten i Stedet for eller sammen med Overanklageren kan efter Forhandling med denne gives af Justitsministeren.

§ 103.

Justitsministeren beskikker de fornødne Medhjælpere for Overanklageren.

Rigsanklageren beskikker efter Forslag af Overanklageren Anklagere ved Sø- og Handelsretten og Underretterne, een eller efter Omstændighederne flere ved hver Underretskreds, til efter Pålæg af Overanklageren at udføre Tiltale for de nævnte Retter. Sådant Beskikkelse kan meddeles samme Mand for flere Underretskredse.

Bemyndigelse til i en enkelt Sag at udføre Tiltale for Underretten eller Sø og Handelsretten kan efter Forhandling med Overanklageren gives af Rigsanklageren.

§ 104.

Kun uberygtede, vederhæftige Mænd kan beskikkes til eller handle som offentlige Anklagere.

Den, der beskikkes til Rigsanklager eller Overanklager, eller som bemyndiges til at optræde for Højesteret eller Landsretten i en enkelt Sag, skal fyldestgøre de

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 60

Nr. 90. 11te April.

Betingelser, der ifølge § 120 udkræves for at blive Højesteretssagfører, dog at den i § 123 nævnte Prøve ikke kræves.

Den, der beskikkes til Medhjælper for en Overanklager eller til Anklager ved Sø- og Handelsretten og Underretterne eller bemyndiges til i en enkelt Sag at udføre en Tiltale for nogen af de nævnte Retter, skal fyldestgøre de Betingelser, som ifølge § 122 udkræves for at blive Sagfører ved Underretterne.

§ 105.

1916: Lov,

Udøvelse af Sagførervirksomhed er uforenelig med Stillingen som Rigsanklager eller Overanklager. Dog skal den Anklager, der har Beskikkelse som Sagfører, med sine Foresattes Tilladelse kunne overtage Udførelsen af enkelte borgerlige Retssager.

Virksomhed som Sagfører udelukker ikke fra Beskikkelse som Medhjælper for en Overanklager eller som Anklager ved Sø- og Handelsretten og Underretten, ej heller fra Bemyndigelse til ellers at optræde som Anklager i en enkelt Sag.

§ 106.

De offentlige Anklagere er Justitsministeren underordnede og står med Hensyn til deres Hvervs Udførelse under dennes Tilsyn.

§ 107.

Anklagere ved Sø- og Handelsretten og Underretterne samt de Mænd, der bemyndiges til at optræde som Anklagere i en enkelt Sag, erholder Vederlag af det offentlige for den enkelte Sag. Retten fastsætter i Dommen eller, hvis Sagen afsluttes uden Dom, ved Kendelse Vederlaget efter Arbejdets Betydning og Omfang. I øvrigt gælder Bestemmelserne i Lov om Sagførersalær m. m. af 24. Maj 1879 om de her omtalte offentlige Anklagere.

Fjerde Afsnit.

Politimyndigheden.

Kapitel 11.

§ 108.

Med Hensyn til Politiets Ordning i København forbliver det ved de nugældende Bestemmelser. Det forbeholdes at underkaste Bestemmelserne om Statens Tilskud til Københavns Politi et Gennemsyn.

Til Hjælp for Politidirektøren ved Påtale af Straffesager ansættes 9 Politifuldmægtige, der skal have de til Ansættelse som Politimester nødvendige Kvalifikationer og lønnes af Statskassen (jfr. dog § 3, 3die Stykke, i Lov om Udgifterne i Strafferetsplejen). Beskikkelsen sker ved Justitsministeren efter Politidirektørens Indstilling.

§ 109.

I øvrigt deles Riget i 65 Politikredse, således som det angives på den nærværende Lov vedføjede Tavle. Forandring i Politikredsenes Område kan ske ved kongelig Anordning. Hver Politikreds forestås af en Politimester, der skal have Bolig i Kredsen efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse. Har en Politikreds hidtil været delt mellem flere Politimestre, oprettes der på de Steder i Kredsen, der fremtidig ikke bliver Sæde for et selvstændigt Politikontor, en Afdeling af dette, for

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

hvis Område og Virksomhed nærmere Bestemmelser træffes af Justitsministeren. Enhver Politimester skal efter Justitsministerens Bestemmelse være forpligtet til foruden sit eget Embede midlertidig at beklæde et andet Politimesterembede, når vedkommende Politimester har Forfald, eller Embedet er ledigt.

Politimestrene, der beskikkes af Kongen, må være fuldmyndige, uberygtede, vederhæftige Mænd, som har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen med i det mindste Karakteren *laudabilis* efter denne Eksamens tidligere Ordning eller *laudabilis* *1mi* *gradus* efter den nuværende Ordning. Ved midlertidig Beskikkelse er det dog tilstrækkeligt, at vedkommende fyldestgør den i § 44 i Slutningen angivne Fordring med Hensyn til juridisk Eksamen.

§ 110.

Udenfor København udøves Politiets Virksomhed dels af Statspolitiet, der er fælles for hele Riget, dels af det kommunale Politi, hvis Virksomhedsområde falder indenfor de enkelte Politikredse.

§ 111.

Statspolitiets Opgave er at udføre de Politiet påhvilende Hverv indenfor den straffende Retsplejes Område i Overensstemmelse med den derom gældende Lovgivning og således navnlig at foretage Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser. Desuden påhviler det Statspolitiet at påse Overholdelsen af Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m. af 15. Maj 1875, samt i det Omfang, hvori dets øvrige Virksomhed tilsteder det. at yde Bistand til Opretholdelse af Sikkerhed, Fred og Orden.

§ 112.

Det kommunale Politis Opgave er i første Række at opretholde Sikkerhed Fred og Orden og at påse Overholdelsen af Love og Vedtægter.

Desuden er det kommunale Politi pligtigt at bistå Statspolitiet i enhver Henseende i det Omfang, hvori dets øvrige Virksomhed tilsteder det.

§ 113.

Chefen for Statspolitiet har den øverste Ledelse af dette. Til hans Bistand beskikkes en af Kongen udnævnt Politiinspektør.

Antallet af Politibetjente kan ikke overstige 200. Af disse kan indtil 30 beskikkes til Overpolitibetjente.

Bestemmelserne i Lov om Oprettelse af et Statspoliti af 13. Maj 1911 forbliver i øvrigt i Kraft.

§ 114.

Politimesteren leder de i Politikredsen forefaldende Politiforretninger og er såvel det kommunale Politis som Statspolitiets øverste stedlige Foresatte. For så vidt angår de særlig til Statspolitiet henlagte Hverv, står Politimesteren under Chefen for Statspolitiets Overtilsyn.

Det påhviler yderligere Politimesteren at bestyre Arresthusene.

Andre Forretninger end de foran nævnte, som efter den hidtil gældende Ret har været henlagte til Herredsfogeden, Birkedommeren eller Byfogeden, og som ikke ifølge Reglerne i denne Lovs 1ste Bogs 1ste Afsnit går over til Retterne, varetages indtil videre af Politimesteren, dog at den Øvrigheden efter Danske Lov 3—16—4 jfr. Fr. 30. April 1824 § 3 Nr. 6, tilkommende Afgørelsesret går over til vedkommende Amtmand.

Øvrighedens Deltagelse i Frederiksberg Kommunalforvaltning ordnes ved særlig Lov. Indtil denne Lov er givet, er Politimesteren i Frederiksberg Birk tillige Formand for Frederiksberg Kommunalbestyrelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 115.

Den eller de af Politimesteren antagne Fuldmægtige kan der af Amtmanden meddeles Autorisation til på Politimesterens Ansvar at udføre dennes Forretninger. For at kunne autoriseres som sådan udkræves, at den pågældende fyldestgør de i § 109, 2det Stykke, stillede Betingelser; dog er det tilstrækkeligt, at vedkommende fyldestgør den i § 44 i Slutningen angivne Fordring med Hensyn til juridisk Eksamen.

§ 116.

Kun Personer, der har Indfødsret samt er vederhæftige og af et uplettet Rygte, kan ansættes som Politibetjente i de kommunale Politikorps.

De må ved deres Ansættelse være over 22 År og som Regel ikke over 40 År.

§ 117.

Antallet af kommunalt ansatte Politibetjente kan hverken formindskes eller forøges uden Justitsministerens Samtykke.

Sognefogderne og lignende Bestillingsmænd bistår Politiet efter de gældende Regler. Det særegne Kystpoliti bortfalder.

§ 118.

Politimyndighederne er Justitsministeren underordnede og står under hans øverste Tilsyn. Indenfor de af denne Lov dragne Grænser fastsætter Justitsministeren Regler for det stedlige Politis Forhold til henholdsvis Overanklageren, Chefen for Statspolitiet og Amtmanden såvel som for disse Myndigheders indbyrdes Samvirken.

Femte Afsnit.

Sagførere.

Kapitel 12.

Sagføreres Beskikkelse og Adgang til at benytte Fuldmægtig m. m.

§ 119.

Sagførere beskikkes af Justitsministeriet. Beskikkelse meddeles på Begæring enhver (Mand eller Kvinde), som har Indfødsret, har opnået 25 Års Alderen, ikke er ude af Rådighed over sit Bo, ifølge pålidelige Vidnesbyrd har ført en retskaffen Vandel og derhos opfylder de i de efterfølgende Paragraffer for de enkelte Stillinger foreskrevne Betingelser.

§ 120.

For at blive Højesteretssagfører udfordres, at den pågældende har bestået den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren laudabilis, samt at han enten i 3 År har været i Virksomhed som Landsretssagfører eller Overanklager eller i lige Tid har været i Virksomhed som Universitetslærer i Lovkyndighed eller Dommer, uden mod eget Ønske at være fjernet fra disse Stillinger på en sådan Måde, at den almindelige Pensionsret er gået tabt eller indskrænket, og endelig at han har bestået den nedenfor i § 123 omhandlede Prøve.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 121.

For at blive Landsretssagfører udfordres, at den pågældende har bestået den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren *laudabilis* efter denne Eksamens tidligere Ordning eller *laudabilis* 1mi gradus efter den nuværende Ordning, samt at han i 3 År har været i Virksomhed som Sagfører ved Underret eller som Anklager ved en Underret eller har som autoriseret Fuldmægtig hos en Højesteretssagfører eller Landsretssagfører eller som Medhjælper hos en Overanklager stadig deltaget i Behandlingen af Retssager. Endvidere skal han have aflagt den i § 123 omhandlede Prøve.

§ 122.

For at blive Sagfører ved Underret udfordres, at den pågældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren *laudabilis*, eller har opnået Karakteren „Bekvem“ eller „Første Karakter“ enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede, samt at han enten i 3 År stadig har som autoriseret Fuldmægtig hos en Sagfører deltaget i dennes Forretninger, derunder Behandlingen af Retssager, eller også, at han i lige Tid har været Retsskriver, Politimester, Politifuldmægtig i København (§ 108, 2det Stykke) eller stadig har været i Virksomhed som Fuldmægtig under en Ret eller som autoriseret Fuldmægtig hos en Dommer eller en Politimester.

Til Udbringeise af de i de to foregående Paragraffer og i nærværende Paragraf ommeldte 3 År kan Virksomhed i forskellige af de nævnte Stillinger sammenlægges.

Den, der er i Besiddelse af de Egenskaber, som udfordres for en højere Art af Sagførervirksomhed, er altid berettiget til at stedes til en ringere Art af Sagførervirksomhed .

§ 123.

Sagførerprøverne for Højesteret og Landsretterne består i, at den pågældende henholdsvis for Højesteret eller en Landsret udfører 3 med mundtlig Domsforhandling sluttende Sager, som han selv må forskaffe sig, og af hvilke mindst 2 er civile, deraf i alt Fald den ene for Sagsøgeren. Prøven er bestået, når hans Udførelse af disse Sager af vedkommende Domstol kendes forsvarlig.

Sådan Prøve kan ingen underkaste sig oftere end 2 Gange, og ingen erholder Adgang til Prøven, forinden han har fremlagt Justitsministeriets Tilkendegivelse om, at han efter bestået Prøve vil kunne erholde Beskikkelse henholdsvis som Højesteretssagfører eller Landsretssagfører.

§ 124.

For Beskikkelserne som Højesteretssagfører, Landsretssagfører og Sagfører ved Underret erlægges Afgifter henholdsvis af 200, 120 og 60 Kr. — Afgifterne tilfalder Statskassen.

Forinden Beskikkelsen udleveres til vedkommende, har han at underskrive en højtidelig Forsikring om, at han med Flid og Troskab vil udføre de Sager, der betros ham, og at han i det hele vil samvittighedsfuldt opfylde sine Pligter som Sagfører. Formen for denne Erklæring fastsættes af Justitsministeren.

§ 125.

Udøvelsen af Sagførervirksomhed kan ikke forenes med noget Dommer- eller Retsskriverembede, noget Embede som Rigsanklager eller Overanklager, nogen Øvrig-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

hedspost eller Ansættelse i Politiets Tjeneste, ej heller med noget Tjenesteforhold hos en Amtmand. Dommer, Politimester eller Retsskriver. Hvorvidt for øvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingsmand tillige kan udøve nogen Sagførervirksomhed, bestemmes af Kongen.

Ønsker en Sagfører, som befinder sig i nogen af de Stillinger, med hvilke Udøvelse af Sagførervirksomhed i Almindelighed er uforenelig, i et enkelt Tilfælde at overtage Udførelsen af en Retssag, skal dette dog ikke være ham forment, når han dertil erholdt sine Foresattes Tilladelse.

§ 126.

Den, der beskikkes som Højesteretssagfører, er, så længe han vil benytte Beskikkelsen, forpligtet til at have Kontor i eller ved København. Landsretssagførere og Sagførere ved Underret er forpligtede til, inden Beskikkelsen udleveres dem, at anmelde for Justitsministeriet, i hvilken Landsretskreds eller Underretskreds de vil have Kontor. Højesteretssagførere, som ikke har Kontor i eller ved København, bliver, så længe de beholder Kontor udenfor dette Sted, at betragte som Landsretssagførere. Enhver Sagfører, som flytter sit Kontor til en anden Retskreds, skal inden 14 Dage efter Flytningen anmelde denne for Justitsministeriet. Ingen Sagfører må samtidig have Kontor i flere Underretskredse.

§ 127.

Højesteretssagførerne er berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole. Landsretssagførerne for begge Landsretter, Københavns Sø- og Handelsret og alle Underretter, Sagførerne ved Underret for Sø- og Handelsretten i Sager, som i Medfør af §§ 224—25 vilde høre under Underret, samt for enhver Underret, jfr. dog § 1031.

Ingen Sagfører kan give Møde eller lade møde for en Ret, der beklædes af en Enkeltdommer, med hvem Sagføreren er gift eller er beslægtet eller besvogret i anden Grad af Sidelinien eller nærmere.

§ 128.

Under mundtlig Forhandling i Domssager for Landsret. Københavns Sø- og Handelsret i Sager, der i Medfør af §§ 224—25 vilde høre under Landsret, og for Højesteret er det ikke Sagførere tilladt at give Møde ved en anden, medmindre denne er en Sagfører, der vilde være berettiget til selv at møde for vedkommende Domstol i den pågældende Sag. Dog skal det være Sagførere tilladt ved enhver uberygtet Person at fremsætte og begrunde Begæring om Sagens Udsættelse på Grund af Forhold, hvorved Sagføreren selv hindres i at give Møde.

§ 129.

Udenfor mundtlig Forhandling i Domssager for Landsret, Københavns Sø- og Handelsret i Sager, som i Medfør af §§ 224—25 vilde høre under Landsret, og for Højesteret samt uden Begrænsning for Underret og Sø- og Handelsretten i Sager, der ifølge de nævnte Paragraffer vilde høre under Underret, er det Sagførere tilladt uden særlig Angivelse af Grund at lade møde for sig ved deres autoriserede Fuldmægtige.

Med Angivelse og på Rettens eller Modpartens Forlangende Bevisliggørelse af lovligt Forfald kan Sagførere under de i denne Paragraf omhandlede Rettergangsforetagender give Møde ved enhver uberygtet myndig Person.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 130.

Enhver Sagfører er berettiget til at have en autoriseret Fuldmægtig, der skal være en uberygtet Person, som har underkastet sig i det mindste den juridiske Fællesprøve eller den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Højesteretssagførere af Højesterets Formand, for Fuldmægtige hos Landsretssagførere af Formanden i vedkommende Landsret, for Fuldmægtige hos de Sagførere ved Underret, der har Kontor i København, af Formanden i Københavns Byret og for Fuldmægtige hos andre Sagførere ved Underret af Dommeren i den Retskreds, i hvilken vedkommende Sagfører har Kontor. De autoriserede Fuldmægtige skal, så længe de vil benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Retskreds, hvor deres Principal har Kontor.

Kapitel 13.

Sagføreres Rettigheder og Pligter.

§ 131.

Sagførerne er på den Måde og med de Begrænsninger som i denne Lov bestemt eneberettigede til at udføre Retssager for andre. En Bemyndigelse til i eget Navn at indtale en Fordring eller anden Rettighed („Mandatarfuldmagt“) kan ikke give den, hvem Bemyndigelsen er givet, Ret til selv at møde i Sagen, når han ikke vilde være berettiget til at give Møde som Sagfører for vedkommende Domstol i den pågældende Sag.

Indgreb i Sagførernes Eneret, derunder indbefattet, at nogen uberettiget offentlig betegner sig som Sagfører, anses med Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilken Straf, når Forseelsen er sket gennem Proformaretshandler, ved hvilke det er givet Udseende af, at vedkommende optræder som Transporthaver, kan stige til 500 Kr. Overenskomster om, at Transportgiveren skal betale Bøden, er ugyldige, og det i Tilfælde af sådant Proformaværk tilsagte Vederlag for Udførelse af Sager kan ikke søges betalt samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.

§ 132.

Ingen Sagfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at påtage sig Udførelsen af en Retssag.

§ 133.

Sagførere er pligtige med Flid og Troskab at udføre de dem betroede Forretninger. De er pligtige at fremme de dem betroede Retssager med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader. De må som en Følge heraf ikke forhale Sagerne ved unødvendige Udsættelser, grundløse Formalitetsindsigelser eller andre Udflugter. De skal afholde sig fra usømmelig Tale og Skrivemåde for Retten og efterkomme de Pålæg, som særlig gives dem af Retten i Medfør af denne Lov.

§ 134.

Ingen Sagfører må kræve højere Betaling, end der skønnes billigt, for den Bistand og Tjeneste, han i sådan Egenskab yder ved Udførelse af Retssager.

For øvrigt er det ikke forbudt at betinge sig højere Betaling for det Tilfælde,

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

at Sagen vindes, end for det Tilfælde, at den helt eller for en Del tabes, lige så lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Genstand.

Overenskomster om Betaling, der åbenbart foruretter en af Parterne, er ugyldige.

§ 135.

Enhver Sagfører, der er antaget til Udførelse af beneficerede Sager, jfr. § 331, er pligtig til for ubemidlede, der henvises til ham, at affatte Besværinger til Øvrighedsmyndigheder og Ansøgning om fri Proces, endvidere til at affatte Forligsindkaldelser og Stævninger i borgerlige Sager, som vedkommende ønsker at anlægge ved den Ret, for hvilken Sagføreren er antaget, for så vidt der ikke er Adgang til at opnå Rettens Bistand efter § 425, 1ste Stykke. Sådanne Henvisninger foretages af Politimesteren, som skønner over de pågældendes Uformuenhed og iagttager, at Henvisningerne fordeles ligelig mellem de pågældende Sagførere. — Disse Bestemmelser gælder dog indtil videre ikke for de Sagførere, der har Kontor i København eller på Frederiksberg; men Bestemmelserne kan af Justitsministeriet, når Omstændighederne måtte tale derfor, med fornøden Tillempelse udvides til også at omfatte dem.

På de årlige Finanslove bevilges det fornødne Beløb til Vederlag til de pågældende Sagførere for deres heromhandlede Virksomhed. De nærmere Regler for Fastsættelsen og Udbetalingen af disse Vederlag gives af Justitsministeren.

§ 136.

Sagførere, som overtræder de i nærværende Lov givne Forskrifter eller i øvrigt forser sig i deres Virksomhed som Sagførere, anses med de i Straffelovens § 144 omhandlede Straffe.

Når den Straf, som skal pålægges en Sagfører, ikke er højere end Bøder, og ingen særlig Bevisførelse udfordres for at oplyse det strafbare Forhold, kan Straffen pålægges under den Sag, med Hensyn til hvilken Forseelsen er begået, enten ved en særskilt Kendelse eller ved den endelige Dom.

Kapitel 14.

Ophør af Retten til Sagførervirksomhed.

§ 137.

1916: Lov,

Når en Sagfører ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal Retten til at udøve Sagførervirksomhed ved samme Dom frakendes ham.

Har en Sagfører gjort sig skyldig i det i Straffelovens § 253 omhandlede Forhold, bliver, selv om i øvrigt andet Strafansvar mod ham i Medfør af samme Lovs § 254 måtte bortfalde, Retten til Sagførervirksomhed ved Dom at frakende ham for en bestemt angiven Tid eller for bestandig under den mod ham anlagte Straffesag, eller, hvis en sådan ikke måtte være anlagt, da under en særlig i dette Øjemed ifølge Justitsministerens Bestemmelse mod ham rejst Straffesag.

Når Dom til Fortabelse af Ret til Sagførervirksomhed er overgået en Sagfører, kan han ikke, selv om han påanker sådan Dom, fortsætte sin Virksomhed, før han ved endelig Dom har fået sin Dom forandret.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 138.

Kommer en Sagfører under Konkurs, har Justitsministeren at fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed og kan som Regel først tilbagegive ham den, når han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at han har fyldestgjort dem for deres Krav, eller at de har samtykket i Boets Ekstradition. Bliver en Sagfører umyndiggjort, har Justitsministeren ligeledes at fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, så længe Umyndiggørelsen vedvarer.

Kapitel 15.

Sagførersamfund og Sagførerråd.

§ 139.

Samtlige Sagførere udgør et Samfund.

§ 140.

Sagførersamfundet skal have en Bestyrelse, der benævnes Sagførerråd. Sagførerrådet består af 12 Medlemmer, Halvdelen valgt af og blandt Landsrets- og Højesteretssagførerne og Halvdelen af og blandt Sagførerne ved Underret, Samtlige Valg gælder for 4 År; Genvalg kan finde Sted. Sagførerrådet vælger af sin Midte Formand og Næstformand.

§ 141.

Til almindeligt Møde af Samfundets Medlemmer indbydes ved en offentlig Bekendtgørelse i Statstidende med mindst 14 Dages Varsel.

§ 142.

Almindelige Møder sammenkaldes dels for at vælge Medlemmer af Sagførerrådet, dels for at afhandle andre Genstande vedkommende Sagførerstandens Forhold og Interesser.

Sagførerrådet sammenkalder Møder, så ofte dette findes nødvendigt; når et Antal af mindst en Fjerdedel af Medlemmerne af Sagførersamfundet, eller når en af Landsretternes Formænd forlanger det, er Sagførerrådet pligtigt at sammenkalde Møde.

Første Gang efter, at denne Lov er trådt i Kraft, sammenkalder Formanden for østre Landsret Møde til Valg af et Sagførerråd.

§ 143.

Sagførerrådet har ikke blot at påse, at Sagførerne i deres Forhold som sådanne holder sig Lovene efterrettelige, men også, at de i deres Sagførervirksomhed undgår alt, hvad der ikke kommer overens med den Hæderlighed, Nøjagtighed og Pålidelighed, som en offentlig beskikket Sagfører altid må udvise, ligesom det med bindende Virkning har Ret til at afgøre Tvistigheder angående Vederlag for den af dem i denne deres Egenskab ydede Tjeneste og Bistand til private, når disse i denne Anledning henvender sig til det.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 61

Nr. 90. 11te April.

§ 144.

I Henhold til den foregående Paragraf kan Sagførerrådet skride ind mod hvert enkelt Samfundsmedlem, såvel af egen Drift som ifølge Begæring.

Sagførerrådet kan tildele de enkelte Medlemmer af Sagførersamfundet Irettesættelser, forbyde dem Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger, pålægge dem Bøde af ikke over 300 Kr., suspendere dem fra Sagførervirksomheden i en vis Tid, dog ikke længere end 1 År.

Dog kan de nævnte Straffe ikke anvendes, uden at den pågældende har haft tilstrækkelig Lejlighed til at erklære sig over de ham gjorte Bebrejdelser og fremkomme med sit Forsvar, mundtlig eller skriftlig.

§ 145.

Går Sagførerrådets Beslutning ud på Irettesættelse, Bøde over 40 Kr., Forbud imod Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger eller Suspension, kan den pågældende Sagfører fordre Beslutningen, forinden den kan træde i Virksomhed, prøvet af den Landsret, i hvis Kreds han har Kontor, når han inden 3 Dage forlanger dette ved en Skrivelse til Landsrettens Formand.

Landsrettens Formand har da at kalde Sagførerrådet og den pågældende Sagfører til et Møde med Landsrettens Medlemmer, af hvilke mindst 5 må være til Stede.

I dette Møde, som holdes for lukkede Døre, gives der alle vedkommende Lejlighed til mundtlig at udtale sig, hvorefter Landsretten enten stadfæster eller ophæver Sagførerrådets Beslutning.

§ 146.

Sagførerrådet har at føre Tilsyn med de Personer, som forbereder sig til Sagførervirksomheden ved en Landsret eller en Underret. Ethvert Andragende fra sådanne Personer om Beskikkelse som Landsretssagfører eller Sagfører ved Underret skal forelægges Sagførerrådet til Erklæring. Dersom Sagførerrådets Erklæring går ud på, at den pågældende ikke kan antages virkelig at have deltaget i Sagførerforretningers Udførelse eller at have med tilbørlig Flid bivånet Retsforhandlingerne, eller på, at han ikke har ført en retskaffen Vandel, kan Andragendet om Beskikkelse i Regelen ikke tages til Følge; dog kan Justitsministeren, når særegne Grunde taler derfor, tildele vedkommende Beskikkelse, uagtet hans Andragende ikke anbefales af Sagførerrådet, men dog ikke førend efter, at der på ny er givet dette Lejlighed til at ytre sig.

§ 147.

For Sagførersamfundet kan der angående Samfundets indre Anliggender oprettes Vedtægter, som dog ikke må indeholde noget, der strider mod denne Lov.

Sådanne Vedtægter skal behandles og vedtages med absolut Stemme flerhed på et almindeligt Møde og derefter forelægges Kongen, som enten stadfæster dem eller nægter dem Stadfæstelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Anden Bog.

Fælles Bestemmelser for borgerlige Sager og Straffesager.

Kapitel 16.

Almindelige Bestemmelser om Procesmåden.

§ 148.

Retssager forhandles mundtlig. Skrift anvendes kun i det Omfang, i hvilket Loven særlig bestemmer det.

Ved den mundtlige Forhandling benyttes frit Foredrag.

Når Oplæsning skal finde Sted, bestemmer Rettens Formand, ved hvem den skal foregå, for så vidt andet ikke i Loven er foreskrevet.

§ 149.

Retssproget er dansk. Afhørelse af Personer, der ikke er det danske Sprog mægtige, foregår ved Hjælp af en edsvoren Tolk. Dog kan i borgerlige Sager ved Underret Tilkaldelse af Tolk undlades, når ingen af Parterne gør Fordring herpå, og Retten tiltror sig fornødent Kendskab til det fremmede Sprog. Det samme kan under sidstnævnte Forudsætning finde Sted i Straffesager udenfor Domsforhandling for Landsret.

Dokumenter, der er affattede i fremmede Sprog, skal ledsages af en Oversættelse, der, når Retten eller Modparten forlanger det, skal bekræftes af en autoriseret Translatør.

Forhandling med og Afhørelse af døvde, stumme og døvstumme foregår enten ved Hjælp af Personer, der er kyndige i Tegnsproget eller Talemetoden, og som forud tages i Ed, eller ved skriftlige Spørgsmål og Svar.

Til at bistå som Tolk eller Tegnsprogkyndig må ingen tilkaldes, der ifølge §§ 60 og 62 vilde være udelukket fra at handle som Dommer i Sagen. I øvrigt bliver de om Vidner gældende Regler at anvende på de nævnte Personer med de Lempelser, der følger af Forholdets Natur, og for så vidt ikke andet særlig er foreskrevet.

§ 150.

Retten Formand leder Forhandlingen. Han bestemmer Rækkefølgen af de enkelte Dele af Forhandlingen, for så vidt Loven ikke indeholder Forskrifter derom.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Ingen må tage Ordet uden ifølge hans Tilladelse; han kan fratage den Part Ordet, som ikke vil rette sig efter hans Ledelse. Han drager Omsorg for så vidt muligt at fjerne alt, hvad der til Unytte trækker Forhandlingen i Langdrag, og slutter Forhandlingens enkelte Dele, når han anser det foreliggende Emne for tilstrækkelig behandlet.

§ 151.

Retten Formand våger over, at Forhandlingen foregår med den tilbørlige Orden og Værdighed. Han er berettiget til i dette Øjemed at afbryde og tilrettevise Parter, Vidner eller andre, når de tillader sig upassende Udtalelser eller utilbørlige personlige Angreb. Vedbliver en Part hermed trods Tilrettevisning, kan Ordet fratages ham. Personer, der ved støjende eller anden utilbørlig Adfærd forstyrrer Forhandlingerne eller tilsidesætter den Agtelse, som skyldes Retten, kan udvises af Retsalen. Bliver i en borgerlig Sag Ordet frataget en Part, eller bortfjernes han, kan Forhandlingen fortsættes, hvis Retten ikke finder en Udsættelse nødvendig. Det samme gælder, når Ordet fratages den Sigtede i en Straffesag. Bortfjernes han, forholdes efter Reglerne i §§ 821 og 849. Er det den offentlige Anklager eller Sigtedes Forsvarer, som bortfjernes, eller hvem Ordet fratages, gås der frem, som om vedkommende var udeblevet.

For Fornærmelser mod Retten eller nogen af de i Retten mødende, Uorden, hvorved Forhandlingerne forstyrrer, samt Ulydighed mod Formandens Befalinger kan Retten (derunder også Skifte- og Fogedret) lade vedkommende fjerne fra Retslokalet og kan endvidere ved en Kendelse, der afsiges straks, pålægge Straf af Bøder indtil 40 Kr.

1916: Lov,

De Straffe, som pålægges i Henhold til denne Paragraf, medfører ingen Indskrænkning i Adgangen til at drage den Skyldige til Ansvar efter Straffelovens almindelige Regler, hvor disse i øvrigt er anvendelige.

Politiet er forpligtet til uvægerligt og øjeblikkeligt at yde Retten Bistand til Udførelse af denne Paragrafs Forskrifter.

§ 152.

De Forretninger, som ifølge denne Lov påhviler Rettens Formand, udføres, når Retten beklædes af en Enkeltdommer, af denne.

Kapitel 17. Forkyndelser og Meddelelser.

§ 153.

Forkyndelser og andre processuelle Meddelelser i borgerlige Sager skal, for så vidt ikke Loven eller Overenskomst mellem Parterne medfører Undtagelse, foregå ved en Stævningsmand eller i de i § 156 Nr. 3 angivne Tilfælde ved Politiet.

På samme Måde foregår i Straffesager med de i §§ 159 og 160 hjemlede Undtagelser

1) Forkyndelse for Sigtede af Tilsigelse eller Stævning til Møde for Retten, af Anklageskrift, Bevisfortegnelse, Domsudskrift. Ankemeddelelse eller Kæremål og af den i sidste Stykke af § 948 ommeldte Tilkendegivelse,

2) Forkyndelse for Vidner og Syns- eller Skønsmænd af Indkaldelse til Afhørelse, for Syns- eller Skønsmænd af den Beslutning, hvorved de er udmeldte, og for udeblevne Vidner eller Syns- eller Skønsmænd af den i § 177, jfr. § 189, ommeldte Kendelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 154.

Enhver beskikket Stævningsmand kan med fuld Retsvirkning iværksætte Forkyndelser under lagttagelse af de i Loven givne Forskrifter. Gyldigheden af det foretagne svækkes ikke derved, at Stævningsmanden har handlet udenfor den Retskreds, i hvilken han er ansat.

§ 155.

Det, der skal forkyndes på den i § 153 foreskrevne Måde, gives i dobbelt Udfærdigelse til den, der skal iværksætte Forkyndelsen. Begæring eller Pålæg om Foretagelse af Forkyndelser kan rettes umiddelbart til en Stævningsmand. Skal Forkyndelse i en borgerlig Sag ske på et andet Sted end det, hvor Parten opholder sig, eller i en Straffesag i en anden Underretskreds end den, hvor Retten, fra hvilken Forkyndelsen udgår, har sit Sæde, eller udgår den i en sådan Sag fra Landsretten eller Overanklageren, kan Udfærdigelserne sendes til Underretten i den Kreds, hvor Forkyndelsen skal ske. Vedkommende Underret er da pligtig — i borgerlige Sager mod Forudbetaling af alle fornødne Udgifter — at overgive dem til Stævningsmanden eller — i Straffesager — Politiet.

Begæringen eller Pålægget om Forkyndelse skal efterkommes snarest muligt, i Byerne senest inden 24 Timer, på Landet senest inden 48 Timer efter Modtagelsen. Om Tiden, på hvilken Begæringen eller Pålægget er modtaget, skal Stævningsmanden — i borgerlige Sager efter Forlangende af vedkommende Part — undertegne en ham forelagt skriftlig Tilståelse.

Når Forretningen udføres af en Stævningsmand, kan denne tilkalde endnu en Stævningsmand eller en anden god Mand som Vidne.

§ 156.

Ved Iværksættelse af Forkyndelsen gælder følgende Regler:

- 1) Forkyndelsen bør så vidt muligt søges iværksat for den pågældende personlig, ordentligvis på hans Bopæl eller midlertidige Opholdssted. Forkyndelse for den pågældende personlig er gyldig, uanset hvor den sker. Dog kan den i intet Fald ske i Kirken eller på andet Sted, medens Gudstjeneste eller kirkelige Handlinger foregår der.
- 2) Kan Forkyndelsen ikke ske for den pågældende personlig på hans Bolig her i Riget, kan den gyldig iværksættes for hans Ægtefælle, Børn over 18 År, Tjenestefolk eller andre til Husstanden hørende voksne Personer, som er til Stede der; er sådanne ikke at træffe, da for vedkommende Husvært, Principal, Husbonde, Læremester eller Arbejdsherre, for så vidt denne træffes til Stede der. Forkyndelsen kan endvidere foregå på den pågældendes Kontor, Værksted eller andet fast Forretningslokale for en til Kontoret hørende, på Værkstedet arbejdende eller i Forretningen ansat voksen Person, som findes til Stede, og for Skipperes og Søfolks Vedkommende på det Skib, hvortil de hører, for en til Skibet hørende voksen Person, der findes til Stede. Har den pågældende ikke Bopæl, Kontor, Værksted eller andet Forretningslokale i Riget og ikke hører til et herværende Skib, kan Forkyndelsen ske på hans midlertidige Opholdssted i Riget for dem, hos hvem han er til Huse.
- 3) Har Stævningsmanden ikke kunnet iværksætte Forkyndelsen på nogen af de ovenfor angivne Måder, skal han i Forbindelse med det eventuelt tilkaldte Vidne (§ 155, 3die Stykke) påtegne Udfærdigelsen Attest herom og straks overlevere den til Politiet, der snarest muligt skal søge at iværksætte Forkyndelsen.
- 4) Forkyndelser, som sker på vedkommendes Bolig eller sædvanlige Opholdssted, skal foregå imellem Kl. 7 Morgen og Kl. 8 Aften. På Søn- og Helligdage

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

må de ikke foregå i Tiden fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag. Juleaften må de ikke foregå efter Kl. 6 Eftermiddag.

Udføres Forretningen af en Stævningsmand, skal denne, hvis de af ham modtagne Opgivelser ikke leder til Forkyndelsens Iværksættelse, efter Evne søge sådan Underretning, at Forkyndelsen kan ske.

§ 157.

Bemyndigelsen til den enkelte Forretning behøver ikke at godtgøres for den eller dem, for hvem Forkyndelsen sker.

De Personer, for hvem Forkyndelse i Henhold til Reglerne i § 156 Nr. 2 foretages, kan i Regelen ikke vægre sig ved at modtage den. Nægter nogen ubeføjet at modtage Forkyndelsen, eller forsømmer han, hvor Forkyndelsen er sket, at levere vedkommende den ved Forkyndelsen overleverede Genpart, uagtet dette kunde ske uden Udgift eller væsentligt Besvær, kan han ved Kendelse under Sagen tilpligtes at erstatte de ved hans Vægring eller Undladelse forvoldte Omkostninger.

§ 158.

Det ene Eksemplar af den Udfærdigelse, som forkyndes, overgives til den eller dem, for hvem Forkyndelsen sker, medens det andet Eksemplar tilbagegives eller med første Post afsendes til den, der har begært eller beordret Forkyndelsen.

Førstnævnte Eksemplar skal, hvis Forkyndelsen ikke er sket for den vedkommende personlig, forinden Afleveringen forsynes med en Påtegning, der indeholder fornøden Angivelse af den Dag og Time, på hvilken, det Sted, hvor, og de Personer, for hvem Forkyndelsen er sket. Sidstnævnte Eksemplar skal i alle Tilfælde forsynes med Påtegning af ovennævnte Indhold og, hvis Forkyndelsen ikke er sket for vedkommende selv, tillige med Påtegning om, hvorledes der i den Anledning er forholdt, samt hvad der er opgivet om hans Opholdssted.

Er det ikke lykkedes Politiet at iværksætte Forkyndelsen, fordi den pågældende ikke har kunnet antræffes i Retskredsen og ej heller har Bolig eller midlertidigt Opholdssted der, tilbagegives Udfærdigelsen med Påtegning om det stedfundne samt om, hvad der er Politiet bekendt angående hans Bolig eller Opholdssted.

Påtegningen afgiver Bevis for det, som ifølge den er foregået; dog er Modbevis ikke udelukket.

Går Politiets Opgivelse ud på, at pågældende har Bopæl eller Opholdssted andetsteds i Riget, bliver Forkyndelsen efter Foranstaltning af den, der har begært eller beordret den, at iværksætte der i Overensstemmelse med de foranstående Regler.

§ 159.

Har vedkommende bekendt Bolig eller Opholdssted i Udlandet, og kan Forkyndelse ikke ske her i Riget overensstemmende med § 156, sker Forkyndelse eller Meddelelse på den ved Stedets Love eller ved Traktat hjemlede Måde. Fornøden Begæring herom, som vedkommende Part i borgerlige Sager kan fordre udstedt af Retten, tilstilles den pågældende fremmede Myndighed.

§ 160.

Er det ikke lykkedes ved Politiet at opspørge vedkommendes Bopæl eller Opholdssted, eller har i en Straffesag en Sigtet, som vides at opholde sig i Udlandet, unddraget sig Forfølgning ved Flugt, iværksættes Forkyndelsen ved 3 Gange gentagen Indrykkelse i Statstidenden. Det er i sådant Fald tilstrækkeligt, at Udfærdigelsens Indhold indrykkes i Udtog med Bemærkning, at den selv henligger til Modtagelse på vedkom-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

mende Rets Skriverkontor. I Bekendtgørelsen skal det udtrykkelig bemærkes, hvorpå det støttes, at denne Forkyndelsesmåde benyttes.

Ovenstående Regel gælder også, når den pågældende fremmede Myndighed har vægret sig ved at efterkomme den til samme ifølge § 159 rettede Begæring; dog skal i så Fald Udfærdigelsen tillige tilstilles vedkommende med Posten i betalt Brev, der skal anbefales. Postembedsmanden har at forsyne det ene Eksempplar af Udfærdigelsen med Påtegning om, at ligelydende Eksempplar er afsendt til nærmere betegnet Adresse i betalt og anbefalet Brev. Påtegningen afgiver Bevis herfor, indtil Modbevis føres.

§ 161.

I borgerlige Sager kan Parterne vedtage, at et opgivet Sted skal agtes for Bopæl, og dette bliver da, for så vidt der sammesteds forefindes nogen, der er villig til at modtage Forkyndelsen, ved Anvendelsen af de foregående Regler at behandle som den virkelige Bopæl.

§ 162.

En Forkyndelse, der er sket overensstemmende med de i §§ 156—161 givne Regler, anses lovlig, uagtet den ikke ved de trufne Foranstaltninger måtte komme til pågældendes Kundskab.

§ 163.

Meddelelse, som under Retsmøde i Sagen gives vedkommende personlig til Retsbogen, kan altid træde i Stedet for Forkyndelse.

§ 164.

Benytter begge Parter i en borgerlig Sag Sagførere til at udføre Sagen, kan Meddelelser til Sagførerne under Sagens Gang ske umiddelbart fra den ene Sagfører til den anden uden Stævningsmænds Mellekomst, blot imod simpelt Modtagelsesbevis.

Meddelelsen kan gyldigt afleveres på Sagførerens Kontor til enhver Tid, dette er åbent, og Modtagelsesbeviset kan udstedes af Sagførerens der tilstedeværende Fuldmægtig eller andre Kontorbetjente.

§ 165.

De fra Retten udgående Meddelelser, for hvilke Loven ingen særlig Forskrift indeholder, sker på den Måde, som Rettens Formand i hvert enkelt Tilfælde finder hensigtsmæssigst, og uden at hans Beslutninger herom er Genstand for Kære. Det er tilladt at tilstille Meddelelsen med Posten.

§ 166.

Når der af Retten i et behørig afholdt Møde træffes Beslutning om Tidspunktet for et nyt Møde eller for en Retshandlings Iværksættelse, anses de Personer, der er til Stede og påhører Beslutningen, for at have fået tilstrækkelig Underretning derom. Personer, som har været lovlig tilsagte til Mødet, men som enten er udeblevet eller uberettiget har forladt Mødet, forinden Beslutningen der toges, har intet Krav på særlig Forkyndelse eller Meddelelse om det nye Møde eller om Tidspunktet for de besluttede Retshandlingers Iværksættelse. Dog bør Retten ikke undlade ved Budsendelse eller med Posten at give dem Meddelelse om Beslutningen, for så vidt denne antages at være af Interesse for dem.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 167.

Indkaldelser og Meddelelser til Militære, hvilke med de af Forholdets Natur flydende Lempelser bliver at forkynde efter de i dette Kapitel givne Regler, skal tillige anmeldes for Afdelingschefen, som foranlediger pågældendes Møde for Retten, hvor sådant gøres fornødent.

Kapitel 18.

Vidner.

§ 168.

Enhver er pligtig til efter lovlig Opfordring at aflægge Vidnesbyrd for Retten om, hvad der med Hensyn til Sagen eller Undersøgelsens Genstand er ham bekendt, for så vidt Loven ikke særlig hjemler Undtagelse herfra.

§ 169.

Mod dens Ønske, som har Krav på Hemmeligholdelse, må Vidnesbyrd ikke afkræves:

1) Folkekirkens og anerkendte Trossamfunds Præster om det, som i Skriftemål eller i øvrigt i deres Egenskab af Sjælesørgere måtte være dem betroet,

2) i Straffesager Forsvarere angående, hvad der er betroet dem i denne deres Egenskab, og i borgerlige Sager Sagførere angående det, som de ved Partens Fortrolighed har erfaret i en Sag, der har været dem betroet til Udførelse, eller hvori deres Råd har været søgt,

3) de ved den kongelige Fødselsstiftelse i København ansatte Embedsmænd, Betjente og Jordemødre angående de Kvinders Svangerskab og Barnefødsel, som forløses på Stiftelsen, medmindre det ved

Vidnesbyrdet tilsigtes at oplyse, om Drab eller anden strafbar Handling er begået mod Barnet.

Foranstående Regler kommer dog ikke til Anvendelse i Straffesager, når Retten skønner, at det for at forebygge, at nogen urettelig domfældes, er magtpåliggende, at det pågældende Vidnesbyrd aflægges. Dog skal i så Fald Vidnesbyrdet aflægges for lukkede Døre og ikke udstrækkes ud over det for Øjemedet nødvendige.

Ej heller må Vidnesbyrd afkræves Embeds- og Bestillingsmænd eller andre, som handler i offentligt Hverv, angående, hvad der ifølge dette er dem betroet eller kommet til deres Kundskab, for så vidt Lov eller anden Forskrift med Hensyn dertil pålægger dem Tavshedspligt, medmindre vedkommende overordnede Myndighed eller for Rigsdagsmænds Vedkommende det pågældende Tings Formand såvel som Regeringen samtykker i, at de afhøres, og da kun på de Betingelser og i det Omfang, som Samtykket angiver.

Retten har på Embeds Vegne så vidt muligt at forebygge, at Vidnesbyrd modtages i de Tilfælde, hvor sådant efter nærværende Paragraf ikke må afkræves. Er det efter Omstændighederne klart, at en Vidneførsel vilde komme i Strid med ovenstående Regler, bør ingen Indkaldelse udstedes.

§ 170.

Vidnesbyrd kan i borgerlige Sager nægtes, når Besvarelsen af et Spørgsmål må forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd eller dog for et væsentligt Formuetab eller

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

anden hermed i Klasse stående Skade, samt når Spørgsmålet angår Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet, for så vidt Vidnet selv eller dets Ægtefælle herved kan skades.

I Straffesager kan Vidnesbyrd kun nægtes (jfr. dog 4de og 5te Stykke), når Besvarelsen af det stillede Spørgsmål må forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd.

Et Vidne kan ingen Sinde undslå sig for at besvare det Spørgsmål, om der er overgået Vidnet en Straffedom.

Den, hvem Ansaret for et trykt Skriffs Indhold i Medfør af Lov af 3. Januar 1851 § 3 kan komme til at påhvile, kan nægte Vidnesbyrd angående Betingelserne for en Forgængers Ansvar, når han enten selv vil overtage Ansaret, eller Opfordringen til ham ikke er sket inden 3 Måneder, efter at Bekendtgørelse om Skriftets Udgivelse første Gang var indrykket i et offentligt Blad.

Ligeledes kan på Bladet navngiven Redaktør og Redaktionssekretær ved et offentligt Blad nægte Vidnesbyrd angående, hvem der er Hjemmelsmand til en i det pågældende Blad optagen, ikke med Forfatterens Navn forsynet Artikel eller Meddelelse, medmindre Sagen angår en Forbrydelse, der kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel, eller den angår Brud på Tavshedspligt, som påhviler nogen i offentligt Hverv.

At nogen i de nævnte Tilfælde har fundet sig i at afgive en Forklaring, som han var berettiget til at nægte, udelukker ham ikke fra senere at undslå sig for at bekræfte den eller for at afgive videre Forklaring.

I ethvert Tilfælde, hvor det er klart, at Betingelserne for Fritagelsen er til Stede, skal Retten før Afhørelsen gøre pågældende opmærksom på hans Ret til at undslå sig.

§ 171.

I borgerlige Sager er i Regelen ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig. Når Landsretssager forberedes ved Landsretten selv, er dog Personer, som bor eller opholder sig i en Underretskreds, der har Tingsted i den Retskreds, hvor Landsretten har sit Sæde, jfr. § 338, 2det Stykke, pligtige til under Sagens Forberedelse at møde som Vidner for vedkommende Landsret.

I Straffesager er i Regelen ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, når han vilde komme til at rejse mere end 70 Kilometer på Jernbane eller Dampskib eller 25 Kilometer på anden Måde eller en tilsvarende Vejlængde delvis på Jernbane eller Dampskib og på anden Måde for at nå hen til vedkommende Ret. Til Domsforhandling for Landsret i Sager, ved hvis Pådømmelse Nævninger medvirker, er dog enhver, hvis Helbredstilstand ikke er til Hinder derfor, pligtig at møde som Vidne indenfor den Landsretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, samt i øvrigt, når han ikke vilde få længere at rejse hen til Retten end 140 Kilometer på Jernbane eller Dampskib eller 50 Kilometer på anden Måde eller en tilsvarende Vejlængde delvis på Jernbane eller Dampskib og på anden Måde.

Ved Beslutning af Retten eller dens Formand, der bliver at påberåbe i Indkaldelsen, kan det såvel i borgerlige Sager som i Straffesager pålægges et fjernere boende Vidne at give Møde for Landsret eller Højesteret, når dets Afhøring må antages at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning. Det samme gælder med Hensyn til borgerlige Sager, der behandles skriftlig for Landsret eller Højesteret, når Afhøring i Medfør af §§ 389, 415 og 438 bestemmes at skulle ske for et Medlem af Landsretten eller Højesteret.

§ 172.

I borgerlige Sager afgives Vidnesbyrd som Regel for Underretten på det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig. Når Forberedelsen af en Landsretssag

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 62

Nr. 90. 11te April.

foregår ved Landsretten selv (jfr. § 338), afgives Vidnesbyrddet dog for denne Ret for så vidt Regelen i § 171, 1ste Stykke, ikke er til Hinder derfor.

I Straffesager afgives Vidnesbyrd i Regelen for vedkommende Undersøgelsesret eller, for så vidt Vidnet enten ikke er pligtigt at give Møde for denne, eller et sådant Møde af vedkommende Undersøgelsesdommer

skønnes at ville medføre væsentlig større Besvær for Vidnet end Møde for Underretten på det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig. for denne sidste Ret. Dog har Vidner, hvis Forklaring skal benyttes som Bevis under Domsforhandling for Landsret i Nævningesager, at møde under denne og der at aflægge Forklaring, medmindre Reglerne i § 171 eller Vidnets Helbredstilstand er til Hinder derfor, eller dette efter Rettens Skøn vilde medføre Vidtløftiggørelse af Forhandlingerne, Ulemper for Vidnet eller Bekostning, som ikke vilde stå i rimeligt Forhold til Sagens Genstand eller den Betydning, Vidnesbyrdet kan antages at have for Sagens Oplysning.

Landsret eller Højesteret kan derhos, for så vidt ikke Vidnets Helbredstilstand er til Hinder derfor, såvel i borgerlige Sager som i Straffesager bestemme, at Vidnesbyrd, der må antages at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning, aflægges under Domsforhandling for Retten, se endvidere med Hensyn til borgerlige Sager, der behandles skriftlig for Landsret og Højesteret, §§ 389, 415 og 438. Når en Underret træffer sådan Bestemmelse i Medfør af § 433, jfr. § 442, eller i Medfør af § 926, jfr. § 922, eller når Vidner skal afhøres under Domsforhandling i offentlige Politisager i Medfør af § 935, er Vidnets Mødepligt begrænset ved Reglerne i § 171.

Er et Vidnes Helbredstilstand til Hinder for, at det møder på det sædvanlige Tingsted, kan Retten til dets Afhørelse sættes på sådant Sted, som Omstændighederne udkræver.

§ 173.

Militære af Hæren og Flåden er pligtige til at aflægge Vidnesbyrd for de borgerlige Domstole overensstemmende med Reglerne i denne Lov.

§ 174.

Indkaldelse til at møde som Vidne udgår, hvor ikke andet er bestemt, fra den Ret, for hvilken Vidnesbyrdet skal aflægges. I borgerlige Sager udstedes Indkaldelsen efter vedkommende Parts Begæring og overgives ham til Forkyndelse. Skal et Vidne indkaldes for en Underret ifølge en anden Rets Beslutning, må en Udskrift af denne forelægges Underretten.

Foruden Vidnets Navn, og hvad der i øvrigt hører til dets nærmere Betegnelse, Sagen og Indkaldelsens Øjemed, hvem der har begæret Indkaldelsen, den Ret, for hvilken der skal vidnes, samt Stedet og Tiden for Mødet skal der i Indkaldelsen nævnes det Varsel, som skal gives den indkaldte, og gøres opmærksom på, at Udeblivelse medfører Strafansvar.

Varsalet er i borgerlige Sager en Uge, men kan dog under særlige Omstændigheder afkortes efter Beslutning af Rettens Formand. I Straffesager tilkommer der Vidnet Aftens Varsel, hvortil lægges to Døgn, såfremt det skal møde udenfor den Underretskreds, hvor det bor eller opholder sig, og Afstanden til Tingstedet er over 15 Kilometer; dog kan Retten eller dens Formand fastsætte andet Varsel eller pålægge uopholdeligt Møde.

Skal Vidner føres i Udlandet, udsteder Retten — i borgerlige Sager efter vedkommende Parts Forlangende — de i så Henseende fornødne Begæring til de udenlandske Myndigheder.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 175.

Enhver, som er til Stede i et Retsmøde eller i umiddelbar Nærhed af Retslokalet, kan det af Retten pålægges at fremstille sig straks til Afgivelse af Vidnesbyrd. Tilstedeværende Vidner kan det pålægges at møde til ny Tid.

Når nogen anholdes under Udførelsen af en Forbrydelse eller på friske Spor, kan Politiet på Stedet tilsige enhver tilstedeværende til det Retsmøde, hvor den anholdte skal fremstilles.

§ 176.

Når Vidneførsel foregår for den dømmende Ret, er de afhørte Vidner pligtige at blive til Stede, indtil den pågældende Sags Behandling er sluttet, eller Formanden tillader dem at forlade Tingstedet enten helt eller mod at blive til Stede i Nærheden. Hvorvidt de kan eller skal blive til Stede i Retssalen, beror på Formandens Bestemmelse.

§ 177.

Udebliver et lovmæssig indkaldt Vidne uden lovligt Forfald eller uden at have betimelig anmeldt sit Forfald, hvor dette var muligt, eller forlader det i det i § 176 omhandlede Tilfælde uden Tilladelse Tingstedet, før den pågældende Sags Behandling er sluttet, skal Retten i borgerlige Sager efter Partens Begæring straks ved Kendelse idømme Vidnet en Bøde fra 10 til 200 Kr., tilpligte det at erstatte de Udgifter, som måtte være forårsagede ved Udeblivelsen, samt indkalde det på ny med et af Retten fastsat Varsel efter Kendelsens Forkyndelse ved Partens Foranstaltning. I Straffesager kan der i samme eller et senere Retsmøde idømmes Vidnet Bøde og Erstatning som foranført, dog at Bøden, hvis Vidnet var indkaldt til Domsforhandling for Nævninger, kan stige til 400 Kr.

Retten kan derhos — i borgerlige Sager dog kun efter Partens Begæring og kun i Tilfælde af Vidneførsel under Domsforhandling eller af gentagen Udeblivelse — lade et udeblevet Vidne afhente med Magt og, hvis Sagen udsættes, beslutte, at Vidnet ved Politiets Foranstaltning skal tages i Forvaring, indtil dets Fremstilling for Retten til Afgivelse af Vidnesbyrd kan finde Sted; dog har Vidnet Adgang til Løsladelse mod sådan Sikkerhed, som Retten finder tilstrækkelig, og i intet Tilfælde må et Vidne i samme Sag holdes i Forvaring ud over 6 Måneder, uafbrudt eller sammenlagt. Udgifterne derved afholdes som Delinkventomkostninger.

Kendelse, hvorved Bøde eller Erstatning er idømt et fraværende Vidne, kan omgøres, når Begæring derom fremsættes i det første Retsmøde, i hvilket Vidnet derefter giver Møde eller fremstilles, eller, hvis det ikke senere møder eller fremstilles, inden en Uge, efter at Kendelsen er det forkyndt eller kommet til dets Kundskab.

§ 178.

Et Vidne, som anser sig for berettiget til i det hele eller for en Del at nægte at vidne i den Sag, hvori, eller for den Ret, hvortil han er indkaldt, skal dog, når han ikke har lovligt Forfald, møde efter Indkaldelsen og fremsætte sin Indsigelse til Påkendelse af Retten. Når det af Retten findes fornødent, må Vidnet oplyse Omstændigheder, af hvilke det kan ses, at Indsigelsen er grundet.

§ 179.

Vidner er, om fornødent, pligtige til, forinden de møder i Retten, at styrke eller opfriske deres Kundskab om Vidneførselens Genstand ved at efterse deres Regn-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

skabsbøger, Breve eller andre Optegnelser eller bese Genstande, hvortil de uden Omkostning eller Besvær har Adgang, o. desl., og denne Pligt kan af Retten særlig pålægges dem ved Indkaldelsen eller senere. Undlader Vidnet at efterkomme denne Pligt, behandles han efter Reglerne i § 177.

§ 180.

Forinden et Vidne afhøres om Sagen, stiller Dommeren de Spørgsmål til det, som findes fornødne for at forvise sig om dets Identitet samt for at afgøre, om der er noget til Hinder for Vidnesbyrdets Modtagelse. Dommeren skal derefter alvorlig lægge Vidnet på Hjerte at følge Sandheden, idet han minder det om det Strafansvar, som det pådrager sig ved at afgive falsk Forklaring for Retten, og om, at det må være forberedt på at bekræfte sin Forklaring med Ed eller på anden højtidelig Måde.

Skal flere Vidner afhøres, kan Dommeren lade denne Forberedelse til Afhørelse foregå under eet for flere eller samtlige indkaldte Vidner.

§ 181.

Ethvert Vidne afhøres for sig og bør i Regelen ikke påhøre Forklaringer af andre Vidner, af Syns- eller Skønsmænd eller, hvis det er i en Straffesag, af Sigtede. Vidner, hvis Udsagn står i Strid med hinanden, kan efter Parternes Begæring eller Rettens Beslutning stilles imod hinanden. Sådant bør dog ikke i Straffesager, ved hvis Pådømmelse Nævninger må antages at skulle medvirke, uden særlig Grund ske før Domsforhandlingen.

§ 182.

Når en Part selv afhører de af ham fremstillede Vidner, kan Modparten, hver Gang Afhørelsen af et Vidne er sluttet, rette Spørgsmål til det, og Parten kan derefter rette de Spørgsmål til Vidnet, hvortil Modafhøringen har givet Anledning. Rettens Formand kan tillade Fremsættelse af yderligere Spørgsmål.

Retten kan, efter Begæring eller af egen Drift, lade et Vidne, der er aftrådt, fremstå på ny til yderligere Afhørelse; foranstående Regler finder herved tilsvarende Anvendelse.

Vidner kan andrage på, at de selv eller et andet Vidne eller en Part (i Straffesager Tiltalte) yderligere afhøres om angivne Punkter i det Øjemed at fuldstændiggøre eller berigtige forudgående Udsagn.

§ 183.

Under et Vidnes Afhøring bør det iagttages: at Vidnet så vidt muligt foranlediges til at udtale sig i sammenhængende Orden om de Punkter, angående hvilke dets Forklaring æskes, at det bringes på det rene, hvorvidt Vidnets Forklaring støtter sig til egen lagttagelse, og at Spørgsmål, hvorved der foreholdes Vidnet Omstændigheder, som først skal godtgøres ved dets Svar, så vidt muligt undgås.

Om Vidnet må benytte nedskrevne Oplysninger ved Besvarelsen af de til det rettede Spørgsmål, afgøres af Retten, efter at det er opgivet, af hvem, når og i hvilket Øjemed de er affattede.

§ 184.

Når Vidner afhøres af andre end Rettens Formand, har denne at våge over, at utilbørlige, navnlig forvirrende Spørgsmål ikke stilles ved Afhørelsen. og at

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

denne foregår i en passende Form. Sker Afhørelsen, trods Formandens Advarsel på utilbørlig Måde eller på en Måde, som ikke er egnet til at bringe Sandheden for Dagen, eller som går udenfor Sagen, kan han unddrage den pågældende Part Afhørelsen og selv overtage den. Skønner han, at Afhørelsens Fortsættelse ikke kan bidrage til Sagens Oplysning, kan han slutte den.

§ 185.

Vidners Forklaringer optegnes i borgerlige Sager i Retsbogen, således at de vigtigste Udtalelser gengives så vidt muligt med Vidnets egne Ord, medens uvæsentlige Bemærkninger kan udelades. Har Vidnet tidligere været afhørt, er Henvielse tilstrækkelig, så at kun Afgivelser eller Fuldstændiggørelser optegnes. Det Retsbogen tilførte bliver efter endt Afhøring at oplæse for Vidnet, og Bemærkning, om Vidnet godkender Forklaringen, optages i Retsbogen.

Når Vidner afhøres under Domsforhandling for Landsret i Ankesager, og der ikke er særlig Grund til at antage, at Tilladelse til Anke til Højesteret vil blive søgt eller tilstået, samt ved Vidneafhøring under Domsforhandling for Højesteret, beror det på Retten, om og hvor meget der skal optegnes af Vidners Forklaringer. Med Hensyn til Oplæsning og Vedtagelse gælder Regelen i § 36.

I Straffesager forholdes med Hensyn til Optegning, Oplæsning og Vedtagelse af Vidneforklaringer efter Bestemmelserne i Bogen om Strafferetsplejen, sammenholdte med § 35, 6te Stykke, og § 36.

§ 186.

I borgerlige Sager bliver Vidneforklaringer at bekræfte med Ed eller anden højtidelig Forsikring, jfr. § 187, når nogen af Parterne forlanger det.

I Straffesager skal sådan Bekræftelse ligeledes som Regel finde Sted, såvel når Vidneforklaringen afgives for en Undersøgelsesret som under Domsforhandlingen, medmindre et for en Undersøgelsesret afhørt Vidne må antages på ny at skulle afhøres under Domsforhandling (Nævningesager).

Afgiver et forinden Domsforhandlingen edfæstet Vidne senere Forklaring under Domsforhandling, skal Bekræftelse finde Sted efter de for denne givne Regler, medmindre Rettens Formand finder det tilstrækkeligt, at Afhørelsen sker i Henhold til den tidligere aflagte Ed.

Finder Retten i noget Tilfælde, at det, hvorom Vidnet er spurgt, allerede er tilstrækkeligt bevist, eller at det er uden væsentlig Betydning for Sagens Afgørelse, hvis det er en borgerlig Sag, eller ganske uden Betydning for Tiltaltes Frifindelse eller Domfældelse, hvis det er en Straffesag, bortfalder Bekræftelsen.

§ 187.

I Stedet for Ed træder en efter en af Justitsministeren foreskrevet Formular afgiven højtidelig Forsikring, når Vidnet hører til et Trossamfund, der ikke tillader sine Medlemmer at aflægge Ed efter nogen af de på det pågældende Tidspunkt gældende Edsformularer, eller der foreligger Erklæring fra Vidnet om, at Vidnet ifølge sin religiøse Tro ikke kan aflægge Ed, eller om, at Vidnet ikke har nogen religiøs Tro. Sådan Erklæring tages dog kun for gyldig, når den er afgivet enten før den Tid, da det, hvorom Vidnet spørges, skal have fundet Sted, eller mindst et År før Vidneførselen, og Erklæringen ikke er to År gammel. Erklæringen afgives på Rettens Kontor i den Retskreds, hvor Vidnet har sit personlige Værneting. Bevis for dens Afgivelse udstedes uden Betaling.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Bekræftelsen sker efter Afhøringen og bør, når Omstændighederne taler derfor, udsættes, indtil alle Vidner, hvis Forklaringer angår et og samme Forbold, er afhørte. For så vidt Omstændighederne giver Anledning dertil, bør Dommeren først på ny minde Vidnerne om Bekræftelsens Betydning og om det Ansvar, som de pådrager sig ved at bekræfte en falsk Forklaring. Forinden han modtager et Vidnes Bekræftelse, bør han give Vidnet fornøden Lejlighed til at berigtige sin Forklaring; hvor han dertil finder Anledning, kan han foreholde Vidnet, hvad der af andre Vidner er forklaret eller på anden Måde er fremkommet i Modstrid med Vidnets Forklaring. Vidnets Bekræftelse går ud på, at det forsikrer, at det har talt Sandhed og intet fortiet.

§ 188.

Edfæstelse finder ikke Sted af:

- 1) Børn under 15 År,
- 2) Personer, hvis Åndsevner skønnes at være så mangelfuldt udviklede eller så svækkede eller forstyrrede, at Edfæstelse vilde være betydningsløs,
- 3) Personer, som er under Tiltale for eller fundne skyldige i Mened,
- 4) Personer, der er dømt som skyldige eller medskyldige i den Handling, som er Sagens eller Undersøgelsens Genstand.

Retten kan nægte at edfæste Personer, hvis Vidnesbyrd enten på Grund af deres forbryderske Vandel eller på Grund af deres Stilling til Sagen eller til Parterne eller deres Åndstilstand på den Tid, Erfaringen skal være gjort, eller af lignende Grunde af Retten skønnes at være i særlig Grad upålideligt.

Foranstående Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til den i § 187 nævnte, i Eds Sted trædende Forsikring.

§ 189.

Vægrer et Vidne sig uden lovlig Grund ved at svare eller aflægge Vidneeden eller afgive den i Stedet derfor trædende Forsikring, kan Retten — i borgerlige Sager efter en Parts Begæring — ved Kendelse pålægge det en Bøde fra 10 til 400 Kr. Retten kan derhos ved Kendelse bestemme, at det skal tages i Forvaring ved Politiets Foranstaltning, medmindre Vidnets Førelse frafaldes, indtil det indvilliger i at svare eller at aflægge Ed eller Forsikring; dog kan et Vidne i intet Tilfælde i Henhold til nærværende Paragraf eller denne og § 177 i samme Sag holdes i Forvaring ud over 6 Måneder, uafbrudt eller sammenlagt.

Vidnet kan derhos dømmes til at erstatte de ved dets Vægning forårsagede Omkostninger. Kære mod Kendelsen skal, når denne er afgivet under Domsforhandling, erklæres på Stedet og ellers inden tre Dage. Kære, som overensstemmende hermed erklæres mod Beslutning af en Underret, hvorved Fængsling er

besluttet, har opsættende Virkning.

§ 190.

Afgørelse af Tvistigheder, som opstår under Vidneførselen i Anledning af Indsigelser eller Begæringer af Parter eller Vidner, sker, efter at vedkommende har ytret sig, ved Kendelse, i Straffesager dog kun, når sådant begæres.

I Regelen afsiges Kendelse straks; men dersom det findes nødvendigt, kan Sagen i en af flere Medlemmer bestående Ret udsættes, for at Retten kan rådslå. Sådant Udsættelse bør dog altid være så kort som muligt og bør i Straffesager aldrig og i borgerlige Sager ikke uden største Nødvendighed vare længere end til næste Dag.

Foregår Vidneførselen for en anden Ret end den, ved hvilken Sagen i øvrigt behandles, afgøres opståede Tvistigheder af hin.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 191.

De i det foregående omhandlede Tvangsmidler imod Vidner bringes til Anvendelse af den Ret, for hvilken Vidnet er indkaldt til at møde.

§ 192.

Vidner har Krav på en Godtgørelse af 1 Kr., hvis deres Møde medfører et Tidsspilde for dem af under 4 Timer, men ellers af 2 Kr. med Tillæg af 1 Kr. for hver 4 Timer, de ud over 8 Timer er fraværende fra Hjemmet til Opfyldelse af deres Vidnepligt, samt derhos, for så vidt det er nødvendigt for dem at tilbagelægge mere end 7 Kilometer for at nå til Retten, på Erstatning for Rejseudgifter frem og tilbage med 10 Øre for hver løbende Kilometer. Hvis Jernbane eller Dampskib kan benyttes, beregnes Rejseudgifterne dog efter Prisen for henholdsvis 3die Klasse og 2den Plads. Indkaldes Vidnet til at møde udenfor de i de to første Stykker af § 171 fastsatte Afstande, kan der af Retten tilstås det passende højere Godtgørelse og Vederlag for Rejseudgifter. De Ydelser, på hvilke Vidnet har Krav, eller, hvis disse ikke kan anslås bestemt, tilbørligt Forskud på samme, må tilbydes betalte samtidig med Indkaldelsens Forkyndelse.

§ 193.

Ved Optagelse af Arvelegitimationstingsvidner o. desl. bliver de i nærværende Kapitel og § 353 givne Regler at følge, for så vidt disse ifølge Forholdets Beskaffenhed lader sig anvende.

Når Vidner skal føres om Rigtigheden af et Testament, bliver de i Forordningen af 21. Maj 1845 § 24 indeholdte Regler om, hvem der skal stævnes, at følge.

§ 194.

Politimesteren er berettiget til at indkalde Personer, som bor eller opholder sig i vedkommende Politikreds, til Møde for at afgive Forklaring uden Ed om, hvad der med Hensyn til Genstanden for Efterforskningen i en Straffesag måtte være dem bekendt. Udebliver den indkaldte uden lovligt Forfald (jfr. § 177), er Politimesteren berettiget til at pålægge ham en Bøde af indtil 4 Kr. til Politikassen, at udrede inden en Uge, for så vidt Klage ikke fremsættes efter Regelen i § 814.

Vægrer den indkaldte sig ved at afgive Forklaring for Politimesteren, kan denne foranledige ham indkaldt for Retten til Vidneafhørelse (§ 809), men kan ikke træffe andre Tvangsforanstaltninger mod den vægrende.

Reglerne i § 192 finder tilsvarende Anvendelse ved Indkaldelse til Afgivelse af Forklaring for Politimesteren.

§ 195.

I Overensstemmelse med de i nærværende Kapitel om Vidneførsel i borgerlige Sager indeholdte Regler, jfr. også § 353, samt de i så Henseende traktatmæssig fastsatte Bestemmelser, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 119 af 19. Maj 1909 m. m., sker Optagelsen af Beviser til Brug ved borgerlige Retssager, som er anlagte eller skal anlægges i Udlandet. Er der i Anmodningen forlangt iagttaget en særskilt Form eller Fremgangsmåde, skal dette så vidt muligt ske, medmindre sådant må anses at være utilstedeligt efter de derom gældende Lovbestemmelser.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 19.

Syn og Skøn.

§ 196.

Når der i en borgerlig Sag fremsættes Begæring om Optagelse af Syn og Skøn, og Begæringen af Retten tages til Følge, såvel som når i en Straffesag de i § 743 nævnte Betingelser foreligger, udmelder Retten ved et Udmeldelsesdekret en eller flere Syns- eller Skønsmænd. Dersom den, der skal tilkaldes, har en almindelig offentlig Bemyndigelse til Foretagelsen af vedkommende Syn eller Skøn, sker i Straffesager Tilkaldelsen ved Rettens til ham rettede Begæring.

Personer, som bor udenfor vedkommende Rets Embedsområde, kan kun udmeldes af denne, når det er oplyst, at de er villige til at efterkomme Udmeldelsen, eller når det findes nødvendigt, enten fordi der indenfor Retskredsen ikke findes sagkyndige Personer, som kan benyttes, eller fordi den Ting, der er Genstand for Forretningen, er udenfor Retskredsen.

§ 197.

Kun Personer, der er uberygtede, kan udmeldes til Syns- eller Skønsmænd, hvorhos Personer, der vilde være udelukkede fra at handle som Dommere i Sagen ifølge § 60, Nr. 1 og 2, under ingen Omstændigheder må tilkaldes som Syns- eller Skønsmænd, og de øvrige i § 60 nævnte Personer kun, for så vidt det ikke er muligt at finde andre lige så gode.

Til at foretage Syn og Skøn kan Kvinder udmeldes lige såvel som Mænd. Alt, hvad der i denne og andre Love er bestemt om Syns- eller Skønsmænd, finder tilsvarende Anvendelse på Kvinder.

§ 198.

Enhver, der er pligtig at vidne, er også pligtig at modtage Udmeldelse som Syns- eller Skønsmand.

Statens Embedsmænd og Bestillingsmænd fritages for Udmeldelse, når de ved Skrivelse fra de dem foresatte Myndigheder oplyser, at de ikke har den fornødne Tid, eller at Forretningens Foretagelse i øvrigt kommer i Strid med deres offentlige Pligter. Personer, for hvem Syns- eller Skønsforretningens Udførelse vilde medføre stort Besvær eller Ulempe, bør, for så vidt Omstændighederne tillader det, forskånes for Udmeldelse. Det samme gælder om den, der har fyldt 65 År.

§ 199.

For så vidt Personer er beskikkede med almindelig Bemyndigelse til Foretagelsen af visse Syn eller Skøn, bør andre kun udmeldes hertil, når Henvendelse til hine vilde medføre en Forhaling, hvorved Øjemedet kunde forspildes, eller når andre særegne Grunde gør det tilrådeligt.

Til Forretninger, ved hvilke der udkræves særegen Indsigt eller Færdighed bør i Regelen kun udmeldes Mænd, der ifølge offentlig Stilling eller Livserhverv eller dog ifølge offentlig aflagte Prøver må anses for duelige hertil.

Skal i en Straffesag en Kvinde synes på Legeme, bør i alle Tilfælde, hvor det til Øjemedets Opnåelse er tilstrækkeligt, Kvinder dertil vælges, navnlig bør, hvor Spørgsmål foreligger om Svangerskab eller Barnefødsel, kvindelige Læger eller Jordemødre benyttes, for så vidt disse må antages at have tilstrækkelig Indsigt til at afgive Erklæring om Spørgsmålet.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 200.

Enhver af Parterne kan gøre Henstilling til Retten om Valget af Syns- eller Skønsmændene, men Retten er ikke bundet herved. Retten bør forinden Udmeldelsen meddele Parterne — i borgerlige Sager dog kun, hvis de er mødt —, hvilke Personer der agtes udmeldte, og give dem Adgang til at udtale sig om disse. Denne Regel kan i Straffesager tilsidesættes, når Omstændighederne ikke tillader dens lagttagelse.

Indsigelser, der ikke gøres gældende straks ved Udmeldelsen, kan i borgerlige Sager ikkun tages i Betragtning, når Parten oplyser, at han uden Brøde fra sin Side har været ude af Stand til at fremsætte dem tidligere. Den Part, der agter at fremsætte sådanne Indsigelser, har inden en Uge efter Udmeldelsen at indkalde Modparten til et Møde for den Ret, der har foretaget Udmeldelsen, og i dette at fremsætte sine Indsigelser. Rettens Kendelse kan, når den tager Indsigelserne til Følge, ikke påklages; nægter den at tage Indsigelserne til Følge, kan der finde Kære Sted over dens Afgørelse.

§ 201.

I borgerlige Sager må det i Udmeldelsesdekretet tydeligt angives, hvad der er Forretningens Genstand og Øjemed. Tillige nævnes den Tid, da Afhjemlingen skal foregå — medmindre Fastsættelsen af Tiden herfor efter Omstændighederne findes at måtte bero til senere Berømmelse —, og det pålægges de udmeldte til den Tid at møde for at afgive og bekræfte deres Erklæring. Hvor særlige Grunde taler derfor, bør den til Synet eller Skønnet fornødne Besigtigelse foretages i et Retsmøde, der kan afholdes udenfor det sædvanlige Tingsted.

I Straffesager foretages den til et Syn eller Skøn fornødne Besigtigelse under et Retsmøde — der efter Omstændighederne bliver at foretage udenfor det sædvanlige Tingsted —, medmindre Synet eller Skønnet udkræver fortsat lagttagelse eller Undersøgelse, eller Besigtigelse under et Retsmøde af anden Grund, såsom af Sømmelighedshensyn, findes uhensigtsmæssig eller uforholdsmæssig, i hvilket Tilfælde Retten kan overlade Mændene at foretage eller fortsætte deres Besigtigelse udenfor Retsmøde. I sådant Tilfælde bliver der i Udmeldelsesbeslutningen eller Begæringen eller under Møde inden Retten at give dem sådan Meddelelse om Synets eller Skønnets Genstand og Øjemed, som i første Stykke nævnt, samt sådan anden

Anvisning, som måtte udkræves. Skal Mændene afgive skriftlig Erklæring, bliver der i Udmeldelsesbeslutningen eller Begæringen eller i en Tilførsel til Retsbogen, hvoraf Udskrift overgives dem, at forelægge dem bestemte Spørgsmål til Besvarelse.

Vil Foretagelsen af et Syn eller Skøn medføre Tilintetgørelse eller Forandring af dets Genstand, bør så vidt muligt en Del af denne holdes udenfor Undersøgelsen. Lader dette sig ikke gøre, bør Syns- eller Skønsmændenes Antal ikke være under to.

De gældende Regler om Obduktionsforretninger bliver fremdeles stående ved Magt.

§ 202.

Med Hensyn til Syns- eller Skønsmænds Møde til Afhjemling eller gentagen Afhøring for Retten finder Reglerne i §§ 171 og 172 tilsvarende Anvendelse. Hvis disse Regler er til Hinder for, at Afhjemlingen finder Sted ved den udmeldende Ret, kan denne i Udmeldelsesdekretet bestemme, at Afhjemlingen skal ske ved Underretten på det Sted, hvor Syns- eller Skønsmændene bor eller opholder sig, eller, hvis dette måtte medføre mindre Besvær for Mændene, for Underretten i den Retskreds, hvor Forretningen er foretaget.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 63

Nr. 90. 11te April.

Skal Syns- eller Skønsmænd møde for en Underret ifølge en anden Rets Beslutning, må en Udskrift af denne forelægges Underretten, der forsyner den med en Påtegning om, når Afhjemlingen skal finde Sted.

Hvor det viser sig nødvendigt at udmelde Syns- eller Skønsmænd, der opholder sig i en anden Retskreds end den, hvor Genstanden for Forretningen befinder sig, og Omstændighederne ikke tillader, at Genstanden forsendes til Mændenes Opholdssted, er de pligtige at begive sig derhen, hvor den findes, selv om de i § 171 opstillede Grænser for deres Mødepligt derved overskrides.

§ 203.

Udmeldelsesdekretet bliver uden Ophold at forkynde for de udmeldte i Overensstemmelse med de for Vidner givne Regler. Skal Mændene møde for en Underret ifølge en anden Rets Beslutning, skal tillige den i foregående Paragraf ommeldte Berømmelse af Afhjemlingen forkyndes for dem, i borgerlige Sager desuden for Modparten.

I borgerlige Sager skal Syns- og Skønsmændene give Parterne Underretning om, når og hvor Forretningen foregår, ligesom de også har at meddele Parterne Genpart af den skriftlige Forretning (§ 204) eller dog at give dem Adgang til at gøre sig bekendt med den senest 3 Dage forinden Afhjemlingen.

Klage over Syns- og Skønsmænds Fremgangsmåde ved deres Forretning fremsættes for den Ret, for hvilken Afhjæmningen skal ske. Denne kan pålægge dem at omgøre eller fuldstændiggøre Forretningen.

§ 204.

Syns- og Skønsmænd afgiver deres Forklaring ved en skriftlig, til Retten stilet, af Mændene underskreven Erklæring. Dog kan Retten med Hensyn til Forklaring, som skal afgives under Domsforhandlingen i Nævningesager (se § 834), frafalde Krav om skriftlig Afgivelse. Yderligere Forklaring kan afæskes dem inden Retten; findes Erklæringen mangelfuld, kan derhos Retten pålægge dem at omgøre eller fuldstændiggøre den i en yderligere skriftlig Erklæring. Vedrører Manglerne Erklæringens Affattelse, bør Retten yde Mændene fornøden Bistand til deres Afhjælpning. Sådant Bistand kan også, når Mændene ønsker det, og Omstændighederne i øvrigt taler derfor, ydes inden det Retsmøde, i hvilket Afhjæmningen finder Sted. Herom skal der da senest i dette Retsmøde meddeles Parterne Underretning.

Er Erklæring afgivet af et dertil beskikket Kollegium, bør Møde i Retten, hvor sådant skal finde Sted, som Regel ikke fordres af flere end et af dets Medlemmer eller, hvor der er Meningsforskel, af et Medlem for hver af de Meninger, hvori Kollegiet har delt sig; dette udpeger selv de Medlemmer, som skal give Møde. Hvor Erklæring afgives af to eller flere Syns- eller Skønsmænd, bør, hvis Mændene ikke er enige, hver enkelt Mening fremgå af Erklæringen.

Afhørelse af Syns- og Skønsmænd sker efter Reglerne om Afhørelse af Vidner; dog kan Mændene som Regel overvære hverandres såvel som Vidners Afhørelse, og det kan af Retten tilstedes dem at rådføre sig med hverandre, forinden de svarer.

§ 205.

I borgerlige Sager har Syns- og Skønsmænd at bekræfte deres Syn eller Skøn med Ed eller, under de i § 187 angivne Betingelser, med den der omhandlede højtidelige Forsikring, medmindre begge Parter giver Afkald derpå. Er Syn eller Skøn afgivet i Henhold til en almindelig Beskikkelse hertil, bortfalder Bekræftelsen. Denne

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

går ud på, at Mændene har udført deres Hverv og afgivet deres Erklæring eller Forklaring efter Samvittighed og bedste Overbevisning.

I Straffesager finder sådan Bekræftelse som i første Stykke nævnt Steel, når Syns- eller Skønsmændenes Erklæring eller Forklaring afgives for en Undersøgelsesret, medmindre Mændene må antages på ny at skulle afhøres under Domsforhandlingen (Nævningesager), samt når Afhøring finder Sted under

§ 206.

Når en Syns- eller Skønsmand uden gyldigt Forfald udebliver fra Retsmødet eller uden lovlig Grund vægrer sig ved at udføre Hvervet eller undlader at foretage noget, som påhviler ham i Anledning af dette, eller vægrer sig ved at svare på de Spørgsmål, som stilles til ham i Retten, eller ved at bekræfte sin Erklæring eller Forklaring med Ed eller Forsikring, hvor sådant er foreskrevet, finder Reglerne i §§ 177 og 189 Anvendelse med de fornødne Lempelser.

Dog kan Retten, når dette er muligt og efter Omstændighederne kan bidrage til Sagens Fremme, udnævne andre Syns- eller Skønsmænd enten straks, eller når de anordnede Tvangsmidler forgæves er anvendte. I borgerlige Sager kan dette dog kun ske efter Begæring af vedkommende Part, der i så Fald ikke kan forlange yderligere Tvangs Anvendelse mod den eller de genstridige Syns- eller Skønsmænd.

§ 207.

Har Syns- eller Skønsmænd Forfald, eller har det været dem umuligt at gøre Forretningen færdig, kommer de i § 177, sidste Stykke, givne Regler til Anvendelse med de Lempelser, som følger af Forholdets Natur.

§ 208.

Med Hensyn til Indsigelser fra Syns- eller Skønsmændenes Side såvel som Kære over de Kendelser, hvorved noget pålægges dem, forholdes efter de om Vidner givne Regler.

§ 209.

De om Vidner givne Regler skal med de Lempelser, der følger af Forholdets Natur, anvendes på Syns- og Skønsmænd, for så vidt ovenstående Forskrifter ikke er til Hinder derfor.

§ 210.

At Syn eller Skøn har fundet Sted, udelukker ikke fornyet Syn eller Skøn over samme Genstand ved de samme eller, når Retten finder det hensigtsmæssigt, andre Mænd.

§ 211.

Udmeldte Syns- og Skønsmænd erholder, for så vidt Udførelsen af det dem pålagte Hverv eller deres Møder for Retten i Anledning deraf gør det nødvendigt for dem at rejse mere end 3 Kilometer fra deres Hjem, dels Godtgørelse for Udgifterne derved, beregnet efter 2den Klasses Takst for Rejse på Jernbane, efter 1ste Klasses Takst for Rejse på Dampskib, og i øvrigt med 30 Øre for hver løbende Kilometer, dels i Tærepønge 2 Kroner, når Fraværelsen fra Hjemmet ikke varer 4 Timer, og ellers 6 Kroner med Tillæg af 3 Kroner for hver 6 Timer, de ud over 12 Timer er fraværende fra Hjemmet.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Disse Ydelser eller, hvis de ikke kan anslås bestemt, passende Forskud på dem skal i borgerlige Sager tilbydes forud. I Straffesager kan Mændene ved Udmeldelsens Forkyndelse for dem forlange fornødent Forskud på Godtgørelsen for Rejseudgifter såvel som på de dem forinden deres Møde for Retten tilkommende Tærepønge. I øvrigt bliver de dem tilkommende Beløb at udbetale ved Rettens Foranstaltning.

Der tilkommer derhos Syns- og Skønsmænd Godtgørelse for andre Udlæg og sportelmæssig Betaling for deres Forretning. Har denne udkrævet særlig Møje eller Tidsanvendelse eller særlige Fagkundskaber, kan Retten forhøje Betalingen efter sit Skøn.

Udenfor de nævnte Betalinger må Syns- eller Skønsmænd under den i Straffelovens § 117 bestemte Straf intet modtage af Parterne for deres Forretning.

§ 212.

Til Understøttelse under Efterforskningen i en Straffesag kan Politimesteren, når Omstændighederne ikke tillader Opsættelse, lade foretage Syns- eller Skønsforretninger ved Mænd, som han selv tilkalder, samt afkræve disse ubeediget Erklæring angående Forretningens Resultat. Er de pågældende ikke beskikkede med almindelig Bemyndigelse til Foretagelsen af sådant Syn eller Skøn, er de dog kun pligtige at efterkomme Kaldelsen, når Forretningen skal foretages og Erklæringen afgives i den Underretskreds, i hvilken de bor. Udebliver eller vægrer nogen således tilkaldt Syns- eller Skønsmand sig ved at efterkomme Kaldelsen, kan Politimesteren pålægge ham en Bøde til Politikassen af indtil 20 Kr., at udrede inden en Uge, og, når Sagen er af sær Vigtighed, endog om fornødent lade ham afhente med Magt. Politimesteren har dog snarest muligt at henvende sig til Retten om Varetagelse af det videre fornødne i Anledning af Forretningen, og det står da de pågældende frit for, i Overensstemmelse med § 814, for Retten at forebringe deres mulige Klager over formentlige Overgreb fra Politimesterens Side.

Reglerne i den foregående Paragraf finder tilsvarende Anvendelse ved Tilkaldelse af Syns- og Skønsmænd ved Politimesteren.

§ 213.

Det har sit Forblivende ved de gældende Regler om Søforklaringer. Under de i § 187 angivne Betingelser træder den dør omhandlede Forsikring i Eds Sted. Det har ligeledes sit Forblivende ved de Regler, som for Tiden gælder om Sø- og Handelsrettens, henholdsvis Søretternes Medvirkning ved Besigtigelser, Skøn og Taksationer i Tilfælde, hvor der ikke er rejst Retssag, jfr. dog § 18.

Kapitel 20.

Rettens Rådslagninger og Afgørelser.

§ 214.

Domme, Kendelser og andre Beslutninger af en Ret, der ikke beklædes af en enkelt Dommer, og som ikke hører til de Beslutninger, Rettens Formand kan træffe, vedtages ved Afstemning efter forudgående Rådslagning. For Afstemningsordenen fastsætter Retten selv de fornødne Regler. Retten kan bestemme sådanne Forandringer i disse, som den til enhver Tid måtte anse for hensigtsmæssige. Formanden

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

stemmer dog altid sidst; han forestår Afstemningen og samler Stemmerne. Afstemningen sker mundtlig; de afgivne Stemmer indføres udtogsvis i en Stemmegivningsbog. Enhver Dommer har Ret til at påse, at hans Stemme gengives rigtigt.

Dommernes Rådslagninger og Afstemninger må ikke overværes af Tilhørere med Undtagelse af Retsskriveren.

I en Sags Afgørelse kan ingen Dommer eller Nævning deltage, som ikke har overværet de mundtlige Forhandlinger i deres Helhed. Når i en Straffesag, som behandles ved Landsret, en Dommer eller en Nævning får Forfald eller af anden Grund må fratræde, efter at Domsforhandling er begyndt, kan denne fortsættes, såfremt dog højst een Dommer og een Nævning mangler.

Ved Forhandlinger, som forudsættes at blive af længere Varighed, bør i Retter, som består af flere

Medlemmer, en eller flere Dommere ud over det nødvendige mindste Antal deltagere.

§ 215.

I Dommens Vedtagelse deltager for Landsretternes Vedkommende mindst tre og for Højesterets Vedkommende mindst ni Medlemmer af Retten, jfr. dog § 214. Samme Regler gælder også for Vedtagelse af Kendelser, medmindre andet er bestemt.

§ 216.

For enhver Afgørelse i en Ret, der beklædes af flere Dommere, skal der være Stemme flerhed. Ved lige Stemmetal gør Formandens (jfr. § 7), eventuelt den efter Embedsalder ældste i Afgørelsen deltagende Dommers, Stemme Udslaget. Kræver Afgørelsen Afstemning over flere Punkter, er de Dommere, som har befundet sig i Mindretal, pligtige at deltage i de senere Afstemninger, for så vidt det modsatte ikke særlig er bestemt.

Danner der sig i en Straffesag om det samme Spørgsmål flere end to forskellige Meninger, af hvilke ingen er i Flertal, bliver de for Sigtede ugunstigste Stemmer regnet sammen med de nærmeste mindre ugunstige, indtil der udkommer Stemme flerhed. Er det tvivlsomt, hvilken Mening der er den ugunstigste for Sigtede, bliver der afstemt særskilt herom.

Særskilt Afstemning finder ligeledes Sted, når der opstår Meningsforskel om, hvorledes Spørgsmålene skal stilles, eller om Afstemningens Resultat.

Den vedtagne Afgørelse føres i Pennen af Rettens Formand eller af den af de i Afgørelsen samstemmende Dommere, hvem dette Hverv af Formanden overdrages. Stemmetallet må ikke optages i Rettens Afgørelser.

§ 217.

Rettens Afgørelser sker ved Kendelse i de Tilfælde, hvor denne Form er særlig foreskrevet.

§ 218.

Domme og Kendelser skal ledsages af Grunde. Andre Beslutninger af Retten eller Rettens Formand behøver ikke at begrundes, medmindre sådant særlig er foreskrevet.

Den i Rettens Afgørelse af en borgerlig Sag givne Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer under Sagens Behandling afgiver fuldt Bevis for disse, for så vidt ikke Modbevis imod den føres.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 219.

Rettens Afgørelser træffes snarest muligt, efter at den pågældende Forhandling er til Ende. Kan i en Straffesag Afsigelsen ikke finde Sted samme Dag, skal dog Dom afsiges senest inden en Uge og, hvor Nævninger har medvirket, senest Dagen efter. Det sidste gælder også om Kendelser i Straffesager.

Afsigelsen af en Dom foregår ved, at Domsslutningen, efter at hele Dommen er skriftlig udarbejdet, oplæses i et Retsmøde.

Dersom det ikke ved Optagelsen af en borgerlig Sag tilkendegives, når Dommen eller Kendelsen vil blive afsagt, skal Parterne og efter Omstændighederne Vidner og Syns- eller Skønsmænd tilsiges til at høre den afsagt. Er den pågældende ikke således sat i Kendskab om Afsigelsestiden, regnes for hans Vedkommende de ellers fra Afsigelsen løbende processuelle Frister først fra Dommens eller Kendelsens Forkyndelse for ham.

I Straffesager bør Tiltalte, hvis han er fængslet, bringes til Stede ved Dommens Afsigelse, jfr. dog § 919, 3die Stykke. Er Dommen fældende, og er Tiltalte ikke til Stede ved Afsigelsen, bliver Udskrift af Dommen at forkynde for ham; i andre Tilfælde meddeles der ham på Begæring Udskrift uden Betaling. Af alle Domme tilstilles der Overanklageren Udskrift. Ved Afsigelsen eller Forkyndelsen af en fældende Dom bliver det at betyde Domfældte, inden hvilken Frist og på hvilken Måde han kan fremsætte Meddelelse om Anke.

§ 220.

Stadfæstelse af en indanket Dom kan gives enten i Henhold til de i samme anførte Grunde eller i Henhold til ny Begrundelse.

I overordnet Rets Dom skal det altid anføres, ved hvilken Ret den indankede Dom er afsagt.

§ 221.

Retten kan til enhver Tid i Embeds Medfør eller ifølge Begæring berigtige Skrivefejl, som er indløbet i Henseende til Ord, Navne eller Tal, blotte Regnefejl samt sådanne Fejl og Forglemmelser, som alene vedrører Udfærdigelsens Form.

Fremdeles kan den også, når Begæring derom fremkommer inden Ankefristens Udløb, og efter at der er givet Parterne og i Straffesager tillige Forsvareren Lejlighed til at ytre sig derom, berigtige den i Afgørelsen af en borgerlig Sag indeholdte Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer eller den i

Afgørelsen af en Straffesag indeholdte Fremstilling af Sagens faktiske Sammenhæng, for så vidt Fremstillingen erkendes at lide af Fejl, bestående i Forbigåelser, Uklarheder eller Modsigelser, men derimod ikke i øvrigt foretage Forandringer enten i Begrundelsen eller Resultatet. Beslutning angående slige Berigtigelser træffes, og Meddelelse om dem sker efter de samme Regler, som gælder for den oprindelige Afgørelse.

Den i Henhold til Rettens Beslutning berigtigede Afgørelse træder i alle Henseender i Stedet for den oprindelige. Beslutningen angående Berigtigelse er ikke Genstand for Anke eller Kære.

§ 222.

Beslutninger af Retten eller dens Formand, der ikke behøver at begrundes, såvel som Kendelser af blot procesledende Beskaffenhed kan omgøres, når nye Oplysninger foreligger.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 223.

I de Tilfælde, hvor en efter Loven tilstedelig Afvigelse fra de almindelige Regler om Straffesagers Behandling betinges af en forudgående Beslutning af en Ret, ved hvilken den Sag, med Hensyn til hvilken Spørgsmålet opstår, ej er tingfæstet, bliver Spørgsmålet skriftlig at forelægge Retten. Er denne Højesteret eller en Landsret, træffes Afgørelsen af Formanden med to Medlemmer af Retten eller, hvor sådant særlig er bestemt, af Formanden. Retten tager Beslutning på Grundlag af det forelagte samt de yderligere Oplysninger og Erklæringer, som måtte være indhentede; findes det nødvendigt, at Vidner afhøres, sker dette ved en Undersøgelsesret Mundtlig Forhandling finder ikke Sted, medmindre Formanden af særegne Grunde finder Anledning til at beslutte en sådan; dog er Retsmødet i så Fald ikke offentligt. De i denne Paragraf ommeldte Afgørelser kan ikke påklages for højere Ret.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Tredie Bog. Den borgerlige Retspleje.

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

Kapitel 21.

Retternes Virkekreds.

§ 224.

Enhver borgerlig Retstrætte behandles i første Instans ved Landsret, medmindre den er henlagt til Underret eller den ved Overenskomst mellem Parterne indbringes for Underret, for så vidt dette lovligt kan ske. Om Virkekredsen for Sø- og Handelsretten i København gælder denne Lovs § 9.

§ 225.

Til Underretterne henlægges:

- 1) Søgsmål angående private Formuerettigheder, når Genstanden for samme i Penge eller Penges Værd ikke overstiger 300 Kr.
- 2) Sager angående Skatter, Afgifter og andre lignende Ydelser af offentligretlig Beskaffenhed til Stat, Kommune, Embeder og andre offentlige Indretninger, når Genstanden for samme ikke overstiger 300 Kr.
- 3) Sager angående Servitutter og partielle Brugsrettigheder.
- 4) Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve (§ 446, jfr. § 443).

1916: Lov,

5) Ægteskabssager (§ 448).

6) Sager angående Mortifikation af Gældsbreve, ved hvilke der er givet Pant i fast Ejendom (§ 468), samt Mortifikation af Servitutter, Brugsrettigheder og Grundbyrder (§ 477).

7) Sager angående Erhvervelse af Ejendomsdom.

8) Sager, hvorved Faderskabet til Børn udenfor Ægteskab søges oplyst, for at Underholdsbidrag kan pålægges Faderen.

9) Sager, anlagte i Medfør af Forordningen af 28. Marts 1845 § 17 til Hæftelsesbrevets Udslettelse.

10) Sager angående strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen er henviste til privat Forfølgning, jfr. § 725, for så vidt der ikke påstås højere Erstatning end 300 Kr.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 226.

Sagens Værdi bestemmes efter Påstanden i Stævningen. Består Søgsmålet af flere Poster eller Fordringer, sammenlægges disse. Ved Krav på noget mod Erlæggelse af en Modpræstation medregnes denne ikke. Dersom Påstanden omfatter Renter af Fordringen, tages kun Hensyn til Fordringen selv.

Der tages intet Hensyn til Sagsomkostninger eller til senere Nedsættelse af Påstanden.

§ 227.

Drejer Sagen sig om Rettigheden til periodiske Ydelser eller Indtægter, bliver dens Værdi at bestemme efter følgende Regler:

1) Er årlige Ydelser eller Indtægter erhvervede, betingede eller tilsagte for bestandig eller for flere end de ved Sagens Anlæg (§ 279) levende Personers Livstid eller for et bestemt Tidsrum, der ikke er kortere end 25 År efter det nævnte Tidspunkt, bliver Værdien af Rettigheden at sætte lig med det 25-dobbelte af et Års Beløb.

2) Er årlige Ydelser eller Indtægter erhvervede, betingede eller tilsagte for en enkelts eller flere ved Sagens Anlæg levende Personers Livstid eller i øvrigt for ubestemt Tid, sættes Rettighedens Værdi lig med det 5-dobbelte af et Års Beløb.

3) Kan Ydelser eller Indtægter ikkun oppebæres et bestemt Antal Gange, sættes Rettighedens Værdi lig med en enkelt Ydelses Beløb taget dette Antal Gange, dog ingen Sinde over 25.

Er Beløbet af årlige Ydelser eller Indtægter ikke lige stort de forskellige År, tages Værdien i det sidst forløbne År som Enhed.

§ 228.

Lyder Påstanden ikke på en bestemt Pengesum, ansættes Værdien af den Genstand ved Rettens Skøn, jfr. dog § 227.

§ 229.

I de i de tvende foregående Paragraffer omhandlede Tilfælde er Rettens Afgørelse, for så vidt den går ud på at erklære sig kompetent til at påkende Sagen, ikke Genstand for Anke eller Kære; nægter Retten at antage Sagen, er dens Afgørelse Genstand for Kære til højere Ret, men ikke for Anke.

§ 230.

Er Sagens Værdi afgørende for Kompetencespørgsmålet, må den Part, som påstår den højere Værdi, føre Bevis derfor.

I øvrigt påhviler det Sagsøgeren at oplyse, at Sagen hører under Underret.

§ 231.

Imod Søgsmål, der i Henhold til § 225 er anlagte ved Underret, kan Modfordringer gøres gældende, når i øvrigt de almindelige Betingelser for disses Fremsættelse er til Stede (§ 280). Selvstændig Dom for Modfordringen eller den overskydende Del af samme kan dog, hvis Modparten modsætter sig det, kun gives, for så vidt Dommen ikke herved kommer til at lyde på noget højere Beløb end 300 Kr. (§ 225, jfr. §§ 226, 227 og 228), eller såfremt Modfordringen kunde forfølges ved Underret, dersom den gjordes gældende under en selvstændig Sag.

Imod Søgsmål, der svæver for Landsret, kan Modfordringer fremføres uden Hensyn til, at de, i og for sig betragtede, vilde henhøre under Underret,

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 64

Nr. 90. 11te April.

§ 232.

Når Sagen ifølge den oprindelige Påstand rettelig er begyndt ved Underret, forbliver den ved denne, uagtet Påstanden senere udvides eller forhøjes, når dog Sagens Værdi ikke derved imod Modpartens Protest i betydelig Grad forøges ud over den i § 225 bestemte Grænse af 300 Kr.

En Udvidelse af Påstanden kan dog ikke uden Modpartens Samtykke foregå således, at Fordringer af forskellige af de i § 225 nævnte Klasser inddrages under Sagen.

§ 233.

Henhører en Sag under Landsret, ophører denne ikke at være kompetent, fordi enkelte Fordringer. Spørgsmål eller Dele udskilles til særskilt Behandling eller Påkendelse i Henhold til § 286, § 294 eller § 295, selv om disse eller Resten af Sagen, for sig betragtet, vilde høre under Underret.

§ 234.

Parterne kan retsgyldig vedtage at lade en Sag behandle ved Underret, selv om den ifølge de almindelige Regler ikke henhører under denne, dog med Undtagelse af de i Kapitel 43 og 44 nævnte Sager (jfr. endvidere §§ 657 og 669).

Kapitel 22. Værneting.

§ 235.

Retssager skal, hvor denne Lov ikke hjemler Undtagelse, anlægges ved den Ret, i hvis Kreds Sagsøgte har Bopæl (Hjemting).

§ 236.

Dersom Sagsøgte har Bopæl i flere Retskredse, anses han at have Hjemting i enhver af dem.

Indlænding, som ikke har Bopæl nogetsteds i Riget, kan sagsøges ved Retten på det Sted, hvor han opholder sig ved Sagens Berammelse, eller, dersom hans Opholdssted ikke vides, ved Retten på det Sted, hvor han vides sidst at have boet eller opholdt sig.

§ 237.

Danske i Udlandet ansatte Embedsmænd, der ikke er det pågældende Lands Domsmyndighed undergivne, og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses at have Hjemting i København, for så vidt de ikke vedligeholder Bopæl på noget andet Sted i Riget. Det samme gælder om andre danske Undersåtter, som ikke kan sagsøges i det Land, hvor de har Bopæl.

§ 238.

Stiftelser, Kommuner, Korporationer såvel som Selskaber og Foreninger, være sig med politiske eller sociale eller med rent formueretlige Formål, har Hjemting i den Retskreds, hvor deres Hoved-Forretningslokale er, eller, når sådant ikke kendes og ikke erfares ved Henvendelse til Politiet, hvor et af Bestyrelsens Medlemmer bor. De Værnetingsbestemmelser, der indeholdes i Firmalov af 1. Marts 1889 § 34, Sølov

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

af 1. April 1892 § 10, Lov om Oplagsbeviser m. v. af 30. Marts 1894 § 18 og Patentlov af 13. April 1894 § 24, forbliver gældende.

Retssager, der angående Forenings- eller Selskabsanliggender rejses af Foreningen eller Selskabet mod de enkelte Medlemmer eller opstår imellem disse som sådanne, kan anlægges ved Korporationens, Foreningens eller Selskabets Hjemting.

§ 239.

Sager imod Staten skal anlægges ved den Ret, i hvis Kreds den Embedsmand, som på Statens Vegne bliver at stævne, har sit Embedskontor eller i Mangel af sådant sin Bopæl.

§ 240.

Sager angående Rettigheder over urørlige Ting — være sig Ejendomsret, Panteret, Brugsrettigheder, Servitutrettigheder, Grundbyrderrettigheder eller andre — skal anlægges ved den Ret, under hvilken Ejendommen er beliggende.

Søgsmål, hvorved Fordringer, der er forbundne med Pant i fast Ejendom, eller hvorved enkelte forfaldne Grundbyrdeydelse indtales, kan anlægges på det Sted, hvor den behæftede eller bebyrdede Ejendom er beliggende.

Ligger en fast Ejendom i flere Retskredse, anses den med Hensyn til Spørgsmålet om, hvor de i denne Paragraf omhandlede Sager skal eller kan anlægges, at være beliggende i den Retskreds, hvorunder Ejendommens Bygninger, navnlig Stuehuset, hører. Findes sådanne ikke, eller er Stuehuset beliggende i flere Retskredse,

kan Sagen anlægges i hvilken som helst af disse.

§ 241.

Det har sit Forblivende ved Bestemmelserne i §§ 84 og 85 i Lov om Skifte af Dødsbo m. v. af 30. November 1874 samt i Lov Nr. 72 om Forfatterret m. m. af 1. April 1912 § 6, 5te Stykke, således at i sidstnævnte Tilfælde Østre Landsret træder

i Stedet for Hof- og Stadsretten i København.

§ 242.

Den, der i Medfør af offentligt eller privat Hverv har haft andres Midler under Forvaltning eller skal aflægge Regnskab for dem, kan sagsøges for sin Forvaltning eller sit Regnskab ved Retten på det Sted, hvorfra Forvaltningen er ført, eller hvor Regnskabet skulde aflægges.

Sammesteds kan også anlægges Sager, som i Anledning af Forvaltningen eller Regnskabet rejses af den, der har ført samme, imod den, for hvem han har ført den eller det.

§ 243.

Søgsmål til Opfyldelse eller Ophævelse af en Retshandel eller i Anledning af dens Misligholdelse eller ikke behørig Opfyldelse kan anlægges ved Retten på det Sted, hvor Retshandelen ifølge Parternes udtrykkelige eller stiltiende Vedtagelse, ifølge Loven eller i øvrigt ifølge de foreliggende Omstændigheder skulde opfyldes, såfremt Sagsøgte ved Stævningens eller Forligsindkaldelsens Forkyndelse er til Stede i Retskredsen.

Har nogen under et Ophold i en Retskreds pådraget sig en Forpligtelse, som skulde opfyldes dèr, inden han forlod Retskredsen, kan han endvidere i den Anledning sagsøges dèr, uagtet han ved Stævningens eller Forligsindkaldelsens Forkyndelse ikke er til Stede i Retskredsen.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 244.

Sager, hvorunder der påstås Straf, Erstatning eller Oprejsning i Anledning af retsstridige Skadetilføjelser eller andre Retskrænkelser, kan anlægges på det Sted, hvor Skadetilføjelsen eller Retskrænkelsen er foregået, eller, når den har været udøvet i flere Retskredse, i hvilken som helst af disse.

§ 245.

Når flere Sagvoldere skal eller dog kan sagsøges under eet, og Sagen imod dem ikke ifølge denne Lov kan indbringes for andet Værneting, kan den anlægges ved enhver Ret, som for nogen af Sagvolderne er Hjemting.

§ 246.

Kan Sagen i Medhold af denne Lov anlægges ved flere forskellige Retter, har Sagsøgeren Valget, for så vidt ikke andet fremgår af Lovens Forskrifter.

§ 247.

Når Parterne vedtager det, kan de indbringe deres Sag for hvilken af samtlige ligeartede Retter i første Instans, de vil, uden at Rettens Samtykke behøves.

§ 248.

Udlændinge kan sagsøges her i Riget, for så vidt nogen Ret ifølge de foranstående Regler kan anses som Værneting i Sagen.

Gives der ingen Ret i Riget, ved hvilken Sagen imod Udlændingen herefter kan anlægges, skal det, for så vidt ikke særlige traktatmæssige Bestemmelser er til Hinder derfor, være Indlændinge tilladt i Sager angående Formueretsforhold at sagsøge Udlændingen i den Retskreds, hvor han ved Stævningens eller Forligsindkaldelsens Forkyndelse opholder sig eller har Gods.

Med Hensyn til svenske Undersåtter har det sit Forblivende ved Lov om svenske Dømmes Fuldbgyrdelse m. v. af 19. Februar 1861 § 6.

Kapitel 23.

Forening af flere Krav under samme Retssag.

§ 249.

Flere Krav af samme Sagsøger mod samme Sagvolder kan fra først af forenes under een Retssag, selv om de hviler på forskellige faktiske og retlige Grunde og er af ulige Beskaffenhed, når Retten er kompetent med Hensyn til dem alle, og samme Procesart er anvendelig på dem.

§ 250.

Under samme Betingelser kan flere Parter fra først af sagsøge eller sagsøges i Forening under samme Retssag; dog udfordres endvidere hertil, for så vidt Kravene ikke har fælles Oprindelse eller særlig Lovforskrift hjemler deres Forening, at ingen af Parterne gør Indsigelse derimod.

Anlægges Sag mod nogen af de i § 238 nævnte Korporationer, Foreninger eller Selskaber, kan Ansvar, der udspringer af samme Retsforhold, under Sagen gøres gældende mod Bestyrelsens Medlemmer personlig, uden Hensyn til deres Værneting.

Nr. 90. 11te April.

§ 251.

Enhver, der tror sig i det hele eller for en Del berettiget til den Ting eller den Rettighed, som er Genstand for en Retstrætte i første Instans imellem andre, kan under lagttagelse af Reglerne i Kapitel 34 indtræde som Intervenient i den begyndte Sag.

Intervention kan ikke finde Sted, når den Ret, for hvilken Sagen svæver, ikke ved Parternes Samtykke kunde gøres kompetent til at påkende Interventionssøgsmålet, dersom det anlagdes særskilt.

§ 252.

Enhver, der har en retlig Interesse i, at en Part vinder en for Retten svævende Sag, kan indtræde i Sagen til denne Parts Understøttelse og få Adgang til at ytre sig i Sagen i Overensstemmelse med de nærmere Regler i Kapitel 34.

§ 253.

Sagsøgeren kan andrage på at måtte tilstævne (adcitere) Trediemand for at få Dom over ham enten alternativt eller tilsammen med Sagvolderen. Sådant Andragende kan dog ikke tages til Følge, når det må tilregnes Sagsøgeren som en Forsømmelse, at den pågældende Trediemand ikke fra Begyndelsen af er blevet inddraget under Søgsmålet. I øvrigt bliver de i Kapitel 34 givne Regler at iagttage.

§ 254.

Ved Anvendelsen af de i dette Kapitel indeholdte Regler forbeholdes der dog Retten den Myndighed, som er tillagt den i § 286.

Kapitel 24.

Sagens Parter.

§ 255.

Hvo der er ret Sagsøger eller Sagvolder, afgøres efter Lovgivningens almindelige Regler.

Ligeledes afgøres det efter Lovgivningens almindelige Regler, om det ifølge Retsforholdets Beskaffenhed er nødvendigt, at flere Personer optræder som Procesfæller for at udgøre ret Sagsøger eller Sagvolder.

§ 256.

Hvor et nødvendigt Procesfællesskab mellem flere Personer finder Sted, og i et Retsmøde en eller flere af disse udebliver, medens en eller flere af dem giver Møde, repræsenterer den eller de, der møder, de udeblevne.

§ 257.

Myndigheden til at råde over Retstrætter som Part afgøres efter den borgerlige Rets Regler; dog tages kun Hensyn til Sagens egentlige Genstand, men ikke til Sagsomkostninger.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 258.

Retten har ikke på Embeds Vegne at afkræve Parterne Bevis for, at de er myndige til at råde over Processen. Afvisning på Grund af Sagsøgerens eller Sagvolderens Mangel på Myndighed til at råde over Sagen finder derfor kun Sted efter Påstand.

Dog kan Retten på Embeds Vegne afvise Sagen enten straks, eller når de fornødne Oplysninger ikke fremskaffes, når der ifølge den Måde, hvorpå Parterne i Processkrifterne betegnes, eller i øvrigt ifølge de foreliggende Oplysninger er Grund til at antage, at nogen af dem mangler Myndighed til at råde over Sagen.

§ 259.

Enhver kan både som Sagsøger og som Sagvolder gå i Rette for sig selv.

Højesteret og Landsret samt Underretten, når den medvirker ved Forberedelsen af en Landsretssag, kan, når en Parts Processkrifter findes uforståelige, tilbagevise disse og tilkendegive Parten, at han må lade sin Sag udføre for sig af en Sagfører; ligeledes kan de under de mundtlige Forhandlinger afvise en Part, der selv udfører sin Sag, og henvise ham til at lade en Sagfører møde for sig, når det viser sig, at han ikke kan fremstille Sagen med tilbørlig Ro og Klarhed. Retten træffer i de anførte Tilfælde de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Sagens Udsættelse. Såfremt ovenomhandlede af Retten givne Pålæg, som ej er Genstand for Anke eller Kære, ikke efterkommes, anses Parten som den, der ikke har indgivet de pågældende Processkrifter, eller som den, der udebliver under pågældende mundtlige Forhandling.

Kapitel 25.

Rettergangsfuldmægtige.

§ 260.

Enhver kan både som Sagsøger og som Sagvolder lade møde i Retten for sig ved en efter nedenstående Regler berettiget Rettergangsfuldmægtig.

Sagførere er eneberettigede til at møde i Retten som Fuldmægtige for Parterne; dog kan der mødes af Værger for umyndige og umyndiggjorte, af Kuratorer for mindreårige, af faste Lavværger for Enker, ved Ægtefælle, beslægtede og besvogrede i anden Grad af Sidelinien eller nærmere samt ved Personer, der står i fast Tjenesteforhold til Parten, således at de er antagne af ham for ikke kortere Tid end en Måned og — når Parten ikke selv er Sagfører — ikke med det særlige Hverv for Øje at møde for Retten.

Den, der foregiver at stå i et af de ovennævnte Forhold til Parten, må være rede til at føre Bevis herfor, når det af Retten eller Modparten forlanges; dog kan Retten undtagelsesvis tilstå en passende Udsættelse hertil.

Endvidere er det under Skiftebehandlinger tilladt at lade møde for sig også ved andre end de foran nævnte Personer, og det samme gælder under Fogedforretninger, derunder Auktionsforretninger, for dens Vedkommende, imod hvem Retshandlingen er rettet, og under sidstnævnte Forretninger for de bydendes Vedkommende, alt for så vidt ikke fremsatte Påstande eller Indsigelser foranlediger Forhandling for vedkommende Ret, jfr. dog § 517, 2det Stykke.

§ 261.

Den, der uden at være Sagfører møder som Fuldmægtig for Parten, må være personlig myndig og ikke ved Dom fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Retten har på Embeds Vegne at afvise Personer, der ikke er berettigede til for den at give Møde for andre, og at tilbagevise Processkrifter, der er underskrevne af andre end Parten og de foran nævnte mødeberettigede Personer.

§ 262.

Det, der i § 259 er bestemt om Rettens Myndighed til at tilbagevise en Parts Processkrifter eller til at udelukke Parten selv fra den mundtlige Forhandling, skal under lige Betingelser gælde med Hensyn til Rettergangsfuldmægtige, der ikke er Sagførere.

§ 263.

En Rettergangsfuldmægtigs Handlinger eller Undladelser er, for så vidt som de falder indenfor Bemyndigelsens Grænser, lige så bindende for Parten, som om de var foretagne af denne selv.

Dog kan Tilståelser eller andre Erklæringer om det faktiske i Sagen, som fremkommer under de mundtlige Forhandlinger, tilbagekaldes eller berigtiges af Parten selv, når dette sker straks og umiddelbart efter, at Partens Rettergangsfuldmægtig har talt.

§ 264.

Rettergangsfuldmægtigens Bemyndigelse til at handle for en Part ophæves i Forhold til Modparten ikke derved, at Parten er død, kommet under Konkurs eller har mistet sin Myndighed til at råde over Sagen, ej heller derved, at Parten er blevet myndig til selv at råde over Processen, men kun ved en Tilkendegivelse til Modparten om Befuldmægtigens Ophør.

§ 265.

Retten påser på Embeds Vegne, at den, der møder som Rettergangsfuldmægtig for en Part, er befuldmægtiget hertil.

Dog afkræves der ikke på Embeds Vegne Sagførere Bevis for, at de er befuldmægtigede for Parten, og når deres Befuldmægtigelse benægtes af Modparten, kan de forlange Udsættelse for at tilvejebringe det fornødne Bevis.

Andre Rettergangsfuldmægtige end Sagførere må være i Stand til straks for Retten og Modparten at føre Bevis for Befuldmægtigelsen, da de ellers straks kan afvises.

§ 266.

Når en i øvrigt til at møde for en Part berettiget Person erklærer at ville varetage Partens Sag og forpligte sig til at tilvejebringe dennes Billigelse, og ingen anden giver Møde for Parten, kan han, når sådant kan ske uden væsentlig Ulempe, af Retten stedes hertil enten mod eller uden Sikkerhedsstillelse. Den pågældende har da inden næste Retsmøde eller dog inden en anden af Retten bestemt Frist at tilvejebringe Partens Godkendelse af lians Handlinger; i modsat Fald afvises han og har at tilsvare Modparten de ved Retsmøderne foranledigede Omkostninger såvel som muligt Tab ved Sagens Forhaling.

§ 267.

Om end en Part i øvrigt lader sin Sag udføre ved en Rettergangsfuldmægtig, er han dog ikke udelukket fra selv at ytre sig under den mundtlige Forhandling, umiddelbart efter at hans Rettergangsfuldmægtig har talt.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 26.

Forligsmægling.

§ 268.

Genstand for tvungen Forligsmægling er alle borgerlige Domssager i første Instans. Dog er Forligsprøve ej fornøden,

- 1) når Modfordringer gøres gældende, selv om selvstændig Dom for dem påstås,
- 2) i Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve (Kapitel 41),
- 3) i Sager, der anlægges af eller på Foranstaltning af eller imod Statsmyndigheder,
- 4) i påtrængende Sager,
- 5) når offentlig Indstævning finder Sted.
- 6) når Sagvolderen bor eller opholder sig udenfor Kongeriget uden at have en Sagsøgeren bekendt, her bosat Fuldmægtig, som Sagsøgeren er berettiget til at indkalde på Sagvolderens Vegne,
- 7) når Arrestforfølgning finder Sted som særskilt Sag (§ 634).

Den i Tyendelov af 10. Maj 1854 §§ 65—76, jfr. Lov af 4. Marts 1857 § 8, anordnede Mægling for en Tyendeforligsmægler vedbliver at bestå i Overensstemmelse med de der givne Regler, kun at den i Tyendelovens § 67 ommeldte edelige Erklæring afløses af en tilsvarende højtidelig Erklæring efter en af Justitsministeren fastsat Formular.

I følgende Tilfælde foregår Mæglingen ved Retten:

- a) i Sager angående de i Tyendeloven af 10. Maj 1854 omhandlede Forhold, for så vidt de ikke henhører under den ovenfor omtalte særlige Mægling,
- b) i Sager om Fornærmelser i Ord eller Gerning, dog med Undtagelse af trykte eller skriftlige Beskyldninger,
- c) i Sager, i hvilke der søges Underholdsbidrag hos Faderen til et Barn udenfor Ægteskab,
- d) i de under Københavns Byret hørende Sager angående private Formuerettigheder, når Genstanden for samme i Penge eller Penges Værdi ikke overstiger 300 Kr.,
- e) i Sø- og Handelssager, jfr. for København Lov om Sø- og Handelsret af 19. Februar 1861 § 19.

I øvrigt foregår Forligsmægling ved de i næste Paragraf nævnte Forligskommissioner.

§ 269.

For Københavns Byrets Område skal der foruden den ved Lov om Sø- og Handelsret af 19. Februar 1861 § 19 for Sø- og Handelssager indrettede Forligskommission beskikkes en Forligskommission, der behandler de øvrige Sager og består af et af Magistratens Medlemmer eller en af dens Embedsmænd, en Borgerrepræsentant samt en af Justitsministeriet beskikket Mand udenfor Retterne.

Udenfor København bliver den ved Lov om Forandringer i Forligsvæsenet af 4. Marts 1857 foreskrevne

Ordning fremdeles bestående. Hører der til Kredsen intet Landdistrikt, vælges begge Forligskommissærer af Byrådet.

Forinden en Forligsmægler begynder sin Virksomhed, afgiver han en højtidelig Erklæring efter en af Justitsministeren fastsat Formular om at ville med al mulig Nidkærhed og Redelighed efter bedste Evne og Overbevisning søge at befordre villig og mindelig Overenskomst mellem Parterne i de Sager, som indkommer for ham.

Står en Forligsmægler i noget af de i § 60, 1) eller 2), nævnte Forhold til Sagen eller Parterne, fratræder han, og Mæglingen udføres af den eller de andre Forligsmæglere alene eller i Forening med en særlig dertil beskikket Forligsmægler.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 270.

Parterne er berettigede til at give Møde for en hvilken som helst af de i forrige Paragraf nævnte Forligskommissioner, og en af en sådan foretagen Mægling er gyldig, uanset ved hvilken Ret Sagen senere behandles. Indklagede er imidlertid kun pligtig at give Møde for Forligskommissionen i den Forligskreds, i hvilken han har Bopæl eller Ophold, og for den af sø- eller handelskyndige Mænd bestående Kommission kun, når Sagen er en Sø- eller Handelssag.

Til Mægling ved Retterne eller Forligskommissionerne udenfor København og Frederiksberg skal Parterne give personligt Møde, medmindre de har lovligt Forfald, i hvilket Tilfælde vedkommende Part kan lade møde ved en hvilken som helst, med tilstrækkelig Fuldmagt forsynet, god Mand. Den Part, som ej blot bor udenfor Forligs kredsen, men tillige 25 Kilometer borte fra det Sted, hvor Forligsmæglingen foregår, skal dog være fritaget for personlig Mødepligt. Møde ifølge Mandatarfuldmagt (jfr. § 131) betragtes ikke som personligt Møde af Parten. Den Part, som møder ved Fuldmægtig, bliver ved Dommen i Sagen at ikende Bøde efter § 325, når han efter dertil at være opfordret af Modparten ikke oplyser at have været berettiget hertil.

§ 271.

Indgivelse af en særlig Klage til de i § 269 nævnte Forligskommissioner er ikke nødvendig. Derimod må Klageren udstede en på lignende Måde som en Stævning affattet Indkaldelse til Møde for Forligskommissionen. Stævningen kan benyttes som sådan. Indkaldelsen eller Stævningen indleveres til Forligskommissionen, der giver den Påtegning om Tid og Sted for Mæglingens Foretagelse, hvorefter den tilbageleveres Klageren til Forkyndelse for Modparten i Overensstemmelse med de for Stævnings Forkyndelse givne Regler, dog at Varselet kun behøver at være 3 Dage, hvis Indklagede bor i Kredsen, og en Uge, hvis han bor udenfor denne. Benyttes Stævningen til Forligsindkaldelse, kan de nævnte Frister medregnes som Dele af det foreskrevne Stævnevarsel.

Tror Klageren sig ikke i Stand til selv at udfærdige Forligsindkaldelsen i en Sag, hvis Genstand er en Fordring, lydende på en bestemt Pengesum, skal en af Forligskommissærerne udfærdige den efter hans Begæring mod en Kendelse på 50 Øre. Der tilstilles ved Justitsministerens Foranstaltning Forligskommissionerne Blanketter til Forligsindkaldelser.

§ 272.

Udebliver Klageren fra Forligsmæglingen uden at oplyse lovligt Forfald, medens Indklagede møder eller lader møde, kan Kommissionen på Begæring ved en upåankelig og efter Forløbet af 8 Dage eksigibel Kendelse tillægge Indklagede en Erstatning på indtil 10 Kr. hos Klageren for forgæves Møde. Oplyser Klageren inden 8 Dage efter Kendelsens Afsigelse, at han har haft lovligt Forfald, sætter Kommissionen Kendelsen ud af Kraft.

Hvis en Sag, i hvilken Mægling ved en af de i § 269 nævnte Forligskommissioner skulde have fundet Sted, indbringes for Retten, jfr. §§ 340 og 429, uden at Sagsøgeren forinden behørig har indkaldt til samt har mødt eller ladet møde til Forligsmægling, bliver Sagen efter Påstand at afvise, og der tilkendes Sagsøgte, når han møder og gør Påstand derpå, Erstatning for forgæves Møde. Dog kan Retten i Stedet for Afvisning bestemme, at Sagen udsættes, for at Forligsmægling kan finde Sted.

Når Indklagede ikke møder eller lader møde, henvises Sagen efter Klagerens Begæring af Kommissionen til Retten, og Indklagede bliver derhos ved Dommen i Sagen at ikende Bøde efter § 325, når han ikke oplyser at have haft lovligt Forfald.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 65

Nr. 90. 11te April.

§ 273.

Den tvungne Forligsmægling ved Forligskommissionerne foregår for lukkede Døre, og det er forbudt at udstede Attester eller føre Vidner om, hvad der af Parterne tilstås eller foreslås under Mæglingen, medmindre det vedtages af begge Parter og udgør Punkter af Forliget.

En Sag kan under Mægling for en Forligskommission ikke udsættes, når nogen af Parterne rejser Indsigelse derimod.

Kommer Forlig i Stand, bør dette i sin Helhed indføres i Forligsbogen og underskrives af Parterne.

§ 274.

Når Forligsmægling har været forsøgt i Anledning af en Sag, er Forligsindkaldelsens Indhold ikke til Hinder for en senere Udvidelse eller Forandring af Søgsmålsgrunde eller Påstande.

§ 275.

Spørgsmål om Gyldigheden af indgåede Forlig henhører under Afgørelse ved Retterne i første Instans, jfr. herved § 484. Dog må Indsigelser mod Retsforlig gøres gældende ved Kære, når de støttes på Fejl ved Rettens Handlinger.

§ 276.

Den bestående Adgang til for Forligskommissionen at godkende et udenfor samme sluttet Forlig for derved at give Forliget Eksekutionskraft eller sikre sig Bevis derfor opretholdes. Dog kan sådan Godkendelse kun gyldig finde Sted ved en Forligskommission. under hvilken enten Kreditor eller Skyldneren hører.

Kapitel 27. Procesmåden i Almindelighed.

§ 277.

Over de til Retten indkomne Sager føres en Sagliste. Er denne ikke indrettet således, at den tillige kan være Retsliste for den enkelte Retsdag, affattes der, for så vidt ikke Regelen i § 23, Stykke 3, finder Anvendelse, for hver enkelt Retsdag en Retsliste, på hvilken de Sager, som skal komme for, optages. Retslisten for den enkelte Dag opslås, Dagen før Retten sættes, i Rettens Forværelse på et for alle tilgængeligt Sted.

Rettens Formand afgør, i hvilken Orden de Sager, der er ansatte til Forhandling på samme Retsdag, skal foretages. Sager, som ikke når at komme til Forhandling, overgår uden videre til næste Retsdag, medmindre Formanden bestemmer anderledes.

Retten eller dens Formand er bemyndiget til at lade en Sag udgå af Retslisten og overføre den til en af de påfølgende Retsdage, når der er Grund til at antage, at Sagen enten af Hensyn til Rettens Forretninger, Retspersonalet eller andre Årsager, såsom Forhindringer for Sagførere, Parter, Vidner, Synsmænd eller desl., ikke vil kunne forhandles på den oprindelig fastsatte Tid. Oplysninger i denne Henseende kan baade mundtlig og skriftlig meddeles Rettens Formand, såvel under Retsmøder som udenfor disse.

NR. 90. LOV af 11. APRIL om RETTENS TJEJE.

Nr. 90. 11te April.

Når en Sag ifølge denne Paragraf overføres til en følgende Retsdag, lader Rettens Formand, for at forebygge forgæves Møder, alle vedkommende så hurtigt som muligt underrette derom.

§ 278.

Når et Retsmøde ophører til fastsat Klokkeslæt eller ifølge Rettens Bestemmelse, fortsættes afbrudte Forhandlinger i det næste Retsmøde, medmindre Rettens Formand bestemmer anderledes, Afsiges eller udsættes et berammet Retsmøde, overgår Sagerne til det næste Retsmøde, der holdes, medmindre særlig Bestemmelse træffes om en anden Tid til deres Foretagelse.

§ 279.

En Sag anses for anlagt, når Forligsindkaldelse eller Stævning er indleveret til Berammelse eller Sagen er anmeldt for Retten efter § 337, 2det Stykke, eller § 425, 3die Stykke.

Ved Forkyndelsen af Stævningen eller Fremlæggelsen af den i § 337, 2det Stykke, omhandlede Angivelse anses Sagen for tingfæstet; en Modfordring er at anse som tingfæstet ved Fremlæggelsen eller Meddelelsen af det Svarkrift, hvori den fremsættes. I det i § 425, 3die Stykke, nævnte Tilfælde er Sagen tingfæstet, når den foretages i Retten.

Indtil Sagsøgeren mundtlig har nedlagt sin Påstand under Domsforhandlingen, står det ham frit for at hæve Sagen, dog at Sagsøgeren ikke derved kan forhindre, at der gives Sagsøgte Dom for allerede tingfæstede Modfordringer. Efter det anførte Tidspunkt kan Sagsøgeren derimod ikke ensidig hæve Sagen, jfr. dog § 391.

§ 280.

Sagsøgte er berettiget til at fremsætte Modfordringer, for så vidt som disse enten har fælles Oprindelse med Hovedfordringen eller dog er udjævnelige (komputable) med den. Der kan gives selvstændig Dom for Modfordringen.

Under Proceduren behandles Modfordringen som en Bestanddel af Sagsøgtes Forsvar. Den fremsættes og forhandles i Forbindelse med hans Indsigelser på samme Måde som disse. Dog kan den Retten ved § 286 tillagte Myndighed udøves også med Hensyn til Modfordringer.

§ 281.

Enhver af Parterne er pligtig bestemt og utvetydigt at angive de Kendsgerninger, på hvilke han støtter sine Påstande, såvel som bestemt og utvetydigt at erklære sig over de af Modparten anførte Kendsgerninger og de af denne til ham stillede Opfordringer.

Om en ikke særskilt og udtrykkeligt benægtet Kendsgerning skal anses indrømmet eller bestridt, og hvilken Virkning Undladelse af behørig at besvare en Opfordring medfører, afgør Retten efter et Skøn over Forhandlingerne i det hele.

§ 282.

Retten bør ved hensigtsmæssige Spørgsmål til Parterne søge at fjerne Uklarhed, Tvetydighed eller Ufuldstændighed i Fremstillingen af Sagen og i andre afgivne Erklæringer. Om fornødent kan Retten indkalde Parterne til Besvarelse af sådanne Spørgsmål.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Såvel Rettens Formand som hvert enkelt af dens andre Medlemmer kan stille Spørgsmål.

Når der ikke svares på de stillede Spørgsmål, eller Svaret ikke har tilstrækkelig Bestemthed, eller en til Møde i sådan Anledning tilsagt Part udebliver uden oplyst lovligt Forfald, kan Retten fortolke Tavsheden, Ubestemtheden eller Udeblivelsen på den for Modparten gunstigste Måde og navnlig lægge dennes Fremstilling til Grund for Påkendelsen.

§ 283.

Retten kan opfordre en Part til at fremlægge Situationskort, Stamtavler, Grundrids, Tegninger og andre lignende Anskueligheden befordrende Midler eller tilvejebringe Syn eller Skøn, når Sagen ikke uden dette kan bedømmes med tilstrækkelig Sikkerhed.

Efterkommer en Part ikke denne Opfordring, kan Retten efter Omstændighederne bringe Regelen i § 282, sidste Stykke, til Anvendelse.

§ 284.

Dersom Retten, efter at Optagelse til Dom er sket, finder Grund til at stille Spørgsmål af den i § 282 omhandlede Beskaffenhed til Parterne eller til, at der rettes yderligere Spørgsmål til afhørte Parter, Vidner eller Syns- og Skønsmænd, eller til, at der indhentes Syn eller Skøn, kan den under Angivelse af Øjemedet indkalde Parterne til et Møde, i hvilket Spørgsmålene begæres besvarede, eller Parterne opfordres til snarest muligt at foretage det fornødne til at fremskaffe Besvarelsen, Synet eller Skønnet.

Udgifterne ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger udredes forskudsvis af det offentlige, indtil det ved den endelige Dom kan afgøres, hvilken af Parterne der skal bære dem.

§ 285.

Antager Retten, at der er Omstændigheder til Stede, som kan medføre Afvisning på Embeds Vegne, kan den standse Forhandlingen og opfordre Parterne til at erklære sig over Afvisningsspørgsmålet.

Når Afvisningsdom ikke afsiges, fortsættes Forhandlingen.

§ 286.

Retten kan bestemme, at flere for den svævende Retssager imellem de samme Parter skal forhandles i Forbindelse med hverandre. Samme Myndighed har Retten også med Hensyn til Retssager imellem forskellige Parter, når Søgsmålenes Forening fra først af ikke vilde stride imod § 250.

Er flere Krav forenede under een Retssag, kan Retten bestemme, at en Adskillelse skal finde Sted og et eller flere af Kravene forhandles og pådømmes særskilt.

Frembyder Sagen flere Stridspunkter, kan Retten bestemme, at Forhandlingen foreløbig skal indskrænke sig til et eller nogle af disse; enkelte Søgsmålsgrunde eller enkelte Indsigelser kan som en Følge heraf gøres til Genstand for særskilt Procedure.

§ 287.

Er et Retsforhold, hvis Fastsættelse vil få Indflydelse på Sagens Udfald, Genstand for en ved samme eller en anden Ret svævende Retstrætte, eller er det indbragt til Afgørelse ved administrativ Myndighed, kan Retten enten efter Påstand eller på Embeds Vegne bestemme, at Sagens Forhandling i det hele eller til Dels skal udsættes, indtil hin Retstrætte er pådømt, eller den administrative Afgørelse er truffet.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 288.

Opstår der under en Sag Mistanke hos Retten om, at en strafbar Handling, hvis Forfølgning under en Straffesag vil have Indflydelse på Sagens Udfald, er begået af en af Sagens Parter, kan Retten udsætte Forhandlingen, indtil Straffesagen har fundet sin Afgørelse.

§ 289.

Ved Udøvelse af den i §§ 286—88 hjemlede Myndighed har Retten at virke hen til, at Orden, Klarhed og Simpelhed i Forhandlingerne opnås.

§ 290.

De i §§ 283 og 285—88 omhandlede Bestemmelser kan træffes på ethvert Trin af Forhandlingerne, ligesom de kan omgøres, når Retten anser dette hensigtsmæssigt.

Retten anordner det fornødne med Hensyn til Udsættelse af Sagen, når den benytter sin i §§ 283 og 285—88 omhandlede Myndighed.

De i §§ 283 og 285—88 omhandlede procesledende Bestemmelser er ikke Genstand for Anke eller Kære.

§ 291.

Ved Dommen skal Sagen påkendes uden anden Henvisning til påfølgende Proceshandling end den, der hjemles ved § 308.

Bevis ved Syn eller Skøn kan ikke henskydes til Optagelse efter Dommens Afsigelse.

§ 292.

Afgørelsen træffes på Grundlag af den mundtlige Forhandling og Bevisførelsen, jfr. dog §§ 345, 390, 415 og 438. Hvorledes Sagens faktiske Sammenhæng skal antages at være, afgør Retten i Henhold til det samlede
100 af 370 sider

Indhold af Forhandlingerne og den stedfundne Bevisførelse.

Særlig har Retten, når der mellem Parterne er Strid, om en Skade er forårsaget, eller hvilken Erstatning der skal gives, og den ifølge de Oplysninger, som foreligger eller indhentes (§ 284), anser sig for at være i Stand hertil, at afgøre disse Spørgsmål efter et Skøn over alle i Betragtning kommende Omstændigheder.

§ 293.

Retten kan ikke tilkende en Part mere, end han har påstået. Om Sagsomkostninger og Rettergangsbøder træffes de Bestemmelser, hvortil der efter Sagens Beskaffenhed findes Anledning, selv om ingen udtrykkelig Påstand herpå er nedlagt.

Der må ved Afgørelsen ikke tages Hensyn til Søgsmålsgrunde eller Indsigelser, som ikke er gjorte gældende af Parterne, og som disse er berettigede til at frafalde, om det end af Sagens Forhandling kan ses, at de kunde have været benyttede.

§ 294.

Er flere Krav forenede under Sagen (§§ 249 og 250), kan Retten, så snart noget af disse er modent til Påkendelse, "afsigte Dom derom.

§ 295.

Retten kan afsige Dom angående enkelte af de fremsatte Søgsmålsgrunde eller Indsigelser såvel som angående Modfordringer, ikke blot hvor særskilt Forhandling af dem er anordnet (§ 286, sidste Stykke), men også hvor de, uden at dette er Tilfældet, er modne til Påkendelse. Ligeledes kan Retten, når Sagsøgte for en

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Del har erkendt Rigtigheden af et indtalt Beløb, straks give Sagsøgeren Dom for det af Sagsøgte således anerkendte Beløb.

Domme af den Art, som de i foregående Stykke omhandlede, er dog kun at anse som Bestanddele af den endelige Dom, i hvilken de bliver at lægge til Grund og så vidt fornødent at optage; en sådan Dom kan ikke særskilt fuldbyrdes, medmindre Retten særlig bestemmer, at den mod eller uden Sikkerhedsstillelse straks kan fuldbyrdes.

§ 296.

Når en Part ønsker Bevis optaget for en udenlandsk Domstol, kan han af den Ret. for hvilken Sagen henstår, eller, når Søgsmål endnu ikke er tingfæstet, af den Ret, ved hvilken Søgsmålet eventuelt vil være at anlægge, begære udfærdiget en Anmodning til vedkommende Ret i det fremmede Land om Foretagelse af den pågældende Retshandling. For at Begæringen kan tages til Følge, må Parten meddele de Oplysninger, som kræves til Anmodningens Udfærdigelse. Ønskes således Vidner førte, skal de anføres ved Navn med Opgivelse af deres Bopæl og de særlige Forhold, hvorom deres Forklaring ønskes, samt de Dokumenter, som ønskes dem forelagte, eller som de opfordres til at fremlægge, nærmere opgives; så vidt muligt skal der stilles bestemte Spørgsmål til Vidnerne. Ønskes Skøn afgivet, skal Skønsmændenes Egenskaber samt de Forudsætninger, der skal lægges til Grund for Skønnet, tilstrækkeligt angives. Begæringen fremsættes efter de for Begæring om Bevisoptagelse ved danske Retter givne Regler.

Retten afgør ved Kendelse, om og i hvilken Udstrækning Begæringen skal efterkommes. Går Kendelsen ud på, at Begæringen helt eller delvis skal efterkommes, skal den indeholde de fornødne Oplysninger til Anmodningens Udfærdigelse samt fastsætte den Sikkerhed, som Parten skal stille for de Omkostninger, som skønnes at ville medgå til Bevisoptagelsen, og den Tid, inden hvilken Sikkerheden skal være stillet. Når Sikkerheden er stillet, udfærdiger Rettens Formand en Anmodning til vedkommende Domstol om, at Bevisoptagelse må finde Sted. Anmodningen skal, på Grundlag af det i Kendelsen oplyste, indeholde en kort Fremstilling af det Forhold, der ligger til Grund for Sagen, samt en nøjagtig Angivelse af, hvad der begæres foretaget, hvorhos den skal oplyse, hvorvidt nogen af Parterne skal varsles til Forretningen, og i bekræftende Fald Varselets Længde. I øvrigt forholdes efter de traktatmæssig fastsatte Bestemmelser om Fremgangsmåden ved Fremsættelse af Retsanmodninger fra Danmark til Udlandet, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 119 af 19. Maj 1909 m. m.

Skal Partsed aflægges ved fremmed Domstol, fremsættes Begæring om dens Aflæggelse for den Ret, der har afsagt Edsdommen.

Anmodninger fra fremmede Retter om Bevisoptagelse eller andre retslige Handlinger bliver at efterkomme overensstemmende med de derom gældende Lovbestemmelser og traktatmæssige Bestemmelser, jfr. i øvrigt § 195.

Kapitel 28.

Om Parternes og Trediemands Forpligtelse til at fremlægge synbare Bevismidler.

§ 297.

Dokumenter, som er i Partens Besiddelse, eller som han uden Rettens Medvirkning kan forskaffe sig, må fremlægges overensstemmende med de i 2det Afsnit indeholdte Regler, jfr. navnlig §§ 349, 359, 410 og 432.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 298.

Vil en Part beråbe sig på Dokumenter, der er i Modpartens Værge eller under hans Rådighed, kan han opfordre denne til at fremlægge dem. Sker dette ikke, kan Parten efter at have angivet de Kendsgerninger, der ved Dokumentet skal bevises, begære, at det ved Rettens Kendelse skal pålægges Modparten at fremlægge Dokumentet i et af Retten fastsat Retsmøde. Ubeføjet Undladelse heraf kan Retten i så Fald tillægge Virkning i Overensstemmelse med Grundsætningen i § 282, sidste Stykke. Det samme gælder også, når vedkommende for at hindre Dokumentets Fremlæggelse har ødelagt det eller uden Nødvendighed givet det fra sig.

Påstår vedkommende Part, at der i Dokumentet tillige indeholdes Oplysninger, som er denne Sag uvedkommende, og som han ikke ønsker bekendtgjorte, bestemmer Retten, på hvilken Måde Dokumentet skal fremlægges.

Nægter vedkommende Part at være i Besiddelse af det angivne Dokument, påhviler det den, som fordrer dets Fremlæggelse, at bevise hans Besiddelse deraf.

§ 299.

Trediemand er pligtig til på Opfordring at fremkomme med Dokumenter, når vedkommende Part enten er Medejer af dem eller i øvrigt har en af Processen uafhængig Ret til at benytte dem som Bevis for sine Rettigheder.

Men selv hvor dette ikke er Tilfældet, skal Trediemand være pligtig at bidrage til Sagens Oplysning ved at give Retten og Parterne Adgang til Benyttelse eller Besigtigelse af Dokumenter, der er hans Rådighed undergivne, men dog kun. for så vidt Dokumenternes Fremførelse ikke vilde kunne skade ham selv eller pådrage ham Udgifter eller betydelig Ulejlighed.

§ 300.

Den Part, der vil benytte et under Trediemands Rådighed værende Dokument som Bevis, kan fremsætte Begæring om, at det må pålægges Trediemand på Partens egen Bekostning at fremlægge Dokumentet, Sådant Begæring må indeholde en nøjagtig Opgivelse af de Fakta, der ved Dokumentet skal bevises, samt nærmere Forklaring angående de Grunde, hvorfor Parten antager, at den opgivne Trediemand er i Besiddelse af Dokumentet og pligtig at fremlægge det.

Retten kan derefter ved Kendelse pålægge Trediemand at fremlægge Dokumentet i et nærmere bestemt

Retsmøde eller forinden oversende det til Retten, som da besørger det fremlagt. Vedkommende Part har at drage Omsorg for denne Kendelses ufortøvede Forkyndelse for Trediemand; Forsømmelse hermed anses som Frafaldelse af Begæringen om Dokumentets Fremførelse.

Fremkommer Dokumentet ikke i Retsmødet, må i dette de Indsigelser fremsættes, vedkommende Trediemand tror at kunne gøre. Disse forhandles og påkendes efter de om Vidner givne Regler i §§ 189, sidste Stykke, og 190.

Imod den Trediemand, der ubeføjet udebliver eller undlader at efterkomme Rettens Pålæg, anvendes de for Vidner foreskrevne Tvangsmidler, jfr. § 177.

§ 301.

Når en Syns- eller Skønsforretning skal finde Sted, har Parterne at give de udmeldte Mænd Lejlighed til at bese eller gøre sig bekendte med Forretningens Genstand, for så vidt denne er i deres Værge eller under deres Rådighed. Når en Part

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

vægrer sig ved at efterkomme Synsmændenes og Modpartens Opfordring i så Henseende, bliver han at behandle efter Grundsætningen i denne Lovs § 282. sidste Stykke.

Er Forretningens Genstand i Trediemands Værge, og nægter han de udmeldte Adgang til at iagttage den, kan vedkommende Part derom henvende sig til den Ret, hvor Afhjæmningen skal ske. Skønner Retten, at Trediemands Vægring ifølge Grundsætningerne i § 299 er ubeføjet, pålægges det ham at tilstede Synsmændene Adgang inden en vis Frist. De i § 300 givne Regler bliver i øvrigt i sådant Tilfælde at anvende.

Kapitel 29.

Afhøring af Parter og Parts Ed.

§ 302.

Retten kan efter Modpartens Påstand indkalde en Part til personligt Møde for at besvare Spørgsmål sigtende til Sagens Oplysning.

Om Partens Mødepligt i denne Henseende gælder følgende Regler:

Ingen er — for så vidt han ikke særlig har forpligtet sig dertil — pligtig at møde for en Underret (jfr. § 355) udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, når han vilde komme til at rejse mere end 70 Kilometer på Jernbane eller Dampskib eller 25 Kilometer på anden Måde eller en tilsvarende Vejlængde delvis på Jernbane eller Dampskib og på anden Måde for at nå hen til Retten.

For Landsret eller for Højesteret er i Regelen ingen, som ikke særlig har forpligtet sig dertil, pligtig at møde udenfor den Landsretskreds, hvor han bor eller opholder sig, når han vilde få længere at rejse hen til Retten end 140 Kilometer på Jernbane eller Dampskib eller 50 Kilometer på anden Måde eller en tilsvarende Vejlængde delvis på Jernbane eller Dampskib og på anden Måde.

Ved Beslutning af Retten eller dens Formand, der bliver at påberåbe i Indkaldelsen, kan det dog pålægges en fjernere boende Part at give Møde for Landsret eller Højesteret, når det må anses for at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning.

Hvor ikke foranstående Regler eller Partens Helbredstilstand er til Hinder derfor, og hvor heller ikke andet er særlig bestemt (se § 355), har Parter at møde og aflægge Forklaring for den Ret, der skal dømmes i den pågældende Sag, medmindre dette efter Rettens Skøn vilde medføre Vidtløftiggørelse af Forhandlingerne eller Ulemper for Parten eller Bekostning, som ikke vilde stå i rimeligt Forhold til Sagens Genstand eller den Betydning, Forklaringen kan antages at have for Sagens Oplysning.

Når en Part ikke kan eller skal møde for vedkommende dømmende Ret (eller den i § 355 omhandlede Ret), bliver den at afhøre ved Underretten på det Sted, hvor den bor eller opholder sig. I Sager, der behandles skriftlig for Landsret eller Højesteret, forholdes efter §§ 389, 415 og 438.

De i § 172, sidste Stykke, §§ 173—75 og § 169 indeholdte Regler om Vidner tinder med de fornødne Lempelser Anvendelse, når Forklaring fordres afgivet af Parter.

§ 303.

Enhver Part kan frivillig fremstille sig og begære personlig at afgive sin Forklaring. Dette tilstedes ham i Almindelighed, medmindre Retten anser det for at være uden Nytte i Henseende til Sagens Oplysning. Den Part, der fremstiller sig for

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

at afgive Forklaring, er pligtig at besvare de yderligere Spørgsmål, som Modparten eller Retten måtte gøre ham. Herved er Reglerne i § 302, 6te Stykke, anvendelige, uden at de i bemeldte Paragrafs 3die og 4de Stykke nævnte Afstandsbestemmelser fritager Parten for at aflægge Forklaringen for den dømmende Ret.

§ 304.

Når en Part afgiver Forklaring i Henhold til de to foregående Paragraffer, finder de i §§ 176, 179, 180, 182—85 og 190 indeholdte Regler Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 305.

Når en Part, der er tilsagt til personligt Møde, uden oplyst lovligt Forfald udebliver, eller når Parten, hvad enten han er tilsagt eller har mødt frivilligt, ikke svarer på de ifølge §§ 302—03 stillede Spørgsmål, eller Svaret ikke har tilstrækkelig Bestemthed, kan Retten fortolke Udeblivelsen, Tavsheden eller Ubestemtheden på den for Modparten gunstigste Måde og navnlig lægge dennes Fremstilling til Grund for Påkendelsen.

Er en efter §§ 302—03 afgiven Forklaring usandfærdig, finder Straffelovens §§ 146 og 148 Anvendelse.

§ 306.

Retten kan efter sit Skøn enten tillade den Part, hvem Bevisbyrden påhviler at bekræfte fremsatte faktiske Anbringender med Ed eller pålægge Modparten edeligt at benægte imod ham anførte Kendsgerninger.

Eden kan kun angå Kendsgerninger, om hvilke Parten har personlig Kundskab.

Parts Ed kan ikke aflægges af Personer, der ifølge § 187 eller § 188, Nr. 1—3, ikke vilde kunne edfæstes som Vidner.

§ 307.

Den, som påberåber sig et Dokument, der angiver sig som udstedt af Modparten, kan forlange, at det i Tilfælde af, at tilstrækkeligt Bevis for, at Dokumentet er ægte eller uægte, ikke findes at være tilvejebragt, pålægges Modparten edeligt at benægte dets Ægthed. En tilsvarende Ret tilkommer den Part, som påberåber sig Indholdet af sin autoriserede og ordentligt førte Handelsbog, medmindre Handelsbog står mod Handelsbog.

Er en Person sigtet af en Kvinde for at være Fader til et af hende udenfor Ægteskab født Barn, kan det i Sager om Underholdsbidrag til Barnet eller Bidrag til Barselfærdsudgifter forlanges, at det enten pålægges den Sigtede edeligt at fralægge sig Faderskabet eller tillades Kvinden, for så vidt hun er Sagsøger, edeligt at bekræfte sin Sigtelse, alt dog kun såfremt der ikke findes tilvejebragt tilstrækkeligt Bevis for eller mod Sigtelsen.

§ 308.

Parts Ed tilstedes eller pålægges ved en foreløbig Dom (Edsdom), der affattes alternativt, men ikke er eksigibel.

Når Edsdommen er afsagt, bestemmer Retten Sted og Tid for Edens Aflæggelse. Eden aflægges i Regelen for den Ret, der har afsagt Dommen. Dog kan

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 66

Nr. 90. 11te April.

det, hvor Forholdene lægger betydelige Hindringer i Vejen herfor, efter Begæring af den, hvem Ed er pålagt, tillades ham at aflægge Eden for Underretten på det Sted, hvor han bor eller opholder sig. Ret kan sættes på den pågældendes Bopæl, når han på Grund af Sygdom ikke kan forlade samme. Skal Eden aflægges for den Ret, der har afsagt Dommen, berammes et Retsmøde ikke senere end 14 Dage fra Dommens Afsigelse til Edens Aflæggelse. Skal Eden aflægges ved Underretten på det Sted, hvor den pågældende bor eller opholder sig, bestemmer den Ret, der har afsagt Dommen, en Frist til Edens Aflæggelse, ikke længere end 4 Uger fra Dommens Afsigelse, og udsætter herefter Sagen. Den, hvem Ed er pålagt, har da at henvende sig til Underretten for at få et Møde berammet til Edens Aflæggelse inden den fastsatte Frist, hvorhos han med et Varsel af mindst en Uge har at kalde Modparten til dette Møde. Under særegne Omstændigheder, såsom når en af Parterne bor udenfor Riget, kan såvel de nævnte Frister for Edens Aflæggelse som Varsellet til Modparten forlænges ved Beslutning af den Ret, der har afsagt Dommen.

§ 309.

I det til Edens Aflæggelse bestemte Retsmøde skal Eden aflægges, såfremt ikke Sagen udsættes på Grund af anmeldt lovligt Forfald for en af Parterne, uovervindelige Hindringer for Retten o. desl. Kan den, hvem Ed er pålagt, på Grund af Omstændigheder, der oplyses efter Edsdommens Afsigelse, ikke aflægge Eden, må dette oplyses for den Ret, for hvilken Eden skulde have været aflagt, eller for den Ret, der har afsagt Dommen.

Dersom den, hvem Ed er pålagt, udebliver uden lovligt Forfald, anses han at have nægtet Edens Aflæggelse. Edssagen kan genoptages, når hans Udeblivelse skyldes lovligt Forfald, og han inden en Uge begærer det. Bestemmelserne i § 373 finder derved Anvendelse med de fornødne Lempelser. Modpartens Udeblivelse er ingen Hindring for Edens Modtagelse.

Forinden Eden aflægges, kan Retten gøre Parten passende Forestillinger og ved Spørgsmål forvise sig om, at han tilfulde forstår Edstemaet. Finder Retten i Henhold hertil eller på Grund af den Måde, hvorpå Parten udtaler sig om Sagen, eller af andre Grunde Betænkelighed ved at modtage Eden, kan den udsætte Sagen til et følgende Retsmøde eller endog ved en Kendelse nægte at stede ham til Edsaflæggelse. Gøres der Indsigelse mod Edens Aflæggelse, og sådan Indsigelse forkastes ved Dommerens Kendelse, bliver det i denne at bestemme, om Kære skal have opsættende Virkning.

De Erklæringer eller Udtalelser af Parten, som har fremkaldt Rettens Betænkelighed ved Edens Aflæggelse, tilføres Retsbogen.

§ 310.

Når Eden er aflagt, eller når den efter Bestemmelserne i § 309 ikke længer kan aflægges, sluttes Edssagen, og såfremt Edens Aflæggelse har været henlagt til Underretten på det Sted, hvor den edspligtige bor eller opholder sig, tilstiller vedkommende Part snarest muligt den Ret, der har afsagt Edsdommen, en Udskrift af Edssagen. Sidstnævnte Ret afgør da, efter, så vidt dertil findes Anledning, at have givet Parterne Lejlighed til at ytre sig, hvilket af de i Edsdommen nævnte Alternativer der skal stå ved Magt, eller om der, hvor den i Edsdommen som Alternativ bestemte Edsaflæggelse ikke kan finde Sted, skal gives en ny Dom. Denne Afgørelse er den endelige Dom i Sagen, og fra den regnes Fuldbyrdelesfristen samt Ankefristen.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 30.

Sagsomkostninger og Rettergangs bøder.

§ 311.

Enhver Part har at betale de Omkostninger, som foranlediges ved processuelle Skridt, der af ham begæres eller sættes i Bevægelse, dog med Forbehold af Ret til at få dem erstattet af Modparten ifølge nedenstående Regler.

Omkostningerne ved processuelle Skridt, som Retten anordner, kan foreløbig kræves betalte enten af den Part, i hvis Interesse Retten anser det foretagne at være, eller af begge Parter i det Forhold, som Retten bestemmer, se dog § 284, 2det Stykke.

§ 312.

Den tabende Part er pligtig at erstatte Modparten de ham ved Retssagen påførte Udgifter, for så vidt Parterne ikke selv har truffet en anden Overenskomst, eller Retten i særlige Omstændigheder finder skellig Grund til at gøre Afvigelse fra denne Regel.

Udgifter, der ikke har været fornødne for Sagens forsvarlige Udførelse, erstattes ikke. Hvilke Udgifter der i det givne Tilfælde har været fornødne, afgør Retten efter sit Skøn. Beløbet ansættes under eet til en rund Sum, således at Udgift til Sagførersalær erstattes med et passende Beløb, og øvrige Udgifter så vidt muligt erstattes fuldt ud. Tilkendelse af Sagens Omkostninger skadesløst eller efter Regning eller overhovedet på anden Måde end med et bestemt, i Dommen fastsat Beløb kan således ikke finde Sted, selv om der derom foreligger Overenskomst mellem Parterne.

Den Omstændighed, at enkelte Søgsmålsgrunde eller Indsigelser forkastes, eller enkelte Beviser anses ikke at oplyse noget i Sagen, medfører ikke i og for sig, at de herpå anvendte Udgifter skal som ikke fornødne udelukkes fra Erstatning.

Når en Sag hæves, kan Retten efter Omstændighederne pålægge den ene Part helt eller delvis at erstatte Modparten dennes Sagsomkostninger eller bestemme, at hver af Parterne skal bære sine Omkostninger (ophæve Omkostningerne).

Har Sagsøgte lovlig tilbudt Sagsøgeren, hvad der kan tilkomme denne, bør Sagsøgeren erstatte Sagsøgte Udgifterne ved den derefter følgende Del af Processen.

§ 313.

Når Sagen i det hele afvises, betragtes den med Hensyn til Sagsomkostninger som tabt af Sagsøgeren.

§ 314.

Procesfæller hæfter solidarisk for Sagsomkostninger. Dog kan Retten, når Omstændighederne taler derfor, pålægge en enkelt eller enkelte af dem at udrede visse Dele af Omkostningerne.

§ 315.

For så vidt en Sags Udfald er gjort afhængigt af den ene Parts Ed, bliver den også i Henseende til Sagsomkostningerne at betragte som vunden eller tabt af ham, efter som Eden aflægges eller ikke.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 316.

Når hver især af Parterne for en Del taber og for en Del vinder Sagen, bliver Sagens Omkostninger delvis at pålægge en af Parterne eller at ophæve.

Dog kan Retten pålægge en Part at erstatte Modparten Sagens Omkostninger, når dennes Påstand kun i en mindre betydelig Grad har været afvigende fra, hvad der bliver kendt for Ret, og ingen særskilte Omkostninger er foranledigede ved Afgivelsen.

§ 317.

Den Part, som ved Anke eller Kære ikke opnår nogen Forandring af den påklagede Afgørelse, anses for så vidt som tabende og har derfor ordentligvis at erstatte Modparten Ankesagens eller Kæremålets Omkostninger.

§ 318.

Opnås der ved Anke eller Kære en Forandring i den faldne Dom eller Kendelse, bliver der med Hensyn til Ankesagens eller Kæremålets Omkostninger såvel som med Hensyn til Omkostningerne ved Sagens tidligere Behandling, for så vidt herom skal træffes Afgørelse, at forholde efter de i §§ 312—16 givne Regler og Omkostningerne enten at pålægge Modparten eller at ophæve eller dele.

§ 319.

Den Part, som ved tilregnelig Fejl eller Forsømmelse har foranlediget spildte Møder, uforholdne Udsættelser, unyttig Bevisførelse eller andre overflødige og hensigtsløse processuelle Skridt, er, selv om han i øvrigt vinder Sagen, pligtig at erstatte Modparten de denne derved forårsagede Udgifter.

§ 320.

Angående Omkostningerne ved enkelte Proceshandlinger eller Procesafsnit kan der straks træffes Afgørelse af Retten ved Kendelse, når sådan Afgørelse, såsom i de i foregående Paragraf omhandlede Tilfælde, er uafhængig af Hovedsagens Udfald. Er særskilt Afgørelse ikke tilforn truffet, gøres der i den endelige Dom fornøden Bemærkning i Henseende til sådanne enkelte Proceshandlinger og Procesafsnit.

§ 321.

Sagførere og andre Rettergangsfuldmægtige kan ifølge Modpartens Påstand under Sagen dømmes til at bære de Omkostninger, som de ved pligtstridig Opførsel har forårsaget. Den, der nedlægger sådan Påstand, skal drage Omsorg for, at der gives Sagføreren eller Rettergangsfuldmægtigen fornøden Lejlighed til at udtale sig om den.

§ 322.

Bestemmelsen i foregående Paragraf er også anvendelig på Dommere i underordnede Instanser, når Sagen indbringes for højere Ret, dog således, at den Dommer, over hvem Påstanden agtes nedlagt, skal underrettes herom samtidig med, at Ankestævning forkyndes for Modparten. Dommeren er da berettiget til at give Møde for den højere Ret og fremføre sit Forsvar. I Tilfælde af Kære er det tilstrækkeligt, at Påstanden over Dommeren optages i Kæreskriftet eller i den Tilførsel til Retsbogen, der træder i Stedet for denne.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 323.

En Udlænding er, når han optræder som Sagsøger, og der af Sagsøgte fremsættes Forlangende derom på Sagens første Tægtedag, pligtig til inden en af Retten bestemt Frist at stille en efter dens Skøn passende Sikkerhed for de Sagsomkostninger, som det kan blive pålagt ham at tilsvare Sagsøgte, medmindre Danske i vedkommende fremmede Stat er fritagne for sådan Sikkerhedsstillelse, ifr. Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 119 af 19. Maj 1909, Art. 17. Stilles den forlangte Sikkerhed ikke, bliver Sagen at afvise.

§ 324.

Skønnes det, at en Part uden nogen rimelig Grund har anlagt Retssag eller rejst Anke eller Kære eller sat sin Modpart i den Nødvendighed at anlægge Sag eller indbringe Sagen for højere Ret, bliver han herfor ved Dommen at anse med Bøder fra 20 til 400 Kr.

§ 325.

Samme Straf idømmes for at have brugt opdigtede Udsættelsesgrunde eller andre Udflugter til at forhale Sagen eller at skille Modparten ved hans Ret, såvel som for ikke at have givet behørigt Møde ved den befalede Forligsmægling, dog at Bøden for det sidstnævnte Forhold kan gå ned til 4 Kr. eller, i Underretssager, til 2 Kr.

§ 326.

De i §§ 324—25 givne Straffebestemmelser medfører ingen Indskrænkning i Adgangen til at drage den skyldige til Ansvar efter Straffelovens almindelige Bestemmelser, hvor disse i øvrigt er anvendelige.

§ 327.

Straf i Henhold til §§ 324—25 kan ved Dommen pålægges ikke blot Parten, men også hans Rettergangsfuldmægtig eller efter Omstændighederne begge.

§ 328.

De i dette Kapitel omhandlede Straffe idømmes uden Påstand, når Retten af det i Sagen foregåede kan skønne, at Betingelserne for Straffens Anvendelse er til Stede, ligesom en idømt Straf, når Sagen er indbragt for overordnet Ret, og Betingelserne for Straffens Anvendelse ikke findes at være til Stede, uden Påstand ophæves.

§ 329.

Ved Tvistigheder, som afgøres af Foged- eller Skifteretter, finder Bestemmelserne i nærværende Kapitel Anvendelse i Overensstemmelse med de i §§ 527, 656 og 668 givne Regler.

Kapitel 31.

Fri Proces.

§ 330.

For så vidt fri Proces ikke er hjemlet ved særlig Lovbestemmelse, kan den meddeles, når

1) den pågældendes Forfatning er sådan, at han ikke uden at savne det nødvendige til sin og Families Underhold eller til Fortsættelse af sin Næringsdrift kan

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

afholde de med Sagens Udførelse forbundne Omkostninger og Udgifter, hvorom der i Almindelighed skal tilvejebringes Attester, i København fra vedkommende Rodemester og udenfor København enten fra vedkommende Byråd (Sogneråd) eller fra Præst eller Underøvrighed, og

2) det efter de Oplysninger, som kan have om Sagens Beskaffenhed, er at formode, at pågældende har rimelig Grund til at føre Proces.

Med Hensyn til Udlændinge kræves desuden, at vedkommende fremmede Stat ikke stiller Danske ringere end Indlændinge i her omhandlede Henseende, jfr. Justitsministeriets Bek. Nr. 119 af 19. Maj 1909, Art, 20 ff.

§ 331.

Ved Meddelelse af fri Proces opnås:

1) Fritagelse for Betaling af Retsafgift.

2) Fritagelse for Udgifter til Stævningsmænd, til Brevporto og Avisbekendtgørelser samt til Rejseudgifter, Dagpenge og anden Betaling til Vidner, Syns- eller Skønsmænd o. desl., hvilke Udgifter i så Fald afholdes af det offentlige.

3) Understøttelse ved Beskikkelse af Sagfører til uden Vederlag af Parten at udføre Sagen, for så vidt sådan Sagførerhjælp ikke skønnes at være unødvendig eller af den pågældende frafalder.

4) Meddelelse uden Betaling af de Udskrifter og Beskrivelser, som måtte behøves.

Justitsministeren antager efter Overenskomst et passende Antal af de til Møde for vedkommende Domstol berettigede Sagførere til at udføre det under Nr. 3 nævnte Hverv.

Meddelelse af fri Proces har ingen Indflydelse på Forpligtelsen til at erstatte Modparten Sagens Omkostninger, lige så lidt som på dennes Forpligtelse til at udrede Sagens Omkostninger, som om fri Proces ikke var meddelt.

§ 332.

I Underretssager meddeles fri Proces af Amtmanden på det Sted, hvor Sagen er anlagt eller agtes anlagt, i København af Overpræsidenten. For så vidt Landsrets- og Højesteretssager angår, meddeles fri Proces af Justitsministeren. Med Hensyn til Sager, der er anlagte eller skal anlægges ved Sø- og Handelsretten i København, afgøres det i Overensstemmelse med Regelen i § 442, om Bevillingen bliver at give af Justitsministeren eller Overpræsidenten i København.

Bevilges Andragendet, har vedkommende Rets Formand at beskikke en Sagfører blandt de dertil antagne til at udføre Sagen og træffe de videre fornødne Bestemmelser.

§ 333.

Den givne Tilståelse af fri Proces ophører, når Parten dør. Den kan tages tilbage, når de Forudsætninger, under hvilke den er meddelt, viser sig ikke at have været til Stede eller at være bortfaldet.

§ 334.

Meddelelse af fri Proces udstrækker sine Virkninger til hele Sagen i den instans, derunder til den for at opnå ny Foretagelse af Sagen for samme Ret foreskrevne Procedure, samt til Eksekution.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Når Retshandlinger skal foretages efter Begæring af udenlandsk Myndighed, forholdes der efter de derom gældende Lovbestemmelser og Traktater.

§ 335.

1916: Lov,

Udenfor det i § 330 nævnte Tilfælde skal Justitsministeren i samme Omfang som hidtil være berettiget til at tilstå fri Proces, således at Virkningen er den i § 331, § 333 og § 334, 1ste Stykke, angivne.

Fri Proces tilkommer i de i § 454 og § 457, jfr. § 466, ommeldte Sager henholdsvis Overanklageren og Øvrigheden.

§ 336.

Bestemmelserne i Lov om Sagførersalær m. m. af 24. Maj 1879 forbliver gældende i borgerlige Sager.

Andet Afsnit.

Rettergangsmåden.

Kapitel 32.

Forberedelse af Domsforhandling i Sager, der i første Instans henhører under Landsretterne.

§ 337.

Processen indledes med Stævning. I denne skal begge Parter være betegnede med Navn og Stilling og deres Bopæl eller Opholdssted være angivet, hvorhos den skal indeholde Sagsøgerens Påstand, en kort Fremstilling af de Kendsgerninger, hvorpå Påstanden støttes, og en Angivelse af de Dokumenter, han agter at påberåbe sig, samt en Opfordring til Sagsøgte om at møde og fremkomme med sit Svar på Sagens første Tægtedag (jfr. endvidere § 349).

Parterne kan dog, når de efter Overenskomst begge møder for Retten (jfr. § 340), og Sagen er anmeldt for denne senest Dagen før Retsmødet, uden Stævning begære Sagen foretaget. Sagsøgeren har i så Fald at fremlægge en skriftlig Angivelse af sin Påstand og af de Kendsgerninger, hvorpå den støttes.

§ 338.

Efter at i fornødent Fald Varselet er fastsat (jfr. § 339), bliver Stævningen, der udtages til den Underret, under hvilken Sagens Pådømmelse vilde høre, såfremt Landsretsbehandling ej var anvendelig, med Angivelse af den tidligste Tid for Sagens første Tægtedag, at indlevere på den nævnte Underrets Kontor til Påtegning om Dag og Tid, da Sagen falder i Rette, hvorefter den tilbagegives Sagsøgeren til videre Foranstaltning.

Hvis Sagen, såfremt Landsretsbehandling ej var anvendelig, skulde behandles ved en Underret, som har Tingsted i den Retskreds, hvor Landsretten har sit Sæde, i hvilken Henseende Underretten i Frederiksberg Birk skal anses at have Tingsted i København, bliver Stævning at udtage til Landsretten, og Sagens Forberedelse foregår

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

i sin Helhed ved denne Ret, jfr. § 172, 1ste Stykke. Reglerne i de følgende Paragraffer finder da Anvendelse med de fornødne Lempelser.

Under Forberedelsen af en Sag kan Landsretten beklædes af en enkelt Dommer. Dersom Retshandlingen består i Vidneførsel, Afhjemling af Syn eller Skøn, Afhøring af Part, Modtagelse af Partsed eller Kendelse om et omtvistet Punkt, bør dog det sædvanlige Antal Dommere være til Stede, medmindre dette vilde være forbundet med Vanskelighed.

§ 339.

Har Sagsøgte Bopæl i den ovennævnte Underrets Retskreds, skal Sagsøgeren lade Stævningen forkynde med 14 Dages Varsel. Bør Sagsøgte udenfor nævnte Kreds, er Varselet 3 Uger, medmindre han har Bopæl på Færøerne, Island, Grønland, de vestindiske Øer eller i Udlandet, i hvilket Tilfælde, såvel som når det ikke vides, hvor Sagsøgtes Bopæl er, Varselet bestemmes af vedkommende Underretsdommer.

Må det antages, at Sagsøgte ikke har nogen Bopæl, træder hans Opholdssted i Stedet for Bopæl i Henseende til Stævnevarselet.

Under særlige Omstændigheder kan det lovbestemte Varsel af Underretsdommeren forkortes efter Sagsøgerens Begæring.

Forinden Underretsdommeren fastsætter et Varsel, hvilket sker ved Påtegning på Stævningen, kan han afkræve Sagsøgeren nærmere mundtlige eller skriftlige Oplysninger.

§ 340.

På Sagens første Tægtedag skal Sagsøgeren møde for den i § 338 nævnte Underret og fremlægge Stævning tillige med Sagens øvrige Dokumenter eller den i § 337, 2det Stykke, omhandlede Angivelse. Undlader han dette, bliver Sagen straks af vedkommende Underretsdommer at afvise, og der tilkendes den Sagsøgte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger, for så vidt han ikke frafalder Påstand derom. Samme Virkning har Sagsøgerens Udeblivelse eller Undladelse af at foretage de til Sagens Fortsættelse hørende Skridt ved senere Retsmøder, indtil Skriftvekslingens Slutning.

I de Sager, i hvilke der skal prøves Forlig for Forligskommissionen, fremlægges Indkaldelse til denne samt Bevis for, at Forligsprøve er foretaget. Hører Sagen til dem, i hvilke Forligsmægling ved Retten skal finde Sted, sker denne ved Underretten.

Sagsøgerens Udeblivelse forhindrer ikke, at der af Underretsdommeren gives Sagsøgte Dom for de før Udeblivelsen tingfæstede Modkrav.

§ 341.

Udebliver den lovligt stævnedes Sagsøgte, afsiger vedkommende Underretsdommer efter Sagsøgerens Begæring Dom i Henhold til hans mundtlige Fremstilling af Sagen, der dog kan indskrænke sig til en Henvielse til Stævningen og de vedlagte Dokumenter. Herved bliver imidlertid at iagttage, at ingen Påstande eller Søgsmålsgrunde, der ligger udenfor Stævningens Indhold, kan tages i Betragtning, og at Sagen, når det fremkomne viser, at Stævningens Angivelse af de faktiske Omstændigheder i væsentlige Henseender er urigtig eller ufuldstændig, afvises.

Sagsøgeren kan dog i Stedet for sådan Udeblivelsesdom begære Sagen udsat og skal da lade forkynde Udskrift af det i Retsmødet forefaldne for Modparten med et af Retten fastsat Varsel.

Ovenstående Bestemmelser kommer også til Anvendelse, når Sagsøgte udebliver ved et senere Retsmøde uden at have afgivet noget Svar i Sagen. At Sagsøgte, efter at have svaret i Sagen, udebliver inden Domsforhandlingen, berettiger ikke Sagsøgeren til at begære Udeblivelsesdom og afskærer ikke Sagsøgte fra senere at møde i Sagen.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 342.

Møder Sagsøgte uden at rejse Indsigelse, gives efter Sagsøgerens Begæring Dom i Overensstemmelse med Påstanden, hvilken Dom ligeledes afsiges af den i § 338 nævnte Underret.

§ 345.

Vil Sagsøgte bestride Sagsøgerens Påstand, må han på Sagens første Tægtedag fremlægge et Svarskrift, indeholdende hans Påstand og en kort Fremstilling af hans Benægtelser og Indsigelser og i det hele af de Kendsgerninger, hvorpå hans Forsvar grunder sig. Vil han gøre Modfordringer gældende, må de Kendsgerninger anføres, hvorpå de støttes. Han må tillige fremlægge de Dokumenter, som han vil påberåbe sig. Undladelsen af at opfylde disse Forskrifter medfører, at han betragtes som udebleven, jfr. dog § 346.

Sagsøgte må i Svarskriftet fremsætte alle sine Formalitetsindsigelser, men kan foreløbig indskrænke sig hertil med udtrykkeligt Forbehold af Realitetsindsigelser, hvis også sådanne haves.

Den Indsigelse, at Stævningen er urigtig forkyndt, eller at Varselet har været for kort, kan ikke bevirke Sagens Afvisning, men kun berettige til Udsættelse.

§ 344.

Sagsøgeren kan kræve Udsættelse for at gøre sig bekendt med Sagsøgtes Svarskrift og eventuelt til yderligere Skriftveksling. Retten fastsætter, efter at Parterne i Korthed mundtlig har udtalt sig om Sagen, en Frist, inden hvis Udløb Sagsøgeren skal meddele Sagsøgte sine yderligere Bemærkninger, og en Frist for Sagsøgte til Afgivelse af Gensvar til Sagsøgeren og berammer tillige et nyt Retsmøde, i hvilket bemeldte Skrifter fremlægges.

En fortsat Skriftveksling tilstedes kun undtagelsesvis, hvor Sagens Beskaffenhed skønnes at gøre den nødvendig. Retten bestemmer da nye Frister dertil samt berammer et nyt Retsmøde.

Af ethvert Processkrift, som ikke inden Fremlæggelsen er meddelt Modparten, skal en Genpart overgives denne samtidig med Fremlæggelsen.

§ 345.

Har Sagsøgte i sit Svarskrift behandlet såvel Sagens Formalitet som dens Realitet, kan Sagsøgeren foreløbig indskrænke sig til at udtale sig om Formaliteten. Når der har fundet en særskilt Skriftveksling Sted om Formaliteten, kan enhver af Parterne fordre denne påkendt, inden der skrives til Realitetens Behandling.

Påkendelse af Sagens Formalitet sker i så Tilfælde ved, at den i § 338 nævnte Underret efter at have optaget Sagen indsender en Udskrift af Retsbogen og Sagens Dokumenter, deriblandt de mellem Parterne vekslede Processkrifter, til Landsretten, der træffer Afgørelse på det foreliggende skriftlige Grundlag. I Tilfælde af, at Sagen ikke i det hele afvises, skal Landsretten ved Formalitetskendelsens Afsigelse henvise Sagen til vedkommende Underret til Fortsættelse af Sagens Forberedelse til Domsforhandling i Realiteten.

Dersom de fremsatte Formalitetsindsigelser giver Anledning til Bevisoptagelse bliver denne at iværksætte inden Sagens Indsendelse til Landsretten. Herved finder, Reglerne i §§ 351 ff. tilsvarende Anvendelse.

§ 346.

Når Omstændighederne taler derfor, kan den i § 338 omhandlede Underret efter Begæring tilstå den Part

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 67

Nr. 90. 11te April.

meddelt sine skriftlige Bemærkninger, eller tillade ham at lade det fornødne tilføje Retsbogen.

Når der under Domsforhandlingens Forberedelse bliver Anledning til at udøve de i §§ 28(3—88 nævnte procesledende Beføjelser, tilkommer det samme Underret at tage Bestemmelse herom.

§ 347.

Anser en Part Modpartens Udtalelser om Sagens Sammenhæng for at lide af Uklarhed eller andre Mangler, som ikke efter hans Opfordring er afhjulpne under Skriftvekslingen, bliver i det i § 344 omhandlede Møde eller efter Omstændighederne i et nyt af vedkommende Underret berammet Møde Skriftvekslingens Resultat på de omspurgte Punkter at fastslå i en Tilførsel til Retsbogen, efter at der har været givet Parterne Lejlighed til mundtlig at udtale sig, eller om fornødent ved Rettens Kendelse.

Udebliver den Part, der har rejst Spørgsmålet, fra Forhandlingen, bortfalder denne. Udebliver den anden Part, eller nægter han at svare, anses Skriftvekslingen på de omspurgte Punkter at skulle forstås således, som det af Modparten angives, for så vidt dette ikke strider mod det øvrige Indhold af Skriftvekslingen.

§ 348.

Når en Part, efter at Skriftvekslingen er sluttet, uden Modpartens Samtykke ønsker at forandre eller udvide sine Påstande eller at fremføre nye Anbringender, kan han i den Anledning begære et Retsmøde berammet for vedkommende Underret, såfremt dette kan finde Sted inden Domsforhandlingen. Mindst 3 Dage inden Mødet skal han skriftlig meddele Modparten, hvad han agter at fremkomme med, og hvorfor det først nu fremkommer, samt underrette ham om Retsmødet. I dette afgør Retten, om det efter Omstændighederne, og navnlig fordi det findes undskyldeligt, at Parten ikke tidligere har fremsat sine nye Påstande eller Anbringender, kan tilstedes ham at fremføre dem som Tillæg til Skriftvekslingen. I bekræftende Fald fremlægges det omspurgte straks eller tilføjes Retsbogen, og der tilstås efter Begæring den fornødne Udsættelse i Anledning af det således fremførte.

Udebliver den Part, der har begæret Mødet, bortfalder Andragendet; udebliver Modparten, anses de for Andragendet påberåbte Grunde for beviste.

§ 349.

Påberåber en Part sig i Skriftvekslingen Dokumenter, der er i hans Besiddelse, bør disse i Original eller Genpart følge med vedkommende Processkrift til Udlån til Modparten. Hvis en fuldstændig Genpart vilde medføre betydeligere Vanskelighed eller Bekostning, er det tilstrækkeligt, at Genparten omfatter den Del af Dokumentet, som vedrører Sagen. Når de originale Dokumenter ikke udlånes til Modparten, skal de henlægges på Rettens Kontor til Modpartens Eftersyn i en Tid af mindst en Uge umiddelbart efter Processkriftets Meddelelse eller Fremlæggelse.

§ 350.

Begge Parter kan til Retsbogen opgive en i den pågældende Underretskreds boende Person, til hvem alle processuelle Meddelelser skal rettes. I Mangel af sådan Opgivelse skal Meddelelserne ske til den for eller med Parten optrædende Sagfører, såfremt han har Bopæl eller Kontor i bemeldte Kreds, og ellers, såvel som når Parten ikke benytter Sagfører, under samme Betingelse til Parten selv. Udenfor de nævnte Tilfælde kan Meddelelserne afgives på vedkommende Underrets Kontor, forudsat at vedkommende Part i et Retsmøde er gjort opmærksom herpå.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 351.

Når Skriftvekslingen er sluttet, kan Sagsøgeren såvel som også Sagsøgte, såfremt Modkrav er tingfæstede, i et Retsmøde begære Sagen henvist til Domsforhandling ved den pågældende Landsret. Ønsker imidlertid en af Parterne Udsættelse for at føre Bevis, kan en passende Udsættelse hertil tilstås, for så vidt det af Underretten skønnes at være nødvendigt, for at vedkommende Part tilbørlig kan varetage sit Tarv. Til Oplysning herom og for at Retten kan sættes i Stand til at træffe de i § 352 omtalte Afgørelser, finder, for så vidt fornødent, en mundtlig Forhandling Sted, hvorunder Parterne efter kortelig at have fremstillet, hvorom Sagen drejer sig, angiver, hvorvidt de agter at føre Bevis, og i bekræftende Fald for hvad og på hvilken Måde.

§ 352.

I det i forrige Paragraf omhandlede Retsmøde træffer vedkommende Underret derhos, for så vidt Udsættelse er tilstået. Bestemmelse om Afhørelse af Vidner, om Foretagelse af Syns- eller Skønsforretninger, om Indkaldelse af Parterne til personlig Afhøring i Henhold til § 302, samt om det skal pålægges Modparten eller Trediemænd at fremkomme med Dokumenter m. m., jfr. også §§ 283 og 296. Skal personlig Afhøring af Parterne i Henhold til § 302 finde Sted, kan Retten bestemme, at Parternes Afhøring skal foregå, forinden Bestemmelse tages om Indkaldelse af Vidner eller Udmeldelse af Syns- og Skønsmænd. Deslige Bestemmelser kan også såvel før som senere træffes af Retten i eller udenfor et Retsmøde, og hvis den, når Begæring om at erholde en sådan Bestemmelse fremkommer, finder det hensigtsmæssigt, kan den kræve Modpartens mundtlige eller skriftlige Udtalelser om Spørgsmålet, Når den Omstændighed, som ønskes bevist, skønnes at være uden Betydning for Sagen, eller når Modparten under Skriftvekslingen har erkendt den eller til Retsbogen erklærer ikke at ville benægte den, tilstedes Bevisførelse ikke.

Parterne kan ikke fordre nogen foreløbig eller særskilt forudgående Bestemmelse af Retten om Bevisbyrdens Fordeling.

§ 353.

Vidneførsel, der skal tjene til Oplysning i en borgerlig Sag, kan i Regelen først foregå, når Bestemmelse derom er taget efter § 352. Når pågældende Part står i Fare for at miste sit Bevis eller i øvrigt gør det sandsynligt, at han har særlig Interesse i, at Beviset optages tidligere, kan han dog begære, at Vidneførselen foregår forinden.

Skal Vidneførsel finde Sted for den Underret, der leder Forberedelsen af Domsforhandlingen, udsteder Retten de fornødne Indkaldelser til Vidnerne samtidig med, at den efter § 352 tager Bestemmelse om deres Førelse. I andre Tilfælde indledes Vidneførsel med, at vedkommende Part indgiver skriftlig Begæring herom til Underretten på det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig. Såfremt Vidneforklaringen er bestemt til Brug under en Søsag, tiltrædes Retten udenfor København af to søkyndige Medlemmer; i København træder Sø- og Handelsretten i den almindelige Underrets Sted såvel i Handels- som i Søsager.

Den ovenfor nævnte Begæring om Vidneførsel skal indeholde Angivelse af den Sag, i Anledning af hvilken, og af den Person, mod hvem Vidneførselen skal foregå, Opgivelse af det, hvorfor Bevis søges tilvejebragt, og af Vidnernes Navne m. v., samt Oplysning om, at der efter § 352 er taget Bestemmelse om Vidneførselen eller, at denne i øvrigt har Hjemmel i denne Lovs Bestemmelser. Retten kan pålægge Parten yderligere at oplyse Rigtigheden af sine Anbringender. Den træffer derefter i eller

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje

Nr. 90. 11te April.

udenfor et Retsmøde Bestemmelse, om Vidneførselen kan tilstedes. Nægtes dette, kan Parten inden en Uge iværksætte Kære herover til højere Ret.

§ 354.

Udmeldelse af Syns- eller Skønsmænd sker ved Underretten på det Sted, hvor Genstanden for Syns- eller Skønsforretningen befinder sig. Angår Syns- eller Skønsforretningen ikke nogen legemlig Genstand, sker Udmeldelsen ved den i § 338 omhandlede Underret eller, for så vidt Sag endnu ikke er tingfæstet, ved Underretten på Modpartens Hjemsted.

De i foregående Paragraf indeholdte Regler finder i øvrigt tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Syn og Skøn.

§ 355.

Skal personlig Afhøring af Parterne finde Sted i Henhold til § 302, foregår denne for den i § 338 omhandlede Underret (jfr. dog § 302, 7de Stykke) i et dertil berammet Retsmøde.

Når Sagens Forberedelse foregår ved Landsretten, sker Afhøringen for denne Ret, medmindre Regelen i § 302, 3die Stykke, er til Hinder derfor.

§ 356.

Til Vidneførsel o. desl. skal Modparten indkaldes med samme Varsel, som om han var Vidne, se dog § 166. Samtidig eller dog mindst 3 Dage før Vidneførselen skal der derhos gives Modparten sådan Meddelelse om Vidnernes Navn, Stilling og Bopæl samt om, hvad der ved dem agtes bevist, for så vidt han ikke allerede under Sagen har erholdt fornøden Kundskab herom. I påtrængende Tilfælde kan Indstævning af Modparten undlades. Når sådan Indstævning ikke har fundet Sted, kan Dommeren beskikke en i Retskredsen bosat Sagfører til at varetage Modpartens Tarv mod et passende Salær, der udredes af den Part, der har begæret Indkaldelsen, under Forbehold af Godtgørelse ved Dommen i Hovedsagen. Under denne afgøres det derhos, om der har været Føje til at undlade at indstævne Modparten, og, i benægtende Fald, om Tingsvidnet kan benyttes som Bevis i Sagen.

§ 357.

Under Vidneførsel afhører enhver Part de af ham fremstillede Vidner.

Retten kan stille Spørgsmål til Vidnet såvel til nærmere Opklaring af Punkter, hvorom Parterne har spurgt Vidnet, som til selvstændig Oplysning af Sagen.

Når Vidnets Helbredstilstand kræver Afhøring på et særligt Sted, skal Dommeren afhøre Vidnet, hvis dette eller nogen af Parterne begærer det. Der skal i så Fald gives Parterne Lejlighed til gennem Retten at stille Spørgsmål til Vidnet, Ret til at begære Afhøring ved Dommeren tilkommer også den Part, der ikke selv er Sagfører eller møder ved Sagfører.

Den Part, der har ladet et Vidne indkalde, kan, når Vidnet har givet Møde, ikke uden Modpartens Samtykke frafalde dets Afhørelse med den Virkning, at Modparten eller Retten afskæres fra at stille Spørgsmål til Vidnet.

§ 358.

Reglerne i § 357 finder med de fornødne Lempelser Anvendelse, også når Parter eller Syns- eller Skønsmænd skal afhøres.

§ 359.

Den, der under Domsforhandlingen vil påberåbe sig Dokumenter, der ikke allerede er Modparten bekendte, skal mindst en Uge forud afgive dem til denne i

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Original eller fuldstændig eller delvis Genpart (§ 349) og, hvis ikke Originalen udlånes, henlægge denne til Eftersyn på den i § 338 nævnte Rets Kontor.

§ 360.

Den i § 338 omhandlede Underret kan om fornødent efter Udløbet af den i Henhold til § 351 indrømmede Udsættelse tilstå Parterne yderligere Udsættelse til Tilvejebringelse af Bevis eller i Anledning af Fremkomsten af nye Påstande eller Anbringender, jfr. § 348.

Når ingen af Parterne begærer yderligere Udsættelse, eller sådan Udsættelse nægtes, henviser vedkommende Underret Sagen til Domsforhandling for Landsretten.

Samtidig med, at Underretten henviser Sagen til Domsforhandling for Landsretten, indsender den til denne en Udskrift af, hvad der Sagen vedkommende er tilført Retsbogen, samt Sagens Dokumenter, for så vidt de beror ved Retten, derunder de mellem Parterne vekslede Processkrifter. Har efter Henvisningen Tillæg til Skriftvekslingen fundet Sted i Medfør af § 348, bliver samme Regel at iagttage ved Tillægsbehandlings Afslutning.

Finder Underretten, at der er Anvendelse for Reglerne i §§ 294 og 295, iagttages foranstående Regler med de fornødne Lempelser.

Efter at have modtaget de i 3die Stykke nævnte Udskrifter og Dokumenter berammer Landsretten det Møde, i hvilket Domsforhandlingen skal finde Sted, efter forinden at have givet Parterne Lejlighed til at udtale sig herom. Samtidig kan den efter Parternes Begæring tage Bestemmelse om Indkaldelse til yderligere Afhørelse under Domsforhandlingen af tidligere afhørte Vidner, Synsmænd eller Skønsmænd eller Parter, jfr. §§ 369 og 370.

§ 361.

Efter en Sags Henvisning til Landsretten kan hver af Parterne tilvejebringe nye Oplysninger, såfremt dette kan ske inden Domsforhandlingen; men under denne kan sådanne Oplysninger i Almindelighed kun påberåbes, såfremt de i §§ 356 og 359 givne Regler er iagttagne af vedkommende Part. Bevisførelse af den i § 352, 1ste Punktum, omhandlede Art kan dog kun finde Sted, når der i Medfør af nævnte Paragraf er truffet Bestemmelse derom, eller Landsretten undtagelsesvis tillader den, jfr. § 362.

§ 362.

Udsættelse af Domsforhandlingen i en til Landsretten i Medfør af § 360 henvist Sag kan forinden Domsforhandlingens Begyndelse besluttes af Landsretten, når dette findes nødvendigt af Hensyn til Retten selv eller andre særlige Årsager, såsom Forfald for en af Parterne eller Sagførerne, men kun aldeles undtagelsesvis af Hensyn til Fremskaffelsen af nye Beviser fra nogen af Parterne. Den, for hvem Forfald er indtrådt, skal snarest muligt anmelde det for Retten. Besluttes Udsættelsen, har Retten så vidt muligt at meddele alle vedkommende Underretning derom inden det oprindelig til Domsforhandlingen berammede Retsmøde.

Senest 3 Dage før Domsforhandlingen skal, medmindre Afvigelse herfra tilstedes af Retten, enhver af Parterne på Landsrettens Kontor aflevere mindst eet Eksempplar af hvert af de af ham fremlagte Processkrifter til Afbenyttelse for Retten.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 33.

Domsforhandling for Landsret i 1ste Instans.

§ 363.

Udebliver Sagsøgeren ved Domsforhandlingen, afviser Landsretten Sagen og tilkender den Sagsøgte, der har

givet forgæves Møde, Sagsomkostninger, for så vidt han ikke frafalder Påstand derom. Sagsøgerens Udeblivelse udelukker ikke, at der gives Sagsøgte Dom for af ham tingfæstede Modkrav.

Udebliver Sagsøgte ved Domsforhandlingen, finder de i § 341 givne Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 364.

Når Domsforhandlingen er begyndt, kan den udenfor de i §§ 366, 369 og 370 nævnte Tilfælde ikke uden tvingende Nødvendighed udsættes, men fortsættes uafbrudt i det begyndte og de påfølgende Møder, der så vidt muligt skal holdes de umiddelbart efterfølgende Dage.

§ 365.

Ved Domsforhandlingen skal Formalitetsindsigelser behandles før Realiteten og påkendes særskilt, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller nogle af dem skal forhandles i Forbindelse med Realiteten.

Når Formaliteten er indladt, er alle de Indsigelser vedrørende Formaliteten indtil dette Tidspunkt, som kan frafaldes, udelukkede fra at komme i Betragtning.

I Tilfælde af, at Sagen ikke i det hele afvises, skal Retten ved Formalitetskendelsens Afsigelse beramme ny Domsforhandling. Udebliver Sagsøgte da ved denne Domsforhandling, finder de i § 341 indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 366.

Domsforhandlingen foregår på Grundlag af Skriftvekslingen og det Retsbogen tilførte. Når en Part under Forhandlingen helt eller delvis frafalder Påstande, Benægtelser o. desl. eller gør Indrømmelser, er Modparten berettiget til at få fornøden Tilførsel herom optaget i Retsbogen. Vil en Part fremsætte Påstande eller Anbringender, på hvilke Modparten ikke er blevet forberedt gennem det skriftlige Grundlag, bliver det efter Begæring ved Rettens Kendelse at nægte, såfremt deres Fremsættelse vilde medføre Forhandlingens Udsættelse, medmindre det skønnes at være undskyldeligt, at de ikke tidligere er meddelte. Tilstedes deres Fremsættelse, optages de i Retsbogen, og Forhandlingen bliver efter den deri interesserede Parts Begæring at udsætte ganske eller til Dels, for så vidt det er nødvendigt til Varetagelse af hans Tarv.

Tilsvarende Regler gælder om Fremførelse af Beviser, om hvis Fremkomst Modparten ikke har erholdt så betimelig Meddelelse, at han har kunnet forberede sig tilstrækkelig.

§ 367.

Ved Domsforhandlingen gives i Regelen Ordet først til Sagsøgeren, men Rettens Formand kan gøre Afvigelse herfra.

Ved Realitetsforhandlingens Begyndelse skal Parterne oplæse og fremlægge deres skriftlig affattede Påstande.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 368.

Under Domsforhandlingen fremstiller den Part, der først får Ordet, kortelig Sagens Hovedtræk; derefter lader han ved Retsskriveren oplæse de Dokumenter, som han vil påberåbe sig, derunder Udskrifter af Tingsvidner og afgivne Partsforklaringer m. m. Modparten lader derpå på lignende Måde sine Dokumenter læse. Derefter udvikler førstnævnte Part nærmere sin Opfattelse af hele Sagen, derunder Bevisførelsens Resultater og de vedkommende Retsspørgsmål, hvorefter Modparten får Ordet for en tilsvarende Udvikling. Retten kan vedtage eller tillade sådanne Afvigelser fra den foreskrevne Forhandlingsgang, som måtte findes formålstjenlige.

De påberåbte Dokumenter, hvoraf efter Omstændighederne trykte eller skrevne Genparter omdeles til Dommerne, overgives efter Oplæsningen til Retten.

§ 369.

Hvis sådan Bestemmelse ikke allerede tidligere er truffet, jfr. § 360, kan Retten under Forhandlingerne efter Begæring bestemme, at tidligere afhørte Vidner, Syns- eller Skønsmænd og Parter skal fremstilles til yderligere Afhøring under Domsforhandlingen, jfr. §§ 171 og 172, 202 samt 302. Træffes sådan Bestemmelse, udsættes Sagen om fornødent, jfr. § 11.

§ 370.

Såfremt Vidneførsel o. desl. i Henhold til § 360 eller § 369 finder Sted under Domsforhandlingen, finder Reglerne i §§ 357—58 tilsvarende Anvendelse. Indkaldelse udstedes af Landsrettens Formand. Den Part, der har foranlediget et Vidne eller en Syns- eller Skønsmand indkaldt til Afgivelse af Forklaring under Domsforhandling, kan, når den Indkaldte har givet Møde, ikke uden Modpartens Samtykke frafalde vedkommendes Afhørelse med den Virkning, at Modparten eller Retten afskæres fra at stille Spørgsmål til Vidnet eller Syns- eller Skønsmanden.

Retten kan på Grund af et Vidnes eller en Syns- eller Skønsmands Udeblivelse eller Indsigelse imod at afgive

Forklaring eller imod at møde udsætte Sagen, når vedkommende Part begærer dette. Udsættelsen kan gives på bestemt Tid eller indtil videre. I sidste Fald kan, når Hindringen er hævet, enhver af Parterne fremsætte Begæring for Retten om, at der berammes en Tid til Sagens Foretagelse og

udstedes Indkaldelse til alle vedkommende.

§ 371.

Når Sagen i det hele eller for et enkelt Punkt skønnes at være tilstrækkelig behandlet, sluttet Forhandlingerne (jfr. § 286), Sagen optages, og Dom afsiges (jfr. § 219).

Domsforhandling i en ny Sag må først påbegyndes, når Dom i den sidst optagne Sag er vedtaget. Undtagelse herfra kan dog finde Sted, når Sagen frembyder særlige Vanskeligheder, men der skal også i dette Tilfælde, inden ny Domsforhandling påbegyndes, afholdes Rådslagning om den optagne Sag, og den endelige Vedtagelse af Domsslutningen må aldrig udsættes udover den tredje Søgningdag efter Domsforhandlingens Tilendebringelse.

§ 372.

Udebliver Sagsøgte ved Domsforhandlingen, og Sagsøgeren vil fremføre noget, som ikke indeholdes i det Sagsøgte meddelte, må han begære Forhandlingen helt eller delvis udsat og meddele Sagsøgte Udsættelsen og det ny Anbringende med et af Retten bestemt Varsel.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 373.

Enhver, der i Medfør af §§ 340, sidste Stykke, 341 eller 363 er dømt som udebleven under en Landsretssag i 1ste Instans, kan begære Sagen genoptaget og fortsat fra det Punkt, hvor Forhandlingen paa Grund af Udeblivelsen standsede for hans Vedkommende, naar han godtgør, at Udeblivelsen var ham utilregnelig. Den, der ønsker at benytte sig heraf, maa indgive en skriftlig begrundet Begæring til den Ret, der har afsagt Udeblivelsesdommen, ledsaget af de fornødne Bevisligheder. Finder Retten ikke Grund til straks at afvise Begæringen, berammes et Retsmøde, og Rettens Formand (jfr. § 152) fastsætter det Varsel, med hvilket Modparten skal indkaldes. Udebliver denne, anses de for Begæringen paaberaabte Grunde for beviste; møder Modparten og rejser Indsigelse, forhandles Spørgsmaalet om Genoptagelse mundtlig.

Retten afgør ved Kendelse, om Sagen skal genoptages, og berammer i bekræftende Fald et Retsmøde samt fastsætter et Varsel, med hvilket Modparten dertil skal indkaldes. I dette Møde træffes de fornødne Bestemmelser om Sagens Fortsættelse overensstemmende med de almindelige Regler, for saa vidt Genoptagelsen ikke afvises, fordi Modparten ikke er behørig indkaldt.

Samtidig med, at Sagen erklæres for genoptagen, saavel som paa ethvert senere Trin af Sagen kan Retten efter Begæring bestemme, at den afsagte Udeblivelsesdoms Virkninger skal udsættes.

Fører Genoptagelsen til samme Resultat som den afsagte Dom, bliver denne at stadfæste; i modsat Fald ophæves den. og ny Dom afsiges af vedkommende Landsret.

§ 374.

Begæring om den i § 373 omhandlede Genoptagelse maa fremsættes, saa snart det er muligt, og kan ikke fremføres efter et Aars Forløb fra Dommens Afsigelse. Er Sagen indanket til højere Ret, er Adgangen til Genoptagelse udelukket, indtil Anken frafaldes eller afvises. Naar Indkaldelse til det første i § 373 ommeldte Retsmøde er sket, er begge Parter udelukkede fra at paaanke Udeblivelsesdommen, indtil Genoptagelsen bortfalder eller afvises. Adgang til Genoptagelse haves kun een Gang i samme Sag.

§ 375.

Den, der, uden at have afgivet noget Svar i Sagen, er dømt som udebleven under en Landsretssag i 1ste Instans, kan endvidere begære Sagen genoptaget, naar han inden en Uge efter Dommens Afsigelse skriftlig begærer et Retsmøde berammet samt enten fremlægger Bevis for at have betalt de idømte Sagsomkostninger eller i Retten deponerer Beløbet. Vedkommende Ret giver Begæringen Paategning om, at Sagen er genoptaget, og fastsætter det Varsel, med hvilket Modparten skal indkaldes. I Mødet maa Domfældte i Regelen, jfr. § 346, afgive sit Svar i Sagen; undlader han dette, eller er Modparten ikke behørig indkaldt, afvises Genoptagelsen.

Indkaldelse af Modparten til Sagens Genoptagelse har samme opsættende Virkning som Forkyndelse af Ankestævning.

I øvrigt gælder Bestemmelserne i § 373, sidste Stykke, dog saaledes at Udeblivelsesdommens Paalæg af Sagsomkostninger ikke kan ophæves, og i § 374. 2det— 4de Punktum, samt de almindelige Regler om Landsretsproceduren.

§ 376.

Naar Tilladelse til at fremføre ny Paastande eller Anbringender søges hos Landsret eller Højesteret paa Grund af utilregnelig Udeblivelse henholdsvis under Forberedelsen af Domsforhandling i en Landsretssag eller under selve Domsforhandlingen

Nr. 90. 11te April.

ved Landsret, kan Landsret eller Højesteret i Stedet for at give bemeldte Tilladelse bestemme, at Sagen skal genoptages. Andrageren må da inden 14 Dage efter at have erholdt Meddelelse om Landsrettens eller Højesterets Bestemmelse, hvis Forkyndelse for Modparten har samme opsættende Virkning som Forkyndelse af Ankestævning, indgive Begæring til vedkommende Ret om Berømmelse af et Retsmøde til at træffe de fornødne Bestemmelser om Sagens Fortsættelse, jfr. §§ 373 og 374.

Kapitel 34.

Intervention og Tilstævning af Trediemand i Landsretssager i første Instans.

§ 377.

Interventionssøgsmål anlægges og fremmes efter de om et selvstændigt Søgsmål gældende Regler, for så vidt ikke Bestemmelserne i de følgende Paragraffer medfører Afvigelse herfra.

§ 378.

Intervenienten indtræder i Sagen derved, at han senest en Uge forinden det af de til Hovedsagens Behandling bestemte forberedende Retsmøder, i hvilket han vil optræde for de oprindelige Parter lader forkynde en skriftlig Angivelse af sin Påstand og de Kendsgerninger, hvorpå den støttes, og i bemeldte Retsmøde fremlægger denne. Vil nogen af Parterne modsætte sig Interventionen eller bestride Intervenientens Påstand, må han fremlægge Svarskrift, jfr. §§ 343 og 346. Om yderligere Skriftveksling i Anledning af Interventionssøgsmålet gælder de i §§ 344—45 fastsatte Regler.

§ 379.

Påstår nogen af Parterne Interventionssøgsmålet afvist som ikke hjemlet ved den almindelige Bestemmelse i § 251, bliver Spørgsmålet herom foreløbig at afgøre ved Landsrettens Kendelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 345.

§ 380.

Det oprindelige Søgsmål og Interventionssøgsmålet forhandles i øvrigt i Forbindelse med hinanden som een Retssag.

I Overensstemmelse med § 286 kan Retten udskille Interventionen til særskilt Forhandling før eller efter Hovedsagen, således at den enten påkendes i Forbindelse med Hovedsagen eller særskilt.

§ 381.

Intervenienten er berettiget til at benytte Anke og Kære overfor den stedfundne Behandling og den afsagte Dom ligesom enhver af de oprindelige Parter.

§ 382.

Den, der blot vil optræde under Sagen for at understøtte en af Parterne, jfr. § 252, skal til den Underret, der leder Sagens Forberedelse, indgive en skriftlig Begæring om at få Adgang til at ytre sig i Sagen. Denne Begæring meddeles Parterne. Modsætter en af disse sig Begæringen, bliver Spørgsmålet at afgøre ved Kendelse af Landsretten i Overensstemmelse med Reglerne i § 345. Indrømmes Begæringen, træffer

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 68

Nr. 90. 11te April.

vedkommende Underret de nærmere Bestemmelser om Måden, hvorpå den pågældende skal have Adgang til at ytre sig i Sagen og fremføre Beviser.

§ 383.

Tillader Retten, jfr. § 382, Sagsøgeren at tilstævne (adcitere) Trediemand for at få Dom over ham enten

alternativt med eller tilsammen med Sagvolderen, udsættes Sagen så længe, som nødvendigt er, for at pågældende Trediemand på sædvanlig Måde kan stævnes til at svare som Sagvolder. De i §§ 377, 380 og 381 om Intervention givne Regler finder også Anvendelse med Hensyn til Tilstævning.

§ 384.

Når en Sag af vedkommende Underret er henvist til Domsbehandling for Landsret, kan Indtræden i Sagen eller Tilstævning kun finde Sted med Landsrettens Samtykke. Gives sådant Samtykke, kommer med Hensyn til den videre Behandling dette Kapitels Regler til Anvendelse.

Kapitel 35.

Skriftlig Behandling af Sager ved Landsretterne i første Instans.

§ 385.

I vidtløftige Regnskabssager og andre udviklede Retssager kan såvel den Underret, der leder Sagens Forberedelse, som Landsretten på ethvert Trin af Forhandlingerne for vedkommende Ret anordne skriftlig Behandling af Sagen. Når sådan Bestemmelse er truffet af Landsretten, kan den ikke påkæres eller påankes. Er Bestemmelsen taget af vedkommende Underret, kan Kære ske til Landsretten.

§ 386.

Hvor skriftlig Behandling er anordnet, iværksættes der under Ledelse af den Ret, for hvilken Sagen ved dens Overgang til skriftlig Behandling henstår, en Veksling imellem Parterne af Indlæg, ikke over to fra hver Side. En fortsat Skriftveksling tilstedes kun undtagelsesvis, hvor Sagens Beskaffenhed skønnes at gøre den nødvendig. Retten bestemmer Frister til Indlæggenes Afgivelse, ligesom den og, hver Gang en Part har fremlagt Indlæg, bestemmer, om Modparten skal have Udsættelse til at svare derpå.

Indlægene fremlægges i de dertil bestemte Retsmøder, men de skal 3 Dage forinden være Modparten meddelte, så at denne i Retsmødet kan udtale, om han vil svare yderligere.

Til Afbenyttelse ved Udarbejdelsen af deres Processkrifter kan Parterne begære Udlån af det fremlagte; vil en af Parterne ikke tilstede, at Udlån i Original finder Sted, må han lade medfølge Genparter, som da bliver at bekræfte på Rettens Kontor, hvor der derhos bør gives Adgang til at efterse Originalerne.

§ 387.

I det Retsmøde, i hvilket det sidste Indlæg fremlægges, eller efter Omstændighederne i et senere berammet Retsmøde, tilstås der, for så vidt Bevisførelsen

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

ikke er afsluttet før Sagens Overgang til skriftlig Behandling, efter Begæring og efter Nr. 90. foregående mundtlig Forhandling, jfr. § 351, den fornødne Udsættelse til at tilvejebringe Bevis samt træffes de fornødne Bestemmelser om Bevisoptagelsen, jfr. § 352.

Skal ingen Bevisførelse finde Sted, kan Sagen begæres optaget til Påkendelse.

§ 388.

Har Bevisoptagelse fundet Sted, kan hver af Parterne efter dens Tilendebringelse i dertil berammede Retsmøder fremlægge et skriftligt Indlæg.

§ 389.

Med de af det foregående følgende Lempelser kommer i øvrigt denne Lovs almindelige Regler for Proceduren til Anvendelse, også når skriftlig Behandling finder Sted.

Sagens Optagelse sker, for så vidt indlægsvekslingen har fundet Sted for Underretten, af denne, der snarest muligt derefter indsender Dokumenterne til Landsretten tilligemed Udskrift af, hvad der vedrørende Sagen er tilført Eetsbogen.

Dersom Landsretten efter Sagens Optagelse til Dom finder det af særlig Betydning for Sagens Oplysning, at der rettes yderligere Spørgsmål til tidligere afhørte Parter, Vidner, Syns- eller Skønsmænd, kan den træffe Bestemmelse herom, samt om sådan Afhøring skal ske for et Medlem af Landsretten eller for Underretten, jfr. §§ 171 og 172, 202 samt 302. Med Udgifterne ved sådanne Foranstaltninger forholdes på den i § 284 foreskrevne Måde.

§ 390.

Dom afsiges på Grundlag af de fremlagte Indlæg og skriftlige Beviser. Påstande, Søgsmålsgrunde, Indsigelser såvel som overhovedet faktiske Anbringender kan ikkun komme i Betragtning, for så vidt de enten indeholdes i de skriftlige Indlæg eller er optagne i Eetsbogen.

§ 391.

Udebliver nogen af Parterne i et Eetsmøde, bliver Sagen efter den mødende Parts Begæring at optage til Påkendelse på Grundlag af alle de imellem Parterne indtil da vekslede Indlæg m. m. Er det Sagsøgeren, der udebliver, kan Sagsøgte dog også begære Sagen afvist.

Sagsøgeren kan hæve Sagen, så længe den ikke er optaget til Påkendelse; dog kan han ikke derved afskære Modparten fra at få Dom for tingfæstede Modkrav.

§ 392.

Dommens Vedtagelse og Afsigelse foregår efter de almindelige Eegler. Dog kan Eettens Formand, når Omstændighederne taler derfor, anordne, at skriftlig Stemmegiven skal finde Sted.

§ 393.

Med Hensyn til Anke og Kære forholdes der efter de almindelige Regler.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 36.

Anke til Højesteret.

§ 394.

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret, kan, med den i § 229 indeholdte Undtagelse, overensstemmende med nedenstående Regler af Parterne påankes til Højesteret. 1 Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgående Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for så vidt Anke ikke særlig er udelukket.

Anke kan iværksættes til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Heller ikke kan Anke iværksættes alene til Forandring af Dommens Bestemmelser om Sagsomkostninger og processuelle Straffe. Dog kan Justitsministeren tillade, at deslige Bestemmelser særskilt påankes af Parterne, når Afgørelse med Hensyn til disse Punkter er uafhængig af Sagens Udfald, eller af Trediemand, hvem Omkostninger eller Straf er pålagt eller Salær tilkendt eller frakendt.

§ 395.

Anke kan iværksættes fra begge Parters Side, men de tvende Anker bliver da at forene til samtidig Forhandling, jfr. § 286. 1ste Stykke.

Udtrykkelig eller stiltiende Afkald på Anke kan ikke gyldig gives, forinden den Retsafgørelse, om hvis Påanke der er Tale, er truffet.

§ 396.

Edsdomme og Afgørelser i Henhold til § 295 af enkelte Spørgsmål eller Dele af Sagen kan først påankes, når den endelige Dom er afsagt.

§ 397.

Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne. Anken kan dog undtagelsesvis tillades af Justitsministeren indtil et År efter Dommens Afsigelse, når der foreligger tilstrækkelig Grund til at afvige fra den almindelige Regel om Ankefristen.

§ 398.

Inden Ankefristens Udløb eller inden 4 Uger, efter at den i § 397 ommeldte Tilladelse til Anke er meddelt, skal Appellanten indlevere Ankestævning på Rettens Kontor til Sagens Berømmelse overensstemmende med de i § 338 fastsatte Regler. Begæres Sagen berømmet til et overdrevent fjernet Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Formand Spørgsmålet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den Påstand, der agtes nedlagt.

Om Varslet gælder de i § 339 fastsatte Regler med fornøden Lempelse, dog således, at det ikke må være kortere end 4 Uger.

§ 399.

Hæves eller afvises en i rette Tid jfr. §§ 397 og 398, indanket Sag, skal det, uanset at Ankefristen imidlertid måtte være udløbet, være Parten tilladt at indanke

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Sagen på ny, når ny Stævning indgives på Rettens Kontor til Sagens Berømmelse inden 14 Dage fra det Retsmøde, hvor Sagen blev hævet eller afvist, Denne Ret kan kun benyttes een Gang.

§ 400.

På den berammede Tægtedag skal Appellanten møde og fremlægge Ankestævningen. Undlader han dette, afvises Sagen, og der tilkendes den Indstævnte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger. Samme Virkning har Appellantens Udeblivelse eller Undladelse af at foretage de til Sagens Fortsættelse hørende Skridt ved senere Retsmøder, såfremt Domsforhandlingen ikke er berømmet, eller ved selve Domsforhandlingen.

§ 401.

Udebliver Indstævnte, skønt lovlig varslet, og Appellanten begærer Sagen fremmet, udgår den til skriftlig

Behandling.

Appellanten kan dog i Stedet herfor begære Sagen udsat og skal da lade forkynde en Udskrift af det i Retsmødet forefaldne for Modparten med et af Retten fastsat Varsel.

Ovenstående Bestemmelser kommer også til Anvendelse, når Indstævnte udebliver i et senere Retsmøde, uden at have afgivet noget Svar i Sagen, eller udebliver ved Domsforhandlingen, i hvilket sidste Tilfælde derhos det, som han allerede måtte have fremført for Højesteret, lades ude af Betragtning. At Indstævnte, efter at have svaret i Sagen, udebliver i andre Retsmøder end det, hvori Domsforhandlingen finder Sted, berettiger ikke til at anvende Bestemmelsen i nærværende Paragrafs 1ste Stykke og afskærer ikke Indstævnte fra senere at møde i Sagen.

§ 402.

Møder Indstævnte uden at rejse Indsigelse, optages Sagen efter Begæring til Domsafsigelse.

§ 403.

Vil Indstævnte fremsætte Formalitetsindvendinger mod Ankesagen, eller ønsker han, uden selv at påanke, Dommen forandret eller ophævet, skal han i det nævnte første Retsmøde fremlægge en skriftlig Angivelse af bemeldte Indvendinger eller af sine Ankegrunde samt den Påstand, som han agter at nedlægge. Ønsker Indstævnte blot Dommen stadfæstet, er det tilstrækkeligt, at han mundtlig erklærer dette.

Når Indstævnte har afgivet sit Svar, tager Retten efter Appellantens Begæring Bestemmelse om Tiden for Domsforhandlingen — der dog ikke uden begge Parter Samtykke må ansættes tidligere end 4 Uger efter Retsmødet —, for så vidt der ikke ifølge Sagens Beskaffenhed efter eller uden Opfordring fra Parternes Side findes Anledning til at bestemme, at den skal forhandles skriftlig.

§ 404.

Påstande eller Anbringender, der ligger udenfor den ved Landsretten stedfundne Procedure, kan ikke fremsættes uden Modpartens Samtykke; dog kan Retten tilstede deres Fremsættelse, når det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere er fremkommet, og deres Afskærelse vilde medføre et uforholdsmæssigt Tab for Parten.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 405.

Den, der ønsker at opnå den i § 404 ommeldte Tilladelse, må i en Påtegning på Stævningen eller den i § 403 omtalte skriftlige Angivelse meddele, hvad han agter at begære Tilladelse til at fremføre, samt de formentlig derfor talende Omstændigheder, og Retten bringer da Spørgsmålet om Tilladelsens Meddelelse til Afgørelse i det første eller, om fornødent, et senere berammet Retsmøde, efter at Parterne har udtalt sig.

Vil en Part uden at have iagttaget den anførte Fremgangsmåde søge at opnå bemeldte Tilladelse, må han snarest muligt til Retten indgive et skriftligt, begrundet Andragende, der tillige må indeholde Oplysning om Grunden til, at Andragendet ikke er fremkommet tidligere. Finder Retten tilstrækkelig Undskyldning herfor, ansættes et Retsmøde, såfremt dette kan finde Sted inden Domsforhandlingen, og Andrageren har da med et af Retten fastsat Varsel at give Modparten Meddelelse om dette Retsmøde og dets Genstand. Udebliver Andrageren, bortfalder hans Andragende; udebliver Modparten, anses de i Andragendet påberåbte Grunde for beviste.

Meddeler Retten Tilladelsen, tilstås der på Begæring enhver af Parterne den fornødne Tid til at varetage sit Tarv i den Anledning, ligesom en berammet Domsforhandling, om fornødent, udsættes. Såfremt en begært Skriftveksling skønnes at være nødvendig, fastsætter Retten Frister for Processkrifternes Meddelelse og berammer et nyt Retsmøde, hvorhos de i §§ 347, 348 og 349 givne Regler kommer til Anvendelse.

Fremkommer nye Påstande eller Anbringender først under Domsforhandlingen, og finder Retten i Overensstemmelse med de foranstående Grundsætninger, at deres Fremførelse bør tilstedes, bestemmer den det fornødne i Lighed med de i § 366 givne Regler.

§ 406.

Nye Beviser kan fremføres for Højesteret med Modpartens Samtykke, eller når der samtidig med Forkyndelsen af Stævningen eller Fremlæggelsen af den i § 403 omtalte skriftlige Angivelse er givet Modparten skriftlig Meddelelse om, af hvilken Art de ny Beviser er, og hvad derved forventes bevist. Foreligger der tilstrækkelig Undskyldning for, at den nævnte Meddelelse ikke er givet som anført, kan Retten tilstede, at den fremkommer på et senere Trin af Sagen, i hvilken Henseende tilsvarende Regler til de i § 405 givne kommer til Anvendelse. Modparten kan i øvrigt fratælde den omhandlede Meddelelse.

§ 407.

Når Omstændighederne taler derfor, kan Højesteret tillade, at enkelte Punkter eller Dele af Sagen, som ikke har foreligget for eller ikke er påkendte af Landsretten, indbringes for Højesteret. Med Hensyn til Opnåelsen af sådan Tilladelse kommer tilsvarende Regler til de i § 405 givne til Anvendelse.

§ 408.

I det første Retsmøde har Retten, for så vidt den ikke anser det for hensigtsmæssigt at udsætte Afgørelsen til et senere Møde, efter Begæring, og efter at der i Retsmødet har været givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, at træffe Be-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

stemmelse om Afhørelse af nye eller gentagen Afhørelse af tidligere førte Vidner, jfr. §§ 171 og 172, Syns- eller Skønsmænd, jfr. § 202, eller Afhørelse af Parterne efter § 302, om en sliq Afhøring skal finde Sted, inden Bestemmelse tages om Vidners Afhøring, jfr. § 352, om det skal pålægges Modparten eller Trediemand at fremkomme med Dokumenter m. m. Deslige Bestemmelser kan også senere træffes af Retten i eller udenfor et Retsmøde, og hvis det, når Begæring om at erholde en sådan Bestemmelse fremkommer, findes hensigtsmæssigt, kan Retten kræve Modpartens mundtlige eller skriftlige Udtalelser om Spørgsmålet.

Parterne kan ikke fordre nogen foreløbig eller særskilt forudgående Bestemmelse af Retten om Bevisbyrdens Fordeling.

§ 409.

Skal Vidneførsel o. desl. finde Sted, kan Retten, hvor det findes at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning, bestemme, at Afhørelsen skal foretages under Domsforhandlingen, jfr. med Hensyn til Parter § 302, 6te Stykke.

I andre Tilfælde foregår Vidneførsel og Afhørelse af Parter ved Underretten på Vidnets eller Partens Hjemsted og Syns- eller Skønsforretninger ved den i § 354 nævnte Underret. Ved sådan Bevisoptagelse finder Reglerne i § 353, 2det og 3die Stykke, og §§ 356—58 tilsvarende Anvendelse.

§ 410.

Skal Vidner o. desl. i Henhold til en af Højesteret i Medfør af § 408 truffen Bestemmelse føres for den dømmende Ret, skal der mindst 3 Dage forud gives Modparten Meddelelse om deres Navn, Stilling og Bopæl samt om, hvad der ved dem agtes bevist, for så vidt han ikke allerede under Sagen har erholdt fornøden Kundskab herom.

Reglerne i §§ 357—58 og § 370 finder tilsvarende Anvendelse. Udmeldelse af ny Syns- eller Skønsmænd sker, når Mændene skal møde for Højesteret, ved Rettens Formand.

De nye Dokumenter, som en Part vil påberåbe sig, skal mindst 14 Dage før Domsforhandlingen afgives til Modparten enten i Original eller i Genpart, og i sidste Fald skal Originalen samtidig henlægges til Eftersyn for Modparten på Rettens Kontor.

Beviser, med Hensyn til hvilke de foranstående Regler ikke er iagttagne, skal efter Påstand lades ude af Betragtning, medmindre Retten tilsteder deres Benyttelse i Overensstemmelse med de i § 366 givne Regler.

§ 411.

Om processuelle Meddelelser gælder de i § 350 givne Regler.

Om Udsættelse af Domsforhandlingen kommer de i § 362 foreskrevne Regler til Anvendelse.

Afgørelser, som bliver at træffe af Højesteret inden Domsforhandlingen, kan i det Omfang, Retten bestemmer, træffes af et Udvalg, bestående af 3 af Rettens Medlemmer. Udvalgets Sammensætning bestemmes af Formanden efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 412.

Ved Domsforhandlingen skal Formalitetsindsigelser mod Ankesagen behandles før selve denne og særskilt påkendes, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

nogle af dem skal forhandles i Forbindelse med Realiteten. Bestemmelsen i § 343, 3die Stykke, gælder også ved Højesteret.

Domsforhandlingen indledes ved, at Appellanten fremstår og lader Ankestævningen og den påankede Afgørelse oplæse. Forhandlingernes Gang foregår efter den hidtil brugte Ordning. Dog kan Retten vedtage eller tilstede Afvigelser, som findes formålstjenlige. I øvrigt gælder de i §§ 364, 367 og 371 fastsatte Regler med de Lempelser, Retten i de enkelte Sager bestemmer.

§ 413.

Påstand om den indankede Afgørelses Forandring eller Ophævelse eller om Sagens Hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har udtaget Ankestævningen. men også af Modparten, jfr. §§ 403 ff.

Klager over Behandlingen ved Landsretten, som efter Sagens Stilling ved Højesteret er uden nogen reel Betydning for vedkommende Part, kan af Højesteret lades ude af Betragtning.

§ 414.

Når Sagens Forhandling er afsluttet, afsiges Dom snarest muligt. Domsforhandling i en ny Sag må ikke finde Sted, forinden Dommen i den optagne Sag er vedtaget.

§ 415.

Når skriftlig Behandling finder Sted på Grund af Sagens Beskaffenhed, jfr. § 403, forhandles Sagen ved skriftlige Indlæg, ikke over to fra hver Side, som veksles mellem Parterne og afgives til Retten i Forbindelse med Sagens Dokumenter inden de Frister, som Formanden bestemmer.

Har Bevisførelse fundet Sted, kan enhver af Parterne i dertil berammede Retsmøder fremlægge et skriftligt Indlæg.

Udgår en Sag til skriftlig Behandling på Grund af Indstævntes Udeblivelse, har Appellanten inden en fastsat Frist at aflevere et skriftligt Indlæg tilligemed Sagens Dokumenter, derunder fuldstændig Beskrivelse af det for Landsretten passerede. Oplyses det, inden Sagen er påkendt, at Indstævntes Udeblivelse ikke kan lægges ham til Last som en Forsømmelse, kan Højesteret reassumere Sagen.

Mundtlig Domsforhandling finder ikke Sted i disse Sager.

Er Vidner indkaldte for Højesteret, jfr. § 409, og de har givet Møde, kan Højesteret bestemme, at de, inden Sagen udgår til skriftlig Behandling, skal afhøres, efter at Appellanten har fremstillet Sagens Omstændigheder. I øvrigt sker Vidners Førelse. Syns- eller Skønsforretningers Optagelse og Parters Afhøring for Underret, jfr. § 409, medmindre Højesteret bestemmer, at den skal ske for et af Rettens Medlemmer.

Ved skriftlig Behandling finder i øvrigt de almindelige Regler om Højesteretsproceduren Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 416.

Når Højesterets Dom går ud på Hjemvisning, kan enhver af Parterne henvende sig til den Underret, der har ledet Sagens Forberedelse for Landsretten, med en Udskrift af Dommen og begære et Retsmøde berammet, hvortil han da har at indkalde Modparten med et af vedkommende Underretsdommer fastsat Varsel. Sagen fremmes derefter i Overensstemmelse med de almindelige Regler.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 37.

Kære til Højesteret.

§ 417.

Overfor Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret, som ikke — eller dog ikke for Tiden — kan gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i § 394, kan, for så vidt det modsatte ikke særlig er bestemt, enhver, overfor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremål til Højesteret overensstemmende med de nedenstående Regler. Overfor Domme kan Kæremål kun rejses i det i § 229 nævnte Tilfælde.

Er en Beslutning blevet påkendt af Højesteret ifølge Kæremål, kan den ikke senere påankes, og så længe Kære over en Beslutning er svævende, kan denne ikke påankes.

§ 418.

Kære iværksættes ved til den Landsret, hvis Handling eller Afgørelse man vil påkære, at indgive en skriftlig Fremstilling af Kæregrunden og den Påstand, som i den Anledning gøres. Af Fremstillingen skal Genpart meddeles Modparten. Vidner, Syns- og Skønsmænd, der har mødt under Domsforhandling, kan fremsætte deres Kære mundtlig til Retsbogen.

Kæremålet kan støttes på ny faktiske Anbringender og Beviser.

§ 419.

For så vidt Landsretten ikke i Medfør af § 177, § 207 eller § 222 forandrer sin Afgørelse, indsender den inden Udløbet af en Uge Kæreskriftet eller Udskrift af Retsbogen samt af den påklagede Kendelse og øvrige fornødne Aktstykker til Højesteret, hvorhos Retten kan vedføje sin egen Erklæring. Om den stedfundne Indsendelse gives der straks begge Parter Meddelelse.

§ 420.

I Løbet af en Uge fra denne Meddelelse har begge Parter Adgang til at indsende skriftlige Udtalelser til Højesteret, Senere indsendte Udtalelser er ikke udelukkede fra at tages i Betragtning, når de indkommer, inden Afgørelse har fundet Sted. I øvrigt kan Højesteret efter sit Skøn af egen Drift indhente Oplysninger eller Erklæringer fra Landsretten eller Parterne.

§ 421.

På det indkomne skriftlige Grundlag træffer Højesteret snarest muligt Afgørelse ved Kendelse. Når særlige Grunde taler derfor, kan Højesteret dog af egen Drift eller efter en Parts Begæring anordne mundtlig Forhandling og til den Hensigt opfordre Parterne til at give Møde. Udebliver i så Fald den, der kærer, afvises Kæremålet, hvorimod Modpartens Udeblivelse ikke har nogen særlig Virkning.

Kæremål kan forhandles for og afgøres af et sådant Udvalg som bestemt i § 411.

§ 422.

Hvor denne Lov ikke bestemmer andet, er Kærefristen 2 Uger, efter at Afgørelsen er truffet. Justitsministeren kan, når Omstændighederne taler derfor, senere,

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 69

Nr. 90. 11te April.

dog ikke efter 6 Måneders Forløb, tillade, at Kæreskrift indgives inden 2 Uger efter Tilladelsens Meddelelse.

Kære til Højesteret har ikke opsættende Virkning, hvor det ikke særlig er fastsat i denne Lov. Dog kan såvel Landsretten som Højesteret anordne sådan Opsættelse.

Adgang til Kære fortabes, når en til den givne Udsættelse ikke benyttes.

Kapitel 38.

Ny. Foretagelse ved Højesteret.

§ 423.

Højesteret kan på Andragende undtagelsesvis tillade, at en ved denne Ret pådømt Sag på ny foretages ved samme, når der er tilvejebragt en meget stor Sandsynlighed for, at en af Højesteret pådømt Sag uden Andragerens Fejl har foreligget urigtig oplyst, og for, at der nu haves Oplysninger, som vil medføre et væsentlig forskelligt Resultat, samt når samtlige Omstændigheder i høj Grad taler for Bevilgelsen af Andragendet, derunder også, at det må anses for givet, at Andrageren kun ad denne Vej vil kunne undgå eller oprette et for ham indgribende Tab.

Under tilsvarende Betingelser kan Højesteret tillade Påanke af en ellers upåankelig Landsrets- eller Underrettsdom.

Samtidig med at Tilladelsen gives, såvel som på ethvert senere Trin, kan Højesteret eller den Ret, der behandler Sagen, på Begæring bestemme, at den afsagte Doms Virkninger skal stilles i Bero, ganske eller til Dels, mod eller uden Sikkerhedsstillelse.

På Adgang til den i nærværende Paragraf omhandlede Retshjælp kan der ikke gives Afkald.

§ 424.

Højesteret bestemmer i hvert enkelt Tilælde, hvorledes de fornævnte Andragender skal behandles, samt hvorledes den forinden Andragendets Afgørelse fornødne Bevisførelse skal foregå, og fastsætter de Lempelser i de almindelige Procesregler, der måtte findes nødvendige eller hensigtsmæssige ved Sagens fornyede Foretagelse.

Findes Forudsætningerne for ny Foretagelse eller ekstraordinær Anke ikke at foreligge, afviser Retten Sagen.

Kapitel 39.

Behandling af Sager, der i Medfør af Kapitel 21 henhører under Underret, og Retsmidler mod Underrettens Afgørelser.

§ 425.

Sagen indledes med Stævning. Når Sagen hører til de i § 225 Nr. 1 og 4 nævnte, og dens Værdi er under 50 Kr., eller Sagsøgeren er ubemidlet, har Retten på Begæring at affatte Stævning og om fornødent at forsyne den med Indkaldelse ti Møde for Forligskommissionen. Det samme gælder i de i § 225 Nr. 8 nævnte Sager.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

I Stævningen skal begge Parter være betegnede med Navn og Stilling og deres Bopæl eller Opholdssted være angivet, hvorhos den skal indeholde Sagsøgerens Påstand og en kort Fremstilling af de Kendsgerninger, hvorpå den støttes. Stævningen skal derhos angive de Dokumenter, Sagsøgeren vil benytte, samt opfordre Sagsøgte til at møde på Sagens første Tægtedag og svare i Sagen samt til at medtage de Dokumenter, han vil påberåbe sig.

Parterne kan dog, når de efter Overenskomst begge møder for Retten, og Sagen er anmeldt for denne senest Dagen før Retsmødet, uden Stævning begære Sagen foretaget.

§ 426.

Når Stævning benyttes, indgives den til Retten, der forsyner den med en Påtegning, hvorved Sagen berammes til Foretagelse i et angivet Retsmøde. Stævningen tilbageleveres Sagsøgeren til videre Foranstaltning.

§ 427.

Har Sagsøgte Bopæl i Underretskredsen, skal Stævningen forkyndes ham med en Uges Varsel. Bor Sagsøgte udenfor Underretskredsen, er Varselet 14 Dage, medmindre han har Bopæl på Færøerne, Island, Grønland, de vestindiske Øer eller i Udlandet, i hvilket Tilfælde, såvel som når det ikke vides, hvor Sagsøgtes Bopæl er, Varselet bestemmes af Dommeren.

I øvrigt er de i § 339, 2det, 3die og 4de Stykke, indeholdte Bestemmelser anvendelige.

§ 428.

Dommeren kan, når som helst han inden Sagens Optagelse finder Grund dertil, mægle Forlig mellem Parterne. Kommer Forlig i Stand, tilføres det Retsbogen.

§ 429.

Efter at Sagsøgeren i de Sager, i hvilke Forlig skal prøves ved Forligskommissionen, har fremlagt Indkaldelse til Kommissionen samt Bevis for, at Forlig har været forsøgt, udvikler Parterne mundtlig deres Sag for Dommeren uden videre Forberedelse ved Skrift. Sagsøgeren fremlægger den behørigt forkyndte Stævning og fremstiller Sagen fra sin Side, hvorpå Sagsøgte har at erklære sig.

Under Sagens Forhandling bør Dommeren ikke blot søge at fremkalde tydelige og sandfærdige Forklaringer fra Parternes Side om Sagens Sammenhæng, men han har også, for så vidt Parterne ikke møder ved Sagførere, at vejlede dem med Hensyn til, hvad de bør foretage til Oplysning af Sagen og i øvrigt til Varetagelse af deres Tarv under denne.

De fra begge Sider nedlagte Påstande skal ved Forhandlingens Slutning indføres fuldstændigt i Retsbogen, medmindre de i særskilt skriftlig Affattelse fremlægges til denne. For så vidt sådant efter Omstændighederne måtte anses fornødent, kan Dommeren foranledige sådan skriftlig Affattelse af Påstanden og dertil tilstå Udsættelse.

Endvidere skal Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng i det Omfang, som af Dommeren skønnes hensigtsmæssigt, tilføres Retsbogen, dog ikke ordret, men efter deres væsentlige Indhold. Det tilførte oplæses og vedkendes.

§ 430.

Dommeren bestemmer, om Formalitetsindsigelser skal forhandles og påkendes særskilt eller i Forbindelse med Realiteten.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Parterne må derfor altid være beredte på at forhandle Realiteten i det første Retsmøde.

§ 431.

Påstande kan forandres, indtil den i § 429 omhandlede Tilførsel eller Fremlæggelse til Retsbogen af dem er sket, men efter den Tid, for så vidt Forandringen går ud på andet end en Frafalden eller Indskrækning, kun med Rettens Tilladelse.

Finder Retten, at det ikke kan forlanges af Sagsøgte, at han straks skal svare på en forandret Påstand, udsættes Sagen.

Sagsøgte kan fremsætte Modfordringer efter de almindelige Regler (§§ 231 og 280).

§ 432.

Dokumenter må, hvad enten de påberåbes i Stævningen eller ikke, fremlægges i Retsmødet; dog kan Retten, for så vidt det findes, at der ikke har været tilstrækkelig Tid eller Anledning for Sagsøgte til at fremskaffe et Dokument, eller at det fra Modpartens Side fremkomne giver vedkommende Part Anledning til at fremkomme med yderligere Dokumenter, eller at det dog er undskyldeligt, at vedkommende Part ikke har medbragt Dokumentet, udsætte Sagen herefter.

Til at gøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter bør der i Regelen gives Modparten den fornødne Tid i selve Retsmødet.

Finder Retten, at dette sidste efter Omstændighederne og navnlig Dokumentets Beskaffenhed ikke vil være tilstrækkeligt, kan Sagen udsættes. Den, mod hvem Dokumentet fremlægges, må, dersom det ikke med Producentens Samtykke kan udlån es ham, forsynes med en Genpart af samme, og der må gives ham Adgang til på Dommerens eller Rettens Kontor at undersøge Dokumentet.

§ 433.

Såfremt ingen af Parterne begærer at føre yderligere Bevis, eller sådant ikke skønnes at kunne føre til Oplysning af Omstændigheder, der er af Betydning for Sagen, skal Dommeren, efter at Påstandene i Overensstemmelse med § 429, 3die Stykke, er nedlagte, give Parterne Lejlighed til en mundtlig Domsforhandling.

Findes det derimod, at Sagens tilbørlige Oplysning udkræver yderligere Bevisførelse, navnlig ved Vidner eller Syn og Skøn, udsættes Sagen efter vedkommende Parts Påstand, for at Bevisførelsen kan finde Sted. Herved iagttages Reglerne i §§ 351—359, dog således, at det står Dommeren frit for at bestemme, at Vidner, Syns- eller Skønsmænd og Parter, som skal møde for den pågældende Underret, først skal afhøres i det Retsmøde, hvor Domsforhandlingen foregår, og at Afhøringen, dersom nogen af Parterne begærer det, for hans Vedkommende sker ved Dommeren. Når Bevisførelsen er til Ende, finder Domsforhandling Sted.

Dom afsiges snarest muligt efter Domsforhandlingen.

§ 434.

Hvor de i de foregående Paragraffer givne Bestemmelser ikke indeholder afvigende Forskrifter, bliver de i Kapitel 32—35 om Sagers Behandling for Landsret givne Regler at følge med de Lempelser, som flyder af Forholdets Natur.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 435.

Domme, afsagte af en Underret, herunder også Domme, afsagte i Henhold til §§ 340—342, kan med den i § 229 nævnte Undtagelse overensstemmende med nedenstående Regler af Parterne indankes for den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgående Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for så vidt Anke ikke særlig er udelukket. De i §§ 394, 2det Stykke, 395 og 396 givne Regler finder tilsvarende Anvendelse på Underretssager.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag kan ikke yderligere påankes. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, overensstemmende med Reglerne i Kapitel 36, når den skønnes at have almindelig Interesse eller videregående betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom må fremsættes inden sådan Frist, som bestemmes i § 397.

Kære af Parterne til Højesteret overensstemmende med Kapitel 37 kan ligeledes kun iværksættes med Tilladelse af Justitsministeren. Andragende herom kan dog kun bevilges indtil 6 Måneder efter, at den pågældende Afgørelse er truffet.

§ 436.

Med Hensyn til Tiden for Ankens Iværksættelse gælder de i § 397 givne Regler, dog at Ankefristen kun er 4 Uger.

§ 437.

Inden Ankefristens Udløb skal Appellanten indlevere Ankestævning på Landsrettens Kontor overensstemmende med de i § 338 fastsatte Regler. Begæres Sagen berammet til et overdrevent fjernt Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Formand Spørgsmålet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den eller de Påstande, der agtes nedlagte.

Om Varselet gælder de i § 339 fastsatte Regler.

§ 438.

Når Indstævnte udebliver uden at have givet Tilsvar eller ved Domsforhandlingen, finder de i §§ 401 og 415, 3die—5te Stykke, indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

Fremdeles gælder §§ 407 og 412, 1ste Punktum, også ved Anke til Landsret, hvorhos §§ 413 og 416 finder tilsvarende Anvendelse. Hjemvisning kan dog ikke finde Sted, fordi Underretsdommeren ikke behørigt har vejledet Parten.

§ 439.

Påstande, der ligger udenfor de ved Underretten fremsatte, kan ikke uden Modpartens Samtykke nedlægges, medmindre Retten tillader det, fordi det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere er fremkommet. Ønskes en sådan Tilladelse opnået, følges tilsvarende Regler til de i § 405 angivne.

§ 440.

Parterne er berettigede til at fremføre nye Beviser, når det i Stævningen eller et andet Processkrift eller i et forudgående Retsmøde er meddelt Modparten, af hvilken Art det ny Bevis er, og hvad derved forventes bevist.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Med Hensyn til Bevisoptagelsen forholdes efter Bestemmelserne i §§ 408—410, dog at de i § 408 omhandlede Beslutninger i Regelen først bliver at træffe i det Retsmøde, i hvilket Skriftvekslingen afsluttes.

Vil nogen af Parterne fremsætte nye Anbringender, må disse anføres i hans Processkrifter overensstemmende med Reglerne i §§ 337 ff. Efter Skriftvekslingens Slutning kan nye Anbringender uden Modpartens Samtykke kun fremføres med Rettens Tilladelse, i hvilken Henseende Reglerne i §§ 348 og 366 finder tilsvarende Anvendelse.

For Ankesagens Behandling gælder i øvrigt de for Procesmåden ved Landsret fastsatte Bestemmelser, dog at Skriftvekslingen foregår for selve Landsretten, der også i øvrigt leder Sagens Forberedelse til Domsbehandling.

§ 441.

Underrettens Afgørelser, derunder også Afgørelser af en Underret, der leder Forberedelsen af en Landsretssag i 1ste Instans, kan påkæres til Landsret i de samme Tilfælde, i hvilke Landsrettens Afgørelser kan påkæres til Højesteret.

Fremgangsmåden er med de af Forholdets Natur flydende Lempelser den samme, som benyttes ved Kære over Landsrettens Afgørelser; dog kan Kæremålet her altid fremsættes mundtlig til Retsbogen. Også § 422 finder her Anvendelse med fornødne Lempelser.

Kapitel 40.

Behandlingen af Sager, der påkendes ved Sø- og Handelsretten.

§ 442.

Sager, der i Medfør af denne Lovs §§ 224—25 vilde høre under Landsretterne, behandles for Sø- og Handelsretten i Overensstemmelse med de for Landsretterne givne Regler, dog at Sageres Forberedelse til mundtlig Domsforhandling foregår ved Sø- og Handelsretten selv, jfr. § 9. Påanke og Kære iværksættes til Højesteret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 36 og 37.

Sager, der ifølge de nævnte Paragraffer vilde høre under Underretterne, behandles efter de for Underretterne givne Regler. Anke og Kære i disse Sager sker til Østre Landsret efter de i Kapitel 39 givne Regler.

Kapitel 41.

Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve.

§ 443.

Sagsøgeren kan anvende den i dette Kapitel omhandlede hurtige Retsforfølgning: 1) I Sager, der anlægges til Indfrielse af Gældsbreve, når Skyldneren enten i selve Gældsbrevet eller ved senere Påtegning på samme har underkastet sig sådan Forfølgning.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

2) I Vekselsager, hvorved forstås Sager, som anlægges mod Trassenter, Endossenter eller Acceptanter af trasserede Veksler eller mod Udstedere og Endossenter af egne Veksler til Vekslens Betaling eller for at gøre Vekselregres gældende, Sager, som anlægges mod Trassenter og Endossenter af Veksler på Grund af manglende Accept, til Betaling af Vekselsummen eller det ikke accepterede Beløb (Veksellovens § 29) eller mod Trassenter og Endossenter samt Acceptanter på Grund af manglende eller ikke betryggende Accept, til Stillelse af Sikkerhed (Veksellovens §§ 25, 26 og 30), Sager, som anlægges mod dem, der har tegnet Borgen (Aval) for en vekselforpligtet Person, til Vekselforpligtelsens Opfyldelse.

3) I Sager, hvorunder Regreskrav efter en Check indtales.

§ 444.

Under Sagen kan det ikke tillades Sagsøgte at fremsætte andre Indsigelser i Realiteten end, at han ikke ved Underskriftens Meddelelse var mægtig og myndig til således at forbinde sig, eller at Underskriften er falsk, eller at der i Dokumentets Indhold er foregået en Forfalskning, efter at Underskriften er meddelt.

I Vekselsager kan Sagsøgte endvidere fremsætte de Indvendinger, som angår selve Vekslens Indretning og Indhold eller den til Vekselfordringens Vedligeholdelse fornødne Omgang eller andre i Vekselloven foreskrevne Betingelser for at kunne gøre Vekselretten gældende. Tilsvarende Regler gælder om de i § 443 Nr. 3 nævnte Sager.

I de i § 443 Nr. 1 nævnte Sager kan Sagsøgte derhos, for så vidt Søgsmålet foruden på selve Gælds brevet støttes på Transport eller andet udenfor Gælds brevet liggende Grundlag, fremsætte enhver Indsigelse herimod, ligesom han i disse Sager overhovedet kan fremkomme med enhver Indsigelse, med Hensyn til hvilken Bevisbyrden ikke påhviler ham, eller til hvis Godtgørelse han ikke behøver andre Bevismidler end Dokumenter, som haves til Stede.

Alle andre Indsigelser i Realiteten er udelukkede fra at komme i Betragtning, når Parterne ikke er enige om at ønske dem påkendt: men det forbeholdes Sagsøgte i Anledning af slige Indsigelser, når han i sit Tilsvare har opgivet eller i det mindste forbeholdt dem, at anlægge et selvstændigt Erstatningssøgsmål mod Sagsøgeren.

Dette Erstatningssøgsmål behandles i alle Henseender efter de almindelige Regler.

§ 445.

Imod de i § 443 Nr. 2 og 3 omhandlede Fordringer kan Modfordringer kun gøres gældende, når disse er støttede på, at der ved Forsømmelse med at give den i Veksellovens §§ 20, 30, 42, 45 og 75 omhandlede Underretning er forvoldt Sagsøgte Skade, og imod de i § 443 Nr. 1 omhandlede kun, for så vidt Modfordringen selv går ind under samme Bestemmelse, eller den indrømmes.

§ 446.

Sager, i hvilke den heromhandlede Retsforfølgning anvendes, behandles uden Hensyn til Genstandens Værdi ved Underret efter de ovenfor i Kapitel 39 givne Regler, hvorved dog bliver at bemærke, at Dommeren er pligtig at drage særlig Omsorg for, at Sagen fremmes med den størst mulige Hurtighed.

§ 447.

Når Sager af heromhandlede Beskaffenhed indankes for Landsret, er det en Selvfølge, at Proceduren for denne ikke kan omfatte andet end det, som i Henhold til ovenstående Regler kunde gøres gældende for Underret.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 42.

Ægteskabssager samt Sager, hvorunder Arvinger søger sig en bortebleven Persons Formne tilkendt.

§ 448.

Sager angående et Ægteskabs Ugyldighed eller Opløsning bliver at behandle efter de almindelige for Underretsproceduren gældende Regler med de nedenfor givne nærmere Bestemmelser ved Underretten for det Sted, hvor Sagsøgte har Bopæl eller Opholdssted, eller, dersom Sagsøgte har forladt Landet, eller det ikke vides, hvor Sagsøgte er, for det Sted, hvor denne sidst havde Bopæl eller Opholdssted her i Riget.

§ 449.

Dersom Sagsøgte ikke under Sagen giver Møde ved antagen Sagfører, har Sagsøgeren at andrage på, at der af Retten må blive beskikket Sagsøgte en Forsvarer. Forsømmes dette, afvises Sagen.

Salæret til den for Sagsøgte beskikkede Forsvarer pålægges det offentlige, hvor det ikke pålægges Sagsøgeren som tabende Part at udrede det.

§ 450.

Retten kan uden Hensyn til, om Modparten begærer det, pålægge Sagsøgeren at fremstille sig til Afhørelse (jfr. § 302) for Retten, jfr. § 433, og der under Ed at besvare de Spørgsmål angående Sagens Genstand, som Retten måtte gøre. Ugrundet Undladelse heraf eller Vægning herved har til Følge, at Sagen afvises.

§ 451.

Ligeledes kan Retten, hvis Sagsøgte bor eller opholder sig i Riget, pålægge denne at fremstille sig til Afhørelse (jfr. § 302) for Retten, jfr. § 433, og der under Ed besvare de Spørgsmål angående Sagens Genstand, som gøres af Retten. Ugrundet Undladelse af at møde eller Vægning ved at svare medfører dog kun Virkning efter § 452, 2det Punktum.

§ 452.

Indrømmende Proceserklæringer fra Sagsøgtes Side har ikke Virkning som bindende Grundlag for Stridsspørgsmålets Indhold og Omfang, men der kan alene tillægges dem Betydning som Bevismidler. Ligeledes kan Sagsøgtes Udeblivelse, Tavshed eller ubestemte Erklæringer i de i § 305 omhandlede Tilfælde kun tages i Betragtning som Bevisdata imod pågældende.

§ 453.

Parts Ed finder, bortset fra de i §§ 450 og 451 omhandlede Tilfælde, ikke Anvendelse i Ægteskabssager.

Nr. 90. Lov af 11. April om Bettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 454.

Overanklageren kan under lagttagelse af Reglerne i Kapitel 34 som Intervenient på det offentliges Vegne indtræde i en Ægteskabssag for at forhindre, at Skilsmisdom eller Dom, hvorved et Ægteskab erklæres ugyldigt, uretlig tilsniges; han kan ligeledes, uden at være indtrådt i Sagen i første Instans, i det anførte Øjemed på det offentliges Vegne påanke en sådan Dom.

§ 455.

Offentlig Gengivelse af Forhandlingerne i Retsmøder i Ægteskabssager, derunder dog ikke indbefattet selve Dommen, kan Retten ved Kendelse forbyde, når nogen af Parterne fremsætter Ønske derom. Overtrædelse af sådant Forbud straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

§ 456.

1 Sager, hvorunder en bortebleven Persons Arvinger ifølge Forordningen af 11. September 1839 søger sig hans Formue tilkendt enten til Indtægtsnydelse eller til Ejendom, har Sagsøgerne i Overensstemmelse med Grundsætningen i § 449 at drage Omsorg for, at et Forsvar for den borteblevne beskikkes, i Landsretssager af Rettens Formand, i Underretssager af vedkommende Dommer, ligesom de er pligtige efter Rettens Pålæg at fremstille sig, jfr. § 302, for at afgive edelig Forklaring angående de Omstændigheder, på hvilke Sagens Afgørelse beror.

Kapitel 43.

**Fremgangsmåden, når nogen skal
umyndiggøres, eller Enke skal sættes under fast
Lavværgemål.**

§ 457.

Begæring om Umyndiggørelse kan fremsættes af pågældendes Ægtefælle, Slægtninge i op- eller nedstigende Linie eller første Sidelinie, Væрге, Kurator eller Lavvæрге.

Derhos bør i alle Tilfælde Øvrigheden andrage på nogens Umyndiggørelse, når dette efter de Oplysninger, som enten fra vedkommende selv, hans Slægt eller Venner eller på anden Måde er kommet Øvrigheden i Hænde, må anses for rigtigt.

Endelig kan enhver selv andrage på at blive umyndiggjort,

§ 458.

Begæring om Umyndiggørelse indleveres skriftlig til Underretten på det Sted, hvor den pågældende, om hvis Umyndiggørelse der er Spørgsmål, bor eller opholder sig; har han ikke bekendt Bopæl eller Opholdssted, da til Underretten på det Sted, hvor hans sidste bekendte Bopæl eller Opholdssted er beliggende.

Skriftlige Beviser for de Omstændigheder, ved hvilke Umyndiggørelsen skal begrundes, skal så vidt muligt ledsage Andragendet. Skønnes yderligere Oplysninger fornødne, kan Underretsdommeren gøre vedkommende opmærksom herpå og opfordre ham til at tilvejebringe dem, ligesom Underretsdommeren kan indkalde den, der søges umyndiggjort, til at møde for sig.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 70

Nr. 90. 11te April.

§ 459.

Er Begæringen udgået fra den, om hvis Umyndiggørelse der er Spørgsmål, eller indvender han ikke noget derimod, efter at han af Underretsdommeren er opfordret til at møde og erklære sig derom, tilfalder det Underretsdommeren ifølge de foreliggende Oplysninger at afgøre, om der er tilstrækkelig Grund til Umyndiggørelse, og i bekræftende Fald har han da at afgive endeligt Umyndiggørelsesdekret, som ikke kan påkæres.

I alle andre Tilfælde har Underretsdommeren at indsende Andragendet og de samme ledsagende Beviser i Forbindelse med sådan skriftlig Erklæring, hvortil han måtte finde Grund, til den Landsret, under hvilken han står.

Dersom Umyndiggørelsesgrunden findes at være sandsynliggjort ved de fremlagte Beviser, og der kan antages at være Fare forbundet med Opsættelse, kan Underretsdommeren uden Hensyn til Indsendelsen til Landsretten afgive et foreløbigt Umyndiggørelsesdekret, der, da det straks træder i Kraft, bliver at tinglæse og at kundgøre i Statstidenden eller ved Kirkestævne med de Retsvirkninger, som Plakat af 10. April 1841 bestemmer. Samtidig med Dekretets Afgivelse beskikker Underretsdommeren en foreløbig Væрге.

§ 460.

Landsrettens Formand beskikker en Sagfører til at varetage dens Tarv, som søges umyndiggjort, hvis ikke en Sagfører anmelder sig som antagen af denne, og berammer derefter mundtlig Forhandling af Sagen i et Retsmøde, til hvilket begge Parter indkaldes ved Foranstaltning af Landsrettens Formand og med et af ham bestemt Varsel.

§ 461.

Efter at Parterne har ytret sig, afgør Retten på Grundlag af de foreliggende skriftlige Beviser og Erklæringer, om endeligt Umyndiggørelsesdekret skal afgives, eller om Begæringen herom skal nægtes.

§ 462.

Udebliver den, der andrager på nogens Umyndiggørelse, i noget af de i §§ 460 og 461 omhandlede Møder, afvises Sagen, dersom ikke Retten i Omstændighederne finder Grund til at udsætte den.

§ 463.

Med Hensyn til Pålæg af Omkostningerne ved heromhandlede Fremgangsmåde, derunder indbefattet Salær til den ifølge § 460 beskikkede Sagfører, kommer Reglerne i Kapitel 30 til Anvendelse, således at den, der umyndiggøres, betragtes som tabende.

§ 464.

Den ovenangivne Fremgangsmåde bliver også at anvende, når der af andre fremsættes Begæring om, at Enke må sættes under fast Lavværgemål.

Når en Enke selv begærer at blive sat under fast Lavværgemål, har Underrettsdommeren uden videre Undersøgelse at tage Begæringen til Følge.

§ 465.

Når endeligt Umyndiggørelsesdekret er afgivet, eller når det er besluttet, at en Enke skal sættes under fast Værgemål. påhviler det vedkommende Ret straks at

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

give den til Værges eller Lavværges Udnævnelse kompetente Myndighed Underretning herom.

§ 466.

Når enten Øvrigheden eller den Person, der er erklæret umyndig eller sat under fast Lavværgemål, eller nogen af de i § 457, 1ste Stykke angivne Personer for Landsretten tror at kunne oplyse, at der ikke længere er Grund til denne Foranstaltnings Vedbliven, har pågældende at indgive et Andragende til Landsretten i den Kreds, hvor den umyndiggjorte bor, om at måtte blive stedet til i et Retsmøde at begrunde eller lade begrunde en Begæring om Umyndiggørelsens Ophævelse. Er Sindssvaghed Umyndiggørelsesgrunden, kan der dog i Regelen ikke tages Hensyn til et af den umyndiggjorte eller af andre på hans Vegne indgivet Andragende, medmindre det er ledsaget af Anbefaling fra Retslægerådet eller en Embedslæge eller fra Overlægen på den Helbredelsesanstalt, på hvilken den umyndiggjorte måtte være anbragt.

Derefter har Landsretten at beramme et Retsmøde, om hvilket der meddeles den umyndiggjortes Væрге betimelig Underretning; i Retsmødet høres de pågældende, og de fremførte Beviser overvejes, hvorefter Landsretten enten ophæver Umyndiggørelsesdekretet eller afslår Begæringen herom.

I sidste Fald bæres Omkostningerne ved Forhandlingerne af den, der har rejst Sagen. Ophæves Dekretet, afholdes Omkostningerne af det offentlige.

§ 467.

De om Landsretsproceduren givne Forskrifter kommer i øvrigt med de af det foregående følgende Lempelser til Anvendelse i disse Sager. Med Hensyn til offentlig Gengivelse af Forhandlingerne i sådanne Sager finder Bestemmelserne i § 455 tilsvarende Anvendelse.

Kapitel 44.

Fremgangsmåden ved at erhverve Mortifikations- eller Ejendomsdom.

§ 468.

Sager, hvorunder Mortifikation på Dokumenter søges, bliver, for så vidt angår Gældsbreve, ved hvilke der er givet Pant i fast Ejendom, at anlægge ved Underretten på det Sted, hvor den faste Ejendom er beliggende, og ellers ved Landsretten på det Sted, hvor vedkommende Dokument er udstedt. Lader disse Regler sig ikke anvende, f. Eks. fordi Dokumentet er udstedt af en dansk Undersåt i Udlandet, skal Sagen anlægges i København.

Mortifikation af bortkomne Konnossementer søges på det Sted, hvor Varerne skal afleveres. Mortifikation af Oplagsbeviser og de i Lov om Oplagsbeviser m. m. i Københavns Frihavn af 30. Marts 1894 ommeldte Garantibeviser søges på det Sted, hvor Oplagshuset er beliggende.

Sager, hvorunder Ejendomsdom søges, bliver at anlægge ved Underretten på det Sted, hvor Ejendommen er beliggende, eller, hvis Sagens Genstand er et Dokument, hvor Mortifikation af dette skulde søges efter Reglerne i denne Paragraf. Ejendomsdom på et Skib eller en Skibspart søges i København.

§ 469.

Den, der søger Mortifikation på et Dokument, har til den Ret, hvor Sagen efter § 468 skal føres, at indgive skriftlig Begæring om Indkaldelse af den eller dem, som måtte være Ihændehaber af Dokumentet eller anse sig berettiget til det.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 470.

Begæringen om Mortifikation på et Dokument skal være ledsaget af Oplysninger, som gør det antageligt, at den pågældende er berettiget til at erholde Mortifikation, og navnlig om Måden, hvorpå Dokumentet er

frakommet ham, hvorhos det pågældende Dokument må betegnes med en sådan Tydelighed, at det ikke kan forveksles med andre.

§ 471.

Retten afgør derpå ved Kendelse i et Retsmøde, hvortil den, der søger Mortifikation, tilsiges, om offentlig Indkaldelse må udstedes. Forinden Beslutning derom tages, kan Retten afæske den, der søger Mortifikation, yderligere mundtlig eller skriftlig Oplysning. Undlader han at efterkomme Opfordringen, eller befindes de af ham givne Oplysninger ufyldestgørende, kan Retten nægte at udstede Indkaldelsen.

§ 472.

Tilstedes offentlig Indkaldelse, udfærdiger Retten en sådan i Overensstemmelse med den indgivne Begæring, hvorefter den, der søger Mortifikation, har at iværksætte Indkaldelsens offentlige Bekendtgørelse ved Indrykkelse 3 Gange i Statstidenden.

Indkaldelsen skal indeholde den efter Omstændighederne fornødne og mulige Betegnelse af Dokumentet samt Opfordring til den eller dem, der måtte anse sig for berettigede til det, til at møde og fremkomme med deres Indsigelser mod dets Mortifikation på en i Indkaldelsen angiven, af Retten nærmere bestemt Retsdag, som ikke må falde tidligere end 12 Uger og ikke senere end 1 År efter Indkaldelsens tredie Indrykkelse i Statstidenden. Derhos må Indkaldelsen indeholde en udtrykkelig Tilkendegivelse om, at den, der ikke møder og fremsætter Indsigelse, må vente at se Dokumentet mortificeret.

§ 473.

Møder ingen og gør Indsigelse på den i Indkaldelsen bestemte Retsdag, gives der, for så vidt Retten ikke i den brugte Fremgangsmåde ser nogen Hindring derfor, Mortifikationsdom.

Møder nogen og fremsætter Indsigelse mod Mortifikation, bliver Spørgsmålet. om denne kan gives eller ej, at afgøre ved Rettens Dom.

§ 474.

Mortifikationsdomme kan kun påankes, for så vidt der under Sagen er fremsat Indsigelse mod Mortifikationen, eller på Grund af Fejl eller Mangler ved den brugte Fremgangsmåde eller på Grund af, at Tilfældet ikke egner sig til Mortifikation.

§ 475.

1916: Lov,

Det har sit Forblivende ved den gældende Rets Regler om, hvem der kan søge Mortifikation, og hvilke Dokumenter der kan mortificeres, såvel som angående Retsvirkningerne af Mortifikation.

Om Udlevering og Salg af Varer efter Konnossementer m. m. mod Sikkerhedsstillelse har det sit Forblivende ved Søllov af 1. April 1892 §167, Lov om Oplagsliuse af 23. Februar 1866 § 9 og Lov om Oplagsbeviser m. m. i Københavns Frihavn af 30. Marts 1894 § 15. Ligeledes gælder fremdeles Reglerne i Vekselloven af 7. Maj 1880 § 74.

Bestemmelserne i Forordning af 28. Marts 1845 § 17 berøres ikke af denne Lov; Sagen bliver at anlægge ved vedkommende Underret.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 476.

De ovenfor givne Regler om Fremgangsmåden ved Mortifikationsdoms Erhvervelse kommer med de af Forholdets Natur flydende Lempelser til Anvendelse, når nogen vil søge Ejendomsdom efter foregående offentlig Indkaldelse.

Det har sit Forblivende ved den gældende Rets Regler om Adgangen til at søge sådan Ejendomsdom såvel som om Retsvirkningerne af den.

§ 477.

Om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom på Servitutter, Brugsrettigheder og Grundbyrder har det sit Forblivende ved Reglerne i Lov Nr. 67 af 14. April 1905, dog at der i Stedet for den i bemeldte Lovs § 4 omhandlede Bevilling til Erhvervelse af Mortifikationsdom uden særlig Indstævning træder en af vedkommende Ret i Overensstemmelse med § 471 meddelt Tilladelse.

Tredie Afsnit.

Eksekution og Tvangsauktion.

Kapitel 45.

Almindelige Betingelser for Eksekution.

§ 478.

Eksekution kan ske på Grundlag af:

1) Domme og Kendelser, afsagte af Domstole eller af andre Myndigheder, der efter Lovene er beføjede til at afsige eksigible Kendelser.

2) Forlig, indgåede for Forligskommissioner, Retter eller Overøvrigheder, for de sidstnævntes Vedkommende dog kun i sådanne Sager, hvor det ved Lovgivningen er pålagt dem at mægle Forlig, såvel som for Landvæsenskommissioner og andre Myndigheder, om hvilke Lovene bestemmer, at de for dem afsluttede Forlig skal kunne eksekveres.

Forlig, der er sluttede udenfor Forligskommissionen og godkendte i en sådan, kan dog kun tjene til Grundlag for Eksekution, når de er forsynede med to med Stilling og Bopæl anførte Vidners Påtegning om, at Forliget førend Skyldnerens Underskrift er lydelig oplæst for og vedtaget af ham, samt når de Omkostninger, Skyldneren indgår på at betale, bortset fra de med Eksekutionen forbundne, er anførte deri med en bestemt Sum.

3) Tinglæste Pantebreve, hvorved der for en bestemt angiven Pengesum gives Pant i fast Ejendom, når de er oprettede eller vedkendte for Notarius publicus eller for to Vitterlighedsvidner, og Forfaldstiden er indtrådt enten på Grund af Opsigelse, eller fordi det Tidspunkt, der i Pantebrevet er fastsat som Betalingstermin, er kommet, eller, for så vidt sådan Følge udtrykkelig er betinget i Pantebrevet, på Grund af Udeblivelse med Renter. Udlæget, som kan ske ikke blot for Kapitalen eller Afdrag på samme, men også særskilt for Renter, kan dog ikke udstrækkes til andet end Pantet.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

4) Bodmeribreve efter Reglerne i Sølov 1. April 1892 § 185.

5) Forlig, indgåede for. og Domme, afsagte af danske Konsuler i de i Lov om danske Konsulers Doms- og

Øvrighedsmyndighed m. m. af 15. Februar 1895 nævnte Tilfælde.

Udpantning samt Udsættelses- og Indsættelsesforretninger uden foregående Lovmål og Dom kan finde Sted under de i 4de Afsnit angivne Betingelser.

§ 479.

I Henhold til Traktat, indgået på Betingelse af Gensidighed, kan der ved Anordning tillægges Domme og Kendelser, afsagte af udenlandske Better eller Myndigheder, samt udenlandske offentlige Forlig, for så vidt de bestemmer andet end Straf, Eksekutionskraft her i Riget, når de er forsynede med en af de i Anordningen angivne udenlandske Myndigheders Bevidnelse om at være udfærdigede i den Form, der fordres til Eksekution, samt om at have den Egenskab at give Adgang til Eksekution efter den udenlandske Lovgivning.

Med Hensyn til Sverige har det sit Forblivende ved Lov af 19. Februar 1861.

Udenfor de i denne Paragraf nævnte Tilfælde kan Eksekution ikke ske umiddelbart på Grundlag af en udenlandsk Dom eller Kendelse.

§ 480.

Eksekution foretages af Underretsdommeren, der i denne sin Virksomhed benævnes Foged; Eksekution kan dog ske i Købstæderne og Handelspladserne ved Politimesteren og på Landet ved Sognefogeden, når Dommen eller Forliget lyder på Betaling af en Pengesum, der bortset fra de efter Sagens Begyndelse påløbne Renter og Sagsomkostninger ikke overstiger 100 Kr., og Genstanden for Eksekutionen derhos ikke er fast Ejendom. Til Brug under sådanne Forretninger leveres der Politimesteren (Sognefogeden) en af Fogeden autoriseret Bog, hvis Anskaffelse bekostes af vedkommende Kommunes Kasse.

Ved Eksekutionsforretningens Foretagelse har Fogeden (Politimesteren, Sognefogeden) at sørge for, at tvende gode Mænd er til Stede som Vidner. Disse er tillige uden anden særlig Bemyndigelse kompetente til at foretage de under Forretningen forefaldende Vurderinger og andre lignende Skøn. Skulde de ikke være i Stand til rettelig at anslå de forekommende Genstande, har Fogeden at tilkalde andre Mænd, som hertil er skikkede. Såvel Vidnerne som de, der tilkaldes for at udføre Vurderinger, har i Fogedbogen, henholdsvis den i 1ste Stykke nævnte Bog, at underskrive en Forsikring på Tro og Love om, at de vil udføre Vurderingen efter deres bedste Overbevisning.

Politiet er pligtigt på Forlangende at understøtte Fogeden, dersom han i sine Forretningers Udførelse møder sådan Modstand, som han ikke ved egen og Vidnernes Hjælp tror at kunne overvinde, eller han af andre Grunde begærer Politiets Bistand.

§ 481.

Ingen Foged kan foretage Eksekutionsforretninger udenfor sin egen Retskreds, medmindre disse blot er at anse som Fortsættelse af en i Retskredsen påbegyndt Eksekution, i hvilket Tilfælde han i tilstødende Retskredse er kompetent til at foretage Eksekution i rørligt Gods. Dog er Fogeden ikke pligtigt at rejse længere end 15 Kilometer ud over Grænserne af sin Retskreds.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 482.

Den, der vil have en Eksekution foretaget, skal for Fogeden fremsætte sin Begæring herom, ledsaget af Udskrift af Dommen, Kendelsen eller Forliget eller af det originale Pantebrev eller Bodmeribrev, ligesom han også ved samme Lejlighed har at meddele alle de Oplysninger, som i øvrigt måtte være fornødne, for at Fogeden kan tage Bestemmelse om Forretningens Berammelse.

Begæringen skal, hvis Fordringen, bortset fra Sagsomkostninger og Renter, der er påløbet siden Sagens Begyndelse, overstiger 300 Kroners Værdi, være skriftlig. I andet Fald kan den fremsættes mundtlig for Fogeden, som da har at tage den til Fogedbogen.

Eksekution kan begæres under eet hos samme Skyldner efter forskellige Eksekutionsgrundlag.

§ 483.

Dommen eller Kendelsen må være udfærdiget i lovmæssig Form. Er dette Tilfældet, vedkommer det ikke Fogeden at undersøge eller afgøre, om Dommen eller Kendelsen måtte lide af sådanne Fejl eller Mangler, som kunde medføre en anden Afgørelse efter Anke eller Kære. Kun hvis Dommen eller Kendelsen ikke er udgået fra en lovlig bestående Domstol eller nogen til at afsige eksigible Dekreter beføjet Myndighed, eller den ikke ifølge sit Indhold kan fuldbyrdes, har Fogeden at nægte Eksekution.

§ 484.

Under Eksekutionen af Forlig har Fogeden at påkende alle Indsigelser mod Forligets Gyldighed, dog, hvad Retsforlig angår, kun for så vidt Fogedens Kendelse ikke vilde indeholde en Bedømmelse af Rettens Handlinger.

Er den ved Forliget hjemlede Fordring knyttet til en Betingelse eller en Tidsfrist eller afhængig af Erlæggelse af en Modydelse, må det ved Forligets eget Indhold eller ved andre offentlige Dokumenter eller ved Skyldnerens egen Indrømmelse være givet, at Betingelsen er indtrådt eller Tidsfristen udløbet, eller at Forligshaveren fra sin Side har erlagt Modydelsen, for så vidt ikke lovligt Tilbud herom fremkommer under selve Forretningen og da endnu kan betimelig fremsættes.

§ 485.

De i foregående Paragraf med Hensyn til Forlig opstillede Grundsætninger finder også Anvendelse på de i § 478 Nr. 3 nævnte Pantebreve og de i § 478 Nr. 4 nævnte Bodmeribreve.

§ 486.

Den, der forlanger Eksekution efter en udenlandsk Dom eller Kendelse, må samtidig med Begæringen herom forelægge Fogeden de Oplysninger, som udkræves efter § 479.

§ 487.

Domme kan fuldbyrdes, når Fuldbyrdesfristen er udløbet, uden at lovlig Anke er blevet iværksat ved Ankestævnings Indlevering til Berømmelse inden denne Fristes Udløb. Fuldbyrdesfristen, der regnes fra Dommens Afsigelse eller, jfr. § 219, 3die Stykke, fra dens Forkyndelse, er ved alle Retter 15 Dage.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Ved Domme, der påbyder en Handlings Foretagelse, kan Retten forlænge den nævnte Tidsfrist, hvis Domfældte findes at behøve længere Tid til at efterkomme Dommen.

Ansvar for Overtrædelse af en Dom, som pålægger at undlade noget, ifaldes ikke før den almindelige Fuldbyrdesfrists Udløb.

Domme, hvorved der tilkendes nogen en Eet, kan ikke før Udløbet af den almindelige Eksekutionsfrist afgive Hjemmel til Udøvelse af sådan Eet.

§ 488.

Ved udtrykkelig Bestemmelse i Dommen kan Retten, når Omstændighederne taler herfor, efter Påstand

sætte Fuldbyrddelsesfristen — herunder også den ved de to sidste Stykker af § 487 hjemlede Frist — til kortere Tid end den i § 487 angivne. I Forbindelse hermed kan det på Domfældtes Begæring bestemmes, at Domhaveren skal stille Sikkerhed, dersom han inden Udløbet af den almindelige Fuldbyrddelsesfrist vil eksekvere Dommen.

Ligeledes kan det efter Påstand i Dommen bestemmes, at Eksekution med eller uden foregående Sikkerhedsstilling skal kunne iværksættes, uanset at Dommen betimelig påankes.

Påstand om foranførte Bestemmelser må fremsættes senest under den mundtlige Domsforhandling.

§ 489.

Kendelser, som bestemmer noget, der skal fuldbyrdes, kan eksekveres straks, så snart de er afsagte og givne beskrevne, medmindre andet fremgår af Kendelsens eget Indhold.

Fuldbyrddelse af de i § 177, jfr. §§ 206 og 300, omtalte Kendelser kan dog først finde Sted. når Fristen til at fremsætte Begæring om Kendelsens Ophævelse i Henhold til § 177 er forløbet, eller Retten har nægtet at efterkomme en sådan Begæring.

§ 490.

Eksekution efter Forlig kan foregå, så snart Tidspunktet for Forligets Opfyldelse er indtrådt, Ved Pantebreve kan Pantehaveren skride til Eksekution, når der er forløbet en Tid af 14 Dage fra Forfaldstiden at regne, og der derhos, for så vidt Skyldneren bor på den pantsatte Ejendom, med 3 Dages Varsel er givet ham en i Overensstemmelse med Reglerne i Kapitel 17 forkyndt Meddelelse om Dagen, på hvilken Forretningen vil blive foretaget.

§ 491.

Når Fuldbyrddelsesfristen er udløbet, kan Eksekutionen ikke hindres ved senere iværksat Anke, medmindre sådant bestemmes af den Ret, til hvilken Sagen er indanket.

§ 492.

De i det følgende om Domme givne Bestemmelser finder også Anvendelse på Forlig og andre Eksekutionsgrundlag, dog med de Lempelser, som følger af Forholdets Natur.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 46.

Fuldbyrdelse af Domme, der ikke lyder på Udredelse af Penge.

§ 493.

Er der pålagt Domfældte en anden Ydelse end Penge, sker Dommens Eksekution, med de i §§ 494—496 nævnte Undtagelser, derved, at Domhaverens Interesse i Dommens Efterkommelse anslås i Penge, og at Vederlagsbeløbet inddrives efter de i Kapitel 47 opstillede Regler, for så vidt ikke en efter Dommens Afsigelse indtrådt Umulighed eller andre lignende Omstændigheder efter den borgerlige Rets Grundsætninger har befriet Domfældte uden tillige at medføre Erstatningspligt for ham.

Hvis der ikke i selve Dommen er fastsat et Pengevederlag, som træder i Stedet for den Ydelse, hvorpå Dommen principalt går ud, kan Domhaveren under Fogedforretningen få fastsat det Pengebeløb, hvortil hans Interesse må anslås. Kan Ydelsen i og for sig ikke anslås til Penge, kan Fogeden i Stedet derfor sætte en Godtgørelse i Penge.

I Regelen har Fogeden med Vidnernes Bistand at foretage Ansættelsen (§ 480); hvis disse ikke er tilstrækkelig sagkyndige, kan Fogeden udmelde andre, som, efter at have afgivet en Forsikring som den i § 480 omtalte, yder den fornødne Bistand.

Fogeden har, så vidt muligt, at tilkalde Domfældte, for at han kan afgive sine Oplysninger og Erklæringer, forinden Vederlagssummen bestemmes.

Derefter fastsætter Fogeden Pengevederlaget ifølge sit Skøn over Omstændighederne og uden at være bunden ved Vidnernes eller de i deres Sted trædende Personers Anskuelse. Han har herved fornemlig at drage Omsorg for, at Domhaveren får fuldstændig Erstatning, og i Tvivlstilfælde har han hellere at fastsætte denne rigeligt end at udsætte Domhaveren for at lide noget Tab ved, at Dommen ikke efterkommes.

Anlægger Domhaveren i Anledning af, at Dommen ikke efterkommes, Straffesag ifølge § 499, kan det ham tilkommende Pengevederlag fastsættes under denne Sag i Stedet for under Fogedforretningen.

§ 494.

Skal Domfældte fravige Besiddelsen af en fast Ejendom eller tilstede Domhaveren en vis Rådighed over den, har Fogeden, så vidt gørligt, umiddelbart at fremtvinge Dommens Efterlevelse ved Domfældtes Udsættelse

eller på anden lignende Måde.

§ 495.

Lyder Dommen på, at Domfældte skal udlevere en rørlig Ting, har Fogeden ligeledes umiddelbart at sætte Dommen i Værk ved at fratage Domfældte Tingen, om fornødent med Magt. Forefindes Tingen ikke under Forretningen, kan Domhaveren fordre sin Interesse ansat til Penge på den i § 493 omtalte Måde og Beløbet inddrevet. Lyder Dommen på, at Domfældte skal udlevere et Barn, har Fogeden umiddelbart at sætte Dommen i Værk ved at fratage Domfældte Barnet og overgive det til den, som efter Dommen er berettiget til at fordre dette, om fornødent med Magt.

Med de af Forholdets Natur flydende Lempelser finder § 520 også Anvendelse ved Forretninger af heromhandlede Art.

§ 496.

Skal Domfældte ifølge Dommen udføre et Arbejde eller træffe andre lignende Foranstaltninger, kan Fogeden efter Domhaverens Påstand tillade denne at lade så-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 71

Nr. 90. 11te April.

dant foretage ved andre, således at Udlæg derefter kan gøres overensstemmende med næste Kapitel for det efter en af Fogeden godkendt Regning hertil medgåede Beløb, dersom dette efter Omstændighederne findes at være den letteste og hurtigste Måde, hvorpå Domhaveren kan komme til sin Ret. Er Domfældte tilpligtet at udstede eller underskrive et Dokument, kan Fogeden udfærdige dette med samme Virkning, som om han af Domfældte var blevet befuldmetiget hertil. Er Domfældte tilpligtet at stille en Sikkerhed, kan Fogeden udtage så meget af hans Gods, som hertil er fornødent, og over dette haves da samme Sikkerhedsret som over udlagt Gods.

Er Domhaveren kendt berettiget til at udføre en Handling mod at erstatte den herved bevirkede Skade, eller Domfældte kendt pligtig at foretage noget imod at få Udgifterne derved erstattet af Domhaveren, er Fogeden pligtig til på vedkommendes Forlangende, om fornødent med sagkyndiges Bistand, at afgøre Spørgsmål om Udførelsen af Dommen såvel som at bestemme Størrelsen af den Erstatning, der

skal udredes i Forbindelse med Dommens Fuldbyrkelse.

§ 497.

Lyder Dommen på, at Domfældte skal undlade noget, kan Domhaveren, når Dommen overtrædes, dersom det ikke i Dommen selv er bestemt, hvilket Ansvar der skal være forbundet hermed, under en Fogedforretning på den i § 493 bestemte Måde få sin Interesse anslået i Penge og Beløbet inddrevet efter Kapitel 47. For så vidt Domhaveren i Anledning af Dommens Overtrædelse anlægger Sag i Henhold til § 499, kan Erstatningen fastsættes under denne i Stedet for under Fogedforretningen.

§ 498.

Lyder Dommen på, at Domfældte skal erlægge en Række Ydelser, eller kan Dommen overtrædes ved en Række Handlinger, kan Domhaveren. hver Gang Dommen tilsidesættes, gå frem efter §§ 493—497.

§ 499.

Den, der modvillig undlader at efterkomme en Dom, hvorved det er ham pålagt at foretage noget, såvel som den, der forsætlig overtræder en Dom, hvorved det er ham pålagt at undlade noget, kan, hvad enten Domhaveren går frem efter §§ 493—497 eller ikke, under en af denne anlagt Sag dømmes til Straf af Bøder eller simpelt Fængselj hver Gang en særskilt Tilsidesættelse af Dommen foreligger. Sådant Sag kan dog ikke anlægges, når Domhaveren i Mindelighed eller ved Anvendelse af ovennævnte Fremgangsmåde har opnået sin Ret eller Sikkerhed for den, ligesom i så Fald en allerede anlagt Sag bliver at hæve og Fuldbyrdsen af en idømt Straf undlades eller standses. At Domfældte har udstået Straf efter en i Medfør af nærværende Paragraf erhvervet Dom, udelukker ikke Domhaveren fra at anvende den i §§ 493—497 ommeldte Fremgangsmåde.

Når Straffedom er afsagt over Domfældte, har Politiet på Domhaverens Begæring at yde Bistand til hans Rets Gennemførelse ved at opsøge og fratage Domfældte de ham frakendte Ting, hindre ham i at foretage Overtrædelseshandlinger, tilintetgøre, hvad der er foretaget i Strid med Domhaverens Ret, og deslige.

§ 500.

Ved de foregående Paragraffers Forskrifter er der ikke gjort nogen Indskrænkning i Domhaverens Ret til at benytte de foreløbige Retsmidler for at sikre sig i Henseende til Dommens Efterkommelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 47.

Fuldbyrdelse af Domme, der lyder på Udredelse af Penge.

§ 501.

Domme, der lyder på Betaling af Penge, kan fuldbyrdes ved Eksekution i Domfældtes Formue. Med Hensyn til Bøder, der idømmes i borgerlige Retstrætter, følges de om Eksekution af Bødedomme gældende Regler, jfr. §§ 997, 999 og 1005.

Derimod kan Domfældte ikke underkastes Gældsfængsel.

Det har sit Forblivende ved de gældende Regler om Afsoning af Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab og lignende Ydelser af familieretlig Natur.

§ 502.

Eksekution kan kun udstrækkes til så meget af Domfældtes Gods, som, efter Fradrag af, hvad der kan forudses at ville medgå til Fyldestgørelsen af Trediemands fortrinligere Krav, i Henhold til stedfunden Vurdering behøves til Dommens Fyldestgørelse og til Dækning af de Omkostninger, som efter Domhaverens Påstand og Fogedens Skøn om dennes Rigtighed vil medgå til Retsafgifter eller andre nødvendige Udgifter, såsom ved det udlagtes Flytning, Opbevaring indtil Auktionen m. v.

For så vidt Eksekutionen foretages for Honorar til Rekvirentens juridiske Konsulent, fastsættes dettes Størrelse af Fogeden under Hensyn til Sagens Beskaffenhed og Ulejligheden med Inddrivelsen, selv om ingen Indsigelse mod Størrelsen af det fordrede Beløb fremsættes og uanset, at der derom foreligger Overenskomst. Fogedens Kendelse herom er Genstand for Kære.

§ 503.

Eksekution iværksættes, under lagttagelse af de i det følgende givne Regler, derved, at Fogeden (Politimesteren, Sognefogeden) giver Domhaveren Udlæg til Forauktionering i Domfældtes rørlige eller urørlige Gods eller i ham tilkommende Rettigheder eller Fordringer på andre, jfr. endvidere §§ 504, 557 og 558.

Er Godset behæftet eller i Forvejen udlagt til andre, kan der gives sekundært Udlæg deri.

Hvis rede Penge forefindes, bliver disse af Fogeden at udbetale Domhaveren til Dækning af eller Afdrag på Fordringen. Foretages Forretningen af Politimesteren (Sognefogeden), bliver Beløbet af denne at aflevere til Fogeden, der da foranstalter det videre fornødne. Domhaveren kan ikke vægre sig ved at modtage Betaling i forfaldne Fordringer på ham selv, når disses Rigtighed anerkendes.

§ 504.

Udlæg kan gøres i Domfældtes Leje-, Forpagtnings- eller Fæsterettigheder eller i andre Brugsrettigheder over faste Ejendomme på den Måde, at Ejendommen ved Fogedens Foranstaltning, jfr. § 508, administreres til Domhaverens Fordel, og Indtægterne af den benyttes til dennes Dækning på samme Måde som ellers de ved Tvangsauktion indvundne Pengebeløb, alt for så vidt sådant kan ske uden at krænke andres Ret.

§ 505.

Udlagt Gods ansættes under Fogedforretningen til den Værdi, hvortil det skønnes under sædvanlige Omstændigheder at kunne udbringes ved offentlig Auktion efter Fradrag af de med Auktionen og Inkassationen forbundne Omkostninger. Hvor Salg ved Auktion ikke finder Sted (§ 557), tages der Hensyn til de Omkostninger,

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

som Salg på anden Måde vil medføre. Ved Udlæg i Fordringer eller i Rettigheder eller i Indtægterne af faste Ejendomme finder ingen Vurdering Sted, men Udlæggets Omfang og Udstrækning bestemmes ved et Skøn under tilbørligt Hensyn til de med den benyttede Fremgangsmåde forbundne Udgifter og Omkostninger.

§ 506.

Domfældte eller den, der under Forretningen optræder på hans Vegne, jfr. § 517, er berettiget til at på vise de Ting, i hvilke Eksekution skal ske, og Domhaveren kan ikke gøre Indvendinger herimod, når blot de påviste Genstande efter Fogedvidnernes Vurdering eller Skøn afgiver en til det Beløb, der skal inddrives, svarende Sikkerhed.

Dog behøver Domhaveren ikke at modtage Udlæg i fast Ejendom, når der kan påvises rørligt Gods eller Fordringer, hvoraf Fyldestgørelse kan fås, såvel som ej heller i Løsøregenstande, hvis Opbevaring eller Realisation måtte være særlig vanskelig, eller i Fordringer, som må anses for omtvistede eller usikre. Ej heller kan Domhaveren nødes til at søge sin Fyldestgørelse på anden Måde, når der kan gives ham Udlæg til Forauktionering. For så vidt andet Gods kan påvises, behøver han ikke at modtage sekundært Udlæg i Genstande, som i Forvejen er udlagte til andre, eller hvorover andre har erhvervet Rettigheder, for hvilke Udlægshaveren må stå tilbage.

§ 507.

Påviser hverken Domfældte eller nogen på hans Vegne Genstande, hvori Udlæg kan ske, tilfalder det Domhaveren at udvælge de Genstande, hvori han vil søge Fyldestgørelse.

Dog har Fogeden (Politimesteren, Sognefogeden) herved at påse, at de for Domfældte mest undværlige Genstande først udlægges, så at; altså en Ejendoms nødvendige Besætning og de til dens Drift uundværlige Avisredskaber såvel som Håndværksredskaber og andre til Domfældtes Næringsdrift uomgængelig fornødne Ting ikke udlægges, så længe andre mere undværlige Genstande forefindes.

Gødning såvel som Strå og Hø samt Føde- og Sædekorn, Foderroer, Foderkartofler og Sukkerroeaffald, for så vidt til Ejendommens Drift findes fornødent, må ikke ved Udlæg skilles fra Ejendommen, men bliver at betragte som et Tilbehør til den; ej heller må Sæd på Marken omhugges eller anden Afgrøde indhøstes, førend den er moden hertil.

Det har endvidere sit Forblivende ved den bestående Lovgivnings Bestemmelser om, at de befalede Brandredskaber ej kan skilles fra Ejendommen.

§ 508.

Når Fyldestgørelse søges på den i § 504 omhandlede Måde, har Fogeden at overgive Administrationen af vedkommende Ejendom, så vidt Brugsretten rækker, til en af ham godkendt Bestyrer og eventuelt at pålægge Fæstere, Forpagtere, Lejetagere og andre at betale deres Afgifter til denne, samt i øvrigt at iværksætte de Tvangsforanstaltninger, som er fornødne, for at Ejendommens Frugter og Indtægter kan komme Domhaveren til Nytte.

Den af Fogeden godkendte Bestyrer aflægger til de af Fogeden bestemte Tider til denne Regnskab for Indkomsterne af Ejendommen og afleverer Overskuddet til Fogeden efter Fradrag af Driftsudgifter og øvrige Administrationsomkostninger, derunder hans eget Honorar.

Nr. 90. Lov af 11 April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

For så vidt Ejendommens Bestyrelse måtte give Underskud, hæfter Domhaveren herfor, og Fogeden kan med Hensyn hertil afkræve ham en Sikkerhedsstillelse, når han anser det fornødent.

Når Domhaveren er blevet dækket for sin Fordring med påløbne Renter og Omkostninger, overleveres Ejendommen igen til Skyldneren.

Alle Spørgsmål angående Ejendommens Bestyrelse, Regnskabsaflæggelsen og den tvungne Administrations Ophør afgøres af Fogeden, når Domhaveren, Skyldneren eller andre i Ejendommen interesserede i den Anledning fremfører Klager eller Indsigelser.

§ 509.

Udlæg kan ikke gøres i de for Skyldneren og hans med ham samlevende Hustru og Børn fornødne Senge og Sengklæder samt nødvendigste Linned og Gangklæder.

Endvidere kan Skyldneren fordre, at der skal levnes ham Genstande, som hører til de vigtigste Livsfornødenheder eller er nødvendige til hans Næringsvejs Udøvelse, indtil et Vurderingsbeløb af 25 Kr. eller, dersom han er Familieforsørger, af 75 Kr. Disse Genstande er han selv berettiget til at undtage fra Udlæget efter eget Valg; er han ikke til Stede under Eksekutionsforretningen, bør der gives dem, der ellers er til Stede i hans Hus, Anledning til på hans Vegne at foretage et sådant Valg. Denne Ret til at undtage Genstande indtil en vis Værdi fra Udlæget indtræder dog ikke, når Udlæg gøres for Skatter eller andre Afgifter til det offentlige, og kommer heller ikke til Anvendelse med Hensyn til Genstande, som er særlig givne til Pant for den Fordring, i Anledning af hvilken Udlæg søges.

§ 510.

Eksekution må ikke gøres i over- eller underordnede Militæres Uniformsstykker, Våben eller andre til deres tjenstmæssige Udrustning og Forsyning fornødne Genstande.

Ej heller må Eksekution gøres i civile Embeds- eller Bestillingsmænds Embedsdragter eller i Genstande, som af dem holdes og bruges til deres Embeders eller Bestillingers Udførelse.

§ 511.

Eksekution kan kun gøres i Rettigheder, som på den Tid, Forretningen foretages, alt er erhvervede, derimod ikke i fremtidige Erhvervelser, såsom ventendes Arv.

Eksekution kan iværksættes i Domfældtes Fordringer på andre, selv om de er betingede eller endnu ikke forfaldne, når de dog kan angives og betegnes med tilstrækkelig Bestemthed. Er Udlæg sket i falden Arv, kan Arvekravet ikke uden Domfældtes Samtykke forauktioneres, forinden Arveparten kan fordres udbetalt.

Udlæg kan ikke gøres i det, som Skyldneren måtte kunne erhverve ifølge gensidig bebyrdende Kontrakt, der ikke endnu er fuldstændig opfyldt fra hans Side, når det, der af ham skal ydes, er personligt Arbejde eller Tjeneste eller andet, som Udlægshaveren ikke er eller ved Udlægsforretningen sættes i Stand til at give eller udføre. Som Følge heraf kan Udlæg ikke gøres i ikke forfalden Tyende- eller Arbejds løn.

Dog skal ovenstående Forskrift ikke medføre nogen Indskrænkning i den hidtil bestående Adgang til for Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab og lignende Ydelser af familieretlig Natur at holde sig til Skyldnerens Arbejds- eller Tjenesteløn eller lignende indtægt.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 512.

I sådant Gods, som ellers ifølge dets Natur kunde være Genstand for Eksekution, kan Udlæg ikke gøres, når det ved Retshandler med Trediemand eller ved dennes Bestemmelser retsgyldig er fastsat, at Kreditorer ikke kan søge Fyldestgørelse i Godset.

§ 513.

I endnu ikke udbetalt Embeds- eller Bestillingsløn eller i lignende Indtægter samt i ikke udbetalte Ventepenge, Pensioner og hermed i Klasse stående Understøttelser, som udredes af Statskassen, Kommunekasser eller andre offentlige Kasser, kan Udlæg ikke gives.

§ 514.

Undtagne fra Eksekution er fremdeles: 1) De militære Underklassers Tjenestecmolumenter i Overensstemmelse med Lov af 21. Marts 1874 § 2, 2) Dagpenge og lignende Udredelser til Embedsmænd eller andre, som udfører offentlige Hverv, samt Rejsseudgifter og Tærepenge, der er udbetalte til indkaldte Vidner eller Synsmænd, 3) Underholdspenge, som ifølge Øvrighedsresolution, Forlig eller anden lignende Bestemmelse udredes til Hustruer eller Børn, 4) Understøttelse og Hjælp til trængende, som gives af det offentlige, Stiftelser eller andre veldædige Indretninger, 5) Midler og Penge, der udenrigs fra indsættes i Nationalbanken, samt Klasselotterigevinster, 6) Skipperens og Skibsmandskabets om Bord i Skibet værende Ejendele, som udkræves til Tjenesten om Bord, når Skibet er udklareret for en Rejse og i øvrigt sejlfærdigt.

§ 515.

Livreter, Overlevelsesrenter, Livsforsikringssummer og lignende mod Vederlag erhvervede Indtægter er, for så vidt ikke andet ved Retsforholdets Stiftelse retsgyldig er bestemt, ikke undtagne fra Eksekution, medmindre særlig Lovhjemmel derfor haves, eller sådant måtte følge af den borgerlige Rets Regler.

Kapitel 48.

Eksekutionsforretningens Foretagelse og Proceduren under samme.

§ 516.

Er det fornødne Eksekutionsgrundlag til Stede, og finder Fogeden ikke i øvrigt noget til Hinder for at efterkomme Begæringen om Eksekution, berammer han en Tid til Forretningens Foretagelse, så vidt muligt i Overensstemmelse med Domhaverens Ønske. Skal Forretningen ske ved Politimesteren eller Sognefogeden, udfærdiger Fogeden en Anmodning til denne, der kan tegnes på Dommen eller Forliget og skal indeholde en nøjagtig Angivelse af det Beløb, derunder Renter og Omkostninger, jfr. § 502, for hvilket Udlæg vil være at foretage. Denne Anmodning tilstilles ved Rekvirentens Foranstaltning Politimesteren (Sognefogeden), der derefter uden uforstående Henstand iværksætter Eksekutionen. Hvor ikke det modsatte er sagt eller følger af Sagens Natur, skal de i §§ 516—32 om Fogeden givne Regler finde tilsvarende Anvendelse på Politimesteren og Sognefogeden.

Eksekutionsforretningen skal i Regelen begynde på Domfældtes Bopæl, medmindre. Fogeden skønner, at der ifølge de foreliggende Omstændigheder er Anledning til Afvigelse herfra.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Når Dommen lyder på Udlevering eller Afståelse af Ting, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor disse forefindes.

Har Domfældte ingen Bopæl i Riget, kan Eksekutionsforretningen begynde, hvor Domfældte antræffes, eller hvor Ting, som kan tjene til Fyldestgørelse, forefindes.

§ 517.

Forretningen kan ikke fremmes, medmindre der under den gives behørigt Møde fra Domhaverens Side. Sådant Møde er dog uforuden, når Dommen eller Forliget lyder på Betaling af en Pengesum, der, bortset

fra de efter Sagens Begyndelse påløbne Renter og Sagsomkostninger, ikke overstiger 100 Kr., og der ikke æskes Udlæg i fast Ejendom.

Eksekutionsforretningen kan foregå, selv om Domfældte ikke træffes til Stede. Dog skal i dette Tilfælde, hvis ingen anden fremtræder som befuldmægtiget til at give Møde for Domfældte, Fogeden opfordre hans Hustru, Børn over 18 år, Tyende eller andre i hans Tjeneste stående eller til Husstanden hørende voksne Personer, som er til Stede, til at varetage hans Tarv under Forretningen. Er sådanne ikke heller at antræffe, eller er de uvillige til at optræde, rettes en lige Opfordring til hans Husvært, Principal, Husbonde, Læremester eller Arbejdsherre, for så vidt nogen af disse er til Stede.

§ 518.

Forretningen begynder med, at Fogeden opfordrer vedkommende til ved Fordringens Fyldestgørelse og de Domfældte til Last faldende Omkostningers Betaling at afværge Eksekutionens videre Fremgang. Sker dette ikke, skrider Fogeden til at foretage de fornødne Eksekutionshandlinger i Overensstemmelse med Kapitel 47.

Når Rekvirenten i Henhold til § 517 ikke møder under Forretningen, skal Fogeden være pligtig at modtage det fordrede eller Afdrag derpå, når sådant tilbydes, med samme Virkning, som om Betalingen var sket til Rekvirenten.

§ 519.

Når Domfældte ikke påviser behørig Udlægsgenstande, er han pligtig på Fogedens Forlangende at Åbne sine Værelser og Gemmer, for at det kan ses, om heri indeholdes Genstande, som egner sig til Udlæg. I Vægringstilfælde, såvel som når ingen træffes til Stede, der er i Stand til at efterkomme Forlangendet, kan Fogeden skride til den fornødne Magts Anvendelse. I fornødent Fald er Fogeden ligeledes beføjet til at undersøge Domfældtes Person, hvis der er Grund til at antage, at han har skjult Værdigenstande på sig. En sådan Undersøgelse kan dog ikke iværksættes af Politimesteren eller Sognefogeden uden i Henhold til særlig Ordre fra Fogeden, og dennes Beslutning derom må stedse ske ved en af Grunde ledsaget Kendelse. Om Foretagelse af en sådan Undersøgelse skal altid gøres udtrykkelig Bemærkning i Fogedbogen.

§ 520.

Skyldneren er pligtig under Eksekutionsforretningen på Forlangende at opgive redelig og overensstemmende med Sandheden, hvad han ejer til Fyldestgørelse af Fordringen, samt i øvrigt at meddele alle i så Henseende fornødne Oplysninger. Er Skyldneren ikke til Stede, kan Rekvirenten begære Forretningen udsat og med et af Fogeden bestemt Varsel lade ham tilsige til Møde. Er Rekvirenten i Medfør af § 517 ikke mødt, kan Fogeden, når han finder det fornødent, af egen Drift udsætte Forret-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

ningen til et senere Møde og iværksætter da umiddelbart Indkaldelsen til dette. Når Rekvirenten ønsker det, eller Fogeden i hans Fraværelse finder det hensigtsmæssigt, kan det nævnte Møde afholdes på Fogedkontoret.

Vægrer Skyldneren sig ved at fremkomme med Opgivelser og Oplysninger, eller undlader han uden lovligt Forfald at møde ved Forretningens Fortsættelse, kan han hensættes i simpelt Fængsel, indtil han opfylder sin Pligt i så Henseende, dog ikke ud over 6 Måneder. Beslutning herom kan ikke fattes af Politimesteren eller Sognefogeden, der i fornødent Fald forelægger Sagen for Fogeden.

§ 521.

Når Skyldneren under en Eksekutionsforretning eller på en Tid, da han måtte forudse en sådan, i egennyttig Hensigt for at unddrage sin Kreditor den ham tilkommende Fyldestgørelse, foretager noget, der går ud på, at hans lovlige Ejendele eller Fordringer skal unddrages fra at udlægges til pågældende Kreditor, bliver han at anse med Straf efter den almindelige borgerlige Straffelovs § 260.

§ 522.

Fra Domfældtes Side kan der med den i § 483 givne Begrænsning fremsættes Indsigelser imod Eksekutionens Fremme enten i det hele eller for en Del eller på den påståede Måde.

§ 523.

Trediemand kan fremsætte Indsigelser imod Eksekutionen, når dennes Foretagelse på den påståede Måde vilde stride imod hans Ret. Han har i så Fald blot at fremsætte sin Indsigelse til Fogedbogen, henholdsvis den i § 480 nævnte Bog, og æske Fogedens Kendelse, hvorefter den indtrædende Trediemand er at anse som Part i Forretningen.

§ 524.

Foretages Eksekution af Fogeden selv, fremsættes mulige Indsigelser under Forretningen.

I Anledning af de fremsatte Indsigelser kan Domhaveren, hvis han er mødt, ytre sig. Om nogen yderligere Ordveksling skal finde Sted, beror på Fogedens Tilladelse.

Forhandlingerne for Fogeden foregår mundtlig.

Under Forhandlingerne for Fogeden kan Bevisførelse ved Vidner, Syn og Skøn eller personlig Afhørelse af Parterne ikke finde Sted, medmindre Fogeden mener undtagelsesvis at burde tilstede det. Finder en sådan Bevisførelse Sted, foretages den efter de for Underretssager gældende Regler.

Henhører Hovedsagen under Underret, har Fogeden at yde Parterne Vejledning i Overensstemmelse med Grundsætningerne i § 429.

Foretages Eksekutionen af Politimesteren (Sognefogeden), kan Indsigelser fremsættes, dels under Forretningen, dels i Løbet af 14 Dage efter dens Afholdelse. Fremsættes Indsigelsen under Forretningen, skal Politimesteren (Sognefogeden) indtegne Indsigelsen i den ham leverede Bog og tilstille Fogeden en Udskrift af denne. Nogen Forhandling eller Bevisførelse for Politimesteren (Sognefogeden) kan ikke finde Sted. Indsigelser, der fremsættes efter Forretningen, rettes til Fogeden. Når denne finder det fornødent, kan han give Parterne Lejlighed til ved Møde for Fogedretten at ytre sig om Indsigelserne, og de i 3die—5te Stykke indeholdte Regler finder da tilsvarende Anvendelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 525.

I Fogedbogen, henholdsvis den i § 480 omhandlede Bog, optages:

- 1) Angivelse af Tid og Sted for Forretningen, Parternes Navne, Eksekutionsgrundlagets Beskaffenhed;
- 2) Betegnelse af Fogeden og Vidnerne;
- 3) Beretning om Forretningens Gang i Almindelighed.

I Tilfælde af Tvist optages i Fogedbogen en ordret Angivelse af de fremsatte Påstande. Når Fogeden selv foretager Forretningen, eller Forhandling for Fogedretten i Medfør af § 524, sidste Stykke, finder Sted, lader Fogeden derhos i det Omfang, som af ham skønnes hensigtsmæssigt, Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng tilføre Fogedbogen, dog ikke ordret, men kun efter deres væsentlige Indhold. Det tilførte oplæses og vedkendes.

§ 526.

Udsættelse kan kun undtagelsesvis gives under Forretningen, når ikke Parterne er enige derom.

Derimod kan Fogeden beslutte eller tilstå en Standsning i Forhandlingerne, når Omstændighederne kræver det. Fogeden har da ved Bevogtning eller på anden Måde at træffe de fornødne Foranstaltninger for at opretholde den samme Tilstand, indtil Forretningen atter fortsættes. Parterne skal på behørig Måde

underrettes om Tiden herfor.

Har Rekvirenten i Medfør af § 517 ikke givet Møde under Forretningen, og kan han ikke uden Ophold skaffes til Stede, skal Fogeden, når han finder, at en fremsat Indsigelse ikke straks kan forkastes eller tages til Følge, udsætte Forretningen og underrette Parterne om, når den på ny foretages, og Rekvirenten har da, hvis han ønsker Forretningen fremmet, at give Møde til den således fastsatte Tid. Når Udsættelse finder Sted i Henhold til denne Bestemmelse, kan Fogeden træffe sådan Foranstaltning som i 2det Stykke nævnt.

Foretages Eksekutionen af Politimesteren (Sognefogeden), bliver den altid af ham at fremme uden Hensyn til fremsatte Indsigelser.

§ 527.

I opstående Tvistigheder afsiger Fogeden Kendelse umiddelbart efter Forhandlingernes Slutning eller dog snarest muligt. Er Forretningen foretaget af Politimesteren (Sognefogeden), træffer Fogeden efter Forløbet af 14 Dage fra dens Afholdelse Beslutning om mulig fremsatte Indsigelser. Finder Fogeden en fremsat Indsigelse grundet, berigtiger han selv eller ved Politimesteren (Sognefogeden) Fejlen eller ophæver ved Kendelse den stedfundne Forretning i det hele eller for en Del. Forkastes Indsigelsen, stadfæster Fogeden Forretningen som endelig. Om Afgørelsen meddeles der Parterne Underretning.

Fogedens Kendelser, der skal være ledsagede af Grunde, indføres fuldstændigt i Fogedbogen.

Deres Fuldbyrkelse kan ikke hindres ved Anke eller Kære.

Fogeden kan pålægge den Part, der skønnes uden tilstrækkelig Grund at have givet Anledning til eller unødigt at have vidtløftiggjort Proceduren for Fogedretten, at udrede Sagsomkostninger til Modparten, således at Fuldbyrdelsesfrist med Hensyn hertil fastsættes i Kendelsen.

§ 528.

I Fogedbogen eller den i § 480 nævnte Bog optegnes nøjagtig alle de enkelte Genstande, hvori Udlæg gøres; ved hver enkelt Genstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 72

Nr. 90. 11te April.

Fogeden erklærer derefter til Fogedbogen, jfr. 1ste Stykke, de optegnede Genstande for udlagte til Domhaverens Fyldestgørelse og betyder Domfældte, at han fra nu af ikke uden at pådrage sig Strafansvar kan råde over dem på en Måde, som kommer i Strid med Udlægshaverens Ret. Er Domfældte ikke til Stede,

gives der den eller dem, som i Henbold til § 517 tilkaldes på hans Vegne, Pålæg om at give Domfældte en sådan Betydning, og efter Omstændighederne kan lignende Betydning gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det udlagte er.

§ 529.

Hvor der gives Udlæg i fast Ejendom, uden at der tillige gives Udlæg i dens Indtægter, forbliver den indtil Tvangsauktionen i Domfældtes Besiddelse, medmindre denne findes at ødelægge eller forringe Ejendommen, i hvilket Tilfælde den kan sættes under en af Fogeden valgt Mands Bestyrelse.

Udlægsforretningen må for at kunne gøres gældende imod dem, der i god Tro ved Retshandler måtte erhverve Rettigheder over Ejendommen, tinglæses ved dennes Værneting.

§ 530.

Udlagt Løsøre må, når Udlægshaveren modsætter sig det, ikke forblive i Domfældtes Besiddelse, medmindre denne stiller antagelig Sikkerhed for dets Tilstedeblivelse i uforringet Stand; Udlægshaveren er selv berettiget til at tage udlagt Løsøre i sin Bevaring, dog, hvis det udlagtes Værdi betydeligt overstiger hans Fordring, eller Fogeden i øvrigt finder Grund til at forlange sådan, kun imod Sikkerhedsstillelse.

Hvor udlagt Løsøre ikke lades tilbage i Domfældtes Besiddelse, og det heller ikke tages i Forvaring af Udlægshaveren, har Fogeden at træffe de fornødne Foranstaltninger til det udlagtes Bevaring på Domfældtes Bekostning.

Har Rekvirenten i Medfør af § 517 ikke givet Møde under Forretningen, påhviler det den, der iværksætter denne, at bestemme, om det udlagte skal forblive hos Skyldneren, og i modsat Fald at drage Omsorg for, at det på passende Måde bevares.

§ 531.

Når Gældsbreve udlægges til Forauktionering, må de forsynes med en Påtegning om Udlæget, hvis dette skal kunne gøres gældende imod Trediemand, der senere i god Tro har fået Gælds brevet overdraget til Ejendom eller Pant, eller imod Skyldneren, der senere i god Tro har ydet Betaling på Kapitalen til den, hos hvem Udlæget er sket, mod Kvittering på eller Udlevering af Gælds brevet.

Hvor der gøres Udlæg i Fordringer af anden Beskaffenhed, må der meddeles Skyldneren Underretning herom, da denne i Mangel heraf befries ved i god Tro at betale til den, hos hvem Udlæget er sket. Det samme gælder for Skyldneren efter et Gælds brev for Rentebetalingers Vedkommende.

Med Hensyn til Udlæg i registreringspligtige Skibe har det sit Forblivende ved Regelen i Skibsregistreringslov af 1. April 1892 § 49.

§ 532.

Kan den Ting, hvori Udlæg gøres, ikke overleveres til Udlægshaveren eller den Mand, som efter Fogedens Bestemmelse skal have den i Bevaring på Grund af Trediemands Ret til at besidde Tingen, bliver det efter Omstændighederne af Fogeden at tilkendegive vedkommende Trediemand, at Domfældte ikke er beføjet til at modtage Tingen, når Trediemands Ret til dens Besiddelse ophører.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 533.

Når de i de foregående Paragraffer givne Bestemmelser er iagttagne, bortfalder den Ret til efter lovlig Omgang at fyldestgøres af det udlagte, som Udlæget giver, ikke ved Skyldnerens påfølgende Død eller Konkurs, jfr. dog Konkurslovens § 23 (Lov Nr. 30 af 20. Marts 1901 § 2), eller ved senere af andre Kreditorer iværksat Udlæg, ligesom Skyldneren ej heller ved senere Retshandler gyldig kan overdrage Trediemand nogen mod Udlægshaverens Ret stridende Rettighed over det udlagte.

Dog taber Udlægshaveren i Løsøre, som er forblevet i Skyldnerens Besiddelse, sin af Udlæget flydende Sikkerhedsret overfor Skyldnerens Kreditorer i Tilfælde af Konkurs eller senere Udlæg, når han ikke inden 12 Uger efter Udlægsforretningens Slutning skrider til Tvangsauktion eller får det udlagte bragt ud af Skyldnerens Besiddelse, medmindre han ved Anke eller Kære eller Trediemands Ret har været hindret i at fremme Tvangssalget, eller Trediemands Ret er til Hinder for at betage Skyldneren Besiddelsen.

§ 534.

Viser den stedfundne Tvangsauktion, at Udlægshaveren ikke bliver fyldestgjort af det udlagte, eller kan en Udlægshaver, der ikke har fået tilstrækkeligt Udlæg til at dække sin Fordring, senere påvise Gods, hvori der kan gøres Eksekution, er han berettiget til at forlange Eksekutionsforretningen genoptaget og fortsat efter de ovenfor givne Regler. Omvendt er den, hos hvem Udlæget er sket, berettiget til at begære Forretningen genoptaget og det skete Udlæg i det hele eller for en Del hævet, når den Fordring, hvorfor det er gjort, i det hele eller for en Del er bortfaldet, efter at Udlæget er sket.

Ligeledes kan Fogeden efter Domhaverens Begæring genoptage Eksekutionsforretningen og træffe ny Bestemmelse om Bevaringen og Administrationen af det udlagte, når Tiden, som vil hengå forinden Auktionen, betydeligt vil blive forlænget ved, at Anke eller Kære er rejst imod Udlægsforretningen, eller når Domfældtes Forhold med Hensyn til udlagt Gods, som er forblevet i hans Besiddelse, giver Anledning dertil, eller når Bekosteligheden ved det udlagtes Bevaring eller lignende Grunde opfordrer dertil.

§ 535.

Også i andre Tilfælde end de i § 534, jfr. § 533, 2det Stykke, nævnte kan Eksekutionsforretningen genoptages efter Begæring af Trediemand eller en af Parterne, når alle vedkommende samtykker deri.

§ 536.

En sluttet Eksekutionsforretning kan påankes eller påkæres overensstemmende med Reglerne i Kapitel 53.

Kendelser, der afsiges af Fogeden, kan først gøres til Genstand for Anke eller Kære, efter at hele Eksekutionsforretningen er sluttet.

§ 537.

Anke eller Kære imod Eksekutionsforretningen må i Regelen rejses inden 4 Uger, efter at Eksekutionsforretningen er endelig sluttet eller stadfæstet, jfr. § 527, eller, for så vidt Eksekutionsgrundlaget på lovlige Måde ophæves eller forandres, 4 Uger, efter at dette er sket.

Dog kan Justitsministeren indtil 1 År etter Eksekutionsforretningens Slutning eller Stadfæstelse tillade Anke eller Kære, når ganske særegne Omstændigheder taler herfor.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 49.

Almindelige Bestemmelser for Tvangsauktion.

§ 538.

Udlæg til Forauktionering giver Ret til, efter de i det følgende opstillede Regler, at sætte det udlagte til

offentlig Auktion og gøre sig betalt af Auktionssummen, jfr. dog § 557.

Med Hensyn til Forauktionering af håndfået Pant forbliver det ved den gældende Ret, dog således at Auktionen foretages af Fogeden.

Det samme gælder om Forauktionering, foretagen af Statskassen som Panthaver for krediterede Toldafgifter i de en Oplagshaver betroede Oplagsvarer, om Auktion, foretagen af Toldvæsenet i Medfør af Lov Nr. 88 om Toldafgifterne m. m. af 5. Maj 1908 § 37, 3die Stykke, og om den af Skipperen efter Søløv 1. April 1892 § 157 foranstaltede offentlige Auktion over oplagt Gods.

Bortsalg af udlagt Løsøre, hvis Vurderingssum under Udlægsforretningen ikke overstiger 100 Kr., foregår på samme Måde som Bortsalg af udpantet Løsøre indtil samme Værdi (§ 605).

§ 539.

Tvangsauktion over udlagt Gods foretages i Regelen af den Foged, som har iværksat Udlæget.

Auktionen bliver i Almindelighed at afholde i den Jurisdiktion, hvor Udlæget er sket. Dog er Rekvirenten, for så vidt Udlæget er foretaget i en Landjurisdiktion, berettiget til at lade de udlagte Genstande bortsælge i den ved Udlægsstedet nærmeste Købstad eller Handelsplads eller, for så vidt Løsøre angår, med Fogedens Billigelse andetsteds.

Dette Steds Foged er da pligtig at afholde Auktionen; dog skal også den Foged, som har foretaget Udlæget, være beføjet til at afholde Auktionen, dersom Rekvirenten ønsker det, og han selv dertil er villig.

Den i Sølovens § 20, 3die Stykke, omhandlede Auktion foretages af Fogeden på Rederiets Hjemsted.

§ 540.

Ved Auktioners Afholdelse er særlig Tilkaldelse af Vidner ikke fornøden.

Politiet er forpligtet til på Begæring at yde Fogeden Bistand i Overensstemmelse med, hvad der i § 480 er bestemt.

§ 541.

Ved Begæringen om Tvangsauktion forholdes der efter de ovenfor i § 482 givne Regler, dog at her desuden Udskrift af Udlægsforretningen må medfølge, medmindre Tvangsauktionen skal foretages af den samme Foged, som har foretaget Udlægsforretningen, i hvilket Tilfælde en simpel Påberåbelse af Udlægsforretningen med Angivelse af dens Datum er tilstrækkelig.

§ 542.

Finder Fogeden, at Grundlaget for Tvangsauktionen er i Orden, og at i øvrigt intet er til Hinder for det udlagtes Forauktionering, har han at foretage de til Auktionens Afholdelse fornødne Skridt i Henhold til den fremsatte Begæring, navnlig ved at udstede de fornødne Bekendtgørelser angående Auktionen, i hvilken Anledning han kan afkræve Rekvirenten de nødvendige Oplysninger.

Det bliver at iagttage, at Auktionen ikke må foregå, førend den ordentlige Ankefrist af 4 Uger er udløbet. Fremlægges Bevis for, at der inden denne Fristes Udløb

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

af nogen af de oprindelige Parter lovlig er rejst Anke eller Kære mod Udlægsforretningen, enten selvstændigt eller som et Tilbehør til Dommen, bliver det udlagtes Forauktionering at stille i Bero.

Dog kan Fogeden, når de udlagte Genstande er udsatte for Fordærvelse eller væsentlig Værdiforringelse ved at henligge så længe, som lagttagelsen af foranstående Bestemmelser vilde kræve, eller når deres Bevaring er forbundet med uforholdsmæssig Bekostning, lade Auktionen afholde til et tidligere Tidspunkt, end de ovenangivne Regler hjemler.

§ 543.

Til Omkostninger ved Forauktioneringen regnes ikke blot de egentlige Auktionsudgifter, Afgifter, Inkassationsalær, Leje af Lokale, Bekostning ved Varernes Opbevaring og desl., men også Fogedens Udlæg til Porto, Bekendtgørelser m.v. Til Auktionsomkostningerne henregnes endvidere ved Tvangsauktioner over faste Ejendomme Udgifter ved disses Bestvrelse og Drift efter Udlæget indtil det endelige Salg, for så vidt den, der har udredet dem, har Krav på Andel i Købesummen.

Kapitel 50.

Tvangsauktion over Løsøre.

§ 544.

Bekendtgørelse om Auktion over udlagt Løsøre skal ske mindst en Uge før Auktionens Afholdelse, jfr. dog § 538. sidste Stykke, og § 556. Den skal i det mindste 2 Gange indrykkes i et eller flere af de mere udbredte stedlige Blade, således at den første Bekendtgørelse sker med det nævnte Varsel og den anden en af de nærmeste Dage før Auktionen. Fremdeles skal der om Auktionen ske Opslag ved Plakater og foregå offentligt Udråb, for så vidt sådant på Auktionsstedet er sædvanligt ved frivillige Auktioner.

§ 545.

Bekendtgørelsen skal indeholde tydelig og nøjagtig Angivelse af Tiden og Stedet, når og hvor Auktionen holdes, samt en almindelig Betegnelse af de Genstande, som skal bortsælges, med Fremhævelse af de særlig værdifulde iblandt dem.

§ 546.

Auktionsrekvirenten antager en Inkassator, som har at stille en af Fogeden nærmere bestemt Sikkerhed. Det påhviler Inkassator at være til Stede ved Auktionen og afgøre, om han vil give den enkelte bydende Kredit eller ikke, samt at indkræve Auktionspengene.

Inkassator er som Selvskyldner ansvarlig for, at Beløbene af de af ham antagne Bud bliver betalt, medmindre andet er vedtaget.

§ 547.

Fogeden har at påse, at der ved Auktionsvilkårene, som i øvrigt forfattes af Rekvirenten, indrømmes vederhæftige Købere den på Egnen ved frivillige Auktioner sædvanlige Kredit, dog uden Fogedens Billigelse ikke ud over 3 Måneder.

Det beror på Auktionsrekvirenten, om han ved Auktionsvilkårene vil pålægge Køberne at udrede Auktionsomkostningerne, eller om han vil fritage Køberne herfor og lade dem forlods udrede af Auktionssummen; i førstnævnte Tilfælde bliver ae at ansætte til visse Procent eller en vis Andel af hver Krone.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 548.

Trykte Auktionskataloger kan udstedes af Rekvirenten med Fogedens Billigelse, når denne efter Beskaffenheden eller Værdien af de Genstande, der skal sælges, finder sådant stemmende med alle Parters Interesse, og udredes Udgifterne dertil i så Fald af Auktionsbeløbet.

Finder Fogeden ikke Udstedelse af trykte Auktionskataloger nødvendig, står det dog enhver i Tvangssalget interesseret frit for på egen Bekostning at udstede sådanne, dog indenfor de Frister, som af Fogeden bestemmes.

§ 549.

Ved Auktionens Begyndelse oplæses Auktionsvilkårene, som tillige skal opslås til almindelig Efterretning på et iøjnefaldende Sted i Lokalet eller, hvis Auktionen afholdes under åben Himmel, da der, hvor den holdes eller begyndes. I trykte Auktionskataloger indføres Auktionsvilkårene straks efter Titelbladet.

Når dette er iagttaget, kan de på Auktionen bydende ikke påberåbe sig Uvidenhed om Auktionsvilkårene.

§ 550.

Fogeden opråber derefter de enkelte Genstande til Salg.

Er Auktionskataloger eller specificerede Auktionsplakater udgivne, bortsælges Tingene i den Orden, disse angiver, medmindre Fogeden tilsteder Afvigelser herfra : men i modsat Fald er Skyldneren berettiget til at bestemme den Orden, hvori de udlagte Genstande skal opråbes.

Ved hver enkelt Genstand optegnes i Auktionsbogen eller det dertil hørende Auktionskatalog Auktionskøberens Navn og Budets Størrelse.

Hvis Betalingen erlægges kontant ved Hammerslaget, gøres derom Bemærkning.

§ 551.

Udlægshavere er ingen Sinde berettigede til at modsætte sig, at ældre eller yngre Udlægshavere i samme Løsøre skrider til Tvangsauktion efter de her opstillede Regler. Dog bør, hvor Auktionen afholdes ifølge Begæring af en yngre Udlægshaver, de af samme flydende Omkostninger ikke komme en ældre Udlægshaver til Skade, ligesom Beløbet bliver at anvende til hans Fyldestgørelse, forinden noget kan komme den yngre Udlægshaver til gode (jfr. § 554).

Det afgøres efter de hidtil gældende Retsregler, om Panthavere kan modsætte sig vedkommende Genstandes Realisation.

§ 552.

Når Auktionen er holdt i Overensstemmelse med ovenstående Regler, er den med Hensyn til sit Udfald bindende for alle dem, hvis Rettigheder over det bortsolgte ifølge den borgerlige Rets Regler samt Bestemmelsen i § 551 ophører ved Tvangssalget.

§ 553.

Inden 14 Dage henholdsvis efter Auktionen eller den fastsatte Kredittids Udløb har Inkassator at aflægge Regnskab til Fogeden over Auktionsbeløbet og til ham at indbetale, hvad der efter Fradrag af, hvad der tilkommer ham selv, bliver tilovers. I Inkassationslæser må i Regelen ikke beregnes mere end 4 pCt. af de Beløb, hvorpå der gives Kredit, og 2 pCt. af dem, der betales kontant; dog kan Fogeden, når Inkassationen skønnes ikke at kunne fås udført for denne Betaling, tillade, at Inkassationslæser sættes højere.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 554.

Fogeden har derefter uden Ophold at udbetale Auktionsrekvirenten den ham tilkommende Del af Auktionspengene og at afgive det mulig tiloversblevne til Skyldneren, medmindre flere hos Fogeden har anmeldt Krav på Deltagelse i det ved Auktionen indkomne, eller det af Skøde- og Pantebøgerne, hvorfra Attest i så Henseende skal tilvejebringes, kan ses eller på anden Måde, såsom ved Skyldnerens Forklaring, af Fogeden erfares, at sådant Krav haves.

I dette Tilfælde har Fogeden at affatte et Udkast til Auktionssummens Fordeling mellem samtlige vedkommende ifølge deres Rettigheders Beskaffenhed.

§ 555.

Fogeden skal ufortøvet meddele enhver af de i foregående Paragraf omhandlede Personer, som har bekendt Bopæl inden Riget, særskilt Underretning (§ 165) om, at Udkastet henligger til Eftersyn på hans Kontor. Har nogen af de nævnte Personer ikke bekendt Bopæl inden Riget, er for hans Vedkommende offentlig

Indkaldelse i Statstidende tilstrækkelig, medmindre han har ladet møde ved Udlægsforretningen eller gjort Anmeldelse for Fogeden ved en her i Riget bosat Fuldmægtig, i hvilket Tilfælde Underretning bør gives denne.

Fremkommer der ikke inden 4 Uger efter Underretningens Meddelelse eller efter Bekendtgørelsen Indsigelse imod Fogedens Udkast, iværksættes Fordelingen af Auktionsbeløbet, så snart det er indkommet, i Overensstemmelse med Udkastet, dog uden at nogens Ret i øvrigt er prækluderet herved. Opstår der Tvist om Fordelingen, som det ikke lykkes Fogeden ved sin Mægling at bilægge, henviser han de stridende Parter til almindelig Rettergang. Indsigelser mod Fordelingen, der ikke behørig forfølges inden 14 Dage, anses som ikke fremkomne.

Den Del af Auktionssummen, med Hensyn til hvilken ingen Uenighed er til Stede, udbetales i Overensstemmelse med Udkastet; men den Del, som er Genstand for Tvist, tilbageholdes indtil Sagens endelige Afgørelse. Det påhviler Fogeden at drage Omsorg for de indkomne Summers hensigtsmæssige Bevaring og Frugtbargørelse i Mellemtiden.

§ 556.

Er de udlagte Genstande udsatte for hurtig Fordærvelse eller Tab i Værdi, eller er deres Bevaring forbundet med uforholdsmæssig Bekostning, kan Fogeden lade Auktion afholde med kortere Bekendtgørelsesfrister, end de angivne Regler medfører.

§ 557.

Er Udlæg foretaget i Værdipapirer, som har Kurs på Københavns Børs, eller i udenlandske Statspapirer, Aktier og lignende Effekter, på hvilke Kurs noteres på fremmede Børser, har Fogeden efter Udlægshaverens Begæring at besørge disse Effekter, der ikke bliver at forauktionere, solgt ved et pålideligt Pengeinstitut.

§ 558.

Når Udlæg er givet i Fordringer af anden Beskaffenhed end de i foregående Paragraf omhandlede, kan Udlægshaveren, i Stedet for at stille dem til Auktion, efterhånden som de forfalder, lade dem indkræve hos den eller dem, der er pligtige at betale samme, ved en af ham antagen Inkassator, som har at stille en af Fogeden nærmere bestemt Sikkerhed. Rekvirenten er pligtig snarest muligt at underrette Fogeden om, hvem han har antaget til Inkassator.

Inkassator kan legitimere sig som berettiget til at indkræve Fordringerne ved en Udskrift af Udlægsforretningen, forsynet med Fogedens Påtegning om, at han er

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

antaget til og autoriseret som Inkassator. Gøres der Indsigelse mod det beregnede Inkassationsosalær af nogen i Tvangssalget interesseret, fastsættes det af Fogeden under Hensyn til det med Inkassationen forbundne Arbejde fra 1 til 6 pCt. af det indkomne Beløb.

§ 559.

De Pengebeløb, der indkommer, når der gås frem efter §§ 557 og 558, indbetales til Fogeden, som derefter har at gå frem efter Reglerne i §§ 554 og 555.

Kapitel 51.

Tvangsauktion over fast Ejendom.

§ 560.

Samtidig med, at Udlægshaveren indgiver Begæring om Auktion, har han til Fogeden at afgive Udkast til Auktionsvilkårene, ledsaget af en Anmodning om, at Skyldneren såvel som den eller de, der i Egenskab af Pant- eller Udlægshavere eller af andre Grunde skal tage Del i Auktionssummen, eller hvis Stilling som Brugshavere, servitutberettigede eller desl. i øvrigt kan blive berørt ved Salget, må blive indkaldt til et Møde. Med denne Anmodning skal der følge fornøden Attest af Skøde- og Pantebogen og Udskrift af det senest tinglæste Adkomstdokument, se også § 541. Hvor Ejendommen består af flere Matrikelnumre, der er behæftede på samme Måde, er een Pantebogsattest tilstrækkelig for dem alle. Panteattesten og den nævnte Udskrift, samt Udskriften af Udlægsforretningen, for så vidt denne efter § 541 er fornøden, skal leveres inden 5 Dage, efter at de er bestilte.

Når ifølge en Udlægshavers Begæring om Tvangsauktion Indkaldelse til det i den følgende Paragraf ommeldte Møde har fundet Sted, kan andre Pant- eller Udlægshavere, så længe førstnævntes Forfølgning ikke er bortfaldet, ikke begære Ejendommen stillet til Auktion (jfr. § 570), og en i fornævnte Tidsrum foretagen Arrest eller Eksekution i Ejendommen kan ikke påføre Forfølgningshaveren eller andre i Tvangssalget interesserede nogen Udgift.

Dog skal en Panthaver, som foruden i selve den faste Ejendom har Pant i dertil hørende Besætning, Inventarium, Avl og Afgrøde, eller Maskiner, Driftsmateriel og Inventarium, eller noget herunder hørende, og som deri har gjort Udlæg forinden Auktionsvilkårenes Vedtagelse, kunne fordrø, at en Auktion, der af en anden Kreditor er begært afholdt over Ejendommen uden sådant Tilbehør eller kun med en Del deraf, skal omfatte de til ham pantsatte Løsøregenstande af omhandlede Art. På Auktionen opråbes da Ejendommen alternativt, nemlig først uden det nævnte Tilbehør, og uden at der pålægges Køberne de ved Udlæget heri forårsagede Omkostninger, og dernæst med sådant Tilbehør og således, at de nævnte Omkostninger pålægges Køberne.

§ 561.

Når Fogeden har modtaget behørig Begæring om Tvangsauktion efter § 560. 1ste Stykke, har han med 14 Dages Varsel at indkalde de i foregående Paragraf nævnte Personer til et Møde på hans Embedskontor eller Tingstedet.

Indkaldelsen sker ved, at der gives Skyldneren og dem, hvis Interesse i Tvangssalget kan ses af Pantebogsattesten eller på anden Måde, såsom ved Skyldnerens Forklaringer, kommer til Fogedens Kundskab, særskilt Underretning, for så vidt de eller de for dem ved Udlægsforretningen mødte eller særlig opgivne Fuldmægtige har

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

bekendt Bopæl inden Riget (§ 165). Har nogen af de pågældende ikke bekendt Bopæl inden Riget, eller finder Fogeden i øvrigt på Grund af de foreliggende Omstændigheder Anledning dertil, sker Indkaldelsen tillige ved en almindelig Opfordring til at melde sig, som indrykkes efter Fogedens nærmere Bestemmelse indtil 3 Gange i de i §§ 555 og 544 nævnte Tidender.

Indkaldelsen skal indeholde Oplysning om Auktionsrekvirentens eller hans Fuldmægtigs Navn og Adkomst til at stille Ejendommen til Salg, tydelig Betegnelse af Ejendommen efter Beliggenhed og Størrelse, Angivelse af Ejerens Navn samt Tilkendegivelse om, at Udkast til Auktionsvilkårene, af hvilke enhver mod sportelmæssig Betaling kan få Udskrift, henligger til Eftersyn for vedkommende på Fogedens Kontor. Auktionsrekvirenten har at tilstille de foran ham berettigede, hvem særskilt Underretning gives, en Afskrift af hans Udkast til Auktionsvilkårene; at dette er sket, bliver i fornødent Fald at godtgøre på Mødet.

Derhos skal Tid og Sted for Mødet angives med tilstrækkelig Bestemthed og Nøjagtighed, ligesom det i Indkaldelsen udtrykkelig skal bemærkes, at den, der udebliver, udsætter sig for at miste den Indflydelse på Auktionsvilkårenes Affattelse, som han ellers kunde udøve.

§ 562.

I Auktionsvilkårene skal der, hvis ikke såvel Skyldneren som alle de til Deltagelse i Auktionssummen berettigede Personer samtykker i en anden Fremgangsmåde, tilstås Køberen en passende Frist til Tilvejebringelsen af den Del af Købesummen, som skal udbetales. For en Trediedel af dette Beløbs Vedkommende skal Fristen i det mindste være 3 Måneder fra Auktionens Datum; men med den Del, der overstiger fornævnte Trediedel, skal der gives Henstand til den første 11. Juni eller 11. December Termin, som indtræffer mindst 3 Måneder efter foranførte Trediedels Forfaldsdag. Omkostningerne ved Auktionen, som bliver at udrede af Køberen, medmindre han ved Auktionsvilkårene er fritaget herfor, kan fordres betalt inden en Uge.

Enhver af de til Deltagelse i Auktionssummen berettigede Personer er pligtig at finde sig i, at der i

Auktionsvilkårene indrømmes de ovennævnte Betalingsfrister med Hensyn til hans Andel i Auktionsudbyttet, ligesom han kan gøre Krav på, at Auktionsrekvirenten for sit Vedkommende underkaster sig dem.

Derimod står det enhver af de nævnte Personer med Hensyn til hans Andel af Auktionssummen frit for at indrømme længere Betalingsfrister, give Tilsagn om Prioritetens Henståen i Ejendommen eller i andre Måder tilstå Køberen lempeligere Vilkår. Det bliver i så Fald pågældendes egen Sag at påse, at der i Auktionsvilkårene optages fornøden Tilkendegivelse herom, eller at sådant sker ved et Tillæg til disse eller ved en Tilførsel i Auktionsbogen enten i det i § 561 omtalte Møde eller i senere Møder.

Den, som er kontraktmæssig forpligtet til at lade sin Pantefordring, uanset Ejendommens Salg, forblive indestående i den, har ikke noget Krav på Fyldestgørelse af Auktionsudbyttet, men kun på, at hans Ret bevares. På den anden Side kan selvfølgelig ingen Panthaver derved, at den pantsatte Ejendom sættes til Tvangsauktion, tvinges til at modtage Betaling, førend hans Fordring efter de almindelige Regler er forfalden.

Når ikke andet med fælles Samtykke vedtages, har Køberen at forrente Auktionskøbesummen med den hver enkelt Panthaver lovlig tilkommende Rente og, for så vidt Købesummen mere end dækker samtlige Prioriteter, for det overskydende Beløbs Vedkommende med 4 pCt. fra Hammerslagets Dato at regne.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 73

Nr. 90. 11te April.

§ 563.

Dersom der påhviler Ejendommen Grundbyrder, Udredelse af Livrente, Aftægt eller lignende Forpligtelser, som har Prioritet forud for al Pantegæld, bliver Ejendommen, medmindre den dertil berettigede samtykker i andet, at opråbe med Forpligtelse til at udrede sådan Byrde udenfor Købesummen. De Ydelser af den nævnte Art, der er forfaldne inden den endelige Auktion, pålægges det Køberen at betale inden 14 Dage fra Hammerslaget, eller, for så vidt dette gives på Approbation, efter at sådan er meddelt.

Har sådanne Byrder sekundær Prioritet, opråbes Ejendommen først med Forpligtelse til at overtage og udrede dem som anført udenfor Købesummen. Opnås derved ikke et til fuld Dækning af de forud prioriterede Krav tilstrækkeligt Bud, sker nyt Opråb uden sådan Forpligtelse. Byrden vil da være at omsætte til Kapitalværdi efter Lovgivningens almindelige Regler og den berettigede have Ret til Dækning af Købesummen, så vidt tilstrække kan, forud for de senere Prioritetshavere, således at Udbetaling finder Sted til de i forrige Paragraf fastsatte Tider og med Rente af 4 pCt. fra Hammerslagets Dato. På lignende Måde forholdes med Hensyn til Brugsrettigheder, Servitutter o. desl., således at deres Kapitalværdi i fornødent Fald ansættes ved Skøn af Fogeden, efter at alle vedkommende har haft Lejlighed til at udtale sig desangående.

Dersom der påhviler Ejendommen betingede eller uvisse Fordringer, kan den berettigede fordrer, at der af Købesummen og efter Prioritetens Beskaffenhed afsættes det fornødne Beløb til hans Fyldestgørelse. Det afsatte Beløb, der indbetales til Fogeden, frugtbares af denne (jfr. § 581).

§ 564.

I Auktionsvilkårene bør der optages det fornødne angående den Sikkerhedsstillelse, som kan fordres af den bydende, dersom han vil nyde godt af de i § 562 omhandlede Henstande.

Hvis Ejendommen skal overleveres, inden Betaling finder Sted, bør der stilles Sikkerhed for en Trediedel af det Beløb, som Auktionskøberen er pligtig at udbetale, foruden for de af Auktionen flydende Omkostninger. Dersom dør med Ejendommen sælges Besætning, Inventarium, Avl, Afgrøde, Driftsmateriel, Maskiner eller andet Løsøre, som efter Forordningen af 28. Juli 1841 § 3 og Konkurslovens § 153 kan pantsættes i Forening med Ejendommen, eller som i Henhold til § 507 skal betragtes som Tilbehør til den, skal Sikkerheden dog mindst omfatte det fulde Beløb af disse Genstandes Vurderingssum under Fogedforretningen, og for Avl og Afgrøde, som da ikke var hostet, det Beløb, hvortil Værdien af samme ansættes af Fogeden efter Rådførelse med de interesserede. For Købstadejendomme skal Sikkerheden mindst svare til den halvårlige Lejeindtægt og for bortforpagtede Ejendomme mindst til 1 Års Forpagtningsafgift.

Såfremt Ejendommen ikke skal overleveres, inden Købesummen er berigtiget, kan der kun fordres Sikkerhed for en Fjerdedel af det Beløb, som Køberen skal udbetale, foruden for Auktionsomkostningerne. Sikkerheden bør bestå i indenlandske Værdipapirer, der har Kurs på Københavns Børs, eller i Panteobligationer i faste Ejendomme, som fyldestgør, hvad der efter de gældende Regler kræves til umyndiges og offentlige Stiftelsers Midlers Betyggelse. Fogeden kan tilstå den bydende en kort Frist af indtil en Uge til at tilvejebringe Sikkerheden, når der kun ikke mangler Sikkerhed for de Omkostninger, som måtte flyde af, at der må afholdes en ny Auktion.

Medens enhver af de i Salget interesserede er pligtig at lade sig nøje med foranførte Sikkerhed, står det derimod til enhver af dem for sit Vedkommende ganske at

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje

Nr. 90. 11te April.

frafalde Fordring på Sikkerhed eller at lade sig nøje med en ringere reel Sikkerhed eller med blot personlig Sikkerhed.

Hvis pågældende ikke har ladet Tilkendegivelse herom optage i Auktionsvilkårene, kan han ved selve Auktionen før eller efter Budenes Modtagelse afgive sin Erklæring herom.

§ 565.

Ligesom Rekvirenten har at iagttage de ovenfor i §§ 562—564 givne Regler, således er såvel han som enhver anden af de i Tvangssalget interesserede Personer ubeføjet til uden Nødvendighed i Auktionsvilkårene at optage eller til dem at lade tilføje andre usædvanlige eller byrdefulde Betingelser, som kan antages at ville afskrække Køberne.

§ 566.

I det i § 561 omhandlede Møde har de indkaldte at fremkomme med deres Indsigelser imod eller Ændringsforslag til det af Rekvirenten gjorte Udkast til Auktionsvilkår såvel som med de Tilføjelser, som enhver for sit eget Vedkommende vil have optaget i Auktionsvilkårene. Dog er hermed ikke sigtet til den eller dem, som anser sig ejendomsberettigede til det udlagte eller tror sig i Besiddelse af Servitutter, Grundbyrder eller lignende Rettigheder over Ejendommen, for så vidt disse skal gå forud for alle eller nogen af dem, der skal have Dækning gennem Tvangssalget.

§ 567.

Fremkommer ingen Indsigelse eller anden Bemærkning fra nogen af de indkaldte eller andre, som møder for at varetage deres Tarv i Anledning af Salget, anses de samtlige at vedtage, at Tvangssalget også for deres Vedkommende skal foregå i Henhold til det fremlagte Udkast til Auktionsvilkår. Dog har Fogeden på Embeds Vegne at påse, at Auktionsvilkårene ikke vilkårlig afviger fra de i §§ 562—565 givne Regler, medmindre udtrykkeligt Samtykke hertil haves fra alle vedkommende, og at der ikke i Auktionsvilkårene indsættes Bestemmelser, som er i Strid med de ifølge Panteattesten bedre prioriterede, ikke mødende Panthaveres Rettigheder. Han har fremdeles at sørge for, at Størrelsen af de Omkostninger, Restancer og mulige andre Ydelser, som det pålægges Køberen at udrede udenfor Købesummen, oplyses og udtrykkelig opgives, i alt Fald ved Angivelse af deres højeste Beløb.

Fremsættes der Indsigelser, Ændringsforslag eller Begæringer om Tilføjelser til det forelagte Udkast til Auktionsvilkår, skal Fogeden ved sin Mægling søge at tilvejebringe Enighed om Auktionsvilkårene; men lykkes dette ikke, har han, efter at Parterne har ytret sig, at afgøre den opståede Tvist ved en Kendelse, der afsiges snarest muligt, samt derefter at drage Omsorg for, at Auktionsvilkårene affattes i Overensstemmelse med den trufne Afgørelse.

Fogeden kan, dersom Auktionsvilkårene ikke skønnes at kunne endelig fastsættes i det i § 561 omhandlede Møde, tilstå de fornødne Udsættelser, som i Regelen ikke må overstige en Uge. Fremkommer der Påstande om at forandre Rekvirentens Udkast til Auktionsvilkårene til Skade for nogen indkaldt, som ikke har givet Møde, skal Fogeden udsætte Sagens Afgørelse til et følgende Møde, til hvilket de pågældende udeblevne, som har bekendt Bopæl inden Riget, særlig skal kaldes, samtidig med at det meddeles dem, hvilke Påstande der er fremsat. Udebliver de da, anses de at samtykke i, at Påstanden tages til Følge. Har nogen af de pågældende ikke bekendt Bopæl her i Riget, er for hans Vedkommende offentlig Indkaldelse med en Uges Varsel i Statstidenden tilstrækkelig.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 568.

Er der Uenighed om, hvorvidt eller i hvilken Orden pågældende skal fyldestgøres af Anktionssummen, kan det undlades i Auktionsvilkårene at optage nogen Angivelse af, til hvem af dem der skal betales; men det kan, når Fogeden finder Grund til at give herom nedlagt Påstand Medhold, i Stedet for bestemmes, at den

omstridte Del af Købesummen skal indbetales til Fogeden, som i så Fald har at forholde sig efter de nedenfor i § 581 givne Forskrifter, samt derhos tillige har at drage Omsorg for at indkræve Beløbet, i fornødent Fald ad Rettens Vej ved en dertil af ham antaget Sagfører.

§ 569.

Særskilt Vurdering af Ejendommen til Auktionsefterretning finder kun Sted, når det i det i § 561 omhandlede Møde vedtages eller i Tilfælde af Tvist af Fogeden kendes nødvendigt. Han udmelder i så Fald tvende kyndige Mænd til at beskrive og vurdere Ejendommen. Personer, som bor udenfor Retskredsen, kan udmeldes, såfremt der ikke i denne findes de fornødne sagkyndige. For Udmeldelsen bliver i intet Tilfælde at erlægge Betaling, hvorimod Mændene har Krav på Betaling efter § 11 i Lov om Udlån af umyndiges Midler af 19. Marts 1869. Forretningen bør af Mændene fremmes så hurtigt som muligt og kan foretages med Aftens Varsel til Ejeren, givet på Ejendommen, selv om han ikke der er til Stede. Den afgives skriftlig under Eds Tilbud og kan udfærdiges uden Brug af Stempel. Auktionsrekvirenten har at tilvejebringe og tilstille Mændene de nødvendige Oplysninger.

§ 570.

Når Auktionsvilkårene er fastsatte enten ved Overenskomst eller ifølge Fogedens Kendelse, kan, foruden Auktionsrekvirenten, enhver Udlægshaver og enhver Panthaver, hvis Fordring er forfalden, fordrø, at der skrødes til Auktion i Henhold til den begyndte Forfølgning, og med den af samme følgende Retsvirkning. Det samme gælder, hvis Auktionsrekvirenten frafalder Forfølgningen på det i § 561 omhandlede eller et senere i Henhold til § 567 afholdt Møde.

Hverken Rekvirenten eller den Udlægs- eller Panthaver, som efter at den oprindelige Rekvirent har frafaldet Forfølgningen, begærer samme fremmet, kan påføre de Fordringshavere, der har Prioriteter eller reelle Rettigheder forud for ham, nogen Udgift i Anledning af Forfølgningens Fremme, men må selv bære de herved foranledigede Omkostninger, såfremt disse ikke kan dækkes af Auktionsudbyttet uden Tab for de fortrinsberettigede. For Omkostningerne vil den pågældende have at stille Sikkerhed efter Fogedens Bestemmelse.

§ 571.

Fogeden har, såsnart Auktionsvilkårene er fastsatte, af egen Drift og uden yderligere Opfordring at tillyse Auktionen.

Dette sker ved, at en Bekendtgørelse af det i næste Paragraf angivne Indhold 3 Gange indrykkes i Statstidenden med et Varsel af mindst 14 Dage fra den første Indrykkelse at regne. Fogeden kan derhos, når det af nogen vedkommende forlanges, og han finder det tjenligt, også foranstalte Auktionen bekendtgjort i andre Aviser, endogså udenlandske.

Bortfalder Auktionen, har Fogeden at aflyse den ved Bekendtgørelse een Gang i de samme Blade, hvori Auktionen har været bekendtgjort.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 572.

Bekendtgørelsen skal indeholde en nøjagtig Betegnelse af Ejendommen og Ejerens Navn, dens Størrelse, Beliggenhed og andre Forhold, som kan antages at have væsentlig Indflydelse på Værdien, når og hvorledes Ejendommen kan tages i Øjesyn, samt derhos en tydelig Angivelse af Tid og Sted for Auktionens Afholdelse.

Tillige skal Bekendtgørelsen indeholde Oplysning om, hvor Auktionsvilkårene og Vurderingsforretningen, for så vidt en sådan er optaget, henligger til Eftersyn for lysthavende.

§ 573.

På Auktionsdagen kan der vel modtages Erklæringer om Lempelser i Udbetalinger, i Betalingsfrister, i Sikkerhedsstillelse o. s. v. og af Fogeden gøres Bemærkninger vedkommende Ejendommens Tilstand eller om andre faktiske Forhold eller derved nødvendiggjorte Tillæg til eller Forandringer i Auktionsvilkårene, men ikke fremsættes Indsigelse imod disse, således som de er fastsatte i Henhold til § 567, undtagen for så vidt der klages over, at Fogeden ikke herved har iagttaget, hvad der påligger ham at påse efter den nævnte Paragrafs første Stykke. Fremsættes sådan Klage, skal Fogeden, for så vidt det rejste Spørgsmål ikke i Medfør af § 568 udskydes til senere Afgørelse, afgive sin Kendelse for, hvorvidt han anser Klagen beføjet, og hvorledes i bekræftende Fald Auktionsvilkårene vil være at ændre. Heller ikke kan det formenes dem, der vil fremkomme med de i § 566, 2det Punktum, ommeldte Påstande, at fremsætte sådanne, der da kan imødegås af andre vedkommende, dog uden at der kan afsiges Kendelse om andet end om, hvorvidt Auktionen desuagtet kan fremmes eller ikke. Sådanne Påstande kan dog efter Omstændighederne give Hjemmel for Fogeden til efter vedkommendes Begæring eller af egen Drift at udsætte Auktionen. Afsiges Fogedens Kendelse i de ovennævnte Tilfælde ikke straks under Auktionen, bliver de pågældende af ham med Aftens Varsel at indkalde til at påhøre Kendelsen, og for så vidt Auktionen derefter skal fremmes, berammes samtidig, medmindre Anke eller Kære på Stedet erklæres og på Forlangende Sikkerhed stilles for det ved Auktionens Udsættelse forvoldte Tab, Tiden og Stedet, da Auktionen atter skal afholdes. Bekendtgørelse herom sker med en Uges Varsel i de i § 571 nævnte indenlandske Blade.

Ved Auktionens Begyndelse oplæses Auktionsvilkårene, Panteattesten og så meget af tidligere Tilførsler til Auktionsbogen eller af andre Dokumenter, som Fogeden finder fornødent at meddele de lysthavende, medens de øvrige Salget vedkommende Dokumenter bør være til Stede og til lysthavendes Eftersyn.

§ 574.

Ejendommen opråbes derefter enten delvis eller samlet og enten med eller uden Alternativer, efter som Vilkårene giver Anledning til. Budene optegnes, efterhånden som de gøres, enten i Auktionsbogen eller på et

særskilt Ark med Tilføjelse af de bydendes Navne. Hvis Størrelsen af det mindste Overbud ikke er fastsat i Auktionsvilkårene, står det til Fogeden at fordre, at Overbud skal have en i Forhold til Genstandens Betydenhed passende mindste Størrelse, ligesom Fogeden i det hele har at lede Auktionen og sørge for, at denne fremmes med Bo og Orden og uden unødvendigt Ophold. Når ingen efter derom 3 Gange gentagen Opfordring gør Overbud, standses Opråbet, og Resultatet indføres i Auktionsbogen. Der gives vedkommende Lejlighed til at gøre de Bemærkninger med Hensyn til Sikkerhedsstillelse, ny Auktion, Auktionens Hævelse og deslige, hvortil der måtte være Anledning, og Fogeden afgør derefter det fornødne, dersom det behøves, ved en Kendelse. Hvis Salg skal finde Sted, bekræftes det vedkommende Bud ved Hammerslag.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje,

Nr. 90. 11te April.

§ 575.

Enhver, som ifølge § 570 kan fordre Auktionens Fremme, har, for så vidt han ifølge sin Fordrings Beskaffenhed kan antages at ville få Del i den budne Købesum, Ret til, dersom andet ikke er vedtaget ved Auktionsvilkårenes Fastsættelse, at gøre Fordring på, at Hammerslag gives den højstbydende, som kan tilfredsstille de Fordringer, der lovmedholdelig stilles med Hensyn til Sikkerheden for Budets Opfyldelse. Fremsættes en sådan Fordring ikke, og Rekvirenten ikke hører til dem, der vil få Del i den budne Købesum, hæves Auktionen ved en af Fogeden afsagt Kendelse, og det påhviler Rekvirenten at udrede de med Auktionen forbundne Omkostninger. Ligeledes hæves Auktionen, når intet Bud gøres, medmindre anden Auktion er begæret i Overensstemmelse med den følgende Paragraf. Den afsagte Kendelse kan om fornødent eksekveres hos Rekvirenten.

§ 576.

Dog kan Skyldneren så vel som enhver af dem, hvis Rettighed over Ejendommen ved Tvangssalg vil bringes til at ophøre, for så vidt der ved første Auktion intet Bud sker, eller han ikke ifølge det skete Bud vil få fuld Dækning for sit Krav, fordre en anden Auktion afholdt, når han straks på Auktionsstedet erklærer sådant, imod at han stiller Sikkerhed for Betalingen af de af den ny Auktion flydende Omkostninger, for så vidt disse ikke måtte blive dækket ved et højere Bud. Flere Auktioner afholdes ikke, medmindre alle de, som ifølge § 570 kan fordre Auktionens Fremme, samtykker heri, i hvilken Henseende bemærkes, at de, der ikke gør Indsigelse, anses at samtykke. Gøres på anden eller en senere Auktion intet Bud, eller fremsættes der ikke af nogen dertil berettiget Fordring på Hammerslag, hæver Fogeden Auktionen ved Kendelse som i § 575 foreskrevet.

Den, som er højstbydende ved første Auktion, er, dog ikke i længere Tid end 6 Uger, bundet ved sit Bud for d. et Tilfælde, at der ikke ved anden Auktion skulde ske lige så højt eller højere Bud, eller det skete Bud formedelst manglende Sikkerhedsstillelse ej kan antages. Gives der ved anden Auktion hverken Hammerslag til ham eller til nogen anden, er den højstbydende ved første Auktion løst fra sit Bud, og Forpligtelse til at vedstå Budet påhviler heile ikke den eller de højstbydende ved anden Auktion.

§ 577.

Når en anden Auktion skal finde Sted, må herom udgå en ny Bekendtgørelse med 14 Dages Varsel, der i det mindste indrykkes een Gang efter Reglerne i § 571.

Det skal i Bekendtgørelsen udtrykkelig bemærkes, at det er anden og sidste Auktion.

§ 578.

Enhver Pant- eller Udlægshaver er, for så vidt han under Auktionen har gjort det højeste Bud og herved vil få Andel i Auktionssummen, uden dog fuldt ud at fyldestgøres, berettiget til at forlange sig Ejendommen udlagt for dette, når han på Auktionen, forinden Adgang til at byde er sluttet, tilkendegiver denne Hensigt og derved giver fornøden Opfordring til at gøre Overbud. Han har da at forlange Auktionen standset og derefter med Udskrift af det stedfundne samt med Bevis for, at han har opfyldt Auktionsvilkårene, at henvende sig til Fogeden for af denne at få sig Ejendommen udlagt på hidtil gældende Måde.

Nr. 90. Lov at 11 April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 579.

Den højstbydende har ikke ved nogen af Auktionerne Ret til at fordre Hammerslag.

Den i Auktionsvilkårene betingede Sikkerhedsstilling (jfr. § 564) kan først forlanges, når Hammerslag tilbydes; dog kan Fogeden, når der af vedkommende fremsættes Påstand herom, forlange, at ubekendte eller uvederhæftige Personer straks skal stille en mindre Sikkerhed efter Fogedens Skøn, hvis deres Bud skal komme i Betragtning.

§ 580.

Den, der har erholdt Hammerslag, er forpligtet til at berigtige Købesummen ved Betaling enten umiddelbart til de i Auktionsvilkårene angivne Personer eller til Fogeden, dersom dette måtte være bestemt i Henhold til §

568. Det først forfaldende Afdrag på Købesummen erlægges, for så vidt ikke andet er bestemt i Auktionsvilkårene, eller for så vidt ikke Samtykke fra vedkommende til Udsættelse eller til pågældende Prioritets Overtagelse haves, til den eller de først berettigede, for så vidt tilstrække kan, og anvendes således i Almindelighed først til Dækning af resterende Skatter og Afgifter, hvis Prioritet er bevaret, og som ikke er betingede udredet udenfor Købesummen.

§ 581.

I det Tilfælde, at Betalingen efter § 568 skal erlægges til Fogeden, har denne snarest muligt, efter at Hammerslag er givet, at gøre et Udkast til Auktionssummens Fordeling imellem de i Tvangssalget interesserede Personer, hvilke derpå med 14 Dages Varsel indkaldes til et Møde. Indkaldelsen, der skal indeholde Tilkendegivelse om, at Udkastet ligger til Eftersyn på Fogedens Kontor, hvor enhver vedkommende mod sportelmæssig Betaling kan få en Afskrift af det, sker ved en almindelig Opfordring til at melde sig, som indrykkes een Gang i Statstidenden, hvorhos der bliver at give dem, hvis Interesse i Tvangssalget kan ses af Skøde- og Pantebøgerne eller på anden Måde, såsom ved de tidligere stedfundne Forhandlinger, er kommet til Fogedens Kundskab, særskilt Underretning, for så vidt de har bekendt Bopæl inden Riget (§ 165).

Fremkommer der i det berammede Møde ingen Indsigelse mod Fogedens Udkast, foretages Fordelingen af Købesummen, efterhånden som den indkommer, i Overensstemmelse med det, dog uden at herved nogens Ret til Del i den i øvrigt prækluderes.

Fremsættes derimod Indsigelser, og lykkes det ikke Fogeden ved Mægling at tilvejebringe Enighed, henviser han de tvistende Parter til almindelig Rettergang. Forfølges en gjort Indsigelse ikke behørig inden 4 Uger, anses den som ikke fremsat.

Den Del af Auktionssummen, med Hensyn til hvilken ingen Indsigelse er fremsat, udbetales i Overensstemmelse med Udkastet, men den Del af den, som er Genstand for Tvist, tilbageholdes, for så vidt den er indkommet eller måtte indkomme, indtil Sagens endelige Afgørelse.

Fogeden har at sørge for de indkomne Summers hensigtsmæssige Bevaring og Frugtbargørelse i Mellemtiden.

§ 582.

I Tilfælde af, at Auktionskøberen ikke efterkommer Auktionsvilkårene, er Rekvirenten såvel som enhver af de Personer, som ifølge deres Fordringers Beskaffenhed har Krav på at få Del i Købesummen, berettiget til at fordre, at Ejendommen sættes til en eneste Auktion på Auktionskøberens Risiko og Regning, i Henhold til de ved-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

tagne Auktionsvilkår med de af Forholdets Natur flydende Lempelser, således at han bliver pligtig at tilsvare, hvad der måtte bydes mindre, uden at have Krav på, hvad der måtte bydes mere end Auktionskøbesummen.

Fogeden har på vedkommendes Begæring at tillyse Auktionen i Overensstemmelse med de for den anden Auktion i § 577 givne Regler.

Ovenanførte Fremgangsmåde udelukker ikke, at enhver af de til Deltagelse i Auktionskøbesummen berettigede for sin Del, eller efter Omstændighederne Fogeden på samtliges Vegne, anvender eller lader anvende almindelig Retsforfølgning imod Auktionskøberen.

§ 583.

Fogeden har at udstede Auktionsskøde til Køberen på Tvangsauktionen, eller hvem denne har overdraget sin Ret, når de for Skødes Erholdelse i Auktionsvilkårene satte Betingelser er opfyldte, eller Bevis føres for, at alle vedkommende har fået, hvad der tilkommer dem, eller de samtykker i, at Skøde må udstedes. Oplyses det for Fogeden, at en Kreditor, der efter tinglæst Forskrivning eller Udlæg har Krav på Dækning af Købesummen, trods lovligt Tilbud har vægret sig ved eller erklæret sig ude af Stand til at meddele behørig Kvittering til Udslettelse i Pantebogen, eller at han hverken har Bopæl her i Riget eller har opgivet nogen her bosiddende Person som befuldmægtiget til på hans Vegne at modtage Beløbet, kan dette afgives til Fogeden til Bevaring og Frugtbargørelse efter § 581, sidste Stykke, og skal hans Erklæring herom i det af ham udfærdigede Skøde afgive Hjælp for, at vedkommende Dokument kan udslettes ved Skødets Tinglæsning.

Består det solgte af flere særskilte Ejendomme, skal Fogeden, når det forlanges af Køberen, eller hvem der træder i hans Sted, og når de derpå hvilende Hæftelser er helt afgjorte eller vedkommendes Samtykke tilvejebragt, give særskilt Skøde eller Overdragelsesdokument på hver særskilt Ejendom. Forlanges en Ejendom delt, skal det samme iagttages, når de lovbestemte Betingelser for Delingen er godtgjorte at være til Stede.

Køberen er i Mangel af anden Bestemmelse i Vilkårene pligtig at tage Skøde eller Overdragelsesdokument og berigtige Købet i enhver Henseende inden 1 År efter Hammerslaget.

§ 584.

Køberen på Tvangsauktionen er, når den i § 592 angivne Frist af 4 Uger er forløbet, uden at der er rejst Anke eller Kære, og han har fyldstgjort Auktionsvilkårene, berettiget til at lade de Hæftelser, til hvis Dækning der efter Auktionens Udfald intet udkommer, udslette af Skøde- og Pantebogen.

§ 585.

I Honorar til Auktionsrekvirentens juridiske Konsulent kan der i det højeste pålægges Køberen at betale for samtlige i Forbindelse med Auktionen stående Forretninger 1/2 pCt. af Købesummen, når denne overstiger 10,000 Kr., og, hvis den er ringere, kun Salærer fra 20 til 50 Kr. foruden Rejseomkostninger.

For så vidt nogen af de øvrige mødende har Krav på Salær, bestemmes dette ikke procentvis i Forhold til Købesummen eller Størrelsen af den Fordring, som de skal værne om, men i Forhold til Ulejligheden ved Mødet og Sagens Beskaffenhed i det hele, ligeledes med Tillæg af Rejseomkostninger.

Hvor der tvistes om Størrelsen af et fordret Salær, afgør Fogeden, hvis Overenskomst ikke kan opnås ved hans Mægling, Spørgsmål herom ved Kendelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 52.

Proceduren af Tvistigheder, der opstår under Tvangsauktionen.

§ 586.

Under Tvangsauktionen kan de oprindelige Parter ikke fremsætte sådanne Indsigelser, som vedrører Lovligheden af Udlægsforretningen eller de forud for samme liggende Retshandlinger.

Indsigelser, som ikke hører til de i Kapitel 51 omhandlede, kan af Trediemand fremsættes under Auktionsforretningen, når han formener, at Auktionens Fremme på den påståede Måde vil komme i Strid med hans Ret.

§ 587.

Proceduren under Auktionen eller Forberedelserne til samme foregår efter de Regler, som i §§ 522, 523 og 524 er givne om Tvistigheders Forhandling under Eksekutionsforretninger.

§ 588.

Hvad der skal optages i Auktionsbogen, afgøres efter de i § 525 opstillede Grundsætninger.

Dog bliver de i Reskript af 13. Juni 1783 og Plakat af 3. September 1823 indeholdte Bestemmelser, hvorefter visse Løsøreauktioner ikke behøver at foretages til Auktionsbogen, fremdeles at anvende med de Lempelser, som følger af Reglerne i nærværende Kapitel.

§ 589.

De i § 526 om Udsættelse og Standsning givne Regler kommer også til Anvendelse på selve Auktionens Afholdelse, jfr. dog § 573, 1ste Stykke, i Slutningen.

§ 590.

I opståede Tvistigheder forholdes der med Kendelses Afsigelse efter § 527.

§ 591.

Imod en sluttet Auktionsforretning kan der rejses Anke eller Kære overensstemmende med de nærmere Bestemmelser herom i det følgende Kapitel.

Kendelser, der afsiges under Auktionen eller Forberedelserne til denne, kan først påankes eller påkæres, efter at hele Auktionsforretningen er sluttet, jfr. dog § 573.

§ 592.

Anke eller Kære over Auktionsforretningen må i Regelen rejses inden 4 Uger, efter at Auktionsforretningen er sluttet, eller, for så vidt foregående Retshandlinger er påklagede for højere Ret, 4 Uger, efter at disse er ophævede eller forandrede.

Dog kan Anke eller Kære inden Forløbet af et År tillades på samme Måde, som i § 537, 2det Stykke, er bestemt om Udlæg.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 74

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 53.

Retsmidlerne imod de til Dømmes tvungne Fuldbyrdelse henhørende Fogedforretninger m. m.

§ 593.

Klager over Fogedforretninger, som vedrører selve den Fordring eller Ret, om hvis Fuldbyrdelse der er Spørgsmål, gøres gældende ved Anke til den Landsret, under hvilken Fogeden står. Har den, der vil rejse sådan Anke, tillige Klager af den denne Paragrafs 2det Stykke angivne Beskaffenhed, bliver disse at inddrage under Anken.

Klager, der alene angår de processuelle Betingelser for Fogedforretningen eller den ved samme brugte Fremgangsmåde, gøres gældende ved Kære til den Landsret, under hvilken Fogeden står.

§ 594.

Under Ankesagen eller Kæremålet er den for Fogeden stedfundne Procedure ikke bindende, og der er endog intet til Hinder for. at nye Påstande fremsættes. Dog kan Parterne ikke tilbagekalde de af dem for Fogeden afgivne, Fogedbogen eller Auktionsbogen tilførte, Erklæringer med Hensyn til Sagens Sammenhæng.

I øvrigt gælder de om Anke og Kære fra Underret til Landsret givne Regler med de Lempelser, der følger af Forholdets Natur.

§ 595.

Anke fra Landsret til Højesteret i de her omhandlede Tilfælde finder kun Sted, når den Fordring, i Anledning af hvilken Eksekution er sket, har været Genstand for Landsrettens Afgørelse i første Instans eller dog ifølge sin Beskaffenhed i Tilfælde af Retstvist vilde henhøre under samme. Dog kan, om end Fordringen ikke er af den anførte Beskaffenhed, Justitsministeren tillade, at Sagen undtagelsesvis indbringes for Højesteret. Andragende herom må fremsættes inden den i § 397 nævnte Frist.

Om Anken til Højesteret gælder de almindelige Regler i Kapitel 36.

Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære er ikke Genstand for yderligere Kære til Højesteret, medmindre Justitsministeren undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil.

Udpantning samt Indsættelses- og Udsættelsesforretninger.

Kapitel 54. Udpantning.

§ 596.

Udpantning kan kun finde Sted i de i Lov om Udpantning m. m. af 29. Marts 1873 § 1 og senere Love nævnte Tilfælde samt

Nr 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

1) for Renterestancer af den i Henhold til Lov 8. April 1851 om Selvejendoms Indførelse på det Staten tilhørende Bøndergods, jfr. Lov af 27. Januar 1852 4, Lov af 3. Marts 1852 § 2 og Lov af 8. Februar 1854 § 2, stiftede Pantegæld og

2) for den Betaling, som i Henhold til Brandpolitilov for Landet af 2. Marts 1861

§ 22 og Tillægslove, jfr. Bekendtgørelse Nr. 213 af 1. August 1912, og Lov om Brandvæsenet i Købstæderne af 21. Marts 1873 § 10 og dertil sig sluttende Reglementer tilkommer de af vedkommende Amtmænd og Kommunalbestyrelser antagne Skorstensfejere for så vidt den ikke er bestemt til et fast årligt Vederlag af Kæmnerkassen.

Ligesom det altid står i Rekvirentens Magt at indtale sin Fordring ved sædvanlig Rettergang, således skal det også være ham tilladt, når Fogeden finder, at Omstændighederne taler derfor, at benytte Udpantning for en Del af den ham tilkommende Fordring og indtale Resten ved sædvanlig Rettergang.

Tilbyder Skyldneren delvis Betaling, bør denne modtages.

§ 597.

Udpantningsretten følger Fordringen, så at den tilkommer enhver, som med Hensyn til samme er trådt i den oprindelig berettigedes Sted, og vedvarer indtil et År efter, at Fordringen er forfaldet til Betaling. Imidlertid er det i Henseende til Fristens Beregning tilstrækkeligt, at Udpantning er begæret inden Udløbet af ovennævnte Tidsrum, når den derefter med tilbørlig Hurtighed fremmes af Rekvirenten.

I det i Lov Nr. 130 om Børn udenfor Ægteskab m. m. af 27. Maj 1908 § 4 og i Lov Nr. 131 om Hustruers og ægte Børns Retsstilling af 27. Maj 1908 § 4 nævnte Tilfælde afbrydes Fristen ved Indgivelse af Begæring til Politimesteren (Magistraten) om Bidragets Udbetaling, når bemeldte Myndighed derefter uden Ophold foretager de fornødne Skridt til Bidragets Inddrivelse.

§ 598.

Den, der begærer Udpantning foretaget, har herom skriftlig at henvende sig til Fogeden. Begæringen ledsages, for så vidt Fordringen støttes på eller godtgøres ved skriftlige Dokumenter, af disse og ellers af sådanne Oplysninger, som måtte være fornødne, for at Fogeden kan tage Bestemmelse, om Udpantning kan finde Sted. Finder han efter det foreliggende intet til Hinder for Udpantning, afsiger han ved Påtegning på Begæringen en Kendelse, gående ud på, at den forlangte Udpantning kan foretages, dog på Rekvirentens Ansvar, for så vidt Fordringens Rigtighed angår, hvilken Kendelse ikke særskilt kan påklages. I modsat Fald nægter han den begærte Udpantning ved en Kendelse, der er Genstand for Kære efter Reglerne i foregående Afsnit.

§ 599.

Efter at Udpantning er bevilget, har Rekvirenten eller i de Tilfælde, i hvilke Foranstaltningen til Udpantningens Iværksættelse påligger Fogeden i Embeds Medfør, denne at drage Omsorg for, at Begæringen og den samme påtegnede Kendelse mindst 5 Dage før Forretningens Foretagelse i Overensstemmelse med Reglerne i Kapitel 17 forkyndes for Skyldneren.

Ved Inddrivelsen af Statsskatter, Bankrenter, Brandpenge, Kommuneskatter og alle andre Afgifter til det offentlige, såvel som af Tiendevederlag, Brokorn og alle andre deslige Indtægter, som inddrives ved Udpantning hos Beboerne af et Sogn eller en Kommune, er det tilstrækkeligt, at Bekendtgørelse om, at Restancen af Fogeden er godkendt til Inddrivelse, og at denne vil finde Sted uden videre Varsel, uden Nævnelser af de enkelte Skyldneres Navne, sker, mindst en Uge før Udpantningen foregår, i et stedlig,

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Blad efter Fogedens Bestemmelse eller ved Opslag på offentlige Steder eller ved Trommeslag eller ved Læsning til Kirkestævne efter Stedets Skik og Brug.

§ 600.

Udpantning iværksættes af Fogeden; dog kan Udpantning, når Fordringen ikke overstiger 100 Kr., og Genstanden for Udpantningen ikke er faste Ejendomme, i Købstæderne og Handelspladserne ske ved Politimesteren og på Landet ved Sognefogeden. Når Rekvirenten afgiver Begæringen, forsynet med Påtegning om den i Overensstemmelse med foregående Paragraf skete Forkyndelse, henholdsvis til Fogeden, Politimesteren eller Sognefogeden, skal disse efter Fristens Udløb uden uforudtænkt Henstand iværksætte Udpantningen. Også hos de til Hæren eller Søværnet hørende Militærpersoner iværksættes Udpantning af den civile Foged eller Politimesteren (Sognefogeden); men den, som skal foretage Udpantningen, har forud at underrette den pågældende Chef om den forestående Udpantning.

For så vidt der med Hensyn til visse Fordringer i Lovgivningen er tildelt Fogeden en videregående Virksomhed i Henseende til Forretningens Kundgørelse og Foretagelse og det udlagtes Realisation m. m. samt foreskrevet bestemte Frister, inden hvilke det fornødne i disse Henseender skal være foranstaltet, forbliver det ved de herom givne Bestemmelser, også med Hensyn til det for Forsømmelser i så Henseende fastsatte Ansvar.

§ 601.

I Sager, som angår Inddrivelse af Underholdsbidrag, skal det ikke være fornødent til Fogeden at indgive særlig skriftlig Begæring om Udpantning, og Fogedens Kendelse om denne kan påtegnes Overøvrighedens Resolution, hvorved Bidraget er fastsat eller et om sammes Størrelse indgået Forlig er stadfæstet. Når sådan Resolution een Gang er forkyndt for den eller de vedkommende, kan Forkyndelsen af Fogedens Udpantningskendelse for de enkelte forfaldne Bidrag derhos gyldig ske på Landet ved Sognefogeden og i Købstæderne ved en Politibetjent. Det påhviler fremdeles Fogeden, når Begæring om Inddrivelse af slige Bidrag er fremsat og fundet begrundet, selvstændig at besørge det fornødne til denne Inddrivelse, derunder indbefattet Realisation af de udlagte Genstande og Auktionsbeløbets Indfordring.

§ 602.

Udpantningen skal foruden Hovedfordringen omfatte alle af Forretningen samt Godsets Bevarelse og Realisation flydende Omkostninger, og Afgifterne kan ikke fordres forudbetalt. Udkommer der ikke ved Realisationen et til at dække Fordringen og Omkostninger tilstrækkeligt Beløb, fortsættes Udpantningen, uden at der i så Fald gives Varsel efter § 599. Udpantning foregår i øvrigt efter de i foregående Afsnit om Udlæg givne Regler, dog at Rekvirentens Møde under Forretningen aldrig er nødvendigt. Er Fordringen, hvorfor Udpantningen foretages, en anden Ydelse end Penge, skal henholdsvis Fogeden eller Politimesteren (Sognefogeden), efter så vidt muligt at have hørt Skyldnerens Erklæring herover, efter sit Skøn med Vidnernes Bistand, men uden at være bundet ved deres Anskuelse, ansætte Ydelsen til et Pengevederlag.

De Udpantninger, som foretages af Politimesteren (Sognefogeden), sker i Overværelse af to af ham tilkaldte Vidner, som er pligtige at følge ham; er Udpantningen så almindelig, at ingen Vidner kan haves i den By, hvori den foregår, udmelder han dertil to Mænd af den nærmeste By. Han indfører Forretningen i den i § 480 omhandlede Bog.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Møder Rekvirenten ikke under Forretningen, skal henholdsvis Fogeden eller Politimesteren (Sognefogeden) være pligtig at modtage det fordrede eller Afdrag herpå, når sådant tilbydes under Forretningen, med samme Virkning, som om Betalingen var sket til Rekvirenten, ligesom det i så Fald påhviler den der foretager Udpantningen, at bestemme, om det udlagte skal forblive hos Skyldneren og ellers drage Omsorg for, at det på passende Måde bevares.

§ 603.

Foretages Udpantningsforretningen af Fogeden, kan Indsigelser fremsættes under Forretningen.

Under den for Fogeden foregående Forhandling om rejste Indsigelser kan ordentligvis kun Rekvirenten få Udsættelse for at begrunde sin Påstand. Er Rekvirenten ikke mødt, eller kan han ikke straks skaffes til Stede, og Fogeden ikke finder, at en fremsat Indsigelse straks kan forkastes eller tages til Følge, udsættes Forretningen, og Parterne underrettes om, naar Forretningen på ny foretages, hvorefter den videre Forhandling mellem Parterne sker i Overensstemmelse med de i Kapitel 48 inde holdte Regler.

Ved Påkendelsen af rejste Indsigelser er Fogeden ikke bundet ved den i Overensstemmelse med § 598 givne Kendelse om Forretningens Fremme. Kendelser, hvorved en fremsat Indsigelse tages til Følge, kan henholdsvis påankes eller påkæres i Overensstemmelse med Reglerne i foregående Afsnit (jfr. navnlig §§ 593 ff.).

§ 604.

Foretages Udpantningsforretningen af Politimesteren (Sognefogeden), kan Indsigelser fremsættes dels under Forretningen, dels i Løbet af 14 Dage efter Forretningens Afholdelse.

Fremsættes Indsigelsen under Forretningen, skal Politimesteren (Sognefogeden) antegne Indsigelsen i den ham leverede Bog, men i øvrigt fremme Forretningen samt derefter tilstille Fogeden en Udskrift af Bogen. Indsigelser, som fremsættes efter Forretningen, rettes til Fogeden. Efter Forløbet af 14 Dage fra Forretningens Afholdelse træffer Fogeden Afgørelse om fremsatte Indsigelser; findes det fornødent, kan han forinden give Parterne Lejlighed til ved Møde for Fogedretten at ytre sig om Indsigelserne. Finder Fogeden en

fremSAT Indsigelse grundet, berigtiger han selv eller ved Politimesteren (Sognefogeden) Fejlen eller ophæver ved Kendelse den stedfundne Forretning i det hele eller for en Del. Forkastes Indsigelsen, stadfæster Fogeden Forretningen som endelig. Om Afgørelsen meddeles Parterne Underretning. Afgørelser, hvorved en fremSAT Indsigelse tages til Følge, kan henholdsvis påankes eller påkæres i Overensstemmelse med Reglerne i foregående Afsnit (jfr. navnlig §§ 593 ff.).

§ 605.

Rekvirenten maa ikke skride til Realisation af det udpantede førend efter Forløbet af 4 Uger efter Udpantningen eller, for så vidt Indsigelse efter § 604 er fremSAT, dens Stadfæstelse, medmindre de udpantede Genstande øjensynlig er udsatte for Fordærvelse eller væsentlig Værdiforringelse ved at henligge så længe (jfr. dog §§ 606 og 607). Realisationen foregår i øvrigt, naar enten Udpantningens Genstand er fast Ejendom, eller Udpantningen har omfattet Løsøre til Værdi af mindst 100 Kroner, i Overensstemmelse med de almindelige Regler om Tvangsauktion i Kapitlerne 49-52;

i modsat Fald bortsælges det udpantede mod kontant Betaling ved offentlig Auktion, som afholdes på Landet af Sognefogeden og i Købstæderne af Politiet, etter at der

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

mindst 3 Dage forud har fundet een Bekendtgørelse Sted henholdsvis ved Kirkestævne eller ved Indrykkelse i det Blad, i hvilket Bekendtgørelser fra Politiet plejer at offentliggøres.

§ 606.

Den, som finder sig forurettet ved en Udpantning, kan, hvad enten Indsigelse har været fremSAT under Forretningen eller ikke, gøre sin Klage gældende henholdsvis ved Anke eller Kære i Overensstemmelse med de i foregående Afsnit indeholdte Regler om Retsmidler imod de til Dømmes Fuldbyrkelse sigtende Fogedforretninger. Ligeledes bliver der at forholde efter de dér givne Regler med Hensyn til det Spørgsmål, om Forauktioneringen skal udsættes, når Anke eller Kære er rejst imod Udpantningsforretningen. Fristen til Anke eller Kære regnes fra Forretningens Dato eller, for så vidt Indsigelse er fremSAT i Henhold til § 604, dens Stadfæstelse; Oprensning kan ikke gives efter 6 Måneder fra det nævnte Tidspunkt.

§ 607.

Har den, hvem Udpantning er overgået, andre Indsigelser at gøre gældende mod denne end sådanne, der går ud på, at Fordringen ikke ifølge Lovgivningen kan inddrives ved Udpantning, eller at der ved dennes Foretagelse ikke er brugt den rette Fremgangsmåde, kan han, for så vidt han ikke vil gøre Ansvar mod Fogeden gældende, og han ikke allerede har rejst Anke eller Kære imod Forretningen efter §606, indbringe Spørgsmålet om disse Indsigelsers Gyldighed til Prøvelse i første Instans.

Dette Søgsmål, som i øvrigt bliver at behandle efter de almindelige Regler, kan uden Hensyn til Rekvirentens Værneting anlægges i den Retskreds, hvor Udpantningen er gjort; men det må i det seneste anlægges inden 8 Uger fra Forretningens Dato eller, for så vidt Indsigelse er fremsat i Henhold til § 604, dens Stadfæstelse.

Når Sag er anlagt mod Rekvirenten af Udpantningsforretningen inden Udløbet af de i § 605 ommeldte 4 Uger, kan Rekvirentens mod at stille Sikkerhed standse Rekvirentens Ret til at bortsælge det udpantede, så længe indtil det til Prøvelse af Udpantningsforretningen anlagte Søgsmål er afgjort ved endelig Dom; Påstanden kan i så Fald rettes på Udpantningsforretningens Ophævelse. Er Rekvirentens Ret til at skride til Realisation ikke på den anførte Måde standset, kan Påstanden rettes på Udpantningsforretningens Ophævelse, for så vidt det udpantede ikke allerede måtte være bortsolgt, men i modsat Fald kun på Skadesløsholdelse.

§ 608.

Ligesom Rekvirenten, derunder indbefattet Staten, Kommuner, andre Myndigheder eller juridiske Personer, naar Udpantningen under et i Medfør af § 606 eller § 607 anlagt Søgsmål findes ulovlig foretaget, i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler har at erstatte Skyldneren al af Forretningen flydende Skade, således vil han også have at godtgøre Skyldneren Sagens Omkostninger i alle Instanser, såfremt Fordringen ikke skyldtes eller ikke var forfalden, da Udpantningen foregik, og det derhos ikke er Skyldneren, der har fremkaldt eller bestyrket den urigtige Opfattelse af Retsforholdet, som Rekvirenten har gjort gældende.

Kapitel 55.

Indsættelses- og Udsættelsesforretninger.

§ 609.

Det skal fremdeles i samme Tilfælde som hidtil stå vedkommende berettigede åbent at fordre Fogedens Hjælp til at indsættes i eller udsætte andre af Besiddelsen

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

af fast Ejendom eller efter Omstændighederne af rørligt Gods, uden at sædvanligt Eksekutionsgrundlag er til Stede. Også skal Fogedens Hjælp fremdeles ligesom hidtil kunne fordres til at gøre Forældre- eller Værgemyndighed gældende med Hensyn til umyndige, uden at sædvanligt Eksekutionsgrundlag er til Stede, jfr. med Hensyn til Fremgangsmåden § 495.

Når en Panthaver i Henhold til D. L. 5-7—8 og 9 vil træde til sit Pant, skal dette ske ved en af Fogeden foretagen Indsættelsesforretning.

§ 610.

Foruden at det i de i foregående Paragraf omhandlede Tilfælde selvfølgelig står Rekviritus frit for at fremføre sine Indsigelser imod Forretningens Fremme for Fogeden til Påkendelse i Overensstemmelse med de almindelige Regler i Kapitel 48, skal det, når Rekviritus har andre Indsigelser imod Forretningen at gøre gældende end sådanne, som går ud på, at den ikke lovlig kunde finde Sted uden sædvanligt Eksekutionsgrundlag, eller at der ved dens Foretagelse ikke er brugt den rette Fremgangsmåde, være ham tilladt, for så vidt han ikke vil gøre Ansvar imod Fogeden gældende, og han ikke allerede har rejst Anke eller Kære, at anlægge Regressøgsmål i første Instans imod Rekvirenten. Under dette Søgsmål, som må anlægges inden 8 Uger, kan der da efter Omstændighederne såvel tilkendes ham Erstatning i Anledning af den formentlig ulovlige Forretning som også gives Dom for, at Forretningen bør være ophævet.

§ 611.

Imod Fogedens Afgørelser under de i § 609 omhandlede Forretninger kan der benyttes henholdsvis Anke eller Kære i Overensstemmelse med de almindelige Regler om Retsmidler imod de til Dømmes Fuldbgyrdelse sigtende Fogedforretninger (jfr. navnlig §§ 593 ff.).

Femte Afsnit.

De foreløbige Retsmidler.

Kapitel 56.

Arrest.

§ 612.

Til Sikkerhed for et Krav, der lyder på Penge eller Penges Værd, kan Arrest på Gods finde Sted, når

1) Udlæg for Kravet ikke endnu kan gøres i Godset, og derhos

2) enten Fordringen er forfalden, eller der er Grund til at befrygte, at Skyldneren ellers ved at bortflytte eller forstikke sit Gods eller på anden Måde vilde umuliggøre eller dog væsentlig vanskeliggøre Adgangen til i sin Tid at opnå Dom og gøre Eksekution.

Med Hensyn til Arrest for Bodmerigæld har det sit Forblivende ved Søllov af 1. April 1892 § 185.

Nr 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 613.

Arrest på Person som Sikkerhedsmiddel for Fordringer af den i § 612 ommeldte Beskaffenhed kan kun anvendes på Skyldnere, der står i Begreb med at forlade Landet for bestandigt eller på ubestemt Tid, i Anledning af forfaldne Fordringer, for hvilke de ifølge denne Lovs Regler vilde kunne sagsøges ved danske Retter.

§ 614.

Arrest på Gods kan ikke foretages i Ting, hvori der ikke vilde kunne gøres Eksekution for den pågældende Fordring.

Når et Skib er udklareret for en Rejse og i øvrigt sejlfærdigt, kan Skipperen og Skibsmandskabet ikke arresteres for Gæld.

I Overensstemmelse med de gældende Regler kan der tilstås Fritagelse for Arrest for de i Låne- og Sparekasser samt andre lignende Institutioner indsatte Summer og disses Renter, så længe de indestår

§ 615.

Arrest kan afværges, og foretagen Arrest fås ophævet, når Skyldneren stiller fornøden Sikkerhed for den Fordring med Renter og Omkostninger, i Anledning af hvilken Arrest søges.

Om den tilbudte Sikkerhed ifølge Størrelse og Beskaffenhed er fyldestgørende, bedømmes af Fogeden efter et Skøn.

@§ 616.

Arrest på Gods medfører, at Skyldneren fra det Øjeblik, Arrestdekretet er afsagt, bliver uberettiget til at forflytte, forbruge, tilintetgøre eller ved Retshandler råde over de arresterede Genstande, derunder oppebære arresterede Fordringer.

For at Arrestens Retsvirkning skal kunne gøres gældende overfor en godtroende Trediemand, således at de foretagne Retshandler taber Gyldighed, er det nødvendigt, at Tinglæsning af Arrestdekretet har fundet Sted ved Skyldnerens personlige Værneting eller, hvis Arresten er gjort i fast Ejendom, ved dennes Værneting. Er Arrest foretaget i Gælds-brev, udfordres derhos, at der på dette er gjort en Påtegning herom, og når Arrest er gjort i Fordringer, der ikke grundes på Gælds-brev, må der gives Skyldneren efter Fordringen Underretning om Arresten, hvilket ligeledes bliver at iagttage overfor Skyldneren efter et Gælds-brev for Rentebetalingens Vedkommende.

Med Hensyn til Arrest i registreringspligtige Skibe har det sit Forblivende ved Skibsregistreringslov af 1. April 1892 § 49.

§ 617.

Arrestekvirenten er i Regelen ikke berettiget til at lade de arresterede Genstande tage fra Skyldneren. Dog kan Fogeden ved rørligt Gods, naar de arresterede Genstandes Beskaffenhed eller Skyldnerens Person og Forhold opfordrer dertil, bestemme, at de arresterede Genstande skal tages under Bevogtning af ham selv eller af nogen, der hertil af ham beskikkes på Skyldnerens Bekostning.

§ 618.

Arrest på Person sker ved Hensættelse i Gælds-fængsel ved Fogedens Foranstaltning. Hvis Skyldneren ved Henførelsen til eller Opholdet i Gælds-fængslet vilde lide Skade på Helbred, kan Gælds-fængsel ikke anvendes eller kun med sådanne Lempelser, som Fogeden skønner fornødne.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

I Gældsføngselet må der ikke pålægges Skyldneren anden Indskrænkning i Henseende til hans Levevis, end Fængselets Orden med Nødvendighed kræver.

§ 619.

Gældsføngsel kan ikke anvendes, naar en til Fordringens Størrelse svarende Sikkerhed kan fås ved Arrest på Gods.

§ 620.

Arrest på Person kan ikke anvendes for Fordringer, der er mindre end 100 Kr.

For Fordringer under 200 Kr. må Fængslingens Varighed ikke overstige 4 Uger, for Fordringer under 400 Kr. 8 Uger, for Fordringer under 1,000 Kr. 12 Uger, for Fordringer under 2,000 Kr. 16 Uger, for Fordringer under 4,000 Kr. 20 Uger. forstørre Fordringer 24 Uger.

I Fordringsbeløbet indbefattes også de Renter og Omkostninger, der er påløbet, inden Arresten iværksættes, men ikke de, der senere påløber.

Det har sit Forblivende ved de i Lov Nr. 130 og 131 af 27. Maj 1908 henholdsvis i § 17 og § 11 indeholdte særlige Regler angående Gældsføngsels Anvendelse i de dør omhandlede Forhold.

§ 621.

Selv om de i foregående Paragraf angivne Tider ikke er forløbet, ophører Skyldnerens Fængsling i alle Tilfælde:

- 1) så snart Eksekution kan gøres for den Fordring, til Sikkerhed for hvilken Arresten er foretaget, enten ifølge en under Arrestforfølgningssagen eller på anden Måde erhvervet Dom eller ifølge et offentligt Forlig;
- 2) så snart den arresterede Skyldners Bo her i Landet eller i et Land, med hvilket Overenskomst herom foreligger, er taget under Konkursbehandling;
- 3) så snart den arresterede Skyldner gør antageligt, at han intet ejer, hverken her i Landet eller andetsteds,

1916: Lov,

hvori Eksekution kunde gøres for Fordringen, bortset fra det Gods, hvori der er gjort Arrest for denne, uden at fuld Sikkerhed efter § 619 dog derved er nået.

§ 622.

Den arresteredes Hensættelse i Gælds fængsel sker på Rekvirentens Regning. De herved foranledigede Udgifter kan ikke fordres godtgjort af Skyldneren.

§ 623.

De Udgifter, hvis Udredelse påhviler Rekvirenten ved Gælds fængsels Anvendelse, er dels Underholdspenge til Skyldneren, dels Varetægtspenge til Arrestforvareren.

Underholdspengene fastsættes til 8 Kr. om Ugen, Varetægtspengene til 2 Kr. om Ugen.

Andre i Anledning af Gælds fængselets Anvendelse fornødne Udgifter, såsom til Lokale, til dettes Renholdelse, Belysning og Opvarmning, til fornødne Sengklæder og Boskab m. m., udredes af det offentlige.

§ 624.

De i foregående Paragraf omhandlede Underholds- og Varetægtspenge har Rekvirenten at erlægge henholdsvis til Skyldneren og til Arrestforvareren forud for mindst en Uge ad Gangen, første Gang inden eller ved Skyldnerens Indsættelse i Gælds fængselet og senere inden det hertil svarende Klokkeslæt hver Ugedag derefter.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Undlader Rekvirenten at betale på foranførte Måde, er Skyldneren berettiget til straks at løslades, og han kan ikke mere fængsles for samme Fordring.

§ 625.

Arrestforretninger udføres af Fogeden. Ved deres Foretagelse benyttes Vidner på den Måde, som i § 480 er foreskrevet.

Den i § 480, sidste Stykke, givne Forskrift er også anvendelig på Arrestforretninger.

§ 626.

Hvilken Foged der er pligtig eller berettiget til at foretage Arrestforretninger, afgøres efter de i § 481 givne Regler.

§ 627.

Den, der vil erhverve Arrest på nogens Gods eller Person, har at indgive skriftlig Begæring herom til vedkommende Foged, ledsaget af de Dokumenter og øvrige Oplysninger, som er forhånden.

I Regelen har Fogeden før Forretningens Foretagelse at afkræve Rekvirenten en Sikkerhedsstillelse, reel eller personlig, med Hensyn til det Erstatningsbeløb, som vilde tilkomme den, hos hvem Arresten er gjort, i Tilfælde af dennes Ulovlighed; kun hvor de foreliggende Oplysninger skønnes at indeholde et fuldstændigt Bevis for Arrestens Lovlighed, er Sikkerhedsstillelse uforuden, så længe ikke Beviset svækkes ved det under Forretningen oplyste. Dog bør der ikke en Gang mod Sikkerhedsstillelse indrømmes Arrest, når det ifølge det for Fogeden oplyste skønnes, at Fordringen er ugrundet. Alle Spørgsmål om Sikkerhedsstillelsens Art og Størrelse afgør Fogeden efter sit Skøn.

Søges Arrest for en af de i § 443 ommeldte Fordringer, kan der ikke afkræves Arrestrekvirenten Sikkerhedsstillelse, medmindre der fra Skyldnerens Side under Arrestforretningen fremkommer sådanne Indsigelser, som kan fremsættes under den i Anledning af Fordringen anlagte Sag, jfr. Kapitel 41.

§ 628.

Arrestforretningen begynder på Skyldnerens Bopæl eller i Mangel af en sådan på hans sædvanlige Opholdssted, men kan dog efter Omstændighederne, navnlig når der er Fare ved Opsættelse, eller når Skyldneren ikke har Bopæl i Riget eller står i Begreb med at forlade dette, begynde på det Sted, hvor Personen eller Forretningens Genstand forefindes.

§ 629.

Med Hensyn til Parternes Møde under Forretningen m. m. gælder de i § 517 givne Regler, dog at Møde for
212 af 370 sider

Rekvirenten altid er nødvendigt.

§ 630.

Arrestforretningen begynder med, at Fogeden opfordrer pågældende til ved Sikkerhedsstillelse eller Betaling at tilfredsstille Rekvirenten, hvorpå han, når dette ikke straks sker, efter Afgørelse af mulige Indsigelser skrider til Arrestens Udførelse.

§ 631.

Arresten kan kun udstrækkes til så meget af Skyldnerens Gods, som i Henhold til den under Forretningen foretagne Vurdering behøves til at sikre Rekvirentens Fordring i Forbindelse med de sandsynlige Udgifter ved Arresten og dens Forfølgning.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 632.

Med Hensyn til Valget af de Genstande, hvori Arresten gøres forholdes der efter de i §§ 506 og 507 givne Forskrifter, ligesom der i øvrigt ved Arrestforretningers Foretagelse, med de af Forholdets Natur følgende Lempelser, gås frem efter de om Eksekutionsforretninger i §§ 519—527 givne Regler.

§ 633.

I Fogedbogen optegnes nøjagtigt alle de enkelte Genstande, hvori Arrest gøres, og ved hver enkelt Genstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

Fogeden erklærer derefter til Fogedbogen de optegnede Genstande for belagte med Arrest til

Arrestrekvirentens Sikkerhed. Det betyder Skyldneren, at han fra nu af ikke uden at udsætte sig for Strafansvar kan råde over dem på en Måde, som kommer i Strid med Arrestrekvirentens Ret, Er Skyldneren ikke til Stede, gives der den eller dem, som i Henhold til § 517 tilkaldes på hans Vegne, Pålæg om at give ham en saadan Betydning. Efter Omstændighederne kan et lignende Pålæg gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det arresterede er.

Er Arrest på Person pålagt, tilkendegives det af Fogeden Skyldneren, hvis han er til Stede, at han er belagt med Gælds fængsel, hvorefter Fogeden beordrer ham straks henbragt til Gælds fængselet. I modsat Tilfælde er det Rekvirentens egen Sag at drage Omsorg for Udførelsen af Arrestkendelsen ved Skyldnerens Indsættelse i Gælds fængsel, og han kan hertil fordre Politiets Bistand. Så snart Indsættelsen i Gælds fængselet er sket, har Rekvirenten øjeblikkelig at meddele Fogeden Underretning herom; denne gør, efter at have hørt Arrestforvarerens Forklaring, fornøden Bemærkning i Fogedbogen om Tiden og Klokkeslættet for Indsættelsen.

§ 634.

Hvis der ikke allerede er anlagt Retssag i Anledning af den Fordring, for hvilken Arrest er gjort, skal Rekvirenten, når Skyldneren ikke under eller efter Forretningen har frafaldet Forfølgning, inden en Uge efter Arresten anlægge sådan Sag, under hvilken han tillige skal nedlægge særskilt Påstand på, at Arrestens Foretagelse stadfæstes. Retten kan bestemme, at Spørgsmål vedrørende Arrestens Stadfæstelse forhandles særskilt, jfr. § 286. Skal Sagen begynde med Mægling ved Forligskommissionen, skal, hvis Forlig ej opnås, Sagen indstævnes for Retten hurtigst muligt efter Mæglingens Slutning.

Er Retssag i Anledning af pågældende Fordring svævende ved første Instans, bliver der inden fornævnte Frist at anlægge en særskilt Arrestsag ved den samme Ret, ved hvilken hin Sag behandles. Det er Retten forbeholdt at bestemme, at Arrestsagen skal sættes i Forbindelse med Hovedsagen, såvel som at den ene af disse Sager skal udsættes, indtil den anden er påkendt, jfr. §§ 286 og 287.

Er Dom faldet i første Instans i Retssagen, hvorunder den Fordring er indtalt, for hvilken Arresten er gjort, anlægges Arrestsagen ved den Ret, af hvilken hm Sag er blevet påkendt. Retten kan i Tilfælde af Anke udsætte Arrestsagens Forhandling i det hele eller for en Del, jfr. § 287.

Når Arrestforfølgning finder Sted som særskilt Sag, er Forligsmægling unødvendig.

Reglerne om Arrestens og Fordringens Forfølgning bliver med de fornødne Lempelser at anvende, når Arrest er afværget ved Sikkerhedsstillelse. Arrest for Bodmerigæld behøver ikke at forfølges til Stadfæstelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 635.

Kommer Skyldneren, efter at Arrest er gjort, under Konkurs, eller dør han, og offentligt Skifte uden Gælds Vedgåelse finder Sted efter ham, bortfalder Arrestrekvirentens Forpligtelse til at anlægge Retssag i Anledning af Fordringen eller Arresten. Den af Rekvirenten i Anledning af Arresten stillede Sikkerhed løsgives dog først, naar 8 Uger er gået efter Arrestens Foretagelse eller, hvis Sag har været anlagt og hæves, 8 Uger efter Ophævelsen, og der derhos ikke fra Boets Side er rejst Sag om Erstatning. Er dette sket, må det endelige Udfald af Sagen afventes.

§ 636.

Under Arrestsagen påkendes det, om Arresten er lovlig gjort. Er Retssag i Anledning af den pågældende Fordring svævende, og Arrestsagen ikke behandles i Forbindelse med Hovedsagen, kan Indsigelser mod Fordringens Rigtighed ikke fremføres under Arrestsagen. I øvrigt kan alle andre Indsigelser vedkommende Arrestens Lovlighed fremsættes og påkendes under Arrestsagen, uden Hensyn til, om de tilforn har været undergivne Fogedens Afgørelse.

Dersom Retten efter derom af Rekviritus nedlagt Påstand skønner, at der ikke i hans økonomiske Stilling eller Forhold i øvrigt på den Tid, da Arresten begæredes, fandtes nogen rimelig Anledning for Arrestrekvirenten til at benytte det nævnte Retsmiddel, bliver der ikke ved Dommen at tilkende Rekvirenten Erstatning for de med Arrestens Foretagelse eller den særlige Retsforfølgning forbundne Udgifter. Herimod stridende Overenskomster er ugyldige.

§ 637.

Klager fra dens Side, hos hvem Arresten er gjort, sigtende til at bevirke Ophævelse af den foretagne Arrest som ulovlig gjort, kan overfor Arrestrekvirenten alene fremføres henholdsvis under Arrestsagen eller den i Anledning af Fordringen anlagte Retssag.

§ 638.

Arresten kan ophæves såvel ved Dommen i Arrestsagen som ved Dommen i Hovedsagen.

Arresten bortfalder først, når Ankefristen for den Dom, hvorved den kendes ugyldig, er udløbet, uden at Anke er iværksat, medmindre andet er bestemt i Dommen.

§ 639.

Forsømmer Arrestrekvirenten den ham ifølge det foregående påhvilende Fordringslignelse til inden de i § 634 ommeldte Frister at begynde Arrestsag eller Sag i Anledning af Fordringen, eller afvises eller hæves nogen af disse Sager, kan Arresten fordres ophævet, dog uden at Arrestrekvirenten af denne Grund er udelukket fra igen at gøre Arrest for den samme Fordring.

§ 640.

En pålagt Arrest kan i det hele eller for en Del ophæves af Fogeden på Grund af Omstændigheder, som er indtruffet efter Arrestens Foretagelse. På Grund af formelle Fejl ved Forfølgningssagen kan Arresten kun fordres ophævet i Medfør af § 639.

Forinden Arresten ophæves, skal Fogeden så vidt muligt give Arrestrekvirenten Lejlighed til at ytre sig, medmindre Grunden til Ophævelsen er Udeblivelse med de anordnede Underholds- og Varetægtspenge.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Imod Fogedens Kendelse kan der, kvad enten den går ud på at ophæve Arresten eller nægte dens Ophævelse, iværksættes Anke eller Kære i Overensstemmelse med Reglerne om Anke eller Kære imod de til Dømmes Fuldbyrkelse sigtende Fogedforretninger, jfr. navnlig §§ 593 ff.

Fogedens Ophævelsesdekret kan ikke hindres fra at træde i Virksomhed ved Anvendelse af Anke eller Kære.

§ 641.

Befindes en Arrest i det hele ulovlig, enten fordi den Fordriug, for hvilken den er iværksat, ikke ved endelig Dom befindes grundet hverken i det hele eller for en Del, eller fordi Arresten selv, bortset fra Fordringens Rigtighed, lider af Mangler, som medfører dens Ugyldighed, og som kunde have været undgåede af Arrestrekvirenten ved fornøden Agtpågivenhed, er Arrestrekvirenten pligtig at yde den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde. Befindes Arresten ulovlig for en Del, er Arrestrekvirenten pligtig at erstatte den, hos hvem Arresten er gjort, det særlige Tab og den særlige Kreditspilde, som måtte være en Følge af, at der er blevet givet Arresten en for stor Udstrækning.

Bortfalder eller ophæves en gjort Arrest på Grund af efterfølgende Omstændigheder, tilkommer der den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde, når det må antages, at Arresten, om den var blevet behørig forfulgt og holdt ved Magt, vilde have medført sådant Ansvar.

§ 642.

Krav på Erstatning i Anledning af Arresten kan gøres gældende mod Arrestrekvirenten enten som Modkrav under Arrestsagen eller under et selvstændigt Søgsmål i første Instans, hvilket sidste dog først kan anlægges, naar Arresten enten ved Dom er kendt ugyldig eller ved Fogedens Kendelse (§ 640) ophævet; sådant selvstændigt Søgsmål må i så Fald anlægges inden 12 Uger.

§ 643.

Ophæves Arresten af overordnet Ret, for hvilken Fogedens Nægtelse (§ 640) af at ophæve Arresten er indbragt, kan der ved samme Dom tillægges den, hos hvem Arresten er gjort, den ham tilkommende Erstatning hos Arrestrekvirenten.

§ 644.

Vil nogen drage Fogeden til personligt Ansvar i Anledning af hans Embedsforhold med Hensyn til Arrestens Foretagelse eller Nægtelse, må dette ske ved Anke.

§ 645.

Fogedens Nægtelse af Arrest er Genstand for Kære efter Reglerne i Kapitel 53.

Kapitel 57.

Forbud.

§ 646.

Ved Forbud, foretaget af Fogeden, kan der gives en eller flere bestemte private Personer såvel som Repræsentanter for Stat eller Kommune i disses Egenskab som

Nr. 90. 11te April.

Ejere af faste Ejendomme eller som Medkontrahenter i Kontraktsforhold Pålæg om at undlade Handlinger eller Foretagender, som strider imod Forbudsrekvirentens Ret, og som de pågældende på Grund heraf, selv uden Forbudet, vilde være uberettigede til at foretage.

Forbud mod Ægteskab kan finde Sted ligesom hidtil.

§ 647.

Forbud kan gøres, uagtet det ikke for Fogeden bevises, at de Handlinger, der skal forbydes, er stridende mod Forbudsrekvirentens Ret; men denne må i så Fald stille Sikkerhed for den Skade og Ulempe, som ved Forbudet kan forårsages den pågældende.

Dog må Forbud end ikke imod Sikkerhedsstillelse iværksættes, naar det må antages, at det er ulovligt.

§ 648.

Forbud kan kun gøres, når den, mod hvem Forbudet rettes, ved Gerning eller Ord har givet Grund til at antage, at han vil foretage de Handlinger, som skal forbvdes. Kan fyldestgørende Bevis i så Henseende ikke fremskaffes for Fogeden, kan det pålægges Forbudsrekvirenten at stille Sikkerhed som Betingelse for at få Forbud iværksat.

Forbudet bør ikke nedlægges, når det skønnes, at en af Rekvisitus tilbudt Sikkerhed eller den Straf, som Lovens almindelige Regler hjemler for Retskrænkelsen, yder Rekvirenten tilstrækkeligt Værn.

§ 649.

I de i de tvende foregående Paragraffer omhandlede Tilfælde bestemmer Fogeden ifølge Skøn over samtlige Omstændigheder Sikkerhedens Art og Størrelse.

§ 650.

Den, der modvillig overtræder et for ham ved Fogeden nedlagt Forbud, kan under en af Forbudsrekvirenten anlagt Sag dømmes til Straf af Bøder eller simpelt Fængsel og i Forbindelse hermed efter Omstændighederne til Erstatning. Spørgsmålet om Idømmelse af Straf og Erstatning kan dog udsættes, indtil Forbudssagen er afgjort.

Når Forbud ved Fogeden er nedlagt, har Politiet på Forbudsrekvirentens Begæring at yde Bistand til Forbudets Opretholdelse ved at hindre pågældende i at foretage Overtrædelseshandlinger, tilintetgøre, hvad der måtte være foretaget i Strid med Forbudet, og deslige.

§ 651.

Enhver, der, vidende om et Forbud, yder den, mod hvem Forbudet er rettet, Bistand til de forbudne Foretagenders Udførelse, bliver, for så vidt Forbudet stadfæstes, erstatningspligtig overfor Forbudsrekvirenten.

§ 652.

I øvrigt bliver med de Lempelser, som følger af Forholdets Beskaffenhed, de Regler at anvende, som i det foregående Kapitel, navnlig §§ 625—629 samt §§ 633— 634 og 636—645. er givne om Arrest.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 653.

Forbud imod en Fordrings Udbetaling, et Skibs Afsejling eller overhovedet en Genstands Forflyttelse eller anden Rådighedsudøvelse over den er, når Hensigten hermed er at søge Sikkerhed for Fyldestgørelsen af Krav af den i § 612 ommeldte Art, uden Hensyn til hvorledes Forretningen benævnes, i et og alt at betragte som Arrest i den pågældende Fordring eller Genstand. Som en Følge heraf bliver de i forrige Kapitel om Arrest givne Regler i alle Henseender at anvende på sådanne Forretninger.

SJETTE AFSNIT.

Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v., Tvangsakkord udenfor Konkurs samt Konkurs.

Kapitel 58.

Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. og Tvangsakkord udenfor Konkurs.

§ 654.

Med Hensyn til Behandlingen af Dødsboer, såvel som af de øvrige Boer, der omhandles i Skifteloven af 30. November 1874 med dertil sig sluttende Love, har det sit Forblivende ved den gældende Ret med de Forandringer, som følger af de i denne Lov indeholdte Regler. Udenfor København beklædes den ordinære Skifteret af Underretsdommeren.

§ 655.

Når en på offentligt Skifte anmeldt Fordring eller et dér fremsat Krav med Hensyn til de under Skiftebehandling værende Midler modsiges af nogen iblandt Boets Vedkommende, og det ikke lykkes at tilvejebringe Forlig ved Mægling af Skifteretten, afgør denne, om pågældende Påstand skal bestrides af Boet, hvilket sidste også kan besluttes af Skifteretten, hvor denne på Embeds Vegne finder at burde modsætte sig den, eller om Boet ikke skal optræde som Part, men overlade vedkommende selv at udføre Tvisten.

§ 656.

Skal en Påstand eller Fordring bestrides fra Boets Side, har Skifteretten snarest muligt herom at underrette den, der har fremsat Påstanden eller anmeldt Fordringen, samt tilkendegive ham, at han må forfølge sit Krav ved sædvanlig Rettergang mod Boet. Anlægges Sag ikke af den pågældende inden 4 Uger herefter, bliver Boet at opgøre, som om Påstanden ikke var blevet fremsat, eller Fordringen ikke var blevet anmeldt.

Overlades det til den, som modsiger Fordringen eller Påstanden, selv at udføre Tvisten, har Skifteretten at

1916: Lov,

tilkendegive ham, at han inden 4 Uger må anlægge Retssag imod den, som har anmeldt Fordringen eller nedlagt Påstanden, da der i modsat Fald ved Boets Opgørelse ikke vil blive taget Hensyn til hans Indsigelse imod

Fordringen eller Påstanden.

De ovennævnte Underretninger fra Skifteretten meddeles på den Måde, denne finder hensigtsmæssig; det er tilladt at benytte anbefalet Brev.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Vil Parter, imellem hvilke en Tvist på Skiftet er opstået, overlade Spørgsmålets Afgørelse til Skifteretten, er denne, når ingen Bevisførelse ved Vidner, Syn eller Parternes egen Forklaring behøves, pligtig at afsige en Kendelse, ved hvilken Spørgsmålet da er afgjort på samme Måde som ved Voldgift. Skifteretten kan pålægge den Part, der skønnes uden tilstrækkelig Grund at have givet Anledning til eller unødigt at have vidtløftiggjort Proceduren, at udrede Sagsomkostninger til Modparten, således at Fuldbyrdelsesfrist med Hensyn hertil fastsættes i Kendelsen.

§ 657.

De i foregående Paragraf omhandlede Sager kan anlægges ved det Steds Underret, hvor Boet behandles, eller, for så vidt Sagen ifølge dens Genstand henhører under Landsret, ved den Landsret (jfr. § 338), under hvilken vedkommende Skifteret står.

Dog skal det, hvor en Fordring bestrides af Boet, altid stå den, der nedlægger Påstanden eller anmelder Fordringen, frit for at anlægge Sagen ved Underret uden Hensyn til dens Genstand.

§ 658.

Boet er i de i § 656, 1ste Stykke, omhandlede Tilfælde selv at anse som Modpart, hvorfor Stævningen lyder på det og forkyndes for Skifteretten på Boets Vegne.

Det påhviler Skifteretten at sørge for, at Boet under Retssagen repræsenteres på behørig Måde.

§ 659.

Dommen i en i Henhold til § 656 anlagt Sag kan ikke, medmindre pågældende Parter frafalder Anke imod Dommen, eller den kun kan påankes efter særlig Tilladelse, lægges til Grund for Boets videre Behandling, førend den almindelige Ankefrist er udløbet ubenyttet.

Skulde Dommen blive forandret eller annulleret ifølge senere Påanke, tages behørigt Hensyn hertil ved Boets videre Behandling, i fornødent Fald ved Omgørelse af det foretagne, hvis Skifte ikke endnu er sluttet, men efter den Tid må enhver Forandring søges iværksat ved Påanke af Repartitionen.

§ 660.

Spørgsmål om Boets Overtagelse, Bestyrelse — derunder Fastsættelse af de i Skifteloven af 30. November 1874 § 31, 2det Stykke, og § 33, 2det Stykke, omhandlede Vederlag — Udlevering og, med de af §§ 655 og 656 flydende Begrænsninger, også om dets Opgørelse påkendes af Skifteretten. Tvistigheder angående disse Spørgsmål behandles efter de for Underretssager foreskrevne Regler. Forligsmægling foregår ved Skifteretten.

§ 661.

Kendelser eller Beslutninger af Skifteretten, der forefalder under Boets Behandling, kan, for så vidt der overhovedet er Adgang til at indbringe dem til højere Rets Prøvelse (jfr. § 663), påkæres til den Landsret, under hvilken Skifteretten står. Boets Behandling bliver ikke desto mindre at fortsætte, men Skifteretten har i så Fald at drage Omsorg for, at den ankendes Ret ikke foregribes ved Behandlingen, medens Kæremålet står på.

Kæremålet må iværksættes inden 2 Uger, efter at pågældende Beslutning er taget eller Kendelse afsagt.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis indtil 6 Måneder efter at Beslutningen er taget eller Kendelsen afsagt, tilstede Kæres Iværksættelse, når ganske særegne Omstændigheder retfærdiggør, at Parten ikke i rette Tid har iværksat Kære.

§ 662.

Den tilendebragte Skiftebehandling og i Forbindelse hermed de under samme afsagte Kendelser og tagne Beslutninger, for så vidt som disse ikke har været gjorte til Genstand for Kære, kan påankes til den Landsret, under hvilken Skifteretten står.

Anke må iværksættes inden 4 Uger, efter at Skiftet i Henhold til Regelen i Lov af 30. November 1874 § 50 anses som sluttet.

Dog kan Oprejsning imod Undladelse af at iværksætte Anke inden den foreskrevne Tid i øvrigt i Overensstemmelse med Regelen i § 661, sidste Stykke, gives indtil 1 År efter Skiftets Slutning.

§ 663.

Anke eller Kære kan ikke finde Sted imod de Bestemmelser, der af Skifteretten træffes i Henhold til Lov af 30. November 1874 §§ 16, sidste Stykke, 19, 3die Punktum, 23, 24, 1ste Punktum, 27, sidste Punktum, 30, sidste Punktum, 32, 47, 1ste Punktum, 51, 1ste Stykke, og 75 samt denne Lovs § 655.

§ 664.

Anke foregår i Overensstemmelse med de om Anke fra Underret til Landsret i andet Afsnit givne Regler med de Lempelser, som følger af Forholdets Natur.

Ankestævningen forkyndes for Skifteretten, der på Boets Bekostning har at drage Omsorg for, at der i fornødent Fald tages til Genmæle.

Den for Skifteretten stedfundne Procedure er ikke bindende, og der er endog intet til Hinder for, at Tillæg til og Rettelser i de tidligere Påstande fremsættes. Dog kan Parterne ikke tilbagekalde de af dem for Skifteretten afgivne, Skiftebogen tilførte, Erklæringer med Hensyn til Sagens Sammenhæng.

Kære foregår med de Lempelser, som følger af ovenstående Bestemmelser, efter samme Regler som Kære til Landsret over Underrettens Afgørelser, jfr. § 441.

§ 665.

Når en i Henhold til § 662 iværksat Anke har fundet sin Afgørelse ved Landsret, kan der i Regelen ikke ske yderligere Anke til Højesteret. Dog kan Justitsministeren tillade, at Sagen undtagelsesvis indbringes for Højesteret. Andragende herom fremsættes inden den i § 397 fastsatte Frist.

Om Anke til Højesteret gælder de almindelige Regler i Kapitel 36. Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære er ikke Genstand for yderligere Kære til Højesteret.

§ 666.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 59.

Konkurs.

§ 667.

Med Hensyn til Behandlingen af Konkursboer har det sit Forblivende ved Reglerne i Konkursloven af 25. Marts 1872 og Lov om en forandret Affattelse af visse Paragraffer i Konkursloven af 15. April 1887 samt Lov Nr. 30 af 20. Marts 1901 og Lov om Tvangsakkord udenfor Konkurs og om Udvidelse af Adgangen til Tvangsakkord under Konkurs af 14. April 1905 § 39 med de Forandringer, som følger af denne Lov. Udenfor København beklædes den ordinære Skifteret af Underretsdommeren.

Foruden i det i Lov om Spare- og Lånekasser af 28. Maj 1880 ommeldte Tilfælde kan Kongen undtagelsesvis, når Begæring derom måtte indkomme, beskikke Skiftekommissarier til i Stedet for den ordinære Skifteret at forestå Behandlingen og Opgørelsen af et Konkursbo, der befindes at være af en særegen vidtløftig og indviklet Beskaffenhed. Sådant Begæring må dog være vedtaget på en dertil berammet Skiftesamling af mindst tre Fjerdedele af de mødende Fordringshavere, repræsenterende mindst tre Fjerdedele af samtlige bekendte eller, for så vidt Anmeldelsesfristen er udløbet, anmeldte Fordrings Beløb.

§ 668.

Når et i Konkursboet fremsat Krav eller en anmeldt Fordring modsiges, eller den Fortrinsret, som er tillagt samme på den i Henhold til Konkurslovens § 87 forfattede Oversigt, bestrides, og det ikke lykkes at tilvejebringe Forlig imellem de pågældende (jfr. Konkurslovens § 88), har Skifteretten at fremkalde en Beslutning af Boets Vedkommende (jfr. Konkurslovens §§ 74 og 75), om og for hvilket Beløb Boet vil anerkende Fordringen, og hvilken Fortrinsret det vil indrømme den. Herom underretter Kurator snarest muligt den pågældende Fordringshaver samt tilkendegiver ham, at han, hvis han ikke vil finde sig i at behandles på denne Måde, må forfølge sit Krav ved sædvanlig Rettergang imod Boet. Underretningen meddeles på den Måde, Skifteretten finder hensigtsmæssig; det er tilladt at benytte anbefalet Brev. Anlægges Sag ikke af den pågældende inden 4 Uger herefter, bliver Fordringen ved Boets videre Behandling

og Opgørelse kun at anerkende for så vidt og med den Fortrinsret, som Boet har indrømmet.

Fordringshavere, som har Interesse i at bestride en Fordring, uagtet Boet ikke vil modsige den eller den for samme påståede Fortrinsret, har Adgang hertil, for så vidt der ikke af Boet er sluttet Overenskomst med vedkommende om Tvistens Genstand, og Sagens Forfølgning ikke udsætter Boet for Tab af Rettigheder. De pågældende Fordringshavere har i så Fald at anlægge Retssag inden 4 Uger, efter at Boets Beslutning er taget. I modsat Tilfælde bliver der ved Boets Opgørelse ikke taget Hensyn til deres Indsigelser. De er pligtige at lade Stævningen forkynde for Boets Kurator.

Vil Parter, imellem hvilke en Tvist er opstået, overlade Spørgsmålets Afgørelse til Skifteretten, er denne, når ingen Bevisførelse ved Vidner, Syn eller Parternes egen Forklaring behøves, pligtig at afsige en Kendelse, ved hvilken Spørgsmålet da er afgjort på samme Måde som ved Voldgift. Herved finder Regelen i § 656, sidste Stykke, sidste Punktum, tilsvarende Anvendelse.

§ 669.

De i foregående Paragraf omhandlede Sager kan anlægges ved det Steds Underret, hvor Boet behandles, eller, for så vidt Sagen ifølge dens Genstand henhører

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

under Landsret, ved den Landsret (jfr. § 338), under hvilken vedkommende Skifteret står.

Dig skal det altid stå den, hvis Fordring eller nedlagte Påstand bestrides af Boet, frit for at anlægge Sagen ved Underret uden Hensyn til dens Genstand.

§ 670.

Boet er i de i § 668, 1ste Stykke, omhandlede Tilfælde selv at anse som Modpart, hvorfor Stævningen lyder på det og forkyndes for Kurator på Boets Vegne Det påhviler Kurator at sørge for, at Boet under Retssagen repræsenteres på behørig Måde.

§ 671.

Dommen i en i Henhold til § 668 anlagt Sag kan ikke, medmindre pågældende Parter frafalder Anke mod Dommen, eller den kun kan påankes efter særlig Tilladelse, lægges til Grund for Boets videre Behandling, førend den almindelige Ankefrist er udløbet ubenyttet.

Skulde Dommen blive forandret eller annulleret ifølge en senere Påanke, tages behørigt Hensyn hertil ved Boets videre Behandling, i fornødent Fald ved Omgørelse af det foretagne, hvis Konkursbehandlingen ikke endnu er sluttet, men efter den Tid må enhver Forandring søges iværksat ved Påanke af Udlodningen.

§ 672.

Spørgsmål om Boets Overtagelse, Bestyrelse — derunder Fastsættelse af de i Konkurslovens § 69 omhandlede Vederlag —, Udlevering og, med de af § 668 flydende Begrænsninger, også om dets Opgørelse påkendes af Skifteretten. Tvistigheder angående disse Spørgsmål behandles efter de for Underretssager foreskrevne Regler. Forligsmægling foregår ved Skifteretten.

§ 673.

Imod Kendelser eller Beslutninger af Skifteretten, som forefalder under Boets Behandling, kan der udenfor de i Konkurslovens § 137 angivne Tilfælde finde Kære Sted til den Landsret, under hvilken vedkommende Skifteret står. Ligeledes er den i Konkurslovens § 48, 2det Stykke, omhandlede Beslutning Genstand for Kære til Landsretten. Med Hensyn til Kære imod den Beslutning af Skifteretten, hvorved en antagen Akkord forkastes, bliver de i Konkurslovens § 138 fastsatte Begrænsninger at iagttage.

Den sluttede Konkursbehandling og i Forbindelse hermed de under samme afsagte Kendelser og tagne Beslutninger, for så vidt som disse ikke har været gjorte til Genstand for Kære, kan påankes til den Landsret, under hvilken Skifteretten står. Den Beslutning af Skifteretten, hvorved en antagen Akkord er stadfæstet, kan dog kun i de i Konkurslovens § 139 nævnte Tilfælde indbringes til Prøvelse af Landsretten; dette sker ved Kære.

§ 674.

Ankefristen er 4 Uger.

Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis indtil 1 År efter Konkursbehandlingens Slutning tilstede Anke, når ganske særegne Omstændigheder retfærdiggør, at Parten ikke i rette Tid har iværksat Anke.

§ 675.

Kærefristen er 2 Uger.

Når en Kendelse eller Beslutning, der forefalder onder Konkursbehandlingen, er påkæret, bliver Boets Behandling ikke desto mindre at fortsætte, men Skifteretten

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

har i så Fald at drage Omsorg for, at den kærendes Ret ikke foregribes ved Behandlingen, medens Kæremålet står på. Er der iværksat Kære imod den Beslutning, hvorved en Akkord stadfæstes, må Boet ikke forinden Spørgsmålets endelige Afgørelse udleveres til Skyldneren, medmindre der drages Omsorg for at sikre den kærende. Et Kæreskrift, der ikke påberåber sig nogen af de i Konkurslovens § 139 ommeldte Ankegrunde, hindrer ikke Boets Udlevering til Skyldneren.

Oprejsning imod Oversiddelse af Kærefristen kan gives efter Regelen i § 674, sidste Stykke, dog ikke længere end i 6 Måneder.

§ 676.

Ankestævning forkyndes for Kurator, hvem det påhviler på Boets Bekostning at drage Omsorg for, at der i fornødent Fald tages til Genmæle.

§ 677.

Med Hensyn til alt, hvad der efter Bestemmelserne i dette Kapitel skal iagttages af eller overfor Boets Kurator, træder i Boer, hvor ingen Kurator er beskikket, Skifteretten i dennes Sted (jfr. Konkurslovens § 80).

§ 678.

I øvrigt finder med Hensyn til Anke og Kære i de ovenfor omhandlede Tilfælde Reglerne i §§ 664—65 tilsvarende Anvendelse.

Fra Sø- og Handelsrettens Skiftekommission finder Anke og Kære Sted til Østre Landsret.

Kapitel 60.

Auktioner i Dødsboer m. m. og i Konkursboer.

§ 679.

Når pantsatte Genstande skal bortsælges ved Tvangsauktion fra et Arv- og Gældsfragåelsesbo eller et Konkursbo, skal Auktionen foretages af Skifteretten under lagttagelse af de i Kapitlerne 49—52 indeholdte Regler og i øvrigt med de Lempelser, som følger af Konkurslov af 25. Marts 1872 og Skiftelov af 30. November 1874, således som disse Love og Loven om en forandret Affattelse af visse Paragraffer i Konkursloven af 15. April 1887 forandres ved de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser. Kurator i Boet har at udføre, hvad der påligger Rekvirenten af en Tvangsauktion. Den, der besørger Inkassators Forretninger for Boet, fungerer også som sådan, for så vidt Tvangsauktion angår.

§ 680.

I de her omhandlede Boer skal enhver Underpanthaver i fast Ejendom og dermed som Tilbehør pantsat Løsøre være berettiget til inden en Måned efter Rettens Beslutning om, at Konkursbehandling skal finde Sted, eller efter at Arv og Gælds Fragåelse i Dødsbo gennem Proklama eller på anden Måde er bekendtgjort, at erklære, at han alene vil holde sig til sit Pant, og at han i øvrigt intet Krav gør på Boet. I så Fald kan enhver sådan Panthaver, hvis Fordring er forfaldet, forfølge sin Panteret uafhængig af Skiftebehandlingen, efter at han, for så vidt han ikke allerede er Udlægshaver, har foretaget Udlæg i Pantet, hvortil han skal være berettiget uden Lov-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

mål og Dom. Så snart Udlæg således er gjort, er Udlægshaveren forpligtet til at erstatte de af Boet på Ejendommens Bestyrelse og Drift anvendte Udgifter og til at overtage den fremtidige Bestyrelse. Dersom Udlægshaveren ikke på Anfordring indbetaler, hvad Boet således har at fordr, eller dersom en Panthaver ikke inden 4 Uger efter Afgivelsen af den i 1ste Punktum ommeldte Erklæring iværksætter Retsforfølgningen og fremmer Realisationen uden ufornuddent Ophold, er Boet berettiget til at sætte Ejendommen til Tvangsauktion efter Reglerne i denne Lov, og bortfalder da Pant- eller Udlægshaverens Ret til selvstændig Forfølgning og til at fordr de på Forfølgningen anvendte Omkostninger pålagt Køberen.

I Henseende til Skiftegebyret anses den pantsatte Ejendom og det ved Auktionen medfulgte Løsøre kun at henhøre til Boets Masse med Fradrag af Beløbet af de Pantefordringer, for hvis Vedkommende Fordring på Boet udenfor Pantet er frafaldet.

§ 681.

For så vidt der på en af Boet rekvireret Tvangsauktion efter Budets Beskaffenhed ikke udkommer noget Overskud til de personlige Kreditorer, og ingen af de Pantekreditorer, hvis Fordringer helt eller delvis vilde erholde Dækning ved Budet, forlanger Bortsalg, bliver Auktionen at hæve, såfremt Panthaverne på Boets Forlangende fra Auktionen at regne påtager sig det fornødne med Hensyn til Ejendommens Bestyrelse og holder Boet fri for Udgifter i den Anledning. I så Fald er enhver af de nævnte Panthavere, uden Hensyn til, om hans Fordring ellers var forfaldet, og om han måtte have anmeldt den i Boet, berettiget til at forfølge sin Panteret i Ejendommen, uafhængig af Skiftebehandlingen, i hvilket Tilfælde den pantsatte Ejendom ikke medtages ved Beregning af Skifteafgiften, men Panthaverne anses da at have frafaldet Krav i Boet.

§ 682.

Når i øvrigt Afhændelse ved offentlig Auktion af et Bos Effekter skal finde Sted, sker dette efter Skifterettens Bestemmelse enten ved denne selv eller i det hele efter de for offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner, gældende Lovregler.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Fjerde Bog. Strafferetsplejen.

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

Kapitel 61.

Strafferetsplejens Område.

§ 683.

Alle Spørgsmål om Straf, som ikke i Medfør af særlig Hjemmel i Lovgivningen afgøres uden særlig Straffesag eller behandles i den borgerlige Retsplejes Former eller henhører under særlige Domstole, behandles efter de i denne Bog fastsatte Regler. Det samme gælder Ærefornærmelser i navnløse eller med urigtigt eller opdigtet Navn forsynede Skrivelser, for så vidt den fornænnede forlanger offentlig Påtale, samt Sager om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse eller Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udståelse af Straf.

§ 684.

Efter denne Bogs Regler behandles endvidere, uden Hensyn til, om der samtidig nedlægges Påstand om Straf, Sager, hvorunder det offentlige nedlægger Påstand om:

- 1) Særlige Følger, der til Fyldestgørelse for det almene er fastsatte for Overtrædelser af Love om Politivæsenet, Bygningsvæsenet, Landbovæsenet, Skattevæsenet og lignende Love;
- 2) Ophævelse af en Forening;
- 3) Stadfæstelse af Forbud mod Udbredelse af et fremmed Skrift;
- 4) Anvendelse af Sikkerhedsforanstaltninger mod Undsigende (nu Straffelovens § 299) ;
- 5) Sikkerhedsforanstaltninger på Grund af Forbryderes Utilregnelighed (nu Straffelovens § 38, 2det Stykke);
- 6) Udbringeise af Riget (nu Straffelovens § 16 og midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 §§ 7 og 8);
- 7) Meddelelse af Afholdspålæg til Drankere (nu midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 6);
- 8) Opholdspålæg til Forbrydere (nu midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 8);
- 9) Inddragelse af Penge eller Gods;
- 10) Fortabelse af Embede, Bestilling, Rang, Titel, Orden eller Hæderstegn;
- 11) Fortabelse af eller Indskrænkning i Næringsadkomst;
- 12) Fortabelse af Arveret;

Nr. 90. 11te April.

13) Omstødelse af Ægteskab, som er indgået trods et Slægtskabs- eller Svogerskabsforhold, der er ubetinget Ægteskabshindring eller trods et endnu bestående Ægteskab eller

14) Mortifikation af Ærefornærmelser, der i Henhold til § 683 påtales offentlig.

§ 685.

Borgerlige Retskrav på den Sigtede, som følger af strafbare Handlinger kan forfølges i Forbindelse med Straffesagen, overensstemmende med de i Kapitel 89 givne nærmere Regler.

Kapitel 62. Retternes Virkekreds.

§ 686.

Forundersøgelse og enkeltstående Retshandlinger foretages ved Underretten, henholdsvis Sø- og Handelsretten, som Undersøgelsesret. Dog kan det i Sager, som henhører under Landsret eller er indankede for Landsret eller for Højesteret, undtagelsesvis af Landsrettens eller Højesterets Formand overdrages til et Medlem af Landsretten at handle som Undersøgelsesdommer.

§ 687.

Ved Underretterne, henholdsvis Sø- og Handelsretten, behandles og påkendes i første Instans Sager angående Lovovertrædelser,

a) for hvilke Straffen ikke kan overstige Fængsel eller Tvangsarbejde, eller

b) som falder under en Strafbestemmelse, der alternativt med andre Strafarter hjemler Anvendelse af Formnestraf, simpelt Fængsel eller Fortabelse af (Indskrækning i) Næringsret, dog at Sigtede eller, hvis han er umyndig, hans Værge kan begære Påkendelse ved Landsretten, når Straffen kan stige til Strafarbejde eller Embeds eller Bestillings Fortabelse, eller

c) for hvilke Straffen for 1ste Gang begået Forbrydelse er bestemt alternativt til Fængsel på Vand og Brød,

jfr. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 13, eller Strafarbejde eller ifølge Straffelovens §229 til Strafarbejde alene, når Sigtede afgiver en fuldstændig og troværdig Tilståelse, og han eller hans Væрге ikke begærer Påkendelse ved Landsret, eller

d) som behandles ved Sø- og Handelsretten (§ 9, 1ste Stykke) eller ved Underretten ifølge denne Lovs § 18;

e) Sager, hvorunder der enten alene eller i Forbindelse med en Straffepåstand, der hører under Underrettens Påkendelse, nedlægges Påstand om nogen af de i § 684 nævnte Følger, dog med Undtagelse af de under Nr. 2 og 4 ommeldte Sager;

f) Sager om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse;

g) Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udståelse af Straf, når den, som kræver Erstatningen, ikke samtidig med Erstatningsbegæringen forlanger Påkendelse ved Landsret.

Sager, der rejser sig af politiske Lovovertrædelser, bliver dog altid at behandle ved Landsretterne. Også andre Sager, som hører under Overanklagerens Påtale, kan denne indbringe umiddelbart for Landsretten, når han af særlige Grunde finder dette hensigtsmæssigt, og Sigtede eller dennes Væрге samtykker deri.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 688.

Ved Landsretterne behandles og påkendes i første Instans de Sager, der ikke efter § 687 er henlagte til Underretterne.

Nævninger skal medvirke

a) i Misgerningssager.

En Sag regnes for en Misgerningssag, når den angår en Forbrydelse, for hvilken Loven hjemler Livsstraf eller, uden at sådant er betinget af Gentagelse, livsvarigt Strafarbejde.

b) i Sager, der rejser sig af politiske Lovovertrædelser.

c) i Sager angående Anvendelse af Straffelovens § 299.

d) i Sager, som ikke falder ind under a., b. eller c., når Strafarbejde eller Fortabelse af Embede, Bestilling eller Valgret må antages at være forskyldt. I disse Sager bortfalder dog Nævningernes Medvirkning, når Sigtede eller hans Væрге forlanger Sagen pådømt uden Anvendelse af Nævninger. Ligeledes skal på Begæring af Overanklageren Nævningers Medvirken bortfalde i disse Sager, når Sigtelsen alene angår Vold på Person eller alene Forbrydelse mod Sædeligheden eller alene nogen af de i alm. borg. Straffelovs Kapitel 23—27 omhandlede Forbrydelser, og den Sigtede forhen har været dømt for nogen Forbrydelse af samme Art til Strafarbejde eller mindst to Gange eller ved Vold en Gang til højere Straf end simpelt Fængsel, og der ikke er forløbet 10 År efter Udstaaelsen af den sidste Straf til Udøvelsen af den Handling, for hvilken han sigtes.

e) i Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udståelse af Straf, når den, som

1916: Lov,

kræver Erstatningen, begærer Spørgsmålet, om sådan Erstatning tilkommer ham, afgjort under Medvirkning af Nævninger, og Krav herom fremsættes samtidig med Begæringen om Erstatningen.

Også i andre Sager end de ovenfor nævnte kan Landsretten, når Overanklageren og Sigtede eller dennes Værge derom er enige, bestemme, at Nævninger skal medvirke.

§ 689.

Ved Anvendelsen af Reglerne i §§ 687 og 688 litra a. kommer, når Sigtelsen angår Forsøg eller Meddelagtighed, den Strafbestemmelse i Betragtning, som vilde være anvendelig, hvis Forbrydelsen var fuldbrydet, eller Sigtede var Gerningsmand.

§ 690.

Finder Forening af flere Straffesager Sted, og nogen af dem hører under Landsret eller kræver Nævnings Medvirkning, bliver de alle at behandle og påkende henholdsvis for Landsret og med Nævninger. Forening af Sager mod flere Sigtede, som adskilte vilde høre under Landsret uden og under Landsret med Nævninger. bør dog kun finde Sted, når særegne Grunde taler derfor.

§ 691.

Retten prøver uden Begæring derom, om en Sag hører under dens Virkekreds, og om Nævninger skal medvirke ved Påkendelsen. I de i § 688 litra d., 1ste Punktum, omhandlede Tilfælde beror en saadan Afgørelse på Rettens eget Skøn om den forskyldte Strafs Art eller Størrelse. Er Domsforhandling ved Landsret begyndt, skal det dog ikke være nødvendigt at afvise Sagen, fordi det findes, at den burde have været anlagt ved Underret. Er Domsforhandling ved Nævninger begyndt, kan

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

disses Medvirkning efter Rettens Bestemmelse vedblive, selv om det findes, at Sagen burde have været foretaget uden Nævninger.

En Afgørelse af Underret, hvorved en Sigtet, Begæring om Sagens Påkendelse ved Landsret afslås, såvel som en Afgørelse af Landsret, hvorved Overanklagerens eller Sigtedes Begæring om Sagens Påkendelse under Medvirkning af Nævninger afslås, kan påkæres.

§ 692.

Til Landsrettens Virkekreds hører endvidere Afgørelser i Anledning af Påanke af eller Kæremål mod Underrettens Domme, Kendelser og Beslutninger.

§ 693.

Under Højesteret hører alle Afgørelser i Anledning af Påanke af eller Kæremål mod Landsrettens Domme, Kendelser og Beslutninger, derunder indbefattet Handlinger af det Medlem af Landsretten, hvem det måtte være overdraget at handle som Undersøgellesdommer.

Kapitel 63.

Værneting og Forening af Straffesager.

§ 694.

Enkeltstaaende Retshandlinger foretages i Regelen ved Undersøgelsesretten (§ 686) i den Retskreds, hvor den Person, som skal afhøres, bor eller opholder sig, eller hvor den Ting findes eller antages at være, til hvilken Retshandlingen har Hensyn.

§ 695.

Forundersøgelse kan begæres enten i den Retskreds, hvor Forbrydelsen er begået, eller hvor Sigtede er pågrebet, eller hvor han bor eller opholder sig, eller hvor Oplysninger i Sagen antages bedst at kunne tilvejebringes.

§ 696.

Domsforhandling skal med Hensyn til alle i Kongeriget begåede Forbrydelser i Regelen foregå ved den Ret, i hvis Kreds Handlingen er foretaget. Udkræves flere Handlinger til Forbrydelsens Begreb, er den Ret Værneting, i hvis Kreds den sidste af dem er foretaget. Udgør flere i forskellige Retskredse foretagne strafbare Handlinger, som hver især vilde begrunde Værneting efter foranstående Regler, tilsammen een Forbrydelse, eller er en Forbrydelse begået på Grænsen af flere Retskredse, eller er det uvist, i hvilken af flere bestemte Retskredse en Forbrydelse er begået, kan Forfølgning ske ved en hvilken som helst af de Retter, om hvilke der på Grund af de angivne Omstændigheder opstår Spørgsmål.

§ 697.

Som Gerningsstedets Værneting ved Forbrydelser, der begås udenfor Kongerigets Søterritorium om Bord på dansk Skib eller af Personer, som hører til sådant Skib, anses den Ret, til hvis Kreds Skibet ved sin Hjemkomst til Kongeriget ankommer for at losse eller lade.

Nr. 90 Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 698.

Ved den Ret, i hvis Kreds Sigtede bor eller, hvis han ikke har Bolig i Riget, ved Forfølgningens Begyndelse opholder sig, eller, hvis han ikke findes i Riget-, ved den Ret, i hvis Kreds han sidst havde Bolig eller opholdt sig, kan forfølges:

- 1) de under de danske Domstoles Påkendelse hørende Forbrydelser, som begås udenfor Kongerigets Grænses,
- 2) de Forseelser, som det tilkommer Politimesteren at påtale (§ 721), uden Hensyn til, om de påtales af ham eller andre,
- 3) andre Forbrydelser, naar der mangler sådanne Oplysninger, som betinger Anvendelse af § 696.

Danske i Udlandet ansatte Embedsmænd, der ikke er det pågældende Lands Domsmyndighed undergivne, og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses ved Anvendelsen af ovenstående Regel som havende Bolig i København, for så vidt de ikke måtte have vedligeholdt Bolig noget andet Sted i Riget. Det samme gælder om andre danske Undersåtter, som ikke kan sagsøges i det Land, hvor de har Bopæl.

§ 699.

I de i § 698 ommeldte Tilfælde kan Sagen også forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Sigtede er blevet pågrebet.

§ 700.

Forbrydelser, hvis Påtale efter § 705 sker under een Sag, forfølges under eet ved en Ret, som er Værneting for den Forbrydelse, der nærmest har givet Anledning til Forfølgningen. Hører nogen af de begåede Forbrydelser for Underret, medens en eller flere andre hører under Landsrettens Påkendelse, træder med Hensyn til Domsforhandling i Underrettens Sted den Landsret, til hvis Kreds den hører.

§ 701.

Sag om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse (§ 687 f) forfølges ved Retten i den Retskreds, hvor Anholdelsen har fundet Sted. — Sag om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel forfølges, dersom den skal behandles ved Underret (§ 687 g), ved den Underret, for hvilken Forundersøgelsen af Sagen er foretaget, eller, i Mangel af en sådan, ved den Underret, som har besluttet Fængslingen, og, hvis den skal behandles ved Landsret, ved den Landsret, under hvilken nævnte Underret hører. — Sag om Erstatning for uforskyldt Udståelse af Straf forfølges, når den skal afgøres ved Underret, ved den Underret, som har dømt i Sagen, eller, hvis Dommen er afsagt af Landsret, ved den Underret, for hvilken Forundersøgelsen i Sagen er foretaget, eller, i Mangel af en sådan, ved den Underret, i hvis Retskreds den uskyldig straffede bor eller opholder sig, og, hvis Sagen skal afgøres ved Landsret, ved den Landsret, som har dømt i den, eller under hvilken den Underret hører, som har afsagt Dommen (jfr. dog § 960, 2det Stykke). Dersom den pågældende Forbrydelse har været påtalt ved Sø- og Handelsretten i København eller udenfor København ved en Underret i Medfør af § 18, kommer foranstående Bestemmelser til Anvendelse med de fornødne Lempelser, således at Sagen bliver at anlægge ved vedkommende Landsret eller ved den almindelige Underret i Retskredsen.

Sager mod en Forening til dens Ophævelse i Medfør af Grundloven af 28. Juli 1866 § 87 og Grundloven af 5. Juni 1915 § 85 forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Foreningen eller dens Bestyrelse har sit Sæde, eller, når sådant ikke med Sikkerhed kan udfindes, hvor et af Bestyrelsens Medlemmer bor.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Sag til Stadfæstelse af de i Lov af 3. Januar 1851 § 14, jfr. § 15, omhandlede Forbud forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Forbudet er nedlagt.

På Sager, hvorunder Påstand alene nedlægges om nogen af de øvrige i § 684 omhandlede Følger, finder Reglerne i §§ 696-99 tilsvarende Anvendelse.

§ 702.

Afvigelse fra Reglerne om Værneting kan, så længe Domsforhandling endnu ikke er begyndt, på Begæring, når særegne Grunde findes at tale derfor besluttet af Landsretten, dersom Spørgsmålet angår Underretter i samme Landsretskreds henholdsvis Sø- og Handelsretten og en Underret i Østre Landsretskreds, og i andre Tilfælde af Højesteret (§ 223).

Sager, der skal forhandles for Nævningeret, kan af Sigtede begæres foretagne på det Sted, hvor Landsretten har sit Hovedsæde — eller undtagelsesvis for den først forestående Nævningeret i Landsretskredsen —, når Varetægtsfængselet derved efter Landsrettens Skøn vil blive væsentlig afkortet, uden at Bekostningen for det offentlige vil blive forhøjet i nogen uforholdsmæssig Grad.

§ 703.

Efter Begæring kan Retten meddele Tilladelse til, at en begyndt Forfølgning overflyttes til en anden Ret, som efter foranstående Regler er lovligt Værneting, når dette på Grund af Vidners Bopæl eller af anden særlig Grund skønnes hensigtsmæssigt til Sagens Fremme. Beslutning herom tages af den Ret, ved hvilken Forfølgningen er begyndt, når den anden Ret deri er enig, og ellers af den fælles overordnede Ret (§ 223). En Beslutning, hvorved en Begæring om Sagens Overflytning til en anden Ret nægtes, kan påkæres.

§ 704.

Når Sigtede møder, prøver Retten ikke af egen Drift, om Sagen er indbragt for rette Værneting. Indsigelse er udelukket, når Sigtede, førend Domsforhandlingen er begyndt, har haft Adgang til at fremsætte den, uden at dette er sket.

At Forundersøgelse eller enkeltstående Retshandlinger udenfor Domsforhandling ikke er foregået ved rette Værneting, berøver dem ikke deres Gyldighed.

Er der Strid mellem flere Retters Afgørelser af et Værnetingsspørgsmål, kan det af Påtalemyndigheden indbringes til Afgørelse for Landsretten, hvis Retterne hører til samme Landsretskreds, og i andre Tilfælde for Højesteret. Herved finder i øvrigt Reglerne i Kapitlerne 82—85 Anvendelse, således at der ved Fristernes Beregning tages Hensyn til den sidste Afgørelse.

§ 705.

Skal Forfølgning, enten ved Undersøgelsesret eller ved den dømmende Ret, samtidig finde Sted mod samme Sigtede for flere Forbrydelser eller mod flere Sigtede som delagtige i een Forbrydelse, bør dette ske under een Sag, for så vidt sådant lader sig gøre uden væsentlig Forhaling eller Vanskelighed. Forbrydelser af den i § 687 litra d. nævnte Art kan kun forenes med andre Forbrydelser af samme Art.

§ 706.

Retten kan på Begæring eller i Embeds Medfør beslutte Adskillelse af de Straffesager som er forenede i Henhold til § 705. Det beror på Retten, om de Sager som kun på Grund af Foreningen forfølges for den efter Adskillelsen fremdeles skal behandles ved den eller ikke; samme Regel gælder, når Foreningen ophører af anden Grund, såsom Frafald af Forfølgning.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 707.

Retten kan med Hensyn til flere selvstændige Sager, der samtidig henstår for Undersøgelsesretten eller samtidig for den dømmende Ret, beslutte, at de skal forbindes til een Sag, dog, når Søgsmålene ikke står i det i § 705 forudsatte Forhold til hinanden, kun, når ingen af Parterne gør Indsigelse derimod. Herved finder Regelen i § 705, sidste Punktum, tilsvarende Anvendelse.

Beslutningen tages af den Ret, for hvilken Sagerne henstår, eller, hvis Spørgsmål er om Forening af Sager, som er tingfæstede dels ved Landsretten, dels ved en under den hørende Underret, af Landsretten. Forfølges Sagerne ellers for forskellige Retter, og der ikke er Enighed, afgøres Spørgsmålet af vedkommende overordnede Ret (§ 223).

§ 708.

Retten kan omgøre Beslutninger, som den har truffet i Medfør af §§ 706 og 707; dog kan en Sags Overgang til en anden Ret kun besluttes overensstemmende med Forskrifterne i § 707, 2det Stykke.

§ 709.

Retterne er beføjede til i en fremmed Retskreds, uden Mellekomst af Retten i denne, at lade foretage Forkyndelser samt at lade udføre Anholdelsesbeslutninger, Fængslingskendelser og Befalinger om ved Tvang at fremstille Vidner eller Syns- eller Skønsmænd for Retten. Når det i øvrigt til Undersøgelsens Fremme findes hensigtsmæssigt, kan Retten foretage Embedshandlinger i en fremmed Retskreds med Samtykke af Retten i denne eller af højere Ret, og i påtrængende Tilfælde uden sådant Samtykke. Fornøden Meddelelse skal snarest muligt ske til Retten i den pågældende Kreds.

Kapitel 64.

Den offentlige Anklagemyndighed.

§ 710.

De offentlige Anklagere virker for Forfølgning af Forbrydelser i Forbindelse med Politiet efter de i denne Lov givne Regler.

§ 711.

Det påhviler de offentlige Anklagere som Embedspligt at fremme enhver Sag med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader, og derved ikke blot have for Øje, at strafskyldige Personer drages til Ansvar, men også, at Forfølgning af Personer, som ikke er strafskyldige, ikke finder Sted. De er pligtige at efterkomme de af Retten i Medfør af nærværende Lov givne Pålæg.

§ 712.

Ved Anordning kan der gives sådanne almindelige Forskrifter for Udførelsen af de offentlige Anklageres Forretninger, som ved Siden af Loven findes fornødne. Justitsministeren kan i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler med Hensyn til enkelte Sager pålægge vedkommende Anklager at begynde eller fortsætte, undlade eller standse Forfølgning, at gøre Retsmidler gældende o. s. fr.

Nr. 90. 11te April.

§ 713.

Står en offentlig Anklager i et Forhold, som vilde udelukke en Dommer fra at handle i Sagen, skal han gøre Meddelelse herom til sin nærmeste Foresatte, for at denne kan træffe sådan Foranstaltning, som i den Anledning måtte findes fornøden.

§ 714.

Rigsanklageren varetager Udførelsen af Straffesager for Højesteret; han kan fremdeles efter Pålæg af Justitsministeren eller af egen Drift ganske eller til Dels overtage det til de ved Landsretterne beskikkede Overanklageres Forretningskreds hørende Hverv i en hvilken som helst Straffesag.

Rigsanklageren er de andre offentlige Anklagere overordnet og fører Tilsyn med deres Hvervs Udførelse, hvorved Reglerne i § 712 finder tilsvarende Anvendelse.

§ 715.

Den til Rigsanklagerens Bistand beskikkede Overanklager er beføjet til efter Pålæg af Rigsanklageren eller, i Tilfælde af dennes Forhindring, uden Pålæg at foretage enhver Embedshandling, som hører under Rigsanklagerens Virkekreds.

§ 716.

De for Landsretskredsene beskikkede Overanklagere virker for Forfølgning af alle Forbrydelser, der ikke er henviste til Påtale af private eller af Politimyndighederne (§ 721), hvad enten Pådømmelsen i første Instans sker ved Landsret, ved Sø- og Handelsretten eller ved en Underret i Landsretskredsen; endvidere varetager de det offentliges Tarv i Henseende til Pånke af Sø- og Handelsrettens samt Underretternes Domme i Politisager.

Rigsanklageren kan pålægge en Overanklager at overtage i det hele eller for en Del det offentlige Anklagerhverv i en Sag, som hører under en anden Overanklagers Forretningskreds.

Det påhviler Overanklagerne at gøre Indberetning til Rigsanklageren, når tvivlsomme eller særdeles vigtige Spørgsmål opstår i de Sager, som de behandler.

Overanklagernes Medhjælpere er beføjede til efter Pålæg af Overanklageren eller, i Tilfælde af dennes Forhindring, uden Pålæg at foretage enhver Embedshandling, som hører under Overanklagerens Virkekreds.

§ 717.

De ved Sø- og Handelsretten og Underretterne ansatte Anklagere har efter Pålæg af Overanklageren at udføre Sager for disse Retter.

Kapitel 65. Påtalen.

§ 718.

Retterne træder i de efter Reglerne i denne Lovs 4de Bog behandlede Sager kun i Virksomhed ifølge Begæring af nogen, hvem Ret til Påtale tilkommer, jfr. dog §§ 809 og 820.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 719.

Påtalen tilkommer efter de nedenstående Regler Overanklageren, Politimesteren, særlige Forvaltningsmyndigheder og private.

§ 720.

I alle Sager, hvis Forfølgning ikke er henvist til Politimesteren eller private (§§ 721 og 725), tilkommer det Overanklageren at påtale for den dømmende Ret. Forfølgning ved Undersøgelsesret rejses i sådanne Sager af Politimesteren, medmindre Overanklageren undtagelsesvis overtager Forfølgningen overensstemmende med Reglerne i Kapitlerne 74 og 75. Politimesteren kan i disse Sager kun fratage Forfølgning med Overanklagerens Samtykke.

§ 721.

Politimesteren tilkommer det at rejse Tiltale for Underretten, henholdsvis Sø- og Handelsretten, i de nedennævnte Sager, for så vidt disse er Genstand for offentlig Påtale (Politisager), nemlig;

1) Sager angående Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel eller Fortabelse af (Indskrænkning i) en Næringsret, dog med Undtagelse af de i Straffelovens §§ 129, 130, 3die Stykke, 208 og 209 omhandlede Lovovertrædelser;

2) Sager angående de Lovovertrædelser, som omhandles i

a. Forordning om Straf for Kvaksalveri m. m. af 5. Sept, 1794 § 5. jfr. Lov af 3. Marts 1854;

b. Forordning om uberettiget Bæren af Uniformer m. v. af 27. Novbr. 1801 § 2;

c. Plakat om Kystpolitiet af 28. Febr. 1817 § 12;

d. Forordning angående Foranstaltninger for at hindre rejsende Håndværkssvendens Omflakken i Landet m. m. af 10. Decbr. 1828 §§ 13 og 14, jfr. Lov om Fattigvæsenet af 9. April 1891 § 57;

e. Tyendelov af 10. Maj 1854 § 63, 1ste Punktum;

f. Lov om Københavns Vandforsyning af 30. Novbr. 1857 § 10, jfr. Lov angående Tilvejebringelse af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vandværker af 28. Januar 1876 og Lov om Beskyttelse for Vandforsyningsanlæg af 24. April 1896 § 3;

g. Lov om Straffen for Løsgænger og Betleri af 3. Marts 1860, jfr. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 8, 1ste og 2det Stykke, og Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte af 30. Marts 1906 § 1;

h. almindelig borgerlig Straffelov af 10. Febr. 1866 §§ 111, 2det Stykke, 277, 2det Stykke, 278, 2det Stykke, jfr. Lov om Handel med Gødnings- og Foderstoffer af 26. Marts 1898 § 11, 2det Stykke, og § 296 samt § 200, jfr. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 1, jfr. § 2 ;

i. Lov om Tilsyn med Udvandrerens Befordring af 1. Maj 1868 § 10;

j. Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m. af 15. Maj 1875 § 22; k. Lov om Beskyttelse af Varemærker af 11. April 1890 § 12, 2det Stykke, smh. m. § 17, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 129 om Beskyttelse for Fællesmærker af 29. April 1913, § 1, 3die Stykke;

l. Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891 § 6, jfr. Lov om Forandring i samme af 23. Februar 1894;

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

1916: Lov,

m. Søllov af 1. April 1892 §§ 291, 1ste Punktum, 298, 1ste Stykke, og 302;

n. Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 16;

o. Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøge Telegraf- og Telefonledninger af 15. Februar 1895 § 6;

p. Strandingslov af 10. April 1895 § 22;

q. Lov om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. af 13. Februar 1903 § 30, jfr Bekendtgørelse Nr. 3 af 3. Januar 1911;

r. Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte af 30. Marts 1906 §§ 2, 9, 14 og 15;

s. Lov om Kystfredning af 18. Maj 1906 § 11, 2det Stykke;

t. Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. af 19. April 1907 § 22, jfr. Lov Nr. 129 af 12. April 1911 § 33;

u. Lov Nr. 130 om Børn udenfor Ægteskab m. m. af 27. Maj 1908 § 16, 3die Stykke;

v. Lov Nr. 131 om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling af 27. Maj 1908 §§ 10, 2det Stykke, og 14, 2det Stykke;

x. Lov Nr. 245 om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. af 27. Maj 1908 § 6, 3die Stykke;

y. Midlertidig Lov Nr. 114 om Skibes Dybgående og Lastelinie af 14. Maj 1909 § 4;

z. Lov Nr. 115 om Tilsyn med Sejlskibe m. m. af 14. Maj 1909 § 29, jfr. Bekendtgørelse Nr. 131 af 29. April 1913;

æ. Midlertidig Lov Nr. 63 om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 §§ 6, 7 og 8, 3die Stykke;

ø. Lov Nr. 123 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 12. April 1911 § 32;

aa. Lov Nr. 55 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse af 1. April 1912 § 14;

bb. Lov Nr. 104 om Beværtning og Gæstgiveri m. m. af 10. Maj 1912 § 34;

cc. Lov Nr. 123 om Værnepligt af 8. Juni 1912 §§ 7, 13, 41 og 44, jfr. § 47;

dd. Lov Nr. 125 om Motorkøretøjer af 29. April 1913 § 32, 1ste Stykke, så og enhver efter 1. Jan. 1914 udstedt Lov, i hvilken offentlig Politirets Behandling er foreskrevet, uagtet Straffen kan blive af anden Art end i nærværende Paragrafs Nr. 1 angivet.

Skal en Politisag forfølges under eet med en Sag, som hører under Overanklagerens Virkekreds, iværksættes Påtalen af Overanklageren overensstemmende med Reglerne i § 720; også ellers kan Overanklageren efter Overenskomst med Politimesteren overtage Forfølgningen af en Politisag.

I de Tilfælde, hvor Afgørelse ved en Advarsel af en Politisag mod en Tiltalt, der findes skyldig, er udelukket (se § 937), kan Politimesteren kun med Overanklagerens Samtykke undlade Påtale eller standse Forfølgning.

§ 722.

Overanklageren og Politimesteren påtaler i Embeds Medfør. Dog udkræves:

1) Justitsministerens Befaling til Påtale af Embedsmænds Forbrydelser i Embedsforhold samt af andre Forbrydelser, ved hvilke dette særlig er foreskrevet;

2) Opfordring af vedkommende særlige Myndighed, naar det ifølge Lovgivningen afhænger af dennes Bestemmelse, om Påtale skal finde Sted;

3) Begæring af en dertil berettiget privat, når den offentlige Påtale ved Lovgivningen er betinget heraf. Sådant Begæring af en privat må for at kunne tages til

Nr. 90. Lov af 11. April om Kettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Følge ikke udelukke nogen medskyldig fra Forfølgningen, medmindre Påtalemyndigheden billiger Udelukkelsen; angår den kun nogle af de skyldige, men uden at udelukke mulige medskyldige, kan Forfølgningen udstrækkes til disse. Er privat Påtale i Henhold til § 726 begyndt, kan offentlig Påtale ikke begæres.

At Befalingen. Opfordringen eller den privates Begæring i de forannævnte Tilfælde mangler, udelukker ikke, at uopsættelige Skridt foretages, når Gerningen må antages at være vedkommende ubekendt, og Omstændighederne gør det rimeligt, at Påtale vil blive begæret. Tages Befalingen eller Opfordringen tilbage, inden Dom er afsagt eller Nævningernes Erklæring afgivet, standses Forfølgningen; det samme gælder, når den privates Begæring tages tilbage, hvis Påtalemyndigheden skønner, at ingen almen Interesse kræver Fortsættelsen, uden denne Betingelse kun, hvor der er særlig Lovhjemmel.

§ 723.

Udenfor de Tilfælde, hvor Overanklageren skønner, at Undersøgelsen ikke kan ventes at føre til, at en Person findes skyldig til Straf, kan han i Sager, der hører under hans Virkekreds, kun undlade Påtale eller frafalde en påbegyndt Forfølgning:

- 1) i Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel for, at offentlig Påtale under visse Betingelser kan bortfalde, uden at Justitsministerens Samtykke dertil kræves;
- 2) i Tilfælde, hvor Straffelovens § 7 eller § 64 er anvendelig, når det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig Straf vilde blive idømt, og at en Domfældelse ikke i Gentagelsestilfælde vilde få Betydning med Hensyn til Anvendeligheden af en strengere Strafbestemmelse;
- 3) i andre Tilfælde kun indenfor de Grænser, som er dragne ved Lov eller drages ved Bestemmelse, truffen af Justitsministeren.

Finder Overanklageren i andre Tilfælde, at Påtale under Hensyn til særlig formildende Omstændigheder kan undlades uden Skade for nogen offentlig Interesse, skal han forelægge Sagen for Rigsanklageren. Nærer denne Tvivl, indstiller han Spørgsmålet til Justitsministerens Afgørelse.

Denne bliver fremdeles at indhente, når der i de i Straffelovens § 70 samt midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911 § 15 omhandlede Tilfælde er Spørgsmål, om Påtale bør frafaldes.

§ 724.

Er en Handling, hvis Påtale i Henhold til § 721 påhviler Politimesteren, Overtrædelse af en Lov, hvis Efterlevelse det påhviler en særlig offentlig Myndighed at våge over, kan den påtales af den vedkommende

særlige Myndighed efter de nærmere Regler i § 989, medmindre Forening med en Straffesag, som påtales af Overanklager eller Politimester, skal finde Sted.

§ 725.

Strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen er henviste til privat Forfølgning, bliver ordentligvis at påtale af den private, hvem Påtaleret tilkommer, overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje, jfr. dog § 990.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje

Nr. 90. 11te April.

Når en Handling, der udgør en Lovovertrædelse af ovennævnte Art, tillige indeholder en Lovovertrædelse, som er offentlig Påtale undergivet, kan vedkommende Påtalemyndighed efter Begæring af den private påtaleberettigede forfølge begge Lovovertrædelser under eet. Den private påtaleberettigede kan i sådanne Tilfælde på ethvert Trin standse den efter hans Begæring begyndte Forfølgning.

Fremdeles kan Overanklageren, når han finder, at en offentlig Interesse kræver, at en Handling af den i 1ste Stykke nævnte Art gøres til Genstand for offentlig Forfølgning, påtale samme overensstemmende med de Regler, som gælder for Behandlingen af de andre Sager, der er undergivne hans Påtale, dog forudsat, at der ikke allerede er gået Dom i en angående samme Handling anlagt privat Sag, jfr. § 990;

anser Overanklageren Retshandlinger ved en Undersøgelsesret nødvendige, kan han foranstalte de i så Henseende fornødne Skridt foretagne.

Når Overanklageren i Henhold til foregående Stykke har indledet Forfølgning, standser vedkommende privates Ret til selv at påtale, hvorhos Regelen i § 288 i Slutningen i fornødent Fald finder tilsvarende Anvendelse. Når han straks afgiver Erklæring herom, har han dog Adgang til at slutte sig til Påtalemyndighedens Forfølgning. Dog kan han ikke i noget Tilfælde gøre Krav på Udsættelse af Sagen, og det påhviler ikke Tiltalte eller dennes Forsvarer at afgive foreskrevne Meddelelser til ham. Frafalder Overanklageren den begyndte offentlige Forfølgning, er det den private tilladt at påtale eller fortsætte sin Påtale (jfr. § 288).

Regelen i Straffelovens § 212, 2det Punktum, bliver stående ved Magt.

§ 726.

De Lovbestemmelser, som særlig hjemler private Beføjelse til at påtale Lovovertrædelser, der også kan forfølges af det offentlige, bliver stående ved Magt.

1916: Lov,

Endvidere skal Lovovertrædelser, hvis offentlige Forfølgning er betinget af en privats Begæring, også hvor det ikke er særlig hjemlet, kunne påtales af den vedkommende private, dersom Handlingen ikke kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel. Det samme skal gælde i Sager om Anvendelse af almindelig borgerlig Straffelov § 299.

Ved Forfølgningen i ovennævnte Tilfælde finder Reglerne i § 725, 1ste og 4de Stykke, tilsvarende Anvendelse. Dog skal det have sit Forblivende ved den i Lov om Behandlingen af offentlige Politisager i København m. m. af 11. Februar 1863 § 2, 2det Punktum den formentlig forurettede hjemlede Beføjelse til at indbringe til Behandling som offentlig Politisag Myndighedsmisbrug af Politiets Personale, således at herved Reglerne i Kapitel 81, jfr. § 721, skal finde Anvendelse.

Den ved ovennævnte Lov af 11. Februar 1863 hjemlede Ret for den formentlig forurettede skal på tilsvarende Måde gælde udenfor København.

§ 727.

Retten prøver i Embeds Medfør, om den, der forfølger efter foranstående Regler, er berettiget til Påtale.

§ 728.

Forfølgning kan frafalde, så længe ikke Dom er afsagt eller henholdsvis Nævningernes Erklæring afgivet. Frafaldes Påtale, efter at Domsforhandling er begyndt, afsikr Retten Frifindelsesdom. Når ellers en begyndt Forfølgning frafalder, udsteder Retten på Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 66.

Sigtede og hans Forsvar.

§ 729.

Under Ordet „Part“, hvor dette i denne Lov anvendes i Bestemmelser, der ikke særlig angår borgerlige Sager, skal også den Sigtede i en Straffesag anses for indbefattet.

§ 730.

Den, der sigtes for en Forbrydelse, er berettiget til at vælge en Forsvarer til at stå ham bi i Overensstemmelse med de nedenfor nærmere givne Regler. Er han personlig umyndig, tilkommer Valget hans Væрге, som derhos altid er berettiget til at optræde på hans Vegne.

Kun de til Møde for vedkommende Ret berettigede Sagførere eller de særlig af Justitsministeren til Beskikkelse som offentlige Forsvarere ved vedkommende Ret antagne Mænd kan vælges til Forsvarere, medmindre Retten undtagelsesvis tilsteder, at andre personlig myndige og uberygtede Personer benyttes som sådanne.

Udelukkede fra at vælges er Personer, der er indkaldte til at afhøres som Vidner eller Syns- eller Skønsmænd, eller som er begært indkaldte i sådan Egenskab, indtil Retten har truffet Afgørelse herom, eller hvis Optræden ifølge § 60 Nr. 3 vilde medføre Inhabilitet hos Dommeren.

§ 731.

Offentlig Forsvarer bliver, for så vidt Sigtede ikke selv har valgt en Forsvarer, eller den valgte Forsvarer udebliver, at beskikke,

a) når Sigtede undergives Varetægtsfængsel som sigtet for en i den offentlige Mening vanærende Handling og ikke tidligere for en sådan Handling har været anset med Straf uden at have fået Æresoprejsning,

b) når der, forinden Tiltale er rejst, skal afhøres Vidner, eller Besigtigelse skal ske eller Syn eller Skøn afgives til Brug under Domsforhandling, dog at Retshandlingen ej bliver at udsætte efter Forsvarers Tilstedekomst, når det må befrygtes, at Beviset derved vilde spildes,

c) når Nævninger skal medvirke i Landsretssager, eller der i sådanne Sager er Spørgsmål om at lægge Beslag på Sigtedes Formue i Henhold til denne Lovs § 794.

d) i alle andre Sager, hvor Tiltale er rejst for Landsret, eller der i Anledning af Indankning eller Begæring om Genoptagelse af en Sag skal finde mundtlig Forhandling Sted ved Landsret,

e) når en Landsrets Dom påankes, eller der i Anledning af Kære undtagelsesvis skal finde mundtlig Forhandling Sted for Landsret eller Højesteret, jfr. § 972, 2det Stykke,

f) når Vidners eller Syns- eller Skønsmands beedigede Forklaring begæres til Brug under en i Udlandet indledet Straffesag,

g) i alle Tilfælde, hvor Retten i Medfør af § 29, 2det Punktum, beslutter, at Sigtedes Afhørelse skal foregå for lukkede Døre.

I de under a og d nævnte Tilfælde bliver offentlig Forsvarer kun at beskikke, når den Sigtede (eller hans Væрге) begærer det. Herom skal der gives Sigtede Lejlighed til at udtale sig.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 732.

Også udenfor de Tilfælde, hvor Beskikkelse af offentlig Forsvarer følger af Bestemmelsen i § 731, kan der, såvel før som efter at Tiltale er rejst, beskikkes Sigtede offentlig Forsvarer, når Retten efter Sagens Beskaffenhed finder sådant fornødent, og Sigtede ikke selv har valgt en Forsvarer, eller denne udebliver; jfr. derhos § 925.

Beslutninger, hvorefter Forsvarer skal beskikkes, kan ikke påklages for højere Ret. Imod Beslutninger, hvorved Beskikkelse af Forsvarer nægtes, kan Kære til højere Ret finde Sted.

§ 733.

Til at beskikkes som offentlige Forsvarere antager Justitsministeren efter Overenskomst et passende Antal af de til Møde for vedkommende Domstol berettigede Sagførere eller, om fornødent, andre dertil egnede Mænd. I påtrængende Tilfælde kan dog også en Sagfører, der ikke er antaget af Justitsministeren, men dog berettiget til Møde for vedkommende Ret, beskikkes til Forsvarer.

§ 734.

Til offentlig Forsvarer må ingen beskikkes, der selv er forurettet ved Forbrydelsen eller står i et sådant Forhold til den forurettede, som vilde udelukke en Dommer fra at handle i Sagen, eller der er kaldet til at forklare som Vidne, Syns eller Skønsmand i Sagen eller har handlet i den som Anklager eller Rettergangsfuldmægtig for den forurettede eller som Politiembedsmand eller som Dommer eller i en anden Straffesag har været Forsvarer for en Sigtede, med hvis Interesse i Sagen den nu Sigtedes står i Strid, eller hvis Beskikkelse ifølge § 60 Nr. 3 vilde medføre Inhabilitet hos Dommeren.

Er flere Personer sigtede under samme Sag, kan Forsvaret kun udføres af den samme Person, når de Sigtedes Interesser under Sagen ikke er modstridende.

§ 735.

Forsvareren beskikkes ved Højesteret, Landsret, Sø- og Handelsretten og Københavns Byret af vedkommende Rets Formand, ved Undersøgelsesret og Underret af Dommeren. Sagerne bør så vidt muligt fordeles mellem de antagne Forsvarere efter Omgang; ønsker Sigtede en bestemt Person beskikket og oplyser, at denne er villig, bør han i Regelen beskikkes uden Hensyn til den regelmæssige Omgang, forudsat at ingen lovlig Hindring er forhånden.

§ 736.

Beskikkelsen kan tilbagekaldes, når det findes nødvendigt i Forsvarets Interesse, samt, for så vidt Sagen ikke derved forhales, efter Begæring af Sigtede, når han har truffet Overenskomst om Forsvarets Udførelse uden Udgift for det offentlige.

§ 737.

Forsvareren er berettiget til at overvære alle Retsmøder, selv om disse holdes for lukkede Døre (§ 29), den valgte Forsvarer dog kun, for så vidt han ikke er udelukket fra Tilstedeværelse i Medfør af § 821 Nr. 3. I de Retsmøder, der afholdes, forinden Tiltale er rejst, er Forsvareren berettiget til at fremføre Bemærkninger og til i Korthed af få disse tilført Protokollen; men Dommeren bestemmer, på hvilket Tidspunkt af Retsmødet dette kan ske, jfr. dog § 824. I Retsmødet er Forsvareren berettiget til at samtale med den sigtede angående disse Tilførsler, men i anden Anledning kun med Dommerens Samtykke.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Under Domsforhandlingen i Landsretssager kan det af Landsrettens Formand tillades, at flere valgte Forsvarere optræder for samme Sigtede, dog kun een for hver enkelt Del af Forhandlingen. Sigtede er berettiget til selv tillige at tage Ordet til sit Forsvar, jfr. dog § 919, 3die Stykke.

Den offentlige Forsvarer, som er beskikket til at varetage Sigtedes Tarv under Domsforhandlingen, er beføjet til at give Møde også under Retshandlinger ved anden Ret, Skal en sådan Retshandling foregå udenfor den Underretskreds, hvori han bor, kan på hans Begæring en særlig Forsvarer beskikkes til at møde ved samme. Dog bør i påtrængende Tilfælde Retshandlingen ikke udsættes herefter.

§ 738.

Sigtede har, også når han er fængslet, Ret til ukontrolleret Samkvem — skriftligt eller mundtligt — med sin beskikkede Forsvarer. I Henseende til en Sigtets Samkvem med sin valgte Forsvarer i Fængslingstiden kan Dommeren, når han anser det fornødent, så længe Tiltale ikke er rejst, anordne fornøden Kontrol.

§ 739.

Misbruger en Sagfører eller nogen til Forsvarer beskikket Mand sin Stilling til at modarbejde Sagens Oplysning, eller gør han sig skyldig i Tilsidesættelse af de ham påhvilende Pligter til behørig at fremme Sagen, bliver han at anse efter Straffelovens § 144.

§ 740.

Beskikkelse af en offentlig Forsvarer indskrænker ikke Sigtedes Ret til selv at drage Omsorg for sit Forsvar; men Forsvareren behøver ikke Sigtedes Samtykke til at foretage de Handlinger, som han anser for nødvendige eller hensigtsmæssige til dennes Tarv.

§ 741.

De offentlige Forsvarere erholder Vederlag af det offentlige for den enkelte Sag, for så vidt Krav herpå ikke er frafaldet. Retten fastsætter dette Vederlag efter Arbejdets Betydning og Omfang ved Dommen, eller når Forsvarerens Virksomhed er afsluttet, I øvrigt gælder Bestemmelserne i Lov om Sagførersalær m. m. af 24. Maj 1879 for de offentlige Forsvarere.

Andet Afsnit.

Midler til Sagens Oplysning m. m.

Kapitel 67. Besigtigelse.

§ 742.

Politiet har at foretage Besigtigelser i alle Tilfælde, hvor dets Pligter med Hensyn til Efterforskningen medfører det. Skønnes det, at Besigtigelse bør ske ved Retten, har Politiet at drage Omsorg for, at den forefundne Tilstand bliver uforandret, indtil Retshandlingen kan finde Sted.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Retten kan foretage Besigtigelse af Personer, Genstande og Lokalteter, når sådant findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt for Sagens Oplysning. Vilde det medføre uforholdsmæssige Udgifter eller Ulemper, at Besigtigelse foretages af den Ret, ved hvilken Sagen er tingfæstet, eller skal Besigtigelsen foretages før Domsforhandlingen i en Sag, som er tingfæstet ved Landsretten, foretages den af vedkommende Undersøgelsesret (§§ 686 og 694).

Ved Besigtigelser, som foretages af en Undersøgelsesret, bliver Regelen i § 55 at iagttage. Foretager den dømmende Ret, hvor Loven giver Adgang hertil, under Domsforhandlingen en Besigtigelse på Åstedet, skal alle de Personer være til Stede, som ellers skal være nærværende under Domsforhandlingen.

Angående Besigtigelser, som Underretten, henholdsvis Sø- og Handelsretten, foretager enten som Undersøgelsesret eller i Sager, der ikke er undtagne fra Anke, skal Retsbogen indeholde så meget, at den giver et fuldstændigt og tro Billede af det besigtigede.

Forudsætter Adgangen til Besigtigelse en Ransagning, skal de nedenfor for denne foreskrevne Betingelser og Regler iagttages.

§ 743.

Kræves der til en Besigtigelse eller i øvrigt til en Undersøgelse eller Bedømmelse af et faktisk Forhold, til hvilken Sagen findes at give Anledning, Indsigt, som ikke kan forudsættes hos Retten, kan denne tilkalde Syns- eller Skønsmænd overensstemmende med Kapitel 19.

§ 744.

Er der Tvivl om en Sigtets Tilregnelighed, kan Retten ved Kendelse bestemme, at han skal indlægges på et Sygehus eller et Sindssygehospital til nærmere Undersøgelse, når lægekyndige — efter Omstændighederne Retslægeraadet — erklærer sig derfor.

Kapitel 68.

Beslaglæggelse.

§ 745.

Ting, der antages at være af Betydning som Bevismidler eller at burde konfiskeres, eller som ved Forbrydelsen er fravendte nogen, af hvem de kan kræves tilbage, tages i Bevaring, hvor dette skønnes fornødent. Udleveres sådanne Ting ikke frivillig af den, i hvis Besiddelse de er, eller kræves de tilbage af nogen, der frivillig har udleveret dem, kan de beslaglægges overensstemmende med nedenstående Regler.

Skriftlige Meddelelser mellem Sigtede og de i § 169 nævnte Personer er ikke Genstand for Beslaglæggelse, så længe de er i de sidstnævnte Personers Besiddelse og disse ikke sigtes for Delagtighed i Forbrydelsen.

§ 746.

Beslutning om Beslaglæggelse tages af Retten. Politiet kan dog, hvor sådan Beslutning ikke uden Fare kan afventes, foretage en foreløbig Beslaglæggelse, men Beretning om denne må da uden Ophold og senest inden 24 Timer forelægges for

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Retten, der afgør, om Beslaglæggelsen skal opretholdes. Samme Beføjelses om Politiet har enhver anden, når den pågældende træffes i Udførelsen af en Forbrydelse eller på friske Spor. Kan i dette Tilfælde Forelæggelse for Retten ikke straks finde Sted, skal det beslaglagte uopholdelig afleveres til Politiet, som afkræver nøjagtig Forklaring om det forefaldne og pålægger vedkommende private, hvis Beslaglæggelsen ikke straks hæves, at møde for Retten, der træffer Afgørelse.

Beslaglæggelse af et trykt Skrift, i Anledning af hvis Indhold Ansvar skal gøres gældende, kan kun ske efter Retskendelse.

§ 747.

Vilde Beslaglæggelse udsætte en ikke sigtet Person for Tab, bør den, når Øjemedet derved kan antages tilstrækkelig sikret, undlades mod Løfte, med eller uden Sikkerhedsstillelse, om på Opfordring at forevise, fremlægge eller medbringe Tingen.

§ 748.

Den, der er i Besiddelse af Ting af sådan Art som nævnt i § 745, kan det, for så vidt han ikke er i noget Tilfælde, hvor Vidnepligt er udelukket, af Retten pålægges at forevise eller udlevere dem. Skal han møde som Vidne, kan det pålægges ham at medtage Tingen, når han har påtaget sig dette (§ 747), eller det findes at kunne ske uden Udgift eller væsentligt Besvær. Mod den, som vægrer sig ved eller undlader at efterkomme sådant Pålæg, kan de Bøder og Tvangsmidler anvendes, som er hjemlede overfor Vidner, der vægrer sig ved at svare. Herved finder Regelen i § 189 tilsvarende Anvendelse. Anvendelse af det i denne Paragraf hjemlede Middel medfører ingen Indskrænkning i Adgangen til Ransagning efter næste Kapitel eller omvendt.

§ 749.

Embedsakter, som indeholder Oplysninger, der skønnes at være af Betydning for Sagen, kan Retten eller Påtalemyndigheden kræve meddelte, medmindre Hemmeligholdelse findes nødvendig i Statens Interesse, hvorom Afgørelse træffes af vedkommende Minister. Meddelelsen kan ske i bekræftet Genpart; dog er Retten beføjet til at kræve Fremlæggelse af Originalen.

Om andre hos offentlige Myndigheder beroende Dokumenter kan Retten, når det findes nødvendigt, ved Kendelse bestemme, at de skal forevises eller udleveres til Benyttelse under Sagen, selv om de måtte være givne i embedsmæssig Forvaring med det Formål, at Indholdet skal være hemmeligt.

Dog finder ved denne Paragraf Reglerne i § 169 Nr. 1 og 3 tilsvarende Anvendelse.

§ 750.

Breve og andre Forsendelser, som er rettede til eller antages at være bestemte for eller hidrøre fra Sigtede, kan det ved Rettens Kendelse pålægges Postvæsenet at tilbageholde og udlevere til Retten, når Sigtelsen angår en Forbrydelse, som det efter Lovens almindelige Regel tilkommer Overanklageren at forfølge, og Omstændighederne gør det sandsynligt, at Indholdet bør beslaglægges. Undtagne fra sådan Beslaglæggelse er Breve, som veksles mellem Sigtede og hans Forsvarer, for så vidt dette følger af Reglerne i § 738.

I påtrængende Tilfælde kan Politiet pålægge Postvæsenets Embedsmænd at

Nr. 90. 11te April.

tilbageholde sådanne Forsendelser, indtil Rettens Afgørelse fås, dog ikke for et længere Tidsrum end tre Dage.

Under Betingelser svarende til dem, som ovenfor er angivne, kan det pålægges Telegrafvæsenets Funktionærer henholdsvis at tilbageholde og meddele Retten eller foreløbig at tilbageholde Telegrammer.

§ 751.

Ting, som er tagne i Bevaring, skal snarest muligt nøjagtig optegnes og mærkes med Embedssegel eller på anden fyldestgørende Måde. Såvel Sigtede som den, i hvis Værge Tingene var, kan vedføje yderligere Mærke, og der bør, så vidt det er muligt og kan ske uden Skade for Undersøgelsen, gives dem Lejlighed til at overvære Mærkernes Aftagelse. Den, i hvis Værge Tingene var, kan kræve Modtagelsesbevis.

§ 752.

Det første Gennemsyn af Papirer, som beslaglægges, såvel som Åbning af Breve og andre lukkede Dokumenter skal, når vedkommende ikke samtykker i Afvigelse herfra, iværksættes af Retten. For så vidt det er muligt og kan ske uden Skade for Undersøgelsen, skal der gives Sigtede og andre vedkommende Lejlighed til at være til Stede. Når nogen af disse ønsker det, og ingen særlig Retsskriver er til Stede, skal Retsvidne tilkaldes.

Kan som Følge heraf Gennemsyn af Papirer ikke finde Sted straks ved Beslaglæggelsen, bliver de foreløbig at forvare i forsejlet Omslag.

§ 753.

Retten drager Omsorg for, at de af Post- eller Telegrafvæsenet udleverede Forsendelser eller Telegrammer, hvis Åbning ikke findes nødvendig, eller hvis indhold viser sig at være uden Betydning for Sagen, eller den Del af Indholdet, som måtte være Sagen uvedkommende, befordres videre efter sin Bestemmelse, samt at Underretning om, hvad der holdes tilbage, meddeles vedkommende, så snart det kan ske uden Skade for Undersøgelsen. Under samme Betingelse skal Underretning gives, når private Dokumenter er udleverede i Medfør af § 749, 2det Stykke.

§ 754.

Ting, som er fravendte nogen ved en Forbrydelse eller er Udbyttet af sådanne Ting, bliver, senest naar Sagen er endeligt sluttet, at udlevere rette vedkommende. Andre Ting, som er beslaglagte for at tjene som Bevismidler, skal tilbagegives, når de ikke længere behøves. Den, som er interesseret i Tilbagegiveisen, kan derom æske Kendelse.

Kapitel 69.

Ransagning.

§ 755.

Ransagning af en Sigtets Bolig eller andre Rum, Gemmer eller Person for at søge efter Spor af Forbrydelsen eller efter Ting, som er Genstand for Beslaglæggelse, kan finde Sted, når

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

1) Sigtelsen angår en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Overanklageren at forfølge, eller

2) der foreligger påviselig Grund til at antage, at Spor af Forbrydelsen eller bestemte Ting, som kan beslaglægges, dèr vil være at finde.

§ 756.

Ransagning i foranførte Øjemed af en ikke Sigtets Bolig, Rum eller Gemmer kan finde Sted, når Sagen 1) angår en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Overanklageren at forfølge, og derhos

2 a) Forbrydelsen er begået, eller Sigtede er pågrebet i Boligen eller Rummet eller har betrådt samme, medens han forfulgtes på frisk Gerning eller friske Spor, eller

b) der i øvrigt foreligger påviselig Grund til at antage, at Spor af Forbrydelsen eller bestemte Ting, som kan beslaglægges, dér vil være at finde, eller

c) når Ransagningen omfatter en Samling af Huse, som udgør en By eller en større afgrænset Del af en By eller af et Sogn.

Ligeledes kan Ransagning af en ikke Sigtets Person finde Sted, når Sagen angår en Forbrydelse af den foran under 1) nævnte Art, og der er påviselig Grund til at antage, at det eftersøgte findes hos ham.

§ 757.

Udenfor de i de foregående to Paragraffer fastsatte nærmere Betingelser kan Ransagning i foranførte Øjemed finde Sted af Hus eller Rum, som efter sin Bestemmelse er tilgængeligt for alle og enhver, eller som står under Politiets særlige Tilsyn, eller hvori der drives Pantelånerforretning eller sådan Handel, som omhandles i §§ 49—51 i Lov om Håndværks- og Fabrikdrift m. m. af 29. December 1857.

§ 758.

Ransagning, hvori den, hos hvem den skal iværksættes, ikke udtrykkelig samtykker, kan som Regel kun finde Sted ifølge Retskendelse.

Uden foregående Retskendelse kan Ransagning, være sig hos Sigtede eller Andenmand, foretages af Politiet:

1) i de Tilfælde, der omhandles i foregående Paragraf,

2) når de Betingelser foreligger, som er angivne i § 756, 1 og 2 a og b, og der er øjensynlig Fare for, at Øjemedet med Ransagningen vilde forspildes, hvis Retskendelse skulde afventes.

Har Ransagning uden Retskendelse fundet Sted hos en mistænkt, imod hvem Forfølgning ikke tidligere var begyndt, skal Beretning derom indgives til Retten inden 24 Timer.

Om Politiets Beføjelse til at ransage dens Person, som anholdes, gælder derhos Regelen i § 772.

§ 759.

Når Retskendelse om Ransagning ikke skal iværksættes af Retten selv, skal det i Kendelsen angives, ved hvem Iværksættelsen skal ske.

Udenfor påtrængende Tilfælde bør Iværksættelse af Ransagning kun, hvor vedkommende udtrykkelig samtykker, overlades til Politiets underordnede Betjente.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Ved enhver Ransagning skal så vidt muligt to uberygtede Mænd tilkaldes som Vidner. Enhver er indenfor en Afstand af 2 Kilometer fra sin Bopæl pligtig at efterkomme sådan Kaldelse; den, som uden lovligt Forfald vægrer sig ifalder en Bøde fra 2 til 20 Kr.

§ 760.

Den, hvis Bolig, Rum eller Gemmer skal ransages, skal opfordres til at overvære Forretningen; er han fraværende, skal en Husfælle eller Nabo tilkaldes, når dette kan ske uden Ophold.

Forinden Ransagning påbegyndes, skal Rettens Kendelse oplæses eller forevises, eller, hvor ingen Kendelse foreligger, Øjemedet betydes.

Eftersøges bestemte Ting, bør, forinden Ransagning påbegyndes, vedkommende opfordres til at udlevere eller påvise samme.

Forefindes ved Ransagningen Ting, som skønnes at burde beslaglægges, forholdes med dem, som bestemt i foregående Kapitel. Med Hensyn til Papirer iagttages Reglerne i § 752.

Om Ransagning, der ikke iværksættes af Retten og tilføres Retsbogen, affattes en Beretning, der medunderskrives af Vidnerne.

Bliver Ransagningen uden Resultat, skal skriftlig Bevidnelse herom på Forlangende meddeles den pågældende.

§ 761.

Ved Ransagnings Iværksættelse bliver endvidere følgende Regler at iagttage:

Al den Skånsel og Varsomhed, som Øjemedet tilsteder, skal udvises.

Ved Nattetid bør Ransagning kun foretages, når Øjemedets Opnåelse afhænger deraf.

Åbning med Magt af lukkede Adgange eller Gemmer bør kun finde Sted, når en Opfordring om at åbne har vist sig frugtesløs, eller der ingen er til Stede, til hvem den kan rettes.

Personlig Ransagning af en Kvinde skal ske ved ærbare Kvinder og ikke i Overværelse af Mænd, jfr. § 199.

Kapitel 70.

Sigtedes Indkaldelse og Afhørelse for Retten.

§ 762.

Den Sigtede, som befinder sig på fri Fod. er pligtig efter lovlig Indkaldelse personlig at møde for Retten til Afhørelse og i øvrigt, når Loven kræver hans Nærværelse. Udeblivelse uden oplyst lovligt Forfald kan efter de nærmere i Loven givne Regler medføre Anholdelse, Fængsling, Beslaglæggelse af Formuen eller Sagens Pådømmelse i Sigtedes Fraværelse.

§ 763.

Sigtede er ordentligvis pligtig at møde for den Ret, ved hvilken Tiltale er rejst eller Forundersøgelse indledet.

Foregår Forundersøgelse eller er Tiltale i en Politisag rejst i en anden Underretskreds end den, i hvilken Sigtede bor eller opholder sig, kan dog Retten, når Sigtede begærer det eller udebliver, bestemme, at han skal møde til Afhørelse ved Undersøgelsesretten (§ 686) i den Kreds, hvor han bor eller opholder sig.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 79

Nr. 90. 11te April.

Hvor Sigtedes Helbredstilstand gør dette nødvendigt, bliver Retten at sætte på sådant Sted, som Omstændighederne udkræver.

Retten bestemmer Indkaldelsesvarselet, hvor Loven ikke indeholder Forskrift herom.

§ 764.

For så vidt Sigtede ikke under Møde for Retten af denne har fået Pålæg om yderligere Møde til bestemt Tid og Sted, bliver han at indkalde til Retsmøde ved en efter Reglerne i Kapitel 17 forkyndt skriftlig Tilsigelse, der, hvor ikke andet er bestemt, udgår fra den Ret, for hvilken Mødet skal finde Sted.

Foruden Sigtedes Navn, og hvad der i øvrigt hører til hans nøjagtige Betegnelse, Sted og Tid for Mødet, det Varsel, som skal gives, samt Bemærkning om Følgerne af Udeblivelse uden oplyst Forfald skal Tilsigelsen, første Gang Sigtede indkaldes i en Sag, angive, hvorpå Sigtelsen går ud. I Indkaldelse til Møde under Domsforhandling (Stævning) bliver Sagen at betegne ved Henvielse til Anklageskriftet.

§ 765.

Sigtede, som møder eller fremstilles for Retten til Afhørelse, adspørges først om Navn, Alder, Stilling samt Bopæl og andet, som findes fornødent til Oplysning om hans Identitet,

Efter dernæst at have gjort Sigtede bekendt med den imod ham rettede Sigtelse spørger Dommeren ham, hvorvidt han erkender dens Rigtighed. Dommeren skal derefter afhøre ham om de Forhold, som Sigtelsen angår, og om de ved Vidneforklaringer eller på anden Måde imod ham fremkomne Bevisligheder.

Sigtede er berettiget til på ethvert Trin af Sagen at tage sin Erkendelse af Sigtelsens Rigtighed tilbage.

§ 766.

Sigtede fremstilles i Retten fri for Bånd.

Ingen Tvang må anvendes imod en Sigtet, der vægrer sig ved at svare i det hele eller på enkelte Spørgsmål, eller som hindrer Afhørelsen ved forstilt Afsindighed eller på lignende Måde. Kan sådant Forhold medføre Sagens Forhaling eller

vanskeliggøre Forsvaret, bør Dommeren gøre ham opmærksom derpå.

§ 767.

Under Afhørelsen skal Dommeren tiltale Sigtede med Ro og Værdighed. Spørgsmålene til ham bør være bestemte, tydelige og således stillede, at det er ham klart, hvad han bekræfter eller benægter ved sine Svar, og intet Spørgsmål må fremsættes således, at noget, der er benægtet eller ikke vedgået, forudsættes som tilstået.

Løfter, urigtige Foregivender eller Trusler må ikke anvendes. Ej heller må Afhøringen forlænges i det Øjemed at fremskaffe en Tilståelse.

Det er ikke Sigtede tilladt at rådføre sig med en Forsvarer angående den umiddelbare Besvarelse af de ham gjorte Spørgsmål.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 71.

Anholdelse.

§ 768.

Når en mistænkt, som befinder sig på fri Fod, er udeblevet efter behørig Indkaldelse uden oplyst lovligt Forfald, kan Retten beslutte hans Anholdelse. I Politisager kan Anholdelse af denne Grund dog kun finde Sted, når det i Tilsigelsen eller under Møde for Retten er betydet ham, at han må møde personlig og i Udeblivelsestilfælde må vente at blive anholdt.

§ 769.

Uden foregående Indkaldelse kan Retten beslutte en mistænks Anholdelse:

1) når den pågældende er en Person, der strejfer om uden Midler til lovligt Underhold, eller som ikke har Bolig eller dog varigere Opholdssted i Riget, eller er en ubekendt, om hvis Navn og Opholdssted ingen antagelige Oplysninger haves eller kan fremskaffes, og

2) for så vidt Mistanken angår et Forhold, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Overanklageren at forfølge, eller nogen af de i denne Lovs § 721 under g, j, r og cc eller i Straffelovens § 200, jfr. Lov Nr. 63 af 1. April 1911 § 1. eller dens § 296, 2det Punktum, eller i Søløv af 1. April 1892 §§ 291, 1ste Punktum, og 298, 1ste Stykke, nævnte Forbrydelser, når det, om end Betingelserne for Afsigelse af Fængslingskendelse ikke fuldstændig måtte være til Stede, efter Omstændighederne skønnes fornødent at sikre den pågældendes foreløbige Tilstedeblivelse eller Afsondring fra Samkvem med andre.

§ 770.

Anholdelsesbeslutningen tilføres Retsbogen straks, eller så snart ske kan, med en så nøjagtig Betegnelse af den pågældende som muligt samt Angivelse af Sigtelsens Genstand, i det mindste i Almindelighed, og Grunden til Anholdelsen. Udskrift skal på Forlangende meddeles den anholdte inden 24 Timer.

Ved Pågribelsen, eller så snart det kan ske, skal Beslutningen med tilhørende Begrundelse oplæses eller forevises for den anholdte.

§ 771.

Er der Grund til at frygte for, at Øjemedet vilde forspildes ved Ophold for at fremskaffe Rettens forudgående Beslutning, kan Politiet uden sådan foretaget Anholdelse af de i § 769 Nr. 1 betegnede Personer, når de

mistænkes for at have begået en Forbrydelse, der er offentlig Forfølgning undergivet, og af andre Personer, når de træffes under Udførelsen af en offentlig Forfølgning undergivet, strafbar Handling, eller der er bestemte Grunde til at mistænke dem for nogen af de i § 769 Nr. 2 omtalte Forbrydelser.

Samme Beføjelse har enhver anden, når den pågældende træffes i Udførelsen af en Forbrydelse eller på friske Spor.

Finder Oprør eller den i Straffelovens § 103 ommeldte Forbrydelse Sted, eller udøves den i Straffelovens § 87 ommeldte Forbrydelse af en samlet Mængde, eller er Drab eller betydeligere Legemsbeskadigelse påfulgt i Slagsmål, i hvilket flere har deltaget, og Omstændighederne ikke umiskendelig udpeger den eller de skyldige, kan Politiet anholde enhver, der træffes i den samlede Mængde eller indviklet i Slagsmålet, og som ikke straks formår at rense sig for Mistanken om strafbar Deltagelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 772.

Ved en Anholdelses Iværksættelse skal der gås frem med så megen Skånsel mod den pågældende, som Øjemedet tillader.

Genstande, som kan benyttes til Vold eller Undvigelse, eller som kan tjene til Sagens Oplysning, kan fratages den pågrebne, og personlig Ransagning kan finde Sted, når der er Grund til at formode, at han har sådanne Genstande hos sig.

§ 773.

Ransagning af Hus for at eftersøge den, som skal anholdes, kan foretages, når der er Grund til at antage, at han holder sig skjult dér, i Andenmands Hus, dog kun under Betingelser, svarende til de i § 756 angivne, medmindre der efter Husets Bestemmelse tilstedes enhver Adgang til det,

Sådan Ransagning kan foretages af Politiet uden Retskendelse:

1) når en Person eftersættes, der er truffet i Udførelsen af Forbrydelsen eller på friske Spor, eller som er undvejet efter at været pågrebet:

2) og ellers, når der er Grund til at antage, at Øjemedet vil forspildes, hvis Kendelse skal afventes, og navnlig, at en blot Bevogtning af Huset så længe vil være utilstrækkelig.

Udenfor disse Tilfælde udkræves Retskendelse, medmindre den pågældende udtrykkelig frafalder Krav herpå. I øvrigt finder ved disse Ransagninger Reglerne i §§ 758—761 Anvendelse.

§ 774.

Enhver, der anholdes, skal senest inden 24 Timer fra Pågribelsen at regne stilles for Retten, medmindre han forinden løslades. Klokkeslættet, da Pågribelsen og da Fremstillingen fandt Sted, skal anføres i Retsbogen. Kan han ikke straks føres for Retten, sørger Politiet for den fornødne midlertidige Bevogtning på den lempeligst mulige Måde. Er Anholdelsen iværksat af en privat, og den anholdte ikke straks kan føres for Retten, skal Anholderen uopholdelig foranstalte den anholdte afleveret til Politiet, som afkræver Anholderen nøjagtig Forklaring om det forefaldne og pålægger ham, hvis det ikke straks løslader den anholdte, at møde ved Fremstillingen for Retten.

I Retsmødet skal den anholdte høres om Sigtelsen. For det Tilfælde, at den anholdte fremstilles for en anden Ret end den, som har taget Beslutning om Anholdelsen, må der af denne være sørget for, at de fornødne Oplysninger står til den førstnævntes Rådighed, enten ved direkte Tilsendelse eller ved Overlevering med fornødent Pålæg til den Politiembedsmand, som fik det Hverv at iværksætte Anholdelsen

§ 775.

Har Anholdelse fundet Sted for en Handling, for hvilken Fængsling er udelukket, skal den anholdte sættes på fri Fod, når det i § 774 ommeldte Retsmøde er sluttet.

§ 776.

Har Anholdelse fundet Sted for en Handling, for hvilken Fængsling ikke er udelukket, og findes anholdte ikke at kunne løslades straks, kan Retten enten ved Kendelse beslutte, at han skal fængsles, eller, når der på Grund af de foreliggende Oplysningers Utilstrækkelighed eller af anden Grund ikke findes Føje til straks at afsige Fængslingskendelse, eller Retten ifølge § 781 mangler Beføjelse hertil, beslutte,

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

at han foreløbig skal forblive under Anholdelse. Det samme finder Anvendelse, hvor den pågældende er mødt uden foregående Anholdelse.

Beslutningen tilføres Retsbogen under lagttagelse af Reglerne i § 770: med Hensyn til Bevogtningen

iagttages Regelen i § 774.

§ 777.

Senest inden 3 Gange 24 Timer efter Slutningen af det Retsmøde, hvori den i § 774 omhandlede Fremstilling fandt Sted, skal enten den under Anholdelse forblevne løslades, eller Kendelse afsiges om Fængsling eller anden endelig Forholdsregel.

I de nævnte 3 Gange 24 Timer skal der, så vidt det i dette Tidsrum er muligt, søges tilvejebragt enhver Oplysning af Betydning for Spørgsmålet, om Sigtede bør fængsles. Der skal gives Sigtede Lejlighed til at angive de Oplysninger, som han i sin Interesse ønsker tilvejebragt.

I Stedet for den i § 776 nævnte Forholdsregel bliver med tilsvarende Begrænsning de i §§ 785 ff. nævnte Forholdsregler og navnlig Løsladelse mod Sikkerhed, indtil endelig Bestemmelse træffes, at anvende under de dér angivne Betingelser og nærmere Bestemmelser.

§ 778.

Enhver, som har været anholdt uden tilstrækkelig Grund og uden ved sit eget Forhold at have forskyldt det, kan kræve Oprejsning enten ved en Erklæring om, at Anholdelsen har været på nævnte Måde ugrundet og uforskyldt eller ved Tilkendelse af Erstatning, jfr. § 792. Begæres alene den nævnte Erklæring, afgør Politimesteren i den Politikreds, hvor Anholdelsen har fundet Sted, om han efter Sagens Omstændigheder finder at kunne udstede en sådan. Skønner Politimesteren, at sådan Erklæring kan udstedes, udfærdiges denne snarest muligt og overgives vedkommende. Vægrer han sig herved, eller begæres der Erstatning alene eller som Alternativ, afgøres Spørgsmålet af Retten, jfr. §§ 687 og 701, efter Henviisning af Overanklageren (jfr. § 926 sammenholdt med § 841).

Begæring om nævnte Oprejsning skal fremsættes for Politimesteren, henholdsvis Overanklageren, inden 3 Måneder, efter at Anholdelsen er hævet.

Regelen i § 792, 4de Stykke, finder med fornøden Lempelse Anvendelse på den her omhandlede Erstatning.

Kapitel 72. Fængsling.

§ 779.

Fængsling kan kun finde Sted i Kraft af en Retskendelse; en sådan kan først afsiges, efter at den pågældende er hørt for en Ret angående Sigtelsens Genstand, medmindre det forhindres ved hans Ophold i Udlandet, eller Afhørelse har været umulig på Grund af andre Omstændigheder, der da må anføres i

Kendelsen.

Børn under 14 År må ikke undergives Varetægtsfængsel. Under en strafferetlig Undersøgelse angående Lovovertrædelser, begåede af Børn i den nævnte Alder, kan de, hvor Omstændighederne og deres Livsforhold i høj Grad taler derfor, i Stedet for at fængsles efter Rettens Beslutning sættes under Tilsyn af pålidelige Personer. Forældre eller andre, hvorved der tillige tages Hensyn til, at de holdes fri for fordærvelig Påvirkning.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 780.

Fængsling kan kun besluttes, når der foreligger skellig Grund til at antage, at den Sigtede har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, hvorfor Straffen efter det foreliggende skønnes at ville blive højere end Bøder eller simpelt Fængsel og derhos

1) den mistænkte er en Person, der strejfer om uden Midler til lovligt Underhold, eller som ikke har Bolig eller dog varigere Opholdssted i Riget, eller er en ubekendt, om hvis Navn og Opholdssted ingen antagelige Oplysninger haves eller kan fremskaffes;

2) eller Sigtelsen angår en Forbrydelse, hvis Forfølgning er henvist til Overanklageren, eller nogen af de i denne Lovs § 721 under g, j, r og cc eller i Straffelovens § 200, jfr. Lov Nr. 63 af 1. April 1911 § 1, eller dens § 296, 2det Punktum, eller i Søløv af 1. April 1892 § 291, 1ste Punktum, eller § 298, 1ste Stykke, nævnte Forbrydelser, og der

enten

a) på Grund af Sagens Beskaffenhed eller den Sigtedes Forhold er Føje til at antage, at han vil unddrage sig Ansvar ved at flygte eller skjule sig, eller at han vil udeblive fra Domsforhandling, hvortil han er indkaldt,

eller

b) er særlig Grund til at frygte for, at han, hvis han lades på fri Fod, vil gentage eller fortsætte sin forbryderiske Virksomhed,

eller

c) efter Sagens Omstændigheder er særlig Grund til at antage, at han vil bestræbe sig for at modvirke Undersøgelsen ved at fjerne Gerningens Spor eller påvirke medsigtede eller Vidner til at afgive urigtig Forklaring eller på anden lignende Måde.

Beslutter Retten Fængsling under Efterforskningen, fastsætter den i Forbindelse med Fængslingen en bestemt Tidsfrist, inden hvis Udløb Forundersøgelse må begæres eller Tiltale rejses. Retten kan dog efter Begæring fra Påtalemyndigheden forlænge Fristen.

Fængsling kan endelig besluttes, når den anses nødvendig for at hindre en Person, som sigtes for det i Straffelovens § 299 ommeldte Forhold, i at bringe sin Trusel til Udførelse.

§ 781.

Under Efterforskning kan Fængsling besluttes af en hvilken som helst Undersøgelsesret, for hvilken Tiltalte er fremstillet, jfr. § 809 og § 813. Ellers tages Beslutning om Fængsling af den Ret, ved hvilken Forundersøgelse er indledet eller Tiltale rejst (jfr. § 907), eller for hvilken Sagen er indanket, Når Sigtede er anholdt, og det antages, at han ikke så betimeligt vil kunne fremstilles for den nævnte Ret, at Fængslingskendelse dér kan blive afsagt inden Udløbet af den Frist, i hvilken en Person kan forblive under Anholdelse, kan Fængslingskendelse afsiges af en hvilken som helst Undersøgelsesret, for hvilken han fremstilles. Af Kendelsen og det i den Anledning Retsbogen tilførte tilstilles der i så Fald den Ret, ved hvilken Sagen svæver, Udskrift.

§ 782.

Enhver Kendelse om Fængsling eller Forlængelse af samme skal, foruden Sigtedes Navn og den i øvrigt nøjagtigst mulige Betegnelse af ham, angive Sigtelsens Genstand og de Grunde, hvorpå Fængslingen støttes. Udskrift meddeles på Forlangende den fængslede inden 24 Timer.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Er Sigtede til Stede i Retten ved Kendelsens Afsigelse, oplæses den for ham. Er han ikke til Stede, overgives en Udskrift af Retsbogen Politiet til Iværksættelse. Ved denne finder Reglerne i §§ 770, 772 og 773 tilsvarende Anvendelse.

§ 783.

Er Fængslingskendelsen afsagt, uden at den fængslede har været hørt angående Sigtelsen, skal Afhørelse for Retten finde Sted inden 24 Timer efter Pågribelsen eller Indbringelsen i Riget, eller efter at Hindringen for hans Fremstilling er ophørt, jfr. § 774.

Den fængslede hensættes så vidt muligt i Varetægtsfængselet på det Sted, hvor Sagens første Behandling foregår. Om hans senere Henbringelse til andet Varetægtsfængsel tager vedkommende Rets Formand Beslutning.

§ 784.

Den fængslede er undergivet de Indskrænkninger, som er nødvendige til Sikring af Fængslingens Øjemed eller til Opretholdelse af Fængselsordenen, overensstemmende med derom givne Bestemmelser. Særlig fastsættes følgende Regler med Hensyn til den fængsledes Behandling:

- 1) Varetægtsfanger må ikke uden eget Samtykke sættes sammen med Fanger, der udstår Straf, afsoner Bøder el. desl., og heller ikke sammen med andre Varetægtsfanger, medmindre deres Alder, Legems- eller Sindstilstand gør Afsondring utilrådelig, eller Pladsmangel umuliggør Afsondring.
- 2) Hvor vidt andre end de ved Fængselet ansatte skal have Adgang til Fangen beror på Rettens Formand, jfr. dog med Hensyn til Forsvarere § 738. Tilladelse til med de Indskrænkninger, som Fængselsordenen kræver, og under sådant Opsyn, som Rettens Formand finder fornødent, at modtage Besøg af en Læge eller Præst efter eget Valg, af Slægtninge eller af Personer, som står i Forretningsforhold til Fangen, eller med hvem han ønsker at rådføre sig, bør kun nægtes, når særlige Omstændigheder giver Grund til at frygte, at deraf vil opstå Skade for Undersøgelsen.
- 3) Om det skal tillades Fangen at afsende og modtage Breve, beror på Rettens Formand, jfr. dog med Hensyn til Forsvarere § 738. Tilladelse bør kun nægtes, når Rettens Formand, efter at have læst Brevet, finder enten, at der kan være Grund til at befrygte, at dets Afsendelse eller Udlevering vil være til Skade for Undersøgelsen, eller at dets Afsendelse vilde indeholde et Retsbrud. Afsendes eller udleveres Brevet ikke, bør der uden Ophold gives henholdsvis den fængslede eller Afsenderen Underretning derom. Afsendelse af lukkede Skrivelser til Ret eller Øvrighed kan ikke nægtes Fangen, og Fængselets Forstander har at sørge for, at sådanne Skrivelser fremsendes uden uforholdent Ophold.
- 4) Varetægtsfanger har Ret til at sysselsætte sig, dog med de Begrænsninger, som følger af Fængslingens Øjemed og Fængselsordenen. Om Fangen ønsker det, skal han så vidt muligt søges beskæftiget ved Arbejde i Fængselet mod passende Godtgørelse. Fangen har Adgang til Udlån af Fængselets Bogsamling samt til udenfor denne at forskaffe sig Bøger af videnskabelig, teknisk eller lignende Art, men anden Læsning kun med Fængselsforstanderens Tilladelse. Disse Rettigheder kan kun betages en Fange, når han har forskyldt det som disciplinær Straf.
- 5) Det kan, udenfor Tilfælde af disciplinær Straf, ikke formenes en Varetægtsfange ved egne eller andres Midler at forskaffe sig anden og bedre Kost end den almindelige Fængselskost, for så vidt sådant kan ske, uden at Fængselsordenen derved forstyrres. Med samme Begrænsning er Fangen berettiget til at benytte andre Klæder end den almindelige Fangedragt.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

- 6) Legemlig Revselse må ikke anvendes som disciplinær Straf på Varetægtsfanger.
- 7) Hverken Arrestforvareren eller andre Personer må benyttes til at udforske Fangen.

Nærmere Regler om Fængselsordenen fastsættes ved kongelig Anordning under lagttagelse af det i nærværende Paragraf foreskrevne.

Klager over utilbørlig Behandling i Fængselet kan forebringes for Fængselsforstanderens foresatte og, hvis de ikke af denne tages til Følge, for Retten i Overensstemmelse med Reglerne i § 814. I hvert Fangerum skal findes Opslag, indeholdende de væsentligste Bestemmelser i Fængselsreglementet og navnlig de i denne Paragraf givne Regler.

§ 785.

Er Sigtede en frugtsommelig eller diegivende Kvinde eller en Person mellem 14 og 18 År, bliver hun eller han, for så vidt det efter Sigtelsens Genstand, Sigtedes Personlighed og de forhåndenværende Forhold lader sig gøre, efter Rettens Beslutning, i Stedet for at fængsles, at sætte under Tilsyn af pålidelige Personer, Forældre eller andre. For de unge Personers Vedkommende tages der tillige Hensyn til, at de holdes fri for fordærvelig Påvirkning. Når Forældre eller andre fremsætter Ønske om, at en sådan Sigtet må betros til deres Tilsyn, kan Retten, om det findes nødvendigt, knytte Indvilgelse heri til den Betingelse, at Sikkerhed stilles af de pågældende overensstemmende med Reglerne i §§ 786 og 787.

I andre Tilfælde kan, hvor sådant må anses for tilstrækkeligt til Formålets Opnåelse, i Stedet for Fængsling efter Rettens Beslutning anvendes Bevogtning i Hjemmet, efter Omstændighederne efter Sikkerhedsstillelse for det hertil sandsynlig medgående Beløb, Tilhold om ikke uden Dommerens Tilladelse at forlade et anvist Opholdssted eller en bestemt Kreds, Pålæg om til bestemte Tider at fremstille sig for Politiet, Beslaglæggelse af Pas eller andre Legitimationsdokumenter eller Sikkerhedsstillelse efter de nærmere Regler i efterfølgende Paragraffer.

§ 786.

Sikkerhedsstillelse kan ikke træde i Stedet for Fængsling, når den i § 780 Nr. 2 c nævnte Fængslingsgrund er forhånden.

I de i § 780 Nr. 1 og 2 a nævnte Tilfælde skal Fritagelse for Fængsling tilstedes, når Formålet må antages tilstrækkelig betrygget ved, at Sikkerhed stilles for, at Sigtede vil møde i Retten til enhver Forhandling i Sagen efter behørig Indkaldelse samt indfinde sig til Dommens Fuldbyrkelse, hvis den går ham imod. Det påhviler i så Fald Sigtede at opgive Bolig eller Opholdssted i Kongeriget, hvor alle Forkyndelser til ham kan ske.

I det i § 780, sidste Stykke, ommeldte Tilfælde tilstedes Fritagelse for Fængsling, når det findes tilstrækkeligt, at Sikkerhed stilles for, at Sigtede vil undlade den Virksomhed, som frygtes, indtil Dommen, hvis den går ham imod, kan fuldbyrdes.

§ 787.

Sikkerheden, hvis Størrelse i det enkelte Tilfælde fastsættes af Retten, stilles ved Overlevering af rede Penge eller gode Værdipapirer, der på Forlangende, eller når det af Dommeren findes hensigtsmæssigt, bliver at opbevare i Nationalbanken eller vedkommende Amtstue, eller ved Selvskyldnerkaution af en eller flere i Kongeriget bosatte vederhæftige Mænd.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 788.

Den, af hvem Sikkerhed stilles, skal herom underskrive en Erklæring, hvori den eller de Forpligtelser, indtil hvis Opfyldelse Sikkerheden hæfter, og ved hvis Misligholdelse den forbrødes, er angivne.

Hvorvidt en stillet Sikkerhed bør være forbrudt, afgøres ved Kendelse efter at der så vidt muligt er givet de vedkommende Lejlighed til at udtale sig. Det forbrudte Beløb tilfalder Statskassen. Dog bliver først Sagens Omkostninger og den forurettedes Erstatningskrav deraf at dække, for så vidt Dækning derfor ikke kan fås på anden Måde.

Er Sikkerheden forbrudt som Følge af Sigtedes Undvigelse eller Udeblivelse fra Møde, kan Retten, når Sigtede inden en Måned efter den Dag, da han er undvejet eller skulde være mødt, frivillig fremstiller sig eller pågribes, helt eller delvis eftergive Sikkerhedens Forbrydelse, dog at den hæfter for alle Udgifter, som er bevirkede ved Undvigelsen eller Udeblivelsen.

§ 789.

Beslutning om Fængsling eller Forholdsregel, der træder i Stedet for Fængsling, kan af Retten til enhver Tid omgøres.

§ 790.

Den anordnede Fængsling bortfalder, når Forfølgning frafalder, eller Sigtede frifindes, eller der dog kun pålægges ham Straf af Bøder eller simpelt Fængsel. Erklæres i de to sidstnævnte Tilfælde Anke af det offentlige, inden Løsladelsen er iværksat, bliver det dog på dertil fra Påtalemyndighedens Side givet Anledning ved Kendelse af Retten at bestemme, om Løsladelse skal finde Sted. Går Kendelsen ud på, at Fængslingen skal vedblive, skal den snarest muligt af Overanklageren eller ved Anke til Højesteret af Rigsanklageren forelægges den overordnede Ret til Prøvelse, jfr. §§ 954 og 965.

Fængslingen ophæves ved Rettens Beslutning, når i Løbet af Undersøgelsen de Grunde, hvorpå den støttedes, bortfalder, og Grunde til Fængsling ved en ny Kendelse ikke er forhånden.

Er Fængslingen besluttet i Henhold til § 780 Nr. 2 c, bliver den at ophæve, så snart Undersøgelsen i pågældende Retning er sikret, i hvilken Henseende det fornødne hurtigst muligt skal iværksættes, eller senest, når den i Fængslingskendelsen fastsatte, eventuelt af Retten forlængede Frist er udløbet. Dog kan Retten efter Begæring af Påtalemyndigheden bevilge en yderligere kort Forlængelse af Fristen, såfremt det godtgøres, at det på Grund af uforudsete og væsentlige Hindringer har været umuligt betimeligt at fremme

Undersøgelsen.

I Sager, som er af mindre Betydning, bør Fængslingen ophæves, når Retten finder, at Sagen ikke fremmes med tilbørlig Hurtighed. Fremdeles bør Fængslingen ophæves, når en Dom, hvorved kun en kortere Tids Fængselsstraf er idømt, bliver påanket, og Fængslingens Forlængelse indtil Ankesagens Slutning vilde stå i åbenbart Misforhold til den Straf, som er eller kan ventes idømt.

§ 791.

Forholdsregler, som af Retten er anordnede i Stedet for Fængsling, bortfalder eller ophæves i de samme Tilfælde som Fængsling.

Fremdeles ophører en stillet Sikkerhed af hæfte, når Sigtede hensættes i Fængsel, eller når en Sigtet under 18 År sættes under andet Tilsyn end den Persons, hvem han mod Sikkerhed var betroet, samt når den i Overensstemmelse med § 786

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 80

Nr. 90. 11te April.

påtagne Forpligtelse er opfyldt, eller når den, der er gået i Borgen, opsiger sit Forløfte ved at fremstille Sigtede for Betten eller under sådanne Forhold og med så langt Varsel, at dér er Lejlighed og god Tid til at fængsle ham.

Indgået Forløfte ophører ligeledes, når en afsagt Straffedom ikke fuldbyrdes, uagtet der hertil har været rigelig Tid og Opfordring.

Bestemmelse om Ophør af Fængsling eller om Anvendelse eller Ophør af Forholdsregler, som træder i Stedet for Fængsling, eller om Forbrydelse af stillet Sikkerhed tages af den Ret, hvem det efter § 781 vilde tilkomme at afsige Fængslingskendelse.

§ 792.

Den, der har været underkastet Varetægtsfængsel og derefter frifindes eller løslades, uden at Sagen forfølges til Dom, har, når han inden et År efter at være kommet til Kundskab om de Omstændigheder, hvorpå han støtter sit Krav, fremsætter Begæring derom for Overanklageren, jfr. § 841 sammenholdt med § 926, Krav på en af Retten fastsat Erstatning for den Lidelse, den Tort og det Formuestab, der er tilføjet ham ved Frihedsberøvelsen, medmindre de fremkomne Oplysninger dog giver begrundet Formodning for, at han er skyldig i den Forbrydelse, hvorfor han var fængslet. Sådant Erstatning tilkommer ligeledes den, der har været underkastet Varetægtsfængsel i Tilfælde, hvor sådant ikke burde have været anvendt.

Retten til Erstatning bortfalder, når den pågældende selv ved sit Forhold har givet Anledning til Fængslingen, medmindre det udviste urigtige Forhold må antages at være foranlediget af Frygt, Forvirring eller undskyldelig Misforståelse, endvidere når vedkommende frifindes på Grund af en Tilregnelighed udelukkende mangelfuld Sjælstilstand, eller når han forhen er straffet med Strafarbejde for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, og der ikke siden hans Løsladelse er hengået 3 År, herunder dog ikke det i 1ste Stykke, 2det Punktum, nævnte Tilfælde.

Fordringen på Erstatning for Formuestabet tilkommer efter den pågældendes Død hans Ægtefælle og Livsarvinger.

Erstatningen udredes af Statskassen, men denne har Regres til den vedkommende Dommer, for så vidt han har gjort sig skyldig i Misbrug af Embedsmyndighed, Skødesløshed eller andet uforsvarligt Forhold.

§ 793.

Til at føre Tilsyn med Varetægtsfangers Behandling og Forholdene i Varetægtsfængsler udvælger henholdsvis Københavns Borgerrepræsentation. Købstædernes Byråd og Amtsrådene efter Forholdstalsvalg 2 Medlemmer af deres Midte for 4 År ad Gangen. De således udnævnte Mænd skal have Adgang til i Forening at besøge Fængslerne indenfor deres Område og overbevise sig om, at de for Fængslerne og Varetægtsfangernes Behandling gældende Bestemmelser overholdes. Angående Misbrug, som de måtte mene at have forefundet, afgiver de Beretning til pågældende Overøvrighed. Denne lader da de fremsatte Klager nærmere undersøge og gør Indberetning til Justitsministeren, som træffer fornøden Foranstaltning til Afhjælpning af de forefundne Misbrug og til Påtale af mulige Overtrædelser og Tilsidesættelser af pågældende Bestemmelser.

Meddelelse til Private eller andre end de i 1ste Stykke, 3die og 4de Punktum, nævnte Myndigheder om, hvad der ved ovennævnte Besøg i Fængslerne er erfaret, straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 73.

Beslag på Sigtedes Formue og Forbud mod Foreninger og Skrifter.

§ 794.

Når der i en under Landsret hørende Sag er rejst Tiltale, men Sigtede har unddraget sig Sagens videre Forfølgning, kan Retten på Overanklagerens Begæring, og efter at Forsvareren er hørt, ved Kendelse bestemme, at der skal lægges Beslag på den Formue, som Sigtede måtte besidde eller erhverve i Riget, Kendelsen forkyndes overensstemmende med Reglerne i § 160.

Oplyses det senere, at det var Sigtede umuligt at møde eller blive til Stede, kan Retten ophæve Beslaglæggelsen.

§ 795.

Retten drager Omsorg for, at der beskikkes en Værge til at bestyre den beslaglagte Formue. At sådan Foranstaltning er truffet, bliver at kundgøre ved Tinglæsning og ved Bekendtgørelse i Aviserne efter de om Umyndiggørelse gældende Regler.

Værgen har at afgive Løfte om ikke at lade Sigtede tilflyde nogen Indtægt af Formuen. Ægtefælles og Børns Krav på Underhold af denne ophæves derimod ikke ved Beslaglæggelsen, ligesom Sigtede heller ikke er udelukket fra at råde over den beslaglagte Formue ved Testament.

§ 796.

Beslaglæggelsen ophæves:

- 1) når Sigtede kommer til Stede,
- 2) når Formuen på Grund af Sigtedes Død eller ifølge de i Forordningen af 11. September 1839 foreskrevne Regler tilfalder hans Arvinger,
- 3) når Forfølgning frafalder, eller Sagen ved Rettens Kendelse afvises.

Den Ret, som har besluttet Beslaglæggelsen, tager Beslutning om Ophøret i de foran nævnte Tilfælde. Formuen med de under Beslaglæggelsen vundne Indtægter og efter Fradrag af de hafte Udgifter udleveres derefter til Sigtede eller henholdsvis Arvingerne.

§ 797.

Beslaglæggelse af en mistænks Gods til Sikkerhed for Sagens Omkostninger og Erstatningsansvar kan, hvor og i sådant Omfang, som Retten måtte finde det fornødent, finde Sted ifølge Rettens Kendelse efter Begæring af Påtalemyndigheden eller den ved Forbrydelsen forurettede.

Beslaglæggelse medfører de samme Retsvirkninger som Arrest på Gods ifølge den borgerlige Retsplejes Regler.

§ 798.

Retten drager Omsorg for Beslaglæggelsens Iværksættelse. Med Hensyn til denne samt de Forholdsregler, som bliver at træffe for at sikre Beslaglæggelsens Retsvirkninger, gælder de i Bogen om den borgerlige Retspleje givne Regler om Arrest på Gods, dog at særlig Sag til Stadfæstelse af Beslaglæggelsen bortfalder.

§ 799.

Beslaglæggelsen bortfalder, når Forfølgning frafaldes, eller Sigtede frifindes, og den ophæves, når den på Grund af senere fremsatte Indsigelser

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

eller senere indtrufne Omstændigheder findes ikke at have Hjemmel. Beslutninger og Forholdsregler med Hensyn til Beslaglæggelsens Ophør træffes af den Ret, for hvilken Sagen er eller var tingfæstet. Med Hensyn til Krav på Erstatning for Beslaglæggelsen finder Reglerne om Arrest på Gods i Bogen om den borgerlige Retspleje Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 800.

Med Hensyn til foreløbigt Forbud mod Foreninger i Henhold til Grundloven af 28. Juli 1866 § 87 og Grundloven af 5. Juni 1915 § 85 bliver det på nævnte Sted i Grundloven foreskrevne at iagttage.

Forbud mod Udbredelse af Skrifter, som efter Justitsministerens Befaling forfølges i Henhold til Lov af 3. Januar 1851 §§ 14 og 15, besluttet og foranstaltet iværksat efter Overanklagerens Begæring af vedkommende Undersøgelsesret. Sag i denne Anledning skal anlægges inden en Uge. Forbudet bortfalder, når Forfølgning ikke iværksættes inden den foreskrevne Frist, eller når den frafaldes. Den i Lov af 3. Januar 1851 § 14 fastsatte Straf for Dommens Overtrædelse gælder også for Overtrædelse af det foreløbige Forbud.

Tredie Afsnit.

Undersøgelse, førend Tiltale er rejst, i Sager, som forfølges af Overanklageren eller Politiet.

Kapitel 74. Efterforskning.

§ 801.

Det påhviler Politiembedsmændene, når i øvrigt Betingelserne derfor er til Stede, af egen Drift og med den størst mulige Hurtighed at efterforske alle strafbare Handlinger, som forfølges af det offentlige, så snart der opstår rimelig Formodning om, at sådanne er forøvede.

§ 802.

Udenfor København fører Overanklageren Overtilsyn med Politiets Efterforskning af de Forbrydelser, hvis Påtale hører under hans Virkekreds. Ligesom han som Følge heraf kan give Politiet almindelige Forskrifter, således kan han også i de enkelte Tilfælde begære Oplysninger, stille Forlangender og, når særegne Omstændigheder måtte opfordre dertil, selv handle i Politimesterens Sted. Det påhviler Politimesteren gennem Chefen for Statspolitiet at gøre Indberetning månedlig til Overanklageren om alle foretagne Efterforskninger, endvidere når tvivlsomme eller særdeles vigtige Spørgsmål opstår under Efterforskningen, samt i øvrigt når det fordres.

I København er Politidirektøren, der i sin Efterforskningsvirksomhed er Justitsministeren umiddelbart underordnet, pligtig at efterkomme alle lovlige Begæring af Overanklageren vedrørende Efterforskningen af de under sidstnævntes Virkekreds hørende Forbrydelser, samt at meddele de herhen hørende Oplysninger, som denne

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

begærer; i særlige Tilfælde kan Overanklageren med Justitsministerens Billigelse overtage Ledelsen af Efterforskningen, og det underordnede Politi står da i fornødent Omfang under lians Befaling.

§ 803.

Anmeldelser fra private om formentlig begåede Forbrydelser eller om Forhold, der vækker Mistanke herom, gøres ordentligvis til Politiet. Dog kan de også modtages af Overanklageren, som da ufortøvet tilstiller Politimesteren samme.

Anmeldelsen kan være skriftlig eller mundtlig; i sidste Fald skal Modtageren af samme opsætte skriftlig Beretning om den.

Når dertil findes Grund, kan Politimesteren eller Overanklageren, forinden videre Skridt foretages, ved Begæring til Undersøgelsesretten foranledige Anmelderen afhørt for Retten (jfr. § 809).

§ 804.

Er Sagens Påtale afhængig af Justitsministerens Befaling eller af en Opfordring fra en særlig offentlig Myndighed (jfr. § 722), skal Politimesteren bringe de ham tilkomne Oplysninger henholdsvis til Overanklagerens eller den særlige Myndigheds Kundskab, men i øvrigt ikke foretage yderligere Efterforskninger, førend vedkommendes Befaling eller Opfordring foreligger.

Er en Lovovertrædelse, hvis offentlige Forfølgning er betinget af en privats Begæring, kommet til Politimesterens Kundskab, men der er Grund til at antage, at den er den pågældende private ubekendt, kan han gøre Meddelelse til denne, men foretager i øvrigt ingen Efterforskning, førend en udtrykkelig Begæring fra den private foreligger. Indeholder en af den private indgiven Anmeldelse om Forbrydelsen ingen sådan Begæring, skal han foranlediges til at give den fornødne Erklæring.

Ovenstående Regler udelukker dog ikke, at uopsættelige Efterforskningsskridt foretages, førend Befalingen, Opfordringen eller Begæringen foreligger, såfremt Gerningen må antages at være vedkommende ubekendt, og Omstændighederne gør det rimeligt, at Påtale vil blive begært (jfr. § 722).

§ 805.

Finder Politimesteren, at der mangler Grund til at foretage videre Skridt i Anledning af en indgiven Anmeldelse eller en fremsat Begæring om Forfølgning, skal han på Forlangende meddele en skriftlig Erklæring om sin Vægring, og om denne er grundet på, at den formentlige Lovovertrædelse ikke antages at være Genstand for offentlig Forfølgning, eller på Anmeldelsens utilstrækkelige Grundlag.

Den, som har indgivet Anmeldelsen eller fremsat Begæringen, kan derefter henvende sig til den overordnede Myndighed med Andragende om, at det må blive pålagt vedkommende at træde i Virksomhed.

§ 806.

Efterforskningen skal rettes på at tilvejebringe sådanne Oplysninger, som er tilstrækkelige til at bestemme, om Forfølgning skal indledes ved Retten ved Begæring om Forundersøgelse eller ved Iværksættelse af Tiltale.

Så bør og i øvrigt alle Oplysninger fremskaffes og Foranstaltninger træffes, som skønnes nødvendige eller tjenlige til at forberede Sagens Behandling ved Retten.

Befrygtes et Bevis ellers at ville gå tabt, bør Bevisførelse foranstaltes.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 807.

Til Opnåelse af Efterforskningens Øjemed er Politimesteren berettiget til under de Betingelser og med de nærmere Bestemmelser, som herom i det foregående er fastsatte, at foretage Ransagninger og Beslaglæggelser, fordre Oplysninger af offentlige Myndigheder, indkalde Vidner, foretage Besigtigelse, lade foretage Syn og Skøn, anholde mistænkte m. v.

Kræver Loven i Anledning af en således truffen Foranstaltning en efterfølgende Henvendelse til Retten, påhviler det den pågældende Embedsmand at sørge for, at denne finder Sted på lovbefalet Måde.

Om de foretagne Efterforskningshandling optages skriftlige Beretninger.

§ 808.

Skønner Politimesteren enten straks eller i Løbet af Efterforskningen, at der vil blive Spørgsmål om at undlade Påtale i Medfør af § 723, forelægger han de fremkomne Oplysninger for Overanklageren og standser alle ikke uopsættelige Efterforskningskridt, indtil Beslutning fra denne foreligger.

§ 809.

Finder Politimesteren (jfr. §§ 801 og 802), at der under Efterforskningen bør træffes Foranstaltninger, som kræver Medvirkning af Retten (Kapitel 18, 19 og 67—72), kan han rette fornøden Begæring til denne.

Undersøgelsesretten er pligtig at tage Begæringen til Følge, medmindre nogen af de Hindringer er til Stede,

som er betegnede nedenfor i § 817, eller denne Lovs Regler i øvrigt er til Hinder derfor. Retten prøver i enhver Henseende, hvorvidt en fremsat Begæring om Beslaglæggelse, Ransagning, Anholdelse eller Fængsling er tilstrækkelig begrundet. Fremkommer sådan Begæring fra Sigtedes eller dennes Forsvarers Side, er Undersøgelsesretten i tilsvarende Omfang pligtig at tage Begæringen til Følge, medmindre det må antages, at Foretagelsen af den pågældende Retshandling er uden Betydning for Sigtedes Forsvar.

Retten Virksomhed ophører, når den begærte Retshandling er tilendebragt, dog kan Retten uden at afvente yderligere Begæring foretage Rettergangsskridt, som ikke uden Ulempe kan opsættes.

Også ellers, såsom hvor Anmeldelse om en Forbrydelse sker umiddelbart til Retten, kan denne af egen Drift foretage Retshandlinger, som ikke tåler Opsættelse. Fornøden Meddelelse gives uden Ophold Politimesteren.

§ 810.

De under Efterforskningen forefaldende Retsmøder er ikke offentlige. Offentlig Gengivelse af, hvad der i dem forhandles, må ikke finde Sted, medmindre Retten af særlige Grunde har givet sit Samtykke dertil. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

Med Hensyn til Undersøgelsesrettens Virksomhed under Efterforskningen finder de i §§ 821—24 givne Regler Anvendelse, for så vidt det ikke udelukkes ved Forholdets Natur.

Udskrift af det Retsbogen tilførte meddeles Politimesteren og på Begæring Overanklageren.

§ 811.

Tages den Begæring eller Opfordring, af hvilken en offentlig Forfølgning er afhængig, tilbage, eller befales det af en Politimesteren overordnet Myndighed, standses

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Efterforskningen, og Sagen henlægges med Påtegning om Grunden. Hvis Meddelelsen til Politimesteren om den Omstændighed, der foranlediger Sagens Henlæggelse, ikke er sket gennem Overanklageren, gør Politimesteren Indberetning om det passerede til denne, for så vidt Sagen hører under hans Virkekreds.

§ 812.

Findes Efterforskningens Øjemed at være opnået, tager vedkommende Embedsmand Beslutning om Sagens Forfølgning ved Retten i Overensstemmelse med de i det følgende givne Regler eller om Efterforskningens Afslutning ved Sagens Henlæggelse. Henlægges Sagen, vedtegnes Grunden.

Er Politimesteren påtaleberettiget i Henhold til § 721, tilkommer det ham at tage de ovennævnte Beslutninger. Hører Sagen under Overanklagerens Virkekreds, har Politimesteren at begære retslig Forundersøgelse, når han ifølge Efterforskningens Resultat finder Anledning dertil, og gør derom Indberetning til Overanklageren; ellers indsender han Sagen til Overanklageren, der tager fornøden Beslutning om yderligere Efterforskning, Begæring om Forundersøgelse, Tiltale eller Sagens Henlæggelse.

§ 813.

Får Politimesteren, efter at Tiltale er rejst i en under Overanklagerens Virkekreds hørende Sag, Kundskab om Omstændigheder, der opfordrer til yderligere Efterforskning, og Forholdene ikke tilsteder at indhente Overanklagerens nærmere Bestemmelse, foretager han på egen Hånd de Efterforskningshandling, han skønner fornødne, og gør derefter uopholdelig Indberetning til Overanklageren om det foretagne. Under en sådan genoptagen Efterforskning kan Politimesteren, om fornødent, overensstemmende med § 809 rette Begæring til en anden Undersøgelsesret om Foretagelse af enkeltstående Retshandlinger (jfr. § 820, 3die Stykke).

§ 814.

Klage over formentligt Myndighedsmisbrug fra Politiets Side under Efterforskning kan fremsættes for Undersøgelsesretten i den Kreds, hvor den påklagede Handling har fundet Sted, eller for den Ret, hvis Virksomhed påkaldes mod Klageren, eller ved hvilken Sag om den Lovovertrædelse, der var Genstand for Efterforskning, tingfæstes.

Undlader Politiet i de i denne Lovs §§ 746 og 758, jfr. 773, §§ 774 og 783 omhandlede Tilfælde at forelægge Sagen for Retten inden de foreskrevne Frister, skal Underretsdommeren på det Sted, hvor Beslaglæggelsen, Ransagningen, Anholdelsen eller Fængslingen er sket, når det ved Klage fra den forurettede eller på anden Måde kommer til hans Kundskab, indkalde Politimesteren til at afgive nærmere Forklaring og kan efter Omstændighederne ophæve den truffe Foranstaltning. Undlader Politimesteren at give Møde uden oplyst lovligt Forfald, ophæves Foranstaltningen straks ved Kendelse.

Pålæg af Bøder i Henhold til §§ 194 og 212 kan ophæves af Underretskredsens Dommer eller af den Ret, ved hvilken Sag om den Lovovertrædelse, der var Genstand for Efterforskningen, tingfæstes.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kapitel 75.

Forundersøgelse ved Retten.

§ 815.

Forundersøgelse ved Retten finder ikke Sted i Sager angående Lovovertrædelser, som det efter § 721 tilkommer Politimesteren at påtale, ej heller i Sager angående de i Lov af 3. Januar 1851 § 14, jfr. § 15, omhandlede Forbud. Finder Fængsling Sted, kan dog Forundersøgelse begæres.

Forundersøgelse ved Retten foretages kun efter Begæring af Politimesteren eller af Overanklageren, hvor denne optræder i Politimesterens Steel, og skal være rettet mod en bestemt Person som sigtet.

Om Genoptagelsen af en sluttet Forundersøgelse gælder Regelen i § 825, 3die Stykke, se endvidere § 830 sammenholdt med §§ 778 og 792.

§ 816.

Begæring om Forundersøgelse fremsættes skriftlig eller mundtlig til Retsbogen; den skal betegne den eller de Personer, mod hvem, og den eller de Handlinger, med Hensyn til hvilke Undersøgelse begæres, og skal ledsages af Sagens Aktstykker, derunder de skriftlige Beretninger, som er optagne under Efterforskningen, samt, så vidt gørligt, af forhåndenværende synlige Bevismidler såvel som af de fornødne nærmere Begæring om Indkaldelse af Vidner m. v.

Ved Begæringens Indgivelse til Retten er Sagen tingfæstet. De Begæringen ledsagende Aktstykker fremlægges til Retsbogen, så vidt og når Dommeren finder det rigtigt.

Forundersøgelsen begrænses i Regelen til de Sigtede og de Handlinger, som er betegnede i Begæringen. Fremkommer der under Forundersøgelsen grundet Mistanke mod andre Personer eller om andre Forbrydelser end dem, der er nævnte i Begæringen, bør Retten give Påtalemyndigheden fornøden Meddelelse; dog kan Retten uden at afvente yderligere Begæring foretage sådanne Skridt, som ikke uden Ulempe kan udsættes.

§ 817.

Finder Retten, at Sagen ikke er indbragt for ret Værneting, eller at den, der påtaler, ej er berettiget dertil, eller at Forundersøgelse er udelukket ved Reglerne i denne Lov, eller at Handlinger af den Art, som Sigtelsen angår, ikke er Genstand for Straf, eller at Strafskylden er forældet eller Forfølgning af andre lignende Grunde utilstedelig, afsiger den Kendelse om, at Begæringen om Forundersøgelse ikke kan tages til Følge.

§ 818.

Forundersøgelsens Øjemed er at tilvejebringe sådanne Oplysninger, som udfordres for at afgøre, om, for hvilken Forbrydelse og for hvilken Ret Tiltale skal rejses, samt at tilvejebringe Bevismaterialet til Brug ved Oplæsning for den dømmende Ret. Må Domsforhandlingen i Sagen antages at skulle foregå under Medvirkning af Nævninger, bliver dog kun sådanne Beviser at føre, som det må anses for umuligt eller dog forbundet med særlig Ulempe at tilvejebringe under Domsforhandlingen.

For så vidt det vil bero på Sigtedes Begæring, om Domsforhandling, hvis Tiltale rejses, skal foregå for Landsret under Medvirkning af Nævninger eller ikke.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rottens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

jfr. §§ 687 b og c samt 688 d afæsker Undersøgelsesdommeren under Forundersøgelsen ham Erklæring om, hvorvidt han for det Tilfælde, at Tiltale rejses, begærer bagen pådømt under Medvirkning af Nævninger. Til Afgivelse af sådan Erklæring bør der gives Sigtede passende Betænkningstid og eventuelt Lejlighed til at rådspørge sin Forsvarer.¹

§ 819.

Om de Retshandlinger, der skal foretages til Opnåelse af Forundersøgelsens Øjemed, tager Dommeren Beslutning i Henhold til Begæring fra Parterne. Det påhviler som Følge heraf Politimesteren at ledsage sin Begæring om Forundersøgelse med de fornødne nærmere Begæring om Indkaldelse af Vidner m. v. samt, efterhånden som Forundersøgelsen skrider frem, at fremkomme med yderligere Begæring i så Henseende, for så vidt det fremkomne giver Anledning dertil. Tilsvarende Pligt påhviler Forsvareren i Sigtedes Interesse. Også udenfor de Undtagelsestilfælde, hvor Overanklageren påtaler for Undersøgelsesretten, er han berettiget til at henvende sådanne Begæring til den.

Retshandlinger, som Parterne ikke har begæret, kan dog besluttes af Dommeren af egen Drift, når han finder dem fornødne for Øjemedet, navnlig i Sigtedes Interesse, Derhos bør Dommeren våge over, at Undersøgelsen fremmes med størst mulige Hurtighed, og kan i den Anledning rette Opfordring til Politimesteren samt efter Omstændighederne ved Kendelse ophæve en Fængsling, der utilbørlig forlænges.

Findes en Begæring ikke at kunne tages til Følge, afsiges Kendelse.

Politimesteren skal uden Ophold give Dommeren Meddelelse om de Undersøgelsehandlinger, som han, efter at Forundersøgelse ved Retten er begyndt, foretager på egen Hånd.

§ 820.

Politiet er pligtigt at efterkomme de Pålæg, Dommeren giver i Forundersøgelsens Interesse.

Dommeren er berettiget til at henvende sig med Begæring om Retshandlingers Foretagelse i en anden Retskreds til Undersøgelsesdommeren i denne, jfr. § 686. Føres Forundersøgelsen af et Medlem af Landsretten, er dette fremdeles berettiget til at fordre enkelte Retshandlinger foretagne af Undersøgelsesdommeren i Retskredsen.

I påtrængende Tilfælde kan en Undersøgelsesdommer, for hvem Sagen ikke er tingfæstet, uden at afvente Begæring, foretage enkelte Retshandlinger i Undersøgelsens Interesse, som han anser for uopsættelige. Han har i så Fald uopholdelig at underrette den Dommer, for hvem Sagen er tingfæstet, om det foretagne.

§ 821.

Det er Påtalemyndighedens Pligt i størst mulige Omfang at være til Stede i

Retsmøderne under Forundersøgelsen, og såvel Sigtede som dennes Forsvarer (jfr. § 737) har ordentligvis Ret til at være til Stede i disse, hvad enten de er offentlige eller ej.

Undtagelse fra foranstående Regel finder Sted:

- 1) når Dommeren finder Anledning til at anvende den ham efter § 151, 1ste Stykke, tilkommende Beføjelse mod nogen af de nævnte Personer;
- 2) Sigtede kan midlertidig fjernes, når der er Grund til at antage, at en uforbeholden Udtalelse af en Person, der afhøres, ellers ikke kan opnås;
- 3) Sigtede og hans valgte Forsvarer kan midlertidig udelukkes fra Deltagelse, når der er Grund til at antage, at den pågældende vil modvirke Undersøgelsen ved

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 81

Nr. 90. 11te April.

at påvirke Medsigtede eller Vidner til at afgive urigtig Forklaring, ved at fjerne Gerningens Spor eller på anden lignende Måde; når det begæres, afsiges Kendelse herom;

4) er der flere Sigtede, beror det på Dommerens Bestemmelse, om den ene Sigtede må påhøre den andens Forklaringer.

Har Sigtede i Henhold til Reglerne under Nr. 1—4 været udelukket, bliver det Retsbogen tilførte at meddele ham, når Grunden til hans Udelukkelse er ophørt, og i ethvert Fald inden Forundersøgelsens Slutning, for så vidt han ej har unddraget sig Forfølgning.

Føres Beviser under Forundersøgelsen for at kunne benyttes ved Oplæsning under Domsforhandlingen, skal Sigtede være personlig til Stede, medmindre Sagen ingen Udsættelse tåler, eller Retten under Hensyn til Bevisførelsens Genstand eller de i øvrigt foreliggende Omstændigheder finder hans Nærværelse uforholden. Reglerne under Nr. 1—3 finder dog også Anvendelse i det her omhandlede Tilfælde.

§ 822.

Til Retsmøder under Forundersøgelsen, i hvilke Sigtede ikke fremstilles som anholdt eller fængslet, og om hvilke han ikke har fået fornøden Meddelelse i et foregående Retsmøde, skal han indkaldes ved lovlig Tilsigelse (§ 764), medmindre Øjemedet ikke tilsteder det Ophold, som dette vilde medføre. Er han mødt, kan Retshandlingen altid fremmes.

Er Sigtede fængslet, kan han forlange sig henbragt til Retsmødet — i hvilken Henseende der bør gives ham Lejlighed til at udtale sig —, medmindre det afholdes udenfor Underretskredsen og i sådan Afstand, at uforholdsmæssigt Besvær kan forudses at følge deraf.

Så vidt muligt gives der Påtalemyndigheden og Forsvareren, hvor en sådan er antaget eller beskikket, betimelig Meddelelse om Retsmøderne. Ligeledes bør der med den i § 823, 2det Punktum, angivne Begrænsning så vidt muligt gives Forsvareren Lejlighed til forinden Retsmødet at gøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter.

Udenfor det Tilfælde, som ommeldes i sidste Stykke af § 821, hindres en Retshandlings Fremme ikke ved, at nogen, som havde Ret til at overvære den, udebliver.

§ 823.

Påtalemyndigheden, Sigtede og hans Forsvarer har under lagttagelse af de nærmere Bestemmelser, Retten måtte give, Adgang til at gøre sig bekendt med Tilførslerne til Retsbogen og med de til denne fremlagte Aktstykker. Sådan Adgang såvel som Udskrift kan dog ved Kendelse nægtes Sigtede såvel som hans valgte Forsvarer, når der er Grund til at befrygte Modvirken af Undersøgelsen ved Fjernelse af Gerningens Spor, Påvirken af Medsigtede eller Vidner til Afgivelse af urigtig Forklaring eller på anden lignende Måde, dog at den i ethvert Tilfælde må tilstedes inden Forundersøgelsens Slutning.

§ 824.

Afhørelse af Sigtede såvel som af Vidner og Syns- og Skønsmænd sker ved Dommeren, medmindre denne tillader andet, Såvel Påtalemyndigheden som, hvor Vidner eller Syns- eller Skønsmænd afhøres, Sigtede og Forsvareren kan begære yderligere Spørgsmål stillet, Dommeren kan overlade til den pågældende selv at stille disse.

Nr. 90. LOY af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Af de Personers Udsagn, som afhøres, skal det væsentlige Indhold gengives i Retsbogen; vigtigere Erklæringer af Sigtede og navnlig Tilståelser skal så vidt muligt gengives med hans egne Ord; det samme gælder om Forklaringer, der afgives af Vidner og Syns- eller Skønsmænd, medmindre de må antages at skulle afhøres på ny under Domsforhandlingen (Nævningesager). Når Afhørelsen er endt, oplæses og vedtages det Retsbogen tilførte.

Efter Oplæsningen er Påtalemyndigheden, Sigtede og Forsvareren berettigede til at fremføre Bemærkninger med Hensyn til den skete Tilførsel. Sådanne Bemærkninger indføres i Korthed i Retsbogen.

Afslag på Begæring om yderligere Spørgsmål såvel som Afgørelse af Tvistepunkter, der opstår under Forundersøgelsen, sker ved Kendelse,

§ 825.

Frafaldes Forfølgningen, eller finder Retten, at Lovens Betingelser for dens Virksomhed ikke er til Stede, standses Forundersøgelsen, og fornøden Underretning meddeles Påtalemyndigheden og Sigtede.

Forundersøgelsen sluttet, når Retten finder, at Undersøgelsen er fremmet så vidt, som Øjemedet udkræver, så og når Påtalemyndigheden begærer det og oplyser, at Tiltale er rejst, Udskrift af Sagen tilligemed dennes Aktstykker tilstilles snarest muligt Påtalemyndigheden. Underretning om Slutningen meddeles Sigtede.

En sluttet Forundersøgelse kan genoptages efter Begæring af Påtalemyndigheden eller Sigtede. Indtil Tiltale er rejst, kan Retten også af egen Drift genoptage Forundersøgelsen for at træffe Bestemmelse om Ophør af Fængsling eller anden vedvarende Foranstaltning,

§ 826.

Overanklagerens Beslutning om Frafald af Forfølgning binder ikke den overordnede Myndighed; dog må Forfølgningens Fortsættelse efter den overordnede Myndigheds Beslutning finde Sted inden Udløbet af to Måneder, medmindre Betingelserne for Sagens Genoptagelse efter § 975 er til Stede.

§ 827.

Fremkommer der under Forundersøgelsen Oplysning om Omstændigheder, ifølge hvilke Politimesteren skønner, at der vil blive Spørgsmål om at undlade Påtale i Medfør af § 723, og som må antages at være Overanklageren ubekendte, meddeler han ham Underretning herom, ledsaget af fornøden Udskrift af Undersøgelsen. Indtil hans Beslutning inden en af Retten fastsat Frist indtræffer, foretages der kun sådanne Undersøgelseshandlinger, som ikke tåler Ophold.

§ 828.

Er Forundersøgelse under een Sag iværksat mod flere Sigtede eller for flere Forbrydelser, kan Retten, når

den finder, at Undersøgelsen for enkelte, men ikke alle Sigtedes eller Forbrydelsers Vedkommende er fremmet i det Omfang, som Øjemedet udkræver, for så vidt slutte Forundersøgelsen.

Sluttes Forundersøgelsen for en eller nogle af de Forbrydelser, for hvilke den samme Person er sigtet, kan Undersøgelsen af de andre Forbrydelser midlertidig hvile, indtil Afgørelse for den eller de førstnævnte Forbrydelsers Vedkommende har fundet Sted, når Overanklageren forlanger det og Sigtede ikke fordrer Fortsættelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 829.

Samtidig med. at Tiltale rejses i en Sag, i hvilken Forundersøgelse har fundet Sted, skal Påtalemyndigheden tilstille Undersøgelsesretten Meddelelse herom og om, ved hvilken Ret Tiltale er rejst.

Er Sigtede fængslet, bør Undersøgelsesretten ved Forundersøgelsens Slutning opgive Påtalemyndigheden en vis Frist, ved hvis Udløb Fængslingen vil blive hævet, såfremt ikke inden den Tid enten Tiltale rejses, eller Oplysninger meddeles, som findes at burde begrunde en Forlængelse af Fristen. På lignende Måde kan forholdes, hvor Spørgsmål opstår om Ophør af andre vedvarende Foranstaltninger.

§ 830.

I Sager om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse eller om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller Udståelse af uforskyldt Straf (jfr. § 988) tilvejebringes de fornødne nye Oplysninger i Overensstemmelse med Reglerne i dette Kapitel. Den, der kræver Erstatning eller anden Oprejsning, har Ret til at forlange, at der skal foretages Afhøring af ham selv eller andre opgivne Personer.

Fjerde Afsnit.

Tiltale og Domsforhandling ved Landsret.

Kapitel 76.

Iværksættelse af Tiltale og Forberedelse af Domsforhandling for Landsret i Sager, ved hvis Pådømmelse Nævninger skal medvirke.

§ 831.

Tiltale rejses ved et af Overanklageren udfærdiget og underskrevet Anklageskrift, som skal indeholde:

1. Angivelse af den Domstol, ved hvilken Sagen anlægges;
2. Tiltaltes Navn, og hvad der ellers måtte udkræves til hans nøjagtige Betegnelse:
3. under Benyttelse af Forbrydelsens i Loven hjemlede Navn og under Fremhævelse af dens i Loven beskrevne Kendemærker og, om fornødent, med Tilføjelse af Strafforhøjelses- eller Strafnedsættelsesgrunde, en kort Angivelse af det Forhold, for hvilket Tiltale rejses, med sådan Angivelse af Tid, Sted, Genstand, Udførelsesmåde samt andre nærmere Omstændigheder, som udkræves til dets tilstrækkelige og tydelige Betegnelse; det eller de Lovbud, i Henhold til hvilke Påstand om Straf agtes nedlagt, bør angives. Alternativ — herunder principal og subsidiær — Angivelse er tilladt.

Hverken Angivelser af Beviser eller Udviklinger af Retsspørgsmål må findes i Anklageskriftet.

I en Påtegning på Anklageskriftet skal derhos angives det Ting (Samling og Tingsted), på hvilket Domsforhandlingen ventes foretaget, og at denne skal

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

foregå for Nævninger. Det bør iagttages, at det tidligste Ting vælges, som Omstændighederne tillader.

§ 832.

Anklageskriftet indleveres på Landsrettens Kontor; ved dets Indlevering er Sagen tingfæstet.

Overanklageren foranstalter uden Ophold en Genpart af Anklageskriftet forkyndt for Tiltalte. Ved Forkyndelsen afæskes der ham Erklæring, om han har antaget en Forsvarer. Så snart Forkyndelsen er sket, skal Overanklageren, såfremt Tiltalte ikke har antaget Forsvarer, gøre fornøden Henstilling til Retten om Beskikkelse af en sådan.

Om Beskikkelsen af Forsvarer meddeles Underretning til Overanklageren og Tiltalte. Overanklageren meddeler Forsvareren Genpart af Anklageskriftet.

§ 833.

Vil Overanklageren inden Domsforhandlingen enten udvide Tiltalen til andre strafbare Forhold end de i Anklageskriftet nævnte eller berigtige Angivelser i Anklageskriftet, må dette ske ved Indlevering og Forkyndelse af yderligere eller nyt Anklageskrift.

Under Domsforhandlingen kan Udvidelse af Tiltalen til andre strafbare Forhold ske med Rettens Samtykke, når Tiltalte indvilger deri, så og når det Forhold, som der er Spørgsmål om at inddrage, er begået under selve Domsforhandlingen. Udvidelsen sker efter Rettens Bestemmelse ved Tilføjelse på Anklageskriftet eller Tilførsel i Retsbogen: det samme gælder om Berigtigelser, som Overanklageren under Domsforhandlingen foretager i Anklageskriftets Angivelser.

Hvis Tiltalte ikke indvilger i Tiltalens Udvidelse, må der imod ham rejses ny Sag, under hvilken Straffelovens § 64 da kommer til analogisk Anvendelse.

§ 834.

Samtidig med Indleveringen af Anklageskriftet eller snarest muligt derefter skal Overanklageren på Rettens Kontor indlevere en Udskrift af de i Sagen foretagne retslige Undersøgelser- og Bevisninger, ledsaget af Sagens øvrige Dokumenter og andre synlige Bevismidler, samt en Fortegnelse over de Beviser, som agtes fremførte, med kort Angivelse af, hvad dermed agtes godtgjort. Vidner og Synsøgere Skønsmænd skal betegnes med Navn, og hvad der i øvrigt måtte udkræves til deres nøjagtige Betegnelse, under Opgivende af, om de agtes afhørte under Domsforhandlingen eller ved en Undersøgelsesret, eller om allerede afgivne Forklaringer agtes benyttede. Ønskes noget Vidnes Mødepligt udvidet (§ 171), eller ønskes Syns- eller Skønsmænd udmeldte, fremsættes fornøden Begæring herom til Retten.

Det bør iagttages, at ikke flere Vidner end fornødent indkaldes, hvorved særlig bliver at tage Hensyn til, om Tiltalte for Retten har afgivet en fuldstændig og troværdig Tilståelse.

§ 835.

En Genpart af Bevisfortegnelsen foranstaltes af Overanklageren uden Ophold meddelt Forsvareren tillige med en Udskrift af de i Sagen foretagne Undersøgelser- og Bevisninger. I øvrigt gøres Sagens Dokumenter og andre synlige Bevismidler så vidt muligt tilgængelige på hensigtsmæssig og betryggende Måde, og fornøden Underretning herom meddeles.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 836.

Inden Udløbet af en af Overanklageren på Anklageskriftet opgiven Frist, der på Begæring kan forlænges af Rettens Formand, skal Forsvareren afgive såvel på Rettens Kontor som til Overanklageren en Fortegnelse over de Beviser, der fra hans Side måtte ønskes fremførte, med kort Angivelse af, hvad dermed tilsigtes godtgjort. Ønskes Vidner eller Syns- eller Skønsmænd indkaldte, må det opgives, om de begæres indkaldte til Domsforhandlingen eller for en Undersøgelsesret. Samtidig indleveres på Rettens Kontor de Dokumenter og andre synlige Bevismidler, af hvilke der måtte agtes gjort Brug.

Vil Forsvareren fremsætte Begæring om:

1. at der, forinden Sagen videre fremmes, foretages Forundersøgelse — eller at den Forundersøgelse, som har fundet Sted, genoptages — til Fremskaffelse af nærmere betegnede Oplysninger,
2. at noget Bevis, som er opført i Overanklagerens Bevisfortegnelse, må tilvejebringes på anden Måde end deri anført, eller
3. at Sagen må blive foretaget på andet Ting end på Anklageskriftet angivet eller må blive behandlet uden Nævninger,

bør den fornødne skriftlige Begæring indgives på Rettens Kontor inden fornævnte Frists Udløb; Genpart af Begæringen tilstilles samtidig Overanklageren.

Det samme gælder, når Forsvareren overensstemmende med § 702 eller § 703 vil fremsætte Begæring om Sagens Overflytning til en anden Ret; går Begæringen ud på en Afvigelse fra Værnetingsreglerne (§ 702), bliver den af Retten uden Ophold at indsende til Højesteret, ledsaget af Overanklagerens og efter Omstændighederne Rettens Erklæring.

Antager Forsvareren, at Sagen, således som den er anlagt, ikke kan fremmes, eller at Overanklageren har overset nogen udenfor Bevisspørgsmålet liggende Omstændighed, på Grund af hvilken Tiltalte ikke kan fældes, bør han ufortøvet gøre Overanklageren opmærksom derpå.

§ 837.

Finder Overanklageren at måtte modsætte sig en Begæring, som af Forsvareren er fremsat i Henhold til foregående Paragraf, skal han uden Ophold forelægge Retten Sagen til Afgørelse. Forinden denne træffes, bør der, så vidt dertil er Anledning, gives Overanklageren og Forsvareren Lejlighed til at ytre sig mundtlig eller skriftlig. Tilfølgtagelse af en Begæring om Indkaldelse af Vidner kan, hvor dertil er særlig Anledning, betinges af, at Tiltalte stiller Sikkerhed for de Omkostninger, som derved vil forvoldes.

Når nogen af Parterne begærer det, kan Retten træffe Bestemmelse om, ved hvilken Undersøgelsesret en Forundersøgelse, der er begært i Henhold til § 836, eller enkelte Retshandlinger, der skal finde Sted under en sådan Forundersøgelse eller til Optagelse af Beviser til Brug under Domsforhandlingen, bliver at foretage, såvel som, når Retshandlinger skal foregå ved en Ret, for hvilken der tidligere har været foretaget

Forundersøgelse i Sagen, om, at samme vil være at beklæde af en anden Dommer. Ligeledes kan Landsretten efter en Parts Begæring træffe Bestemmelse om, hvorvidt Tiltalte, hvor denne er fængslet, vil være at henbringe til Retsmøde, der skal finde Sted i en anden Underretskreds end den, hvor han hensidder fængslet, om, at Forsvarer vil være at beskikke til at varetage hans Tarv under Retsmøde udenfor Landsret, og lignende.

Nr. 90. Lov af 11. April Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 838.

Ønsker nogen af Parterne at gøre Brug af andre Beviser end de i hans Bevisfortegnelse opførte, eller vil han frafalde Førelsen af noget af disse, eller ønsker han noget Bevis optaget på anden Måde end deri opgivet, skal skriftlig Meddelelse herom snarest muligt gøres på Rettens Kontor og til Modparten. Bestemmelserne i §§ 834—37 finder herved tilsvarende Anvendelse.

§ 839.

Skal Forundersøgelse finde Sted, eller skal Afhørelse eller Edfæstelse af Vidner eller Syns- eller Skønsmænd foregå forinden Domsforhandlingen, har Overanklageren at rette fornøden Begæring til vedkommende Undersøgelsesret. Er der Fare for, at et Bevis vilde spildes, hvis dets Optagelse skulde bero, indtil Reglerne i §§ 834—38 er iagttagne, retter Overanklageren uden yderligere forberedende Skridt, end Omstændighederne tillader, Begæring til Undersøgelsesretten; dog skal i ethvert Fald Meddelelse herom snarest muligt indleveres på Landsrettens Kontor, og Underretning tillige gives Forsvareren. Under samme Betingelse og med samme Forpligtelse kan Forsvareren rette Begæring om Bevishandlinger umiddelbart til Undersøgelsesretten, der afgør, om den her fastsatte Betingelse er til Stede; for de Omkostninger, som Bevisoptagelsen vil medføre, må i dette Tilfælde sådan Sikkerhed stilles, som Undersøgelsesretten bestemmer.

Sådan Bevisoptagelse som foran ommeldt foregår efter Reglerne i Kapitel 75. De fornødne Udskrifter af det passerede tilstilles snarest muligt Overanklageren.

§ 840.

Overanklageren foranstalter Stævning til en bestemt Dag forkyndt for Tiltalte med mindst fire Dages Varsel.

Genpart af Stævningen tilstilles samtidig Forsvareren.

Er Tiltalte fængslet eller anholdt, foranlediger Overanklageren, at han betimeligt henbringes til Tingstedet.

Vidner og Syns- eller Skønsmænd, som skal fremstilles under Domsforhandlingen, foranstaltes af Overanklageren betimeligt indkaldte. Er noget Vidne fængslet eller hensat i Forvaring, foranlediger Overanklageren, at den pågældende betimeligt henbringes til Tingstedet.

§ 841.

Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udståelse af Straf rejses ved, at Overanklageren udfærdiger en Beslutning om Sagsanlæg mod vedkommende til at kendes uberettiget til Erstatning, og Fremgangsmåden bliver i øvrigt med de fornødne Lempelser i Overensstemmelse med de i nærværende Kapitel givne Regler for Tiltale. For Tiltalte beskikkes en Forsvarer, for så vidt han ikke begærer selv at sørge for sit Forsvar.

§ 842.

Retten kan på et hvilket som helst Tidspunkt forinden Afholdelsen af det Ting, på hvilket en Sag er bestemt til at skulle foretages, af egen Drift eller efter Begæring ved Kendelse beslutte dens Afvisning, når den, efter at der er givet Overanklageren Lejlighed til at udtale sig, samt hvis der er Spørgsmål om en afhjælpelig Mangel, til at foretage det i så Henseende fornødne, finder: 1. at nogen Omstændighed er til Stede, som må medføre, at Sagen under Domsforhandlingen afvises, eller

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

2. at Overanklageren mangler Påtaleret, eller

3. at et Forhold som det i Anklageskriftet beskrevne ikke er strafbart, eller at Straf er udelukket ved Forældelse eller af anden lignende Grund.

Finder Retten, at Sagen er unddraget fra Behandling for Nævninger, afsiger den, efter så vidt fornødent at have givet Overanklageren Lejlighed til at udtale sig, herom Kendelse, hvorefter Overanklageren foranstalter Forundersøgelsen genoptaget til Supplering af Bevismaterialet, jfr. § 818. Hvis det skyldes Tiltaltes egen Erklæring under Forundersøgelsen (§ 688 d, smh. m. § 687 b og c), at Sagen er påstævnet som Nævningesag, beror det på Rettens Skøn, om han nu skal have Adgang til at begære Domsforhandling uden Nævninger.

§ 843.

Udsættelse af Domsforhandlingen kan forinden dennes Begyndelse besluttes af Retten, når dette findes nødvendigt af Hensyn til denne selv eller på Grund af andre Omstændigheder, såsom Tiltaltes Flugt, Hindringer for Overanklageren, Tiltalte eller Forsvareren, for Vidner eller Syns- eller Skøns mænd, Forandringer i Tiltalen eller Anmeldelse af nye Beviser.

Om Udsættelsesgrunde, som indtræder før Domsforhandlingens Begyndelse, påhviler det enhver vedkommende snarest muligt at underrette Retten.

§ 844.

De i de foregående Paragraffer omhandlede Beslutninger af Retten, med Undtagelse af de i § 842 nævnte, kan, så længe Domsforhandling ikke er begyndt, såvel som når denne er udsat, træffes af Rettens Formand. Det samme gælder om Beslutninger om Sagers Adskillelse eller Forening, om Tiltaltes Anholdelse, Fængsling eller Løsladelse, så og om enhver anden Beslutning, der sigter til at forberede Domsforhandlingen. Fornøden Underretning om de tagne Beslutninger meddeles Parterne.

De Retsmøder, som afholdes inden Domsforhandlingen, er ikke offentlige. Begæringer til Retten, som ikke fremsættes mundtligt i et Retsmøde, stiles skriftligt til Retten. Er Tiltalte fængslet, kan hans Henvendelser til Retten — derunder Meddelelse om Beviser, han ønsker fremførte (§§ 836 og 838) — fremsættes til Undersøgelsesrettens Retsbog eller for Fængselsbestyreren, som har at modtage samme til en dertil indrettet Bog. Udskrift tilstilles uden Ophold Landsrettens Kontor og i de i §§ 836 og 838 omhandlede Tilfælde tillige Overanklageren.

Kapitel 77.

Bestemmelser om Domsforhandling ved Landsret i Nævningesager.

§ 845.

Overanklageren samt den beskikkede Forsvarer skal være til Stede under hele Domsforhandlingen, så længe de har Adgang til at få Ordet under samme; dog er herved ikke udelukket, at forskellige Personer udfører Overanklagerens eller den beskikkede Forsvarers Hverv i Sagen.

Udebliver Overanklageren enten ved Domsforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, udsættes Sagen. Det samme gælder, når den beskikkede Forsvarer udebliver, eller når den valgte Forsvarer ikke møder, medmindre Omstændighederne

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

måtte gøre det muligt for Formanden at beskikke en Forsvarer, som straks kan udføre Hvervet.

§ 846.

Tiltalte skal, så vidt Loven ikke hjemler Undtagelse, personlig være til Stede under hele Domsforhandlingen, så længe han har Adgang til at udtale sig; dog kan Rettens Formand, efter at hans Afhørelse er sluttet, tillade ham at fjerne sig.

§ 847.

Udebliver Tiltalte ved Begyndelsen eller i Løbet af Domsforhandlingen, og kan han ikke straks bringes til Stede, udsættes Sagen.

I efternævnte Tilfælde kan dog en Domsforhandling fremmes i Tiltaltes Fraværelse, såfremt Retten ikke finder hans Nærværelse nødvendig:

1. når han er undvejet, efter at Anklageskriftet er ham forkyndt;
2. når han, efter at være mødt ved Sagens Pårøb, har forladt Tingstedet uden Rettens Tilladelse;
3. når det skønnes,
  - a) at der ikke vil blive Spørgsmål om højere Straf end Fængsel, og Tiltalte derhos har samtykket i Sagens Fremme, eller
  - b) at Forhandlingen utvivlsomt vil føre til hans Frifindelse.

§ 848.

Formanden kan beslutte, at Tiltalte skal forlade Retssalen, medens et Vidne eller en Medtiltalt afhøres, når særegne Grunde taler for, at en uforbeholden Forklaring ellers ikke kan opnås.

Er en Tiltalt i Medfør af foranstående Bestemmelse aftrådt, skal, når han atter er indladt i Retssalen, Forklaringen, for så vidt den angår ham, gentages, eller i alt Fald dens Indhold meddeles ham.

§ 849.

Når Tiltalte fjernes fra Retssalen i Henhold til § 151, kan Forhandlingen fortsættes, hvis Formanden ikke finder en Udsættelse nødvendig.

Tiltalte bør i så Fald, så snart og så vidt hans Adfærd gør det muligt, atter indføres i Retssalen og gøres bekendt med det under hans Fraværelse forefaldne; så bør der og, for så vidt det efter Forhandlingens Standpunkt endnu er muligt, gives ham Adgang til at fremkomme med, hvad han under almindelige Forhold vilde have haft Lejlighed til.

§ 850.

Når Domsforhandlingen er begyndt, fortsættes den så vidt muligt uafbrudt, indtil endelig Afgørelse har fundet Sted.

Har Forhandlingen været afbrudt, bestemmer Rettens Formand, om og i hvilket Omfang det allerede foretagne skal gentages, når Sagen atter kommer for.

§ 851.

Hvor der findes Grund til at antage, at offentlig Gengivelse af Forhandlinger under Hovedforhandlingen vil kunne have skadelig Indflydelse på Sagens Oplysning eller Pådømmelse, kan Retten ved Kendelse bestemme, at sådan Gengivelse af For-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 82

Nr. 90. 11te April.

handlingerne eller visse Dele af samme ikke må finde Sted, forinden Dom er afsagt. Kendelsen ophæves, så snart Grundene for samme ikke længere antages at være til Stede. Overtrædelse straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.

§ 852.

Om Udsættelsesgrunde, som indtræder på en Tid, da Domsforhandlingen er udsat, påhviler det enhver vedkommende snarest muligt at underrette Rettens Formand, for at Bestemmelse om Udsættelse om muligt kan tages og Meddelelse til alle vedkommende finde Sted, førend Sagen på ny skulde have været for.

§ 853.

Når Retten er sat til Sagens Behandling, lader Rettens Formand Sagen påråbe og Tiltalte føre ind i Retssalen samt så vidt fornødent Vidner og Syns- og Skønsmænd påråbe, hvorhos han giver de Pålæg og træffer de Foranstaltninger, som måtte findes fornødne for at sikre disses Tilstedeblivelse og hindre indbyrdes Meddelelse.

Derefter skrives, for så vidt der ikke opstår Spørgsmål om Udsættelse, Afvisning eller desl., som findes forinden at burde afgøres, til Udtagelse af Nævninger, jfr. dog § 863.

§ 854.

I enhver Nævningesag skal 12 Nævninger udtages til at deltage i Afgørelsen.

Kan det forudses, at en Sags Forhandling vil medtage et længere Tidsrum, kan Rettens Formand, førend Lodtrækningen begynder, beslutte, at endvidere en eller flere Nævninger skal udtages som Suppleanter. Såfremt da nogen af Nævningerne måtte blive forhindret i at overvære den hele Forhandling, indtil Nævningernes Erklæring er afgivet, indtræder en Suppleant i hans Sted efter den Rækkefølge, i hvilken Navnene er udtrukne.

Suppleanterne overværer Forhandlingen, men deltager ikke i Nævningernes Rådslagninger og Afstemninger, så længe de ikke er indtrådt i en Nævnings Sted.

§ 855.

Ingen må medvirke som Nævning i en Straffesag, når han befinder sig i noget af de i § 60 Nr. 1—4 nævnte Tilfælde, i hvilke Dommeren i en sådan Sag skal vige sit Sæde, eller han har handlet som Dommer i Sagen.

§ 856.

Foranstaltningerne til Nævningernes Udtagelse begynder med, at de indkaldte Nævninger påråbes. Indsigelse fra Parternes Side om, at Genpart af Nævningelisten ikke er behørig meddelt, må fremsættes, førend Lodtrækningen begynder. Førend denne stiller derhos Rettens Formand Spørgsmål til Overanklageren, den eller de Tiltalte og disses Forsvarere, til Dommerne og Nævningerne, om der med Hensyn til nogen af de indkaldte tilstedeværende Nævninger måtte være dem nogen Omstændighed bekendt, som efter § 60 eller i Medfør af Reglerne i Kapitel 6 udelukker fra at være Nævning i den foreliggende Sag eller i det hele. De herefter opstående Spørgsmål afgøres af Retten. Kendelse, hvorved en Nævning udelukkes, kan ikke indbringes for højere Ret. Imod Kendelser, hvorved Indsigelse mod en

Nævnings Habilitet forkastes, kan Kæremål rejses. Når det straks forlanges, kan i denne Anledning en kort Udsættelse af Sagen tilstås.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 857.

For at Lodtrækning kan iværksættes, kræves Tilstedeværelse af mindst 20 eller, hvis en eller flere Suppleanter skal udtages, henholdsvis 21 eller flere Nævninger, som kan medtages ved Lodtrækningen.

Er ikke mindst 20 Nævninger eller, hvis Suppleanter skal tiltræde, et tilsvarende større Antal Nævninger mødt, eller synker Nævningernes Tal ved Rettens Afgørelser under det nævnte laveste Tal, drager Rettens Formand Omsorg for, at det til Lodtrækningen fornødne Antal af Nævninger bringes til Veje ved Tilkaldelse af Hjælpenævninger i den Orden, i hvilken disses Navne findes opførte på Hjælpe listen.

Skulde det tilstrækkelige Antal ikke kunne skaffes til Veje på denne Måde, foranstalter Rettens Formand Tallet udfyldt ved Lodtrækning, således som i § 95 bestemt.

§ 858.

Lodtrækningen foregår på den Måde, at Sedler, hvorpå Nævningernes fulde Navne er skrevne, og som oplæses, nedlægges i en Urne, af hvilken Sedler derefter enkeltvis udtages og oplæses.

Indsigelse, der går ud på, at Lodtrækning er foretaget, uden at det ovenfor foreskrevne Antal Nævninger var til Stede, skal fremsættes før Lodtrækningens Slutning.

§ 859.

Så snart et Navn er trukket af Urnen og oplæst, har først Overanklageren, indtil Ordet er givet Tiltalte, og derefter Tiltalte, indtil et nyt Navn er udtrukket, eller, med Hensyn til det sidst udtrukne Navn, indtil Lodtrækningen er erklæret for endt, Ret til uden Angivelse af Grund at forkaste den udtrukne Nævning. En afgiven Erklæring kan tilbagetages, når det sker indenfor de angivne Tidsgrænser. Afgives ingen Erklæring, gælder Nævningen for antaget.

§ 860.

I det hele kan der i Henhold til § 859 forkastes 4 Nævninger fra hver Side.

Er der i samme Sag flere Tiltalte, er disse lige nær berettigede til at udøve den en enkelt Tiltalt hjemlede Forkastelsesret.

Kan de ikke enes om Udøvelsen af denne Ret, fordeles de dem indrømmede Forkastelser ligelig imellem dem. Med Hensyn til de Forkastelser, som ikke kan fordeles således, afgøres det ved Lodtrækning, hvem af de Tiltalte de skal tilkomme. Ligeledes bestemmes ved Lodtrækning, i hvilken Rækkefølge de skal erklære sig om Forkastelse. En herefter af en af de Tiltalte erklæret Forkastelse gælder også for de andre

§ 861.

Indsigelser, der går ud på, at Reglerne i §§ 859 og 860 er tilsidesatte, skal fremsættes før Anklageskriftets Oplæsning.

§ 862.

Når 12 eller, hvis Suppleanter skal tiltræde, henholdsvis 13 eller flere uforkastede Nævninger er udtrukne, ophører Lodtrækningen. De 12 først udtrukne er Nævningerne i Sagen; den eller de, hvis Navne senere måtte udtrækkes, er Suppleanter.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 863.

Når flere Sager foretages på een Dag, kan, såfremt såvel Overanklageren som den eller de Tiltalte samtykker heri, de Nævninger, der har gjort Tjeneste i en Sag, uden ny Udtagelse udføre Hvervet i den nærmest påfølgende Sag.

Mangler Betingelserne for Anvendelsen af foranstående Regel, og der som Følge heraf på ny skal udtages Nævninger for en senere, til Forhandling på samme Dag ansat Sag, kan efter Formandens Bestemmelse Lodtrækning for den senere Sag foretages, førend Forhandlingen i den tidligere Sag begynder.

§ 864.

Nævningerne indtager deres Sæde i den ved Lodtrækningen bestemte Orden.

§ 865.

Når Nævningerne har indtaget deres Sæde og de i § 765, 1ste Stykke, ommeldte Spørgsmål er rettede til Tiltalte, oplæses Anklageskriftet, og Tiltalte spørges, om han erkender sig skyldig i det der omhandlede Forhold. Erkender Tiltalte sig skyldig, kan, når han heri samtykker, efter Rettens Bestemmelse Nævningernes Medvirkning bortfalde, men Sagen behandles i så Fald desuagtet efter de i dette Kapitel givne Regler med de fornødne Lempelser. Tager Tiltalte senere sin Erkendelse af at være skyldig tilbage, er Nævningernes Medvirkning nødvendig, og Forhandlingen må i fornødent Fald gentages.

§ 866.

Træffes ikke sådan Bestemmelse som ommeldt i § 865, 2det Punktum, påminder Formanden Nævningerne om, at de, indtil deres endelige Kendelse er afgivet, ikke angående Sagen må have Samtale eller Forbindelse med nogen anden end Retten gennem dennes Formand, og tager dem derpå i Ed, idet han foreholder dem, at de skal love og sværge opmærksomt at følge Forhandlingen i Retten og samvittighedsfuldt besvare de Spørgsmål, som vil blive dem forelagt, således som de finder ret og sandt at være efter Loven og Sagens Bevisligheder.

Herpå svarer Nævningerne hver for sig, stående op med oprakte Fingre efter Lovens Forskrift om Eds Aflæggelse:

»Det lover og sværger jeg, så sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord«.

Den Adgang, som Lovgivningen hjemler Medlemmer af visse Trossamfund til at aflægge Ed på anden Måde end den sædvanlige, skal også her komme til Anvendelse. Ligeledes finder Regelen i § 187 om Afgivelse af en Forsikring i Eds Sted tilsvarende Anvendelse.

Indsigelser, der går ud på, at Nævningerne ikke er blevet lovlig edfæstet, skal fremsættes, før Tiltaltes Afhørelse begynder (§ 868).

§ 867.

Nævningerne vælger umiddelbart efter Edfæstelsen under Ledelse af den Nævning, hvis Navn først blev udtrukket, en Ordfører. Valget sker ved Stemme flerhed; i Tilfælde af Stemmelighed foretrækkes den ældste.

§ 868.

Når Nævningerne har valgt deres Ordfører, eller, i det i § 865, 2det Punktum, omhandlede Tilfælde, når de er aftrådt, giver Formanden Tiltalte Lejlighed til at

Nr. 90 Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

forklare sig om de Forhold, som Tiltalen angår. Enhver af de andre Dommere, enhver af Nævningerne, Overanklageren og Forsvareren kan begære yderligere Spørgsmål, der sigter til at tydeliggøre hans Forklaring, rettet til Tiltalte. Derpå følger den øvrige Bevisførelse.

Afgiver Tiltalte under Afhørelsen en fuldstændig Tilståelse, afgør Retten, om og i hvilken Udstrækning yderligere Bevisførelse skal finde Sted.

§ 869.

Opstår der Spørgsmål, om nogen Fejl foreligger, der hindrer Sagens Fremme, eller om Overanklageren har Påtaleret, kan Forhandlingen begrænses til dette Punkt, indtil Spørgsmålet har fundet sin Afgørelse.

Det samme gælder, når Spørgsmål rejses, om et sådant Forhold, som er beskrevet i Anklageskriftet, overhovedet er strafbart, eller om Straf er udelukket ved Forældelse eller af anden lignende Grund. Er Rettens Dommere enige, kan Frifindelsesdom straks afsiges.

Fejl, der hindrer Sagens Fremme, bør, hvor det kan ske, tilstedes afhjulpne, og den Udsættelse gives, som i så Henseende måtte behøves. Skal Fejlen kun tages i Betragtning, når den gøres gældende fra Tiltaltes Side, må Indsigelse fremsættes, så snart dertil er blevet Lejlighed; i Almindelighed må det ske, førend Lodtrækning til Udtagelse af Nævninger begynder.

Den Omstændighed, at Retten forinden Domsforhandlingens Begyndelse har nægtet at tage en Begæring om Sagens Afvisning til Følge (§ 842), er ikke til Hinder for, at det således foreløbig rejste Spørgsmål på ny bringes frem under Domsforhandlingen.

§ 870.

1916: Lov,

af egen Drift beslutter, fremføres på det Tidspunkt, Formanden bestemmer. Før end en Parts Beviser fremføres, kan den bevisførende i Korthed angive, hvad det er for Beviser, han vil føre, og hvad han dermed vil godtgøre.

Efter ethvert enkelt Vidnes Afhørelse, såvel som efter Fremførelsen af ethvert andet Bevis, har Tiltalte Adgang til, hvis han ønsker det, at forklare sig, så vidt Beviset dertil giver Anledning.

§ 871.

Om Slutning af Bevisførelsen enten i det hele eller om et enkelt Punkt, før end alle Beviserne er fremførte, samt om Genoptagelse af en sluttet Bevisførelse, tager Retten Beslutning.

Omfatter Sagen flere Forbrydelser, kan Formanden lade Forhandlingen og Nævningernes Påkendelse foregå særskilt for hver enkelt Forbrydelse.

§ 872.

Overanklageren afhører de af ham fremstillede Vidner. Vidner, som fremstilles fra Forsvarets Side, afhøres af Forsvareren eller af Tiltalte.

På tilsvarende Måde forholdes med Afhørelse af Syns- og Skønsmand.

§ 873.

Formanden er berettiget og forpligtet til, når som helst han i Sandhedens Interesse finder Grund dertil, at rette Spørgsmål til den, som afhøres. Bevisførelse sigtende

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

til at svække Vidnets Troværdighed i sin Almindelighed må kun finde Sted på den Måde og i den Udstrækning, som Retten tilsteder. Den bør nægtes, når de tilsigtede Oplysninger ikke findes at være af væsentlig Betydning.

§ 874.

Vidner og Syns- eller Skønsmænd, som fremstilles efter Rettens Beslutning af egen Drift (jfr. § 880, sidste Stykke), afhøres af Formanden; dog er han beføjet til at overlade Afhørelsen til Parterne.

Sker Afhørelse ved Rettens Formand, kan Parterne andrage på, at yderligere Spørgsmål stilles; Formanden kan overlade det til dem selv at stille sådanne enkelte Spørgsmål.

§ 875.

Dommerne og Nævningerne er berettigede til at rette Spørgsmål til de fremstillede Vidner, Syns- eller Skønsmænd, efter at have erholdt Ordet af Formanden.

§ 876.

Af de Udsagn, der afgives under Afhørelsen, optages det væsentligste i en særskilt Bog; er de pågældende tidligere afhørte for en Ret, er dog Henvielse tilstrækkelig, og kun væsentlige Afvigelser eller Fuldstændiggørelser optegnes.

§ 877.

Dokumenter, der påstås at have været Genstand for eller at være frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemte til dens Udførelse, eller som yder umiddelbar Oplysning om Gerningen eller Tiltaltes Forhold til denne, bliver at oplæse, når Bevisførelsen kræver det.

Fremdeles kan efternævnte Dokumenter under Domsforhandlingen benyttes som Bevismidler og bliver da at oplæse:

- 1) Tilførsler til Retsbøger om Ransagninger, Beslaglæggelser, Besigtigelser og Syns eller Skønsforretninger, foretagne udenfor Domsforhandlingen, såvel som Erklæringer til Retten, afgivne af Syns- eller Skønsmænd; dog kan Retten, når den finder sådant hensigtsmæssigt, bestemme, at mundtlig Afhøring af Syns- eller Skønsmændene helt eller delvis skal træde i Stedet for Oplæsning af disses Forklaringer eller skriftlige Erklæringer;
- 2) Tilførsler til Retsbøger om de af Tiltalte under Afhørelsen om Sigtelsen afgivne Forklaringer, når Tiltalte enten nu vægrer sig ved at svare, eller den nu afgivne Forklaring afviger fra den tidligere, eller når Tiltalte er udeblevet (jfr. § 847);
- 3) Tilførsler til Retsbøger angående de af Vidner, Syns- eller Skønsmænd under Afhørelse afgivne Forklaringer, når disse Personer enten er døde eller af anden Grund ikke kan afhøres på ny, eller deres Fremstilling for Retten ikke finder Sted af de i § 172, jfr. §§ 202 og 209, angivne Grunde, eller når den nu afgivne Forklaring afviger fra den tidligere, eller når et Vidne vægrer sig ved at afgive Forklaring, og de foreskrevne Tvangsmidler ikke antages at burde anvendes eller forgæves er blevet anvendt;
- 4) Tilførsler til Retsbøger af Forklaringer såvel som Erklæringer, afgivne af de i D. L. 1—2—1 omhandlede

Personer samt af Personer, der har Eksterritorialitetsret, for så vidt de nævnte Personer ikke giver Møde i Retten;

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje

Nr. 90. 11te April.

5) Erklæringer og Vidnesbyrd, udstedte i Medfør af et offentligt Hverv, derunder Udskrifter af Tiltalte tidligere overgåede Straffedomme.

Udenfor de nævnte Tilfælde kan Dokumenter og Aktstykker, som indeholder Erklæringer eller Vidnesbyrd, kun benyttes som Bevismidler, når Retten undtagelsesvis hertil giver Tilladelse. Udenretslige Bevidnelser angående Tiltaltes tidligere Vandel må under ingen Omstændigheder benyttes.

§ 878.

Oplæsning af Tilførsler til Retsbøger angående Udsagn af Tiltalte, Vidner eller Syns- eller Skønsmænd på Grund af de nu afgivne Forklaringers Uoverensstemmelse med de tidligere afgivne bør kun finde Sted, efter at der på foreskreven Måde er givet de pågældende Lejlighed til sammenhængende Udtalelser om Genstanden for Afhørelsen, og de yderligere Spørgsmål, hvortil denne Udtalelse opfordrer, er stillede.

Når Oplæsning af de i § 877, Nr. 2 og 3, ommeldte Aktstykker finder Sted, skal Grunden meddeles af Rettens Formand og tilføres Retsbogen; så bør det og bemærkes, om Vidnets eller Syns- og Skønsmandens Forklaring er beediget eller ikke, og i sidste Fald, af hvilken Grund.

§ 879.

Oplæsning af skriftlige Beviser sker ved Retsskriveren, medmindre Rettens Formand tillader den bevisførende selv at oplæse dem, eller et af Rettens Medlemmer foretager Oplæsningen.

§ 880.

Bevis, som haves til Stede, kan ikke nægtes ført af den Grund, at det ikke er anmeldt for Modparten så betimelig, at denne har haft tilstrækkelig Forberedelse; men hvor dette ikke er sket, og hvor Retten ikke i

den Anledning har udsat Førelsen af det pågældende Bevis til en senere Dag, kan Modparten, efter at det er ført, forlange en passende Udsættelse, medmindre Retten finder, at det er uden Betydning for Sagen, eller af anden Grund finder, at en Udsættelse ikke vilde tjene noget berettiget Formål.

Udsættelse til Førelse af Bevis, som ikke haves til Stede, bevilges af Retten, når den finder, at Omstændighederne gør dette ønskeligt for Sagens Oplysning.

Retten kan, når den anser det for nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, beslutte, at Beviser skal føres, som ingen af Parterne har begæret førte, eller som den, der har anmeldt samme, har erklæret at ville frafalde, og kan i dette Øjemed udsætte Sagen; de Foranstaltninger, som Beslutningen foranlediger, træffes af Retten eller efter dens Pålæg af Overanklageren.

§ 881.

Retten's Afgørelse af Tvistepunkter, som opstår under Bevisførelsen mellem Parterne, samt af Indsigelser, der fremsættes af Vidner, Syns- eller Skønsmænd, sker, for så vidt det begæres, ved Kendelse.

§ 882.

Førend Dom eller Kendelse afsiges under Domsforhandlingen, bør der være givet Parterne Lejlighed til at udtale sig. Tiltalte har stedse det sidste Ord.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 883.

Efter at Bevisførelsen er sluttet, får først Overanklageren, dernæst Forsvareren og, såfremt Tiltalte begærer det, denne Ordet for at udtale sig om Bevisførelsens Resultat samt om Retsspørgsmålene i Sagen, dog så vidt muligt uden at omhandle sådanne Punkter, som ikke skal forelægges Nævningerne til Afgørelse.

§ 884.

Efter at Parterne har haft Ordet, skal Overanklageren overlevere Retten og Forsvareren Udkast til de Spørgsmål, som skal forelægges Nævningerne, hvorefter der gives Forsvareren og Tiltalte Lejlighed til at ytre sig og fremsætte Forslag til Ændringer i eller Tillæg til Spørgsmålene. Spørgsmålene fastsættes derefter af Retten og meddeles Parterne; hvor dette kræves af Reglerne i § 908, 4de Stykke, gives der disse fornyet Lejlighed til at ytre sig.

Intet Spørgsmål kan forelægges Nævningerne, medmindre det har været udtrykkelig fremdraget under Forhandlingerne, og det således har været muligt for Parterne at ytre sig derom.

§ 885.

Ved Spørgsmålene til Nævningerne skal det forelægges dem til Afgørelse, om Tiltalte er skyldig i det Forhold, som Tiltalen angår; Tiltalens Angivelser kan fraviges indenfor de Grænser, som er betegnede i § 908. Som Følge heraf hører det under Nævningernes Afgørelse, om nogen Grund, som udelukker Straf, eller om sådanne i Straffeloven bestemt betegnede Omstændigheder, der hjemler Nedsættelse eller Forhøjelse af Straffen udenfor den almindelige Strafferamme, er til Stede.

Undtagne fra Nævningernes Afgørelse er Spørgsmål om

- a) Strafskyldens Forældelse,
- b) de i Straffelovens §§ 7 og 58 ommeldte Omstændigheder,
- e) Straffens Forhøjelse på Grund af Gentagelse.

For så vidt det imidlertid ved Anvendelsen af Reglerne om Strafskyldens Forældelse og Strafforhøjelse på Grund af Gentagelse kommer an på det Tidspunkt, da den påtalte Handling blev begået, afgøres dette Spørgsmål af Nævningerne efter den almindelige Regel.

Om Overanklageren er påtaleberettiget, er ikke Genstand for Nævningernes Afgørelse.

§ 886.

Det tilkommer ikke Nævningerne at afgøre noget om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der kan komme i Betragtning ved Straffens Udmåling indenfor Lovens Strafferamme, og som Følge heraf heller ikke i de Tilfælde, hvor Loven på Grund af skærpende eller formildende Omstændigheder, men uden nærmere Betegnelse af disse eller blot med Angivelse af vejledende Eksempler, har udvidet Grænserne for Straffens Valg, at afgøre, om sådanne Omstændigheder foreligger.

§ 887.

Ethvert Spørgsmål til Nævningerne skal stilles således, at det kan besvares med »Ja« eller »Nej«.

Ethvert enkelt Spørgsmål må alene angå een Tiltalt og, så vidt muligt, kun eet forbrydersk Forhold.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 888.

Når undtages sådanne Tillægsspørgsmål, som omhandles i §§ 889 og 890, skal ethvert Spørgsmål begynde med Ordene »Er Tiltalte (Tiltalte N. N.) skyldig?« I Spørgsmålet skal Forbrydelsens Art betegnes ved dens i Loven hjemlede Navn eller ved en Henviisning til den pågældende Strafbestemmelse; tillige skal Forbrydelsens i Loven beskrevne Kendemærker optages i Spørgsmålet; Gerningen skal beskrives ved sådan Angivelse af Tid og Sted, Genstand, Udførelsesmåde og andre nærmere Omstændigheder, som måtte udkræves til dens tilstrækkelige Betegnelse.

§ 889.

Når der under Forhandlingen er fremkommet bestemte Bevisdata til Støtte for, at der foreligger en Omstændighed, som vil udelukke Straf, eller som der efter Rettens Skøn mulig kan blive tillagt en sådan Virkning, kan der, om fornødent, stilles et særskilt Spørgsmål om Tilstedeværelsen af samme som Tillæg til Hovedspørgsmålet, for at fremkalde en udtrykkelig Udtalelse af Nævningerne herom.

I den Måde, hvorpå Hovedspørgsmålet bliver at fremsætte, sker der i sådanne Tilfælde ingen Forandring.

§ 890.

Skal der spørges om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der ifølge Loven hjemler Forhøjelse eller Nedsættelse af Straffen, kan dette, om fornødent, ske i Form af særskilte Tillægsspørgsmål, der kun bliver at besvare, såfremt det Hovedspørgsmål, hvortil de slutter sig, besvares bekræftende. Er der under Bevisførelsen fremkommet noget Datum til Støtte for, at en Strafnedsættelsesgrund foreligger, kan Tillægsspørgsmål herom ikke nægtes stillet, når dette er begært af Forsvareren eller Tiltalte.

§ 891.

Angår flere Hovedspørgsmål (med tilhørende Tillægsspørgsmål) det samme Forholds Henførelse under forskellige Strafbestemmelser med forskellig Strafferamme, stilles det Spørgsmål først, hvis Bekræftelse medfører den strengeste Strafferamme.

§ 892.

Når et Spørgsmål kun skal besvares under Forudsætning af en bestemt Besvarelse af et forudgående Spørgsmål, bør dette udtrykkelig bemærkes i den skriftlige Udfærdigelse.

Ligeledes anføres ved hvert Spørgsmål, at der udkræves otte Stemmer til det Svar — »Ja« eller »Nej« —, som er ugunstigst for Tiltalte.

§ 893.

Etter at Spørgsmålene er fastsatte, gennemgår Formanden i Korthed Sagen og dens Bevisligheder og forklarer så vidt fornødent Spørgsmålene og de Retssætninger, der skal lægges til Grund for deres Besvarelse. Når Formanden finder dette fornødent, overgives Afskrifter af Spørgsmålene til Nævningerne, forinden han begynder sit Foredrag.

Enhver af Parterne kan, efter at Formanden har sluttet sit Foredrag, og forinden Nævningerne trækker sig tilbage til Rådslagning, forlange, at særlig påpegede Dele af Formandens Udvikling af Retssætninger gengives i Retsbogen.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje 83

Nr. 90. 11te April.

§ 894.

Når Formanden har endt sit Foredrag, oplæses Spørgsmålene og overgives i en af Formanden underskreven Udfærdigelse til Nævningernes Ordfører.

Formanden kan efter sit Skøn og skal efter Begæring af Ordføreren medgive Nævningerne Afbildninger, Tegninger eller Kort, som måtte være fremlagte under Sagen, Ting, der påstås at være tagne eller frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemte til dens Udførelse, eller som i øvrigt yder umiddelbar Oplysning om Gerningen eller Tiltaltes Forhold til denne.

Formanden henleder Nævningernes Opmærksomhed på de i §§ 895 og 897—899 indeholdte Bestemmelser om, hvad de ved deres Rådslagning har at iagttage, og forklarer disse nærmere, for så vidt han finder det fornødent; derefter opfordrer han Nævningerne til at begive sig til det for dem bestemte Værelse.

§ 895.

Indtil Nævningernes Erklæring er vedtaget, må intet Samkvem finde Sted mellem dem og andre Personer, ej heller må nogen Nævning forlade Rådslagningsværelset eller nogen anden betræde dette uden Tilladelse af Rettens Formand. Rettens Formand træffer fornøden Foranstaltning til Iagttagelse heraf.

Overtrædes foranstående Bestemmelser af en Nævning eller andre, kan Retten idømme den eller de skyldige Bøder indtil 1,000 Kr.

Den af Nævningerne i Henhold til § 867 valgte Ordfører leder deres Forhandlinger.

Om Rådslagningen og Afstemningen skal Nævningerne iagttage Tavshed. Meddelelse derom må i intet Tilfælde optages i Pressen eller på anden Måde ske offentlig. Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med simpelt Fængsel.

I Nævningernes Forsamlingsværelse skal Aftryk af denne Lovs §§ 895 og 897—899 være opslåede i flere Eksemplarer.

§ 896.

Ved Afgørelsen af, om noget er bevist eller ikke, tages alene Hensyn til de Beviser, som er fremførte under Domsforhandlingen. Bedømmelsen af Bevisernes Vægt er ikke bundet ved Lovregler.

§ 897.

Efter tilendebragt Rådslagning afstemmer Nævningerne om de enkelte Spørgsmål i den Orden, hvori disse er stillede. Ordføreren afæsker hver Nævning enkeltvis hans Stemme i den ved Lodtrækningen bestemte Orden og afgiver selv sin Stemme til sidst.

En for Tiltalte ugunstig Besvarelse af et Hoved- eller Tillægsspørgsmål kan kun vedtages med mindst 8 Stemmer; denne Regel finder også Anvendelse ved de i §§ 889—890 ommeldte Tillægsspørgsmål.

Er den bekræftende Besvarelse af et Hovedspørgsmål blevet vedtaget med den fornødne Stemme flerhed, bliver de Nævningers Stemmer, som måtte have erklæret sig for det benægtende Svar, at regne til den Tiltaltes Gunst ved Afgørelsen af de til samme sig sluttende Tillægsspørgsmål; som Følge heraf bliver der ved Afstemningen over sådanne Tillægsspørgsmål ikke at afæske disse Nævninger en særlig Erklæring.

§ 898.

Opstår der Tvivl hos Nævningerne om den Fremgangsmåde, som de skal iagttage, eller om Betydningen af de stillede Spørgsmål eller om Svarenes Affattelse

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

eller antager de det for nødvendigt, at yderligere eller ændrede Spørgsmål forelægges dem, kan de derom henvende sig til Rettens Formand, som, efter at Nævningerne i Retssalen har fremsat deres Andragende, her meddeler dem Oplysning eller foranstalter det fornødne. Bliver der at tage Bestemmelser om Forandringer i eller Tillæg til Spørgsmålene, eller finder Rettens Formand det i øvrigt fornødent, genoptages Forhandlingen, og der gives Parterne Lejlighed til at udtale sig.

§ 899.

Nævningernes Ordfører vedtegner det Svar, som udkommer ved Stemmernes Sammentælling, lige overfor ethvert af Spørgsmålene og underskriver Erklæringen tilligemed to andre Nævninger.

Stemmetallet angives ikke.

§ 900.

Efter at Nævningerne er vendt tilbage til Retssalen, spørger Rettens Formand dem om Udfaldet af deres Rådslagning. Derefter oplæser Nævningernes Ordfører de stillede Spørgsmål og umiddelbart efter hvert af disse det vedtegnede Svar. Erklæringen overleveres dernæst til Rettens Formand, der underskriver den tilligemed Retsskriveren.

§ 901.

Lider Nævningernes Erklæring af Mangler i Formen, eller er dens Indhold utydeligt, modsigende eller ufuldstændigt, eller opstår der Tvivl, om den oplæste Erklæring udtrykker Nævningernes virkelige Mening eller er vedtaget med det foreskrevne Stemmetal, og Mangelen ikke straks kan afhjælpes eller Tvivlen hæves ved en Erklæring af Nævningernes Ordfører, kan Retten pålægge Nævningerne at begive sig tilbage til deres Værelse for ved en ny Erklæring at afhjælpe Mangelen eller fjerne Tvivlen. De fornødne Forklaringer meddeles Nævningerne af Rettens Formand.

Vedrører Mangelen kun Formen, må Nævningerne intet forandre i Erklæringens Indhold; ligeledes skal de Svar, hvis Berigtigelse eller Fuldstændiggørelse ikke fordres, forblive uforandrede. Utilstedelige Ændringer må ikke tages i Betragtning af Retten.

Berigtigelsen eller Fuldstændiggørelsen vedføjtes således, at det træder tydelig frem, hvorledes den

1916: Lov,

oprindelige Erklæring har lydt.

Den her omhandlede Forholdsregel kan træffes, så længe Retten ikke har afsagt Dom.

§ 902.

Også udenfor de i det foregående særlig nævnte Tilfælde kan Retten, så længe Dom ikke er afsagt, beslutte at forandre Spørgsmål eller at stille nye Spørgsmål; forinden sådan Bestemmelse træffes, må der være givet Parterne Lejlighed til at ytre sig.

§ 903.

Har Nævningerne erklæret, at Tiltalte ikke er skyldig, afsiger Retten straks Frifindelsesdom. Hertil henregnes også det Tilfælde, at Nævningerne vel har besvaret Hovedspørgsmålet bekræftende, men tillige har givet et for Tiltalte gunstigt Svar på et Tillægsspørgsmål om en Omstændighed, som udelukker Straf (§ 889).

Retten kan ligeledes straks afsige Frifindelsesdom, når den allerede da er på det rene med, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for et Forhold som det, i hvilket han

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

ifølge den i Spørgsmålene givne Beskrivelse af Gerningen og Nævningernes Svar på disse er erklæret skyldig.

§ 904.

Hvor Nævningernes Erklæring går ud på, at Tiltalte er skyldig, men Retten finder, at Sagens Bevisligheder ikke har afgivet tilstrækkeligt Grundlag for at fælde Tiltalte for den Forbrydelse, i hvilken Nævningerne har erklæret ham skyldig, kan den ved Kendelse beslutte, at en ny Domsforhandling skal foregå. Beslutningen træffes i Embeds Medfør, uden at Parterne har Adgang til derom at fremsætte Begæring, og kan træffes, så længe Dom ikke er afsagt.

§ 905.

Ny Domsforhandling, som besluttet i Medfør af forrige Paragraf, bliver at foretage, enten på samme eller på et senere Ting, for andre Dommere og andre Nævninger. Indtil Nævningeerklæring under den nye Sag er afgivet, kan Rigsanklageren beslutte at frafalde Tiltale, i hvilket Tilfælde Frifindelsesdom bliver at afsige.

Falder også den nye Domsforhandling ud til en fældende Nævningeerklæring, kan Retten, når den finder, at Beviset er utilstrækkeligt til at fælde Tiltalte for den Forbrydelse, i hvilken Nævningerne har erklæret ham skyldig, afsige Frifindelsesdom eller, når den finder det godtgjort, at Tiltalte er skyldig i en mindre Forbrydelse end den, Nævningernes Erklæring lyder på, afsige Dom i Overensstemmelse hermed; Bestemmelsen i sidste Punktum af § 909 finder herved tilsvarende Anvendelse.

Under den nye Sag kan der ikke forelægges Nævningerne noget Spørgsmål, som sigter på en strengere Straf, end Tiltalte vilde have været hjemfalden til, såfremt den første Nævningeerklæring var blevet taget for gyldig, medmindre Betingelser foreligger for Genoptagelse.

§ 906.

Når Tiltalte af Nævningerne er erklæret skyldig, og Retten ikke straks i Henhold til § 903, 2det Stykke, eller § 905 afsiger Frifindelsesdom eller i Henhold til § 904 beslutter, at ny Domsforhandling skal foregå, får først Overanklageren og derefter Forsvareren og Tiltalte Ordet for at udtale sig om Strafudmålingen og andre Punkter, som ligger udenfor Nævningernes Afgørelse, og der gives dem Lejlighed til at fremkomme med de Bevisligheder, som herved måtte udkræves. Parternes Udtalelser og Bevisførelsen må ikke gå ud på at rokke ved noget, som er afgjort ved Nævningernes Erklæring. Ved denne Forhandlings Slutning optages Sagen til Dom.

Har Tiltalte ikke været til Stede under Afgivelsen af Nævningernes Erklæring, bliver denne, forinden Forhandlingen kan fortsættes på Grundlag af samme, at oplæse for ham, efter at han atter er fremstillet.

§ 907.

Domsforhandlingen afsluttes ved Rettens Dom i Sagen; dog betragtes Sagen som tingfæstet ved Retten, indtil Dommens Fuldbrydelse kan begynde, eller indtil i Tilfælde af Anke Sagens Aktstykker er indsendte til Rigsanklageren (jfr. § 952).

§ 908.

Dommen skal, for så vidt den ikke går ud på Sagens Afvisning, enten domfælde eller frifinde.

Nr. 90. 11te April.

Frifindelse finder Sted, når Overanklageren ikke er påtaleberettiget, når Forfølgning frafalder, når Strafskylden er forældet, samt når Tiltalte ikke findes skyldig.

Retten kan ikke domfælde for noget Forhold, der ikke omfattes af Tiltalen.

Derimod er Retten ikke udelukket fra at henføre det påtalte Forhold under en anden Strafbestemmelse end den, Overanklageren har påstået anvendt, eller fra at afvige fra Tiltalen med Hensyn til de med Forbrydelsen forbundne Omstændigheder (Tid, Sted o. desl.), alt under Betingelse af, at det med Sikkerhed skønnes, at Tiltalte, også under Forudsætning af sådan Afvigelse fra Tiltalen, har haft fyldestgørende Adgang til Forsvar. Finder Retten, at dette ikke er Tilfældet, eller nærer den Tvivl i så Henseende, skal den, forinden dens afvigende Bedømmelse lægges til Grund for Domfældelsen, give Parterne Lejlighed til at udtale sig og efter Omstændighederne tilstå den til Varetagelse af Forsvaret fornødne Udsættelse.

§ 909.

Finder Retten, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for et Forhold som det, i hvilket han ifølge den i Spørgsmålene givne Beskrivelse af Gerningen og Nævningernes Svar på disse er erklæret skyldig, afsiger den Frifindelsesdom. Finder den, at et Forhold som det, hvori Tiltalte er erklæret skyldig, efter Loven kun kan henføres under et mildere Straffebud, end Nævningernes Erklæring lyder på, afsiger den Dom i Overensstemmelse hermed. Hører der til Gerningsindholdet af den mindre Forbrydelse, for hvilken der således bliver Spørgsmål om at domfælde Tiltalte, Omstændigheder, om hvis Tilstedeværelse Nævningeerklæringen intet har afgjort, bliver de til Afgørelse af dette Punkt fornødne Spørgsmål først at forelægge Nævningerne.

§ 910.

I Sager angående Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udståelse af Straf kommer foranstående Regler til Anvendelse med de fornødne Lempelser. I Stedet for Spørgsmål til Nævningerne om Tiltaltes Skyld rettes Spørgsmål på, om Tiltalte efter det oplyste er berettiget til Erstatning. Kun hvis mindst 8 Nævninger er enige om, at der tilkommer Tiltalte Erstatning, vil der være at tilkende ham Erstatning. Retten bestemmer Størrelsen af det Beløb, der vil være at tilkende Tiltalte.

§ 911.

I det Omfang, hvori Dommen er grundet på Nævningernes Erklæring, indskrænker Domsgrundene sig til den fornødne Henvisning til denne. I øvrigt skal, såfremt Tiltalte frifindes, de Straffen betingende

Omstændigheder, som antages at mangle, eller de Straf udelukkende Omstændigheder, som antages at foreligge, angives, og de anvendte Lovbestemmelser anføres. Domfældes Tiltalte, skal de Strafbestemmelser anføres, som bringes i Anvendelse.

Kapitel 78.

Bestemmelser om Iværksættelse af Tiltale og Forberedelse af Domsforhandling for Landsret i Sager, hvori Nævninger ikke medvirker.

§ 912.

Tiltale rejses ved et af Overanklageren udfærdiget og underskrevet Anklageskrift, der skal indeholde de i § 831, 1ste Stykke, omhandlede Angivelser samt Bemærkning om, at Domsbehandlingen ikke skal foregå for Nævninger.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 913.

Anklageskriftet indleveres på Landsrettens Kontor; ved dets Indlevering er Sagen tingfæstet.

Overanklageren foranstalter uden Ophold en Genpart af Anklageskriftet forkyndt for Tiltalte. Ved Forkyndelsen afæskes der ham Erklæring, om han har antaget eller begærer beskikket en Forsvarer. Så snart Forkyndelsen er sket, skal Overanklageren, såfremt Beskikkelse af Forsvarer er påbudt i Loven eller er begært af Tiltalte eller af Overanklageren antages at burde finde Sted, gøre fornøden Henstilling herom til Landsrettens Formand.

Om Beskikkelsen af Forsvarer meddeles Underretning til Overanklageren og Tiltalte.

Overanklageren meddeler Forsvareren Genpart af Anklageskriftet.

§ 914.

Samtidig med Indleveringen af Anklageskriftet eller snarest muligt derefter skal Overanklageren på Rettens Kontor indlevere Udskrifter af de i Sagen foretagne retslige Undersøgelser- og Bevishandlinger, ledsaget af Sagens øvrige Dokumenter og andre synlige Bevismidler. En af Overanklageren til Brug ved Oplæsning under Domsforhandlingen tilvejebragt trykt eller maskinskreven Ekstraktgenpart af nævnte Udskrifter og Dokumenter bliver derhos ved hans Foranstaltning uden Ophold at meddele Forsvareren eller, såfremt der ingen Forsvarer er, Tiltalte. Selve Udskrifterne kan Forsvareren og eventuelt Tiltalte erholde udlånte. I øvrigt gøres Sagens Dokumenter og andre synlige Bevismidler så vidt muligt tilgængelige på hensigtsmæssig og betryggende Måde, og passende Underretning derom meddeles.

Ønsker Overanklageren at tilvejebringe yderligere Beviser, bliver der også med Hensyn til disse at forholde efter foranstående Regler.

Finder Overanklageren det til Sagens fulde Oplysning nødvendigt, at tidligere afhørte Vidner eller Syns- eller Skønsmænd indkaldes til personlig Afhøring for den dømmende Ret (§§ 171—72, jfr. 202). forelægger han Spørgsmålet herom for Landsretten. Beslutter Retten inden Domsforhandlingen, at sådan Indkaldelse skal finde

Sted, gives der Forsvareren eller Tiltalte Meddelelse derom.

§ 915.

Inden Udløbet af en af Overanklageren på Anklageskriftet opgiven Frist, der på Begæring kan forlænges af Rettens Formand, skal Forsvareren eller, hvor der ingen Forsvarer er, Tiltalte såvel på Rettens Kontor som til Overanklageren afgive en trykt eller maskinskreven Ekstraktgenpart af sådanne Udskrifter og andre Dokumenter, som han vil lade oplæse under Domsforhandlingen udover de i Overanklagerens Ekstraktgenpart optagne. Er de pågældende Dokumenter ikke allerede indleverede til Retten af Overanklageren, forholdes der derhos med dem efter Regelen i § 914, 1ste Stykke.

Vil Forsvareren eller Tiltalte fremsætte Begæring om Sagens Behandling for Nævninger eller om Indkaldelse af Vidner eller Syns- eller Skønsmænd som i § 914, 3die Stykke, nævnt eller om Indhentelse af nye, nærmere betegnede Oplysninger, bør den fornødne skriftlige Begæring indgives på Rettens Kontor inden fornævnte Fristes Udløb; Genpart af Begæringen tilstilles samtidig Overanklageren. Har Overanklageren efter Indleveringen af Anklageskriftet tilvejebragt nye Beviser, gives der Modparten en særlig Frist til at fremsætte sine derved foranledigede Begæring.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Endvidere finder Reglerne i § 836, 3die og 4de Stykke, tilsvarende Anvendelse ved Forberedelse af Domsforhandling i Sager, ved hvilke Nævninger ikke skal medvirke.

§ 916.

Finder Overanklageren at måtte modsætte sig en Begæring, som af Forsvareren eller Tiltalte er fremsat i Henhold til foregående Paragraf, skal han uden Ophold forelægge Retten Sagen til Afgørelse, hvorved Reglerne i § 837, 1ste Stykke, finder Anvendelse.

Finder Retten, at en af Forsvareren eller Tiltalte fremsat Begæring om Sagens Behandling for Nævninger er beføjet, afsiges Kendelse herom. Hvis Tiltalte under Forundersøgelsen i Medfør af § 688 d, smh. m. § 818, har begæret Sagen pådømt uden Anvendelse af Nævninger, beror det på Rettens Skøn, om en af ham eller Forsvareren nu fremsat Begæring om Sagens Påkendelse under Medvirkning af Nævninger kan tages til Følge.

Skal nye Oplysninger tilvejebringes, finder Reglerne i §§ 837, 2det Stykke, og 839 Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 917.

Så snart Sagen er rede til Domsforhandling, berammer Landsretten efter Overanklagerens Begæring Tiden for denne.

Om Berømmelsen meddeles der Overanklageren og Tiltaltes Forsvarer eller, hvor ingen Forsvarer er, Tiltalte Underretning.

§ 918.

Reglerne i §§ 833, 840, 1ste og 3die Stykke, og 841—844 finder med de fornødne Lempelser Anvendelse ved Forberedelse af Domsforhandling i Sager, ved hvilke Nævninger ikke skal medvirke.

Kapitel 79.

Bestemmelser om Domsforhandling uden Nævninger.

§ 919.

Overanklageren samt den beskikkede Forsvarer skal være til Stede under hele Domsforhandlingen, så længe

de har Adgang til at få Ordet under samme; dog er herved ikke udelukket, at forskellige Personer udfører Overanklagerens eller den beskikkede Forsvarers Hverv i Sagen.

Udebliver Overanklageren enten ved Domsforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, udsættes Sagen. Det samme gælder, når den beskikkede Forsvarer udebliver, eller når den valgte Forsvarer ikke møder i Tilfælde, hvor dette vil gøre en Beskikkelse fornøden, medmindre Omstændighederne måtte gøre det muligt for Formanden at beskikke en Forsvarer, som straks kan udføre Hvervet.

Er Tiltalte ikke fængslet, har han Ret til at deltage i Retsmødet; er han fængslet, bliver han kun, når han har fremsat Begæring derom, og Rettens Formand finder, at særlige Grunde taler for at tage denne til Følge, at foranstalte henbragt til Mødet.

Tiltaltes Udeblivelse hindrer ikke Sagens Fremme.

§ 920.

Efter at Anklageskriftet og Stævningen er oplæste, får Overanklageren først Ordet. Han fremstiller kortelig Sagen og lader derefter ved Retskriveren oplæse de Af-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

snit af Udskrifter vedrørende retslige Undersøgelser- og Bevishandlinger og øvrige Dokumenter, som efter hans Skøn har Betydning for Sagen, og af hvilke trykte eller maskinskrevne Genpartier omdeles til Dommerne. Derefter fremstiller han sin Opfattelse af Sagen, derunder Bevisførelsens Resultater, og de vedkommende Retsspørgsmål. Forsvareren eller Tiltalte får derpå Ordet for en tilsvarende Udvikling; han lader de Dokumenter m. v. oplæse, som han tillægger Betydning udover de af Overanklageren fremdragne. Retten kan vedtage eller tillade sådanne Afvigelser fra den foreskrevne Forhandlingsgang, som måtte findes formålstjenlige.

Omfatter Sagen flere Forbrydelser, kan Formanden lade Forhandlingen foregå særskilt for hver enkelt Forbrydelse.

Formanden kan derhos bestemme, at Spørgsmålet, om Tiltalte er skyldig, først skal forhandles og afgøres; i så Fald finder Reglerne i Slutningssætningen af § 883 og i § 906 tilsvarende Anvendelse.

§ 921.

Såfremt Tiltalte er til Stede ved Domsforhandlingen, kan Rettens Formand rette Spørgsmål til ham, der sigter

1916: Lov,

til at tydeliggøre den af ham for Undersøgelsesretten afgivne Forklaring. Regelen i § 824, 2det Stykke, finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Optagelse i Retsbogen af Tiltaltes Svar.

Tiltalte har Ret til at få Ordet efter Forsvareren.

§ 922.

Reglerne i §§ 848, 849, 850, 851, 852, 869, 879 og 880, 3die Stykke, finder tilsvarende Anvendelse ved Domsforhandling uden Nævninger.

Hvis Retten under Domsforhandlingen eller til et hvilket som helst Tidspunkt forinden finder det nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, at et Vidne eller en Syns- eller Skønsmand, der har afgivet Forklaring for Undersøgelsesretten, afhøres personlig for den dømmende Ret (§§ 171—172, jfr. 202), kan den pålægge Overanklageren at foranstalte den i så Henseende fornødne Indkaldelse og eventuelt træffe Bestemmelse om Udsættelse af Domsforhandlingen om fornødent til en senere Retsdag.

Om Afhørelsen af sådanne Vidner og Syns- eller Skønsmænd finder Reglerne i §§ 824, 2det Stykke, 874—875 og 878, 1ste Stykke, tilsvarende Anvendelse.

§ 923.

Bestemmelserne i §§ 881—882 finder også Anvendelse ved Domsforhandling uden Nævnings Medvirkning.

Efter at Parterne har haft Adgang til at udtale sig, optages Sagen til Dom.

Ved Afstemningen skal det Spørgsmål, om Tiltalte er skyldig i den Forbrydelse, der lægges ham til Last, sondres fra Spørgsmålet om Straffen og først bringes til Afstemning. Stemmes der særskilt om Strafforhøjelses- eller Strafnedsættelsesgrunde, bliver de Dommeres Stemmer, som har erklæret sig mod Tiltaltes Skyld, men er forblevet i Mindretal, at regne til Gunst for Tiltalte.

§ 924.

Reglerne i §§ 896 og 907—908 er anvendelige også ved Domsforhandling uden Nævnings Medvirkning. Hvis Tiltalte er til Stede under Domsforhandlingen, og der

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

fragår en af ham for Undersøgelsesdommeren afgiven Tilståelse, beror det på Rettens Skøn, om der af den Grund skal gives Overanklageren Adgang til at søge yderligere Beviser tilvejebragt.

Domfældes Tiltalte, skal i Domsgrundene de Omstændigheder nøjagtig angives, der som beviste lægges til Grund for Domfældelsen, og det eller de Lovbud anføres, som bringes i Anvendelse.

Frifindes Tiltalte, skal de Straffen betingende Omstændigheder, som antages at mangle eller ikke at være beviste, eller de Straf udelukkende Omstændigheder, som antages at foreligge, angives, og de anvendte Lovbestemmelser anføres.

Finder Retten efter Domsforhandlingens Begyndelse, at Sagen på Grund af Størrelsen af den af Tiltalte forskyldte Straf eller af andre Grunde vil være at behandle under Medvirkning af Nævninger, afsiger den, efter så vidt fornødent at have givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, Dom herom, hvorefter Overanklageren drager Omsorg for, at ny Tiltale iværksættes overensstemmende med Reglerne i Kapitel 76.

Femte Afsnit.

Tiltale og Domsforhandling ved Underret samt ved Sø- og Handelsretten.

Kapitel 80.

Tiltale og Domsforhandling for Underret samt Sø- og Handelsretten i Sager, som påtales af Overanklageren.

§ 925.

Har Sigtede under Forundersøgelse inden Retten afgivet en uforbeholden Tilståelse, hvis Rigtighed bestyrkes ved de i øvrigt foreliggende Oplysninger, kan Sagen, når Sigtede og, hvis han ikke er personlig myndig, hans Værge samtykker heri, og Politimesteren, efter at der er givet ham Lejlighed til at gøre sig bekendt med det under Sagen fremkomne, erklærer sig enig deri, uden Udfærdigelse af Anklageskrift straks fremmes til Dom ved den Ret, hvor Forundersøgelse har fundet Sted. Forinden Dom afsiges, skal det til Retsbogen betydes Tiltalte, hvad der er Tiltalens Genstand, og Lejlighed gives ham til at fremføre, hvad han måtte have at anføre til sit Forsvar. Findes yderligere Oplysninger at burde fremskaffes, sker dette overensstemmende med Reglerne i Kapitel 75, og Lejlighed gives Tiltalte til at ytre sig over det således fremkomne.

Der skal derhos, hvis Sigtede er fængslet, altid være beskikket ham en Forsvarer og være givet denne Lejlighed til at gøre sig bekendt med Sagen, samtale med Sigtede og udtale sig overfor Retten, inden der gøres Tilførsel til Retsbogen om Sigtedes Samtykke til Sagens Pådømmelse uden Udfærdigelse af

Anklageskrift og Domsforhandling, hvorhos såvel Forsvareren som Sigtede skal være til Stede, medens denne Tilførsel sker.

Er Sigtede ikke fængslet, skal det, inden Bemærkning om Sigtedes Samtykke til Sagens Pådømmelse uden Udfærdigelse af Anklageskrift og Domsforhandling tilføres Retsbogen, udtrykkelig tilkendegives ham, at der, hvis han ønsker det, vil blive beskikket ham en Forsvarer. Erklærer Sigtede, at han ikke ønsker nogen Forsvarer

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 84

Nr. 90. 11te April.

beskikket, tilføjes der Retsbogen Bemærkning herom; i modsat Fald beskikker Retten ham en Forsvarer, hvis Stilling derefter er den samme som angivet med Hensyn til den fængslede Sigtedes Forsvarer.

Indtil Dom er afsagt, kan Dommeren, dersom han finder, at nogen af de i § 825, 1ste Stykke, angivne Forudsætninger er til Stede, eller at nogen foreliggende Omstændighed gør det betænkeligt at pådømme Sagen uden formelig Domsforhandling, beslutte henholdsvis at standse eller slutte Behandlingen overensstemmende med § 825.

Med Dommens Afsigelse og Forkyndelse forholdes overensstemmende med de Regler, som gælder i andre Underretssager.

§ 926.

Udenfor de Tilfælde, hvor den i § 925 hjemlede Fremgangsmåde benyttes, rejses Tiltale for Underretten henholdsvis Sø- og Handelsretten ved et i Overensstemmelse med §912 affattet Anklageskrift, der udfærdiges af Overanklageren, og ved hvis Indlevering til vedkommende Ret Sagen er tingfæstet.

Er Sagens Udførelse for Retten overdraget en af de ved Retten ansatte Anklagere, skal Overanklageren give Anklageskriftet Påtegning herom.

Om Udvidelse og Ændring i Tiltalen gælder Reglerne i § 833.

For så vidt ikke i det efterfølgende afvigende Forskrifter er givne, finder i øvrigt med Hensyn til Domsforhandlingen og dennes Forberedelse Reglerne i Kapitlerne 78 og 79 Anvendelse med de fornødne Lempelser. Den, hvem Sagens Udførelse er overdraget af Overanklageren, træder herved i det hele i dennes Sted.

I Sager om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse og om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller uforskyldt Udståelse af Straf følges ligeledes med de fornødne Lempelser Reglerne i Kapitlerne 78 og 79, navnlig finder også § 841 tilsvarende Anvendelse ved Underretterne.

§ 927.

Hører Sagen til dem, i hvilke Tiltalte i Medfør af § 687 b og c kan begære Behandling ved Landsret, og har han ikke allerede afgivet Erklæring i så Henseende, jfr. § 818, skal Anklageskriftet have en Påtegning, hvori Tiltalte gøres opmærksom på denne sin Ret og opfordres til, såfremt han vil gøre Brug af samme, herom at afgive Erklæring som nedenfor bestemt. Denne Erklæring må enten afgives ved Anklageskriftets Forkyndelse for den, der iværksætter denne, eller inden fire Dage fra Anklageskriftets Forkyndelse indgives på Underrettens Kontor eller fremsættes overensstemmende med § 844 til Undersøgelsesrettens Retsbog eller Fængselsbestyrerens Bog. På Indholdet af den ovennævnte Påtegning skal den, der iværksætter Forkyndelsen, særlig henlede Tiltaltes Opmærksomhed. Om den Erklæring, som Tiltalte i ommeldte Henseende måtte afgive under Forkyndelsen, optages fornøden Bemærkning i Forkyndelsespåtegningen.

§ 928.

Hvor det ikke efter Omstændighederne findes rettest at afvente, om Tiltalte vil begære Behandling ved Landsret, og hvor heller ikke Omfanget af den Forberedelse, som Sagen udkræver, gør det uhensigtsmæssigt, berammer Dommeren, for så vidt han ikke finder, at Sagen straks må afvises (§ 842), ufortøvet Tid og Sted til Sagens Foretagelse; i andre Tilfælde foregår Berømmelsen, så snart ske kan. Hvor Sagen straks er blevet berømmet, kan Stævning forkyndes samtidig med Anklageskriftet.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Den Frist, inden hvilken Meddelelse skal ske fra Tiltaltes Side om Beviser m. v., fastsættes af Dommeren.

§ 929.

Er Tiltalte uden Forsvarer, skal Dommeren, foruden selv at undersøge, hvorvidt yderligere Oplysninger bør søges tilvejebragt, give Tiltalte Lejlighed til for ham at fremkomme med sine mulige Begæring vedrørende Sagens Forberedelse eller Fremme.

Kapitel 81.

Tiltale og Domsforhandling for Underret henholdsvis Sø- og Handelsretten i Sager, som påtales af Politimesteren.

§ 930.

Tiltale rejses i Politisager i Almindelighed ved et af Politimesteren udfærdiget Anklageskrift, hvori Sigtedes Navn, og hvad der ellers udkræves til hans nøjagtige Betegnelse, anføres, og den formentlige Forseelse betegnes med sådan Angivelse af Tid, Sted og andre nærmere Omstændigheder, som måtte udkræves til Forholdets tilstrækkelige og tydelige Betegnelse, og med Anførelse af de Bestemmelser i Lov, Anordning eller Vedtægt, som antages at være overtrådte, og i Henhold til hvilke Straf antages ifalden.

Når Sigtede er til Stede i Retten, og Politimesteren eller nogen på hans Vegne dør giver Møde, kan Tiltale med Dommerens Tilladelse rejses mundtlig til Retsbogen og Sagen derefter straks foretages til Domsforhandling.

§ 931.

Antager Politimesteren, at Forseelsen ikke egner sig til højere Straf end en Bøde af ikke over 40 Kroner, kan han, i Stedet for straks i Overensstemmelse med § 932 at indlevere Anklageskriftet til Berømmelse af Sagens Foretagelse i Retten, lade det forkynde for Sigtede med en af ham given Påtegning om, at Sigtede, såfremt han vedgår at have gjort sig skyldig i den Forseelse, hvorfor han sigtes, og ønsker sådan Afgørelse, kan erklære sig rede til, uden retslig Forfølgning, indenfor en nærmere angiven Frist, der efter Omstændighederne af Politimesteren efter Begæring kan forlænges, at erlægge den af Politimesteren for dette Tilfælde angivne Bøde. Sådan Erklæring afgives enten ved Anklageskriftets Forkyndelse til den, som iværksætter denne, i hvilket Fald derom gøres Bemærkning på Anklageskriftet, eller inden en Uge ved Meddelelse på Polit kontoret. På dette føres en særegen Bog, hvori de i Medfør af det ovenanførte udfærdigede Anklageskrifter og de i Anledning af dem afgivne Erklæringer indføres.

Erlægges den vedtagne Bøde i rette Tid, eller afsones den, bortfalder videre Forfølgning, og sådan Afgørelse har da i Tilfælde af Forseelsens Gentagelse lige Virkning med en Dom.

Går Sigtedes Erklæring ud på, at han ikke vil afgøre Sagen på den anførte Måde, eller hvis han overhovedet ikke afgiver nogen Erklæring, bliver Anklageskriftet med påtegnet Bemærkning herom at indgive til Dommeren ligesom Anklageskrifterne i Sager, hvori Politimesteren ikke finder Grund til Anvendelse af denne Paragraf.

Bestemmelserne i Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 2, 3die Stykke, og § 15, 2det Stykke, om Afgørelse i visse Tilfælde ved en af Politimyndighederne tildelt Advarsel opretholdes.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 932.

Når Anklageskriftet er indleveret, berammer Dommeren, for så vidt han ikke finder, at Sagen straks må afvises (§ 842, jfr. § 918 og § 926), snarest muligt Tid og Sted for Sagens Foretagelse og lader Tiltalte tilsige med mindst Aftens Varsel. Forkyndelse af selve Anklageskriftet er uforuden. Tilsigelsen affattes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 764, Stykke 2, og skal særlig indeholde Bemærkning om, at Udeblivelse uden oplyst lovligt Forfald kan bevirke, at Tiltalte anses at vedgå Forseelsen, eller efter Omstændighederne, at han vil blive anholdt.

Hvorvidt Vidner også straks skal tilsiges eller andre Foranstaltninger til Bevisførelse træffes, beror på Dommerens Bestemmelse. Under Tiltaltes Møde i Retten gives der ham fornøden Lejlighed til at opgive de Beviser, han på sin Side måtte ønske førte.

§ 933.

Det er ikke til Hinder for Sagens Fremme, at ingen giver Møde på Politimesterens Vegne; Dommeren afhører i dette Tilfælde dennes Vidner.

§ 934.

Udebliver Tiltalte uden oplyst lovligt Forfald, eller nægter han at afgive Forklaring, kan Betten, når der ikke under Sagen er Spørgsmål om højere Straf end Bøder, og Omstændighederne ikke findes at tale herimod, anse ham som den, der vedgår det ham påsigtede Forhold, og påkende Sagen uden videre Bevisførelse.

Når der i en Sag, hvorunder der ikke er Spørgsmål om højere Straf end Bøder, i Tiltaltes Sted møder en Person, der er forsynet med skriftlig Fuldmagt fra Tiltalte og er beredt på at meddele de fornødne Oplysninger, kan Retten modtage den således mødtes Forklaringer og Erklæringer og lægge dem til Grund, som om de var afgivne af Tiltalte selv.

Skal der i et Tilfælde, hvor hverken Tiltalte eller en Forsvarer er mødt, afhøres Vidner, som er indkaldte efter hans Begæring, foretages Af hørelsen af Dommeren.

Frafalder Politiet en begyndt Forfølgning i de i § 726, 3die og 4de Stykke, ommeldte Sager (Lov af 11. Februar 1863 § 2), er den private Klager berettiget til at optage Forfølgningen, når han straks erklærer dette

§ 935.

Møder Tiltalte og vedgår at være skyldig i det ham påsigtede Forhold, optages Sagen til Dom, uden at det i

1916: Lov,

Regelen er nødvendigt at tilvejebringe yderligere Oplysninger.

Nægter Tiltalte sig skyldig, eller indrømmer han kun til Dels Sigtelsens Rigtighed, eller finder Dommeren det i øvrigt nødvendigt, føres Bevis i Sagen.

Bevisførelsen sker for den Ret, der behandler Sagen, se dog §§ 171 og 172, jfr. § 202. Såfremt Bevisførelsen ikke kan ske straks, udsætter Dommeren Sagen til et følgende Retsmøde, idet han underretter Parterne om, når dette skal afholdes, og tilkendegiver Tiltalte, at han ikke kan vente nogen anden Tilsigelse til samme.

§ 936.

Angår Sagen en Lovovertrædelse, for hvilken der i Loven er hjemlet Straf af Bøde eller Konfiskation, kan Dommeren, når han ikke finder Grund til at betvivle Til-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

taltets Skyld, give Tiltalte Adgang til at se Sagen afgjort ved, at han vedtager at erlægge en nærmere bestemt Bøde eller at underkaste sig Konfiskation; Lovens Fastsættelse af Bødens Størrelse er herved ikke bindende. Vedtager Tiltalte den tilbudte Afgørelse, tilføres det fornødne herom Retsbogen. Sådan Afgørelse har i Henseende til Fuldbyrdelse og Gentagelsesvirkning samme Virkning som en Dom.

Er Politimesteren eller nogen på hans Vegne mødt, skal der, inden der gives Tiltalte Adgang til at vedtage Straf, gives den således mødte Lejlighed til at udtale sig om Straffens Størrelse.

§ 937.

Når Dommeren finder, at Tiltalte er skyldig, men at Sagen efter Brødens Beskaffenhed, såsom navnlig i Tilfælde af første Gang begået ringe Forseelse, egner sig til Afgørelse ved en Advarsel, er han, såfremt Tiltalte ikke erklærer sig derimod, berettiget til i Stedet for at afsige Dom at tildele Tiltalte en sådan Advarsel, for så vidt Sagens Afgørelse på denne Måde ikke er udelukket ved særlig Bestemmelse.

Om den trufne Afgørelse tilføres det fornødne Retsbogen.

§ 938.

Reglerne i §§ 931 og 936—937 finder ikke Anvendelse ved Sager, der påtales offentlig i Medfør af § 2 i midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911.

§ 939.

For så vidt ikke andet foran er bestemt eller følger af Forholdets Natur, skal de Regler, der ifølge foregående Kapitel, særlig § 929, gælder for andre Underretssager, også komme til Anvendelse i de Sager, der omhandles i nærværende Kapitel.

Sjette Afsnit.

Retsmidler mod trufne Afgørelser.

Kapitel 82.

Påanke af Domme, afsagte af Landsretterne i første Instans.

§ 940.

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret med eller uden Nævninger, kan overensstemmende med nedenstående Regler af Parterne påankes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgående Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

Lige med Domme står i Henseende til Anke sådanne Beslutninger, som omhandles i § 904.

§ 941.

Overanklageren kan anke såvel til Fordel som til Skade for Tiltalte. Anke til Fordel for Tiltalte kan endvidere

iværksættes af ham selv og, dersom han ikke er per-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

sonlig myndig, af hans Værge. Er Tiltalte død, og er han ved Dommen fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan hans Ægtefælle såvel som enhver af hans Slægtninge i op- og nedstigende Linie og hans Søkende anke i hans Sted. Også Overanklageren kan i dette Tilfælde påanke en fældende Dom.

Tiltaltes Forsvarer ved Landsretten er pligtig til på Forlangende at bistå ham med Råd om, hvorvidt han bør påanke Dommen, såvel som med Affattelsen og Indgivelsen af Ankemeddelelsen og dens Begrundelse.

§ 942.

Afkald på Anke kan finde Sted, efter at Dommen er afsagt. En rejst Anke kan frafaldes, så længe Dom ikke er afsagt af Højesteret. Frafaldes Anke, efter at Domsforhandling for Højesteret er begyndt, kan derved dog ikke Prøvelse af sådanne Ankegrunde unddrages Højesteret, som tages i Betragtning i Embeds Medfør (§ 959).

§ 943.

Anke kan støttes på, at Rettergangsregler er tilsidesatte eller fejlagtig anvendte; dog kan Tilsidesættelse eller fejlagtig Anvendelse af Rettergangsregler, hvis Overholdelse Retten ikke af egen Drift påser, kun benyttes som Ankegrund, når Indsigelse betimelig er fremsat for den underordnede Ret.

§ 944.

I en Sag, der er påkendt uden Nævninger, kan Anke derhos støttes på:

1. at Retten ved Afgørelsen af, om Tiltalte skal domfældes, har anvendt Straffeloven urigtigt;
2. at Straffens Størrelse ikke står i passende Forhold til Brøden;

3. at Spørgsmålet, om Tiltalte skal domfældes, er urigtigt afgjort som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Bevisernes Vægt;

4. at Spørgsmålet om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udståelse af Straf er urigtigt afgjort.

En Anke, der er rettet mod Dommens Afgørelse af Sagens Realitet, betragtes som omfattende også Beviserne for Tiltaltes Skyld, når ikke Ankemeddelelsen udtrykkelig går ud på det modsatte.

§ 945.

I en Nævningesag kan Anke foruden på de i § 943 anførte Ankegrunde kun støttes på:

1. at Retten har afgjort på urigtig Måde noget Spørgsmål, som ifølge §§ 885 eller 910 i Slutningen er unddraget fra Nævningernes Afgørelse, eller urigtigt har domfældt i Overensstemmelse med en fældende Nævningeerklæring i et Tilfælde, hvor den i Medfør af § 909 burde have frifundet eller ikkun domfældt for en mindre Forbrydelse, end Erklæringen lyder på, eller omvendt med Urette har fraveget en fældende Nævningeerklæring i Henhold til § 909 eller frifundet i Henhold til § 869, 2det Stykke;

2. at Nævningernes Erklæring, hvorpå Dommen er grundet, er blevet fejlagtig på Grund af urigtig i Retsmødet given Vejledning i Loven fra Rettens Formands Side, eller fordi Spørgsmålene til Nævningerne hder af Fejl, der beror på en urigtig Forståelse af Straffeloven;

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

3. at den Straf, Dommen har ikendt, ligger udenfor de i Loven fastsatte Grænser eller står i åbenbart Misforhold til Brøden.

Anke kan ikke grundes på, at Spørgsmålet, om Tiltalte skal domfældes, er urigtigt afgjort som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Bevisernes Vægt, medmindre Talen er om et Punkt, der ifølge § 885 i Nævningesager er unddraget Nævningernes Afgørelse.

§ 946.

Tilsidesættelse eller fejlagtig Anvendelse af en Rettergangsregel skal ikke bevirke Ophævelse af en påanket Dom, medmindre det findes antageligt, at lagttagelse af den pågældende Regel kunde have medført et andet Udfald af Sagen.

Ikke-lagttagelse af Rettergangsregler, som udelukkende er foreskrevne til Betyggelse for Tiltalte, kan ikke føre til Forandring til hans Skade.

§ 947.

Vil Overanklageren anke til Skade for Tiltalte, må han inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse for Tiltalte lade forkynde Meddelelse om, at Dommen påankes. Anke til Fordel for Tiltalte kan Overanklageren iværksætte også efter Udløbet af den nævnte Frist; sådan Anke hindres heller ikke ved, at Tiltalte har givet Afkald på Anke.

I Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udståelse af Straf er Ankefristen for det offentlige altid 3 Måneder.

Meddelelsen skal indeholde Tilkendegivelse om, at Sagen vil blive foretaget i Højesteret, så snart dertil er Lejlighed, uden nogen yderligere Underretning til Tiltalte. Genpart af Meddelelsen indleveres på Landsrettens Kontor.

§ 948.

Vil Tiltalte anke, må han afgive Meddelelse herom inden fjorten Dage regnet fra Dommens Afsigelse eller, når han ikke har været til Stede ved Afsigelsen af Dommen, og denne er fældende, fra den Dag, da Udskrift af Dommen er ham forkyndt. Meddelelsen kan, når den foregår straks ved Dommens Afsigelse eller Forkyndelse, fremsættes mundtlig henholdsvis til Retsbogen eller til den, som iværksætter Forkyndelsen, og som i så Fald har at optage fornøden Bemærkning i Forkyndelsespåtegningen. Ellers indgives Meddelelsen skriftlig, underskrevet af Tiltalte, på Overanklagerens eller Landsrettens Kontor; er Tiltalte fængslet, kan den dog også fremsættes mundtlig til den Undersøgelsesrets Retsbog, i hvis Kreds Fængslet ligger, eller til Fængselsbestyrerens Bog (§ 844j. Hvor Tiltaltes Ankemeddelelse er fremsat til sidstnævnte Bog eller til en Retsbog eller indgivet på Landsrettens Kontor, bliver henholdsvis Udskrift af Tilførselen eller den modtagne Ankemeddelelse uden Ophold at tilstille Overanklageren.

Snarest muligt efter Modtagelsen af Ankemeddelelsen lader Overanklageren for Tiltalte forkynde en sådan Tilkendegivelse, som ommeldt i § 947, 3die Stykke, og tilstiller, for så vidt Ankemeddelelsen ikke allerede har passeret Landsrettens Kontor, dette Underretning om Anken.

§ 949.

En Anke, hvorom Meddelelse ikke er sket inden den i §§ 947 og 948 foreskrevne Frists Udløb, bliver af Højesteret at afvise, medmindre den ankende gør

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

antageligt, at den Omstændighed, hvorpå Anken grundes, først senere er blevet ham bekendt, eller at Fristens Oversiddelse i øvrigt skyldes Grunde, som ikke kan tilregnes ham. Ankemeddelelsen — som må indeholde fornøden Angivelse herom — må derhos iværksættes inden fjorten Dage, efter at han er blevet bekendt med Ankegrunden, eller efter at de Omstændigheder er fjernede, som har foranlediget Oversiddelsen af Fristen.

Er der i en Ikke-Nævningesag fra den ene Side rejst Anke, som ikke omfatter Bevisbedømmelsen, kan Modparten, selv om den ellers foreskrevne Ankefrist for hans Vedkommende er udløbet, indenfor 4 Dage, efter at han har modtaget Meddelelse om Anken, påanke Dommens Afgørelse af Bevisspørgsmålet.

§ 950.

Enten i selve Ankemeddelelsen eller i en yderligere Meddelelse, der må afgives inden Udløbet af den i §§ 947 og 948 bestemte Frist og på en af de Måder som dér bestemt, må den ankende angive den eller de Grunde, hvorpå han støtter sin Anke. Hvor særegne Grunde findes at tale derfor, kan Højesteret give ham Adgang til at afgive Begrundelse af Anken efter ovennævnte Frists Udløb.

Skal i en Ikke-Nævningesag Anken omfatte Bevisbedømmelsen, kræves ingen nærmere Angivelse af Ankegrund.

§ 951.

Ankemeddelelse før Udløbet af den i §§ 947 og 948 foreskrevne Frist hindrer Dommens Fuldbydelse for de domfældtes Vedkommende, hvem Anken angår.

Sker Ankemeddelelse i Henhold til §. 949, kan Højesteret på derom fremsat Begæring beslutte, at Fuldbydelsen skal udsættes eller standses; dette finder i hvert Fald Sted. når Anke tilstedes.

§ 952.

Så snart Overanklageren har ladet forkynde de foreskrevne Meddelelser for Tiltalte (§§ 947 og 950) eller har modtaget dennes Ankemeddelelse med tilhørende Begrundelse, indsender han samme til Rigsanklageren tilligemed Landsretssagens Aktstykker og Udskrift af Domsforhandlingen.

For så vidt ikke Anken alene er rejst fra Overanklagerens Side og frafaldes af Rigsanklageren, oversender denne snarest muligt Sagens Akter til Højesteret med de Bemærkninger eller Begæring, han måtte finde fornødne.

§ 953.

Højesteret kan straks, efter Begæring eller i Embeds Medfør, ved Kendelse afvise Anken, når det findes, at de foreskrevne Frister og Former ikke er iagttagne, eller at den ankende mangler Beføjelse til at anke, eller at den påberåbte Ankegrund klarligen ikke kan føre til Dommens Ophævelse. Sådan Afgørelse kan træffes af et Udvalg, bestående af tre af Højesterets Medlemmer, i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der, så vidt dertil findes Anledning, er givet Parterne Lejlighed til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 954.

Findes ikke Grund til straks at afvise Anken, beskikker Højesterets Formand Forsvarer for Tiltalte, for så vidt denne ikke selv har valgt en sådan, og foran-

Nr. 90. Lov af 11. April om Bettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

stalter Sagens Aktstykker oversendte til Rigsanklageren eller Forsvareren, efter som hin eller denne først skal have Ordet (jfr. § 957), med Pålæg om inden en fastsat Frist — der af Formanden kan forlænges — at tilstille Modparten samme og anmelde Sagen til Foretagelse.

Andre Beslutninger end de i § 953 nævnte, som bliver at tage af Højesteret inden Domsforhandlingen, kan træffes af det i § 953 ommeldte Udvalg eller af Højesterets Formand. De Retsmøder, som afholdes inden Domsforhandlingen, er ikke offentlige. Begæringer til Retten, som ikke fremsættes mundtlig i et Retsmøde, stiles skriftlig til Retten.

§ 955.

Nye Beviser kan forelægges Højesteret angående sådanne Omstændigheder, som i den pågældende Sag er undergivne denne Rets Bedømmelse. Skal sådanne Beviser tilvejebringes, påhviler det henholdsvis Rigsanklageren eller Forsvareren efter forudgående Meddelelse til den anden Side at foretage de hertil fornødne Skridt. Er der Uenighed om, hvorvidt eller på hvilken Måde nogen Oplysning skal tilvejebringes, eller vil dens Tilvejebringelse gøre Udsættelse af Sagen nødvendig, bliver Rettens Beslutning at indhente. Beslutter Retten af egen Drift, at nye Oplysninger skal tilvejebringes, giver den herom fornødent Pålæg til Rigsanklageren.

Skal Vidner og Syns- eller Skønsmænd afhøres, kan Højesteret, når sådant findes nødvendigt til Sagens

fuldstændige Oplysning, bestemme, at deres Afhørelse skal ske for Højesteret, jfr. §§ 171 og 172 samt § 202. Ellers sker Afhørelse af Vidner og Syns- eller Skønsmænd ved vedkommende Undersøgelsesret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 75.

Højesteret kan ligeledes, såfremt det findes nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, bestemme, at Vidner og Syns- eller Skønsmænd, der har været afhørte tidligere, indkaldes til personlig Afhøring under Domsforhandlingen for Højesteret.

Når dertil findes Anledning, kan Højesteret forlange Erklæring af Landsretten til yderligere Oplysning om, hvad der er foregået under Domsforhandlingen for samme.

§ 956.

Er Tiltalte ikke fængslet, har han Ret til at deltage i Retsmødet; er han fængslet, bliver han kun, når han har fremsat Begæring derom, og Højesterets Formand finder, at særlige Grunde taler for at tage denne til Følge, at foranstalte henbragt til Mødet.

Tiltaltes Udeblivelse hindrer ikke Sagens Fremme, når en Forsvarer er mødt.

§ 957.

Under Domsforhandling for Højesteret har den Part, som anker, først Ordet. I øvrigt foregår Forhandlingen i de Former, som Højesteret under lagttagelse af Reglerne i Kapitlerne 2, 3 og 16 herom nærmere fastsætter.

Afhørelse af Vidner for Højesteret foregår overensstemmende med Reglerne i §§ 872—75.

§ 958.

Er en fra den ene Side rejst Anke støttet til Grunde, der kan lede til, at Højesteret afsiger ny Dom i Realiteten, har Modparten, uanset at han ellers nu vilde

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 85

Nr. 90. 11te April.

være udelukket fra at påanke Dommen. Adgang til at påstaa denne ophævet på Grund af Fejl, der må lede til Sagens Hjemvisning til ny Forhandling. Dog må han så betimelig forud for Sagens Foretagelse give Modparten Meddelelse om, at han agter at fremsætte sådan Påstand, og om Grunden, hvorpå den støttes, at Modparten får Tid til fornøden Forberedelse.

Ankegrunde, som ikke er anførte i vedkommende Parts Ankemeddelelse eller den i Fortsættelse af denne afgivne Begrundelse (§ 950) eller i en af ham i Henhold til nærværende Paragrafs første Stykke, sidste Punktum, afgiven Meddelelse, og som heller ikke er af den Beskaffenhed, at Retten i Embeds Medfør skal tage dem i Betragtning (§ 959), kan Højesteret tilstede ham at fremkomme med, når særlige Grunde findes at tale derfor. Findes det, at deres Fremsættelse gør yderligere Forberedelse nødvendig for Modparten, udsætter Højesteret Sagen derefter.

§ 959.

Højesterets Prøvelse er i Regelen indskrænket til de påberåbte Ankegrunde; herfra gælder dog følgende Undtagelser:

- 1) Hvor Anken eller en i Henhold til § 958, 1ste Stykke, fremsat Påstand er støttet på nogen af de i §§ 944 eller 945 omhandlede Grunde, kan Retten prøve, om Straffeloven i det hele er rigtig anvendt, så og om der er et åbenbart Misforhold imellem Forbrydelsen og den idømte Straf, jfr. dog § 960, sidste Punktum.
- 2) Hvor alene Rettergangsfejl er påberåbte som Ankegrund, kan Højesteret, når Dommen ikke ophæves af sådan Grund, prøve, om Straffeloven er urigtig anvendt til Skade for Tiltalte, eller om den idømte Straf er uforholdsmæssig høj.
- 3) Når det i et Tilfælde, hvor Tiltalte er domfældt, findes, at nogen væsentlig til hans Betyggelse sigtende Rettergangsregel er tilsidesat, kan Højesteret, dersom den finder, at den begåede Fejl gør Domfældelsens Rigtighed tvivlsom, ophæve Dommen og hjemvise Sagen, uanset at den pågældende Fejl ikke er påberåbt.

Hvis en Dom, som angår flere Tiltalte eller flere Forbrydelser af samme Tiltalte, kun er påanket for en eller nogle Tiltaltes eller Forbrydelsers Vedkommende, kan Højesteret, når den finder, at en Ankegrund, som er gjort gældende under Sagen, eller som Retten i Medfør af Reglerne i denne Paragraf har taget i Betragtning, tillige omfatter nogen Tiltalt eller Forbrydelse, for hvis Vedkommende Dommen ikke er påanket, til Fordel for vedkommende Tiltalte tillægge den Virkning også under den således upåankede Del af Sagen.

§ 960.

Kommer Højesteret til det Resultat, at den påankede Afgørelse bliver at forandre, kan den selv afsige ny Realitetsdom, når den finder, at det fornødne Grundlag herfor foreligger, hvortil, for så vidt Spørgsmål er om at afsige en fældende Dom, ifølge § 945 hører, hvis Sagen er en Nævningesag, at Tiltalte ved en gyldig Nævningeerklæring er kendt skyldig i den Forbrydelse, for hvilken der er Spørgsmål om at domfælde ham.

Går den nye Realitetsdom ud på Tiltaltes Frifindelse, kan Højesteret af egen Drift optage og afgøre Spørgsmålet om Erstatning til Tiltalte for uforskyldt Varetægtsfængsel eller uforskyldt Udståelse af Straf, medmindre Tiltalte har begæret dette Spørgsmål afgjort under Medvirkning af Nævninger.

Finder Højesteret, at den påankede Afgørelse bliver at forandre, men at Betingelserne for, at Retten kan afsige Realitetsdom, ikke er til Stede, ophæver Højesteret Dommen og, for så vidt Ophævelsesgrunden også rammer den til Grund for

Nr. 90. 11te April.

Dommen liggende Behandling, denne eller den Del deraf, hvorom dette gælder. I Forbindelse hermed bliver Sagen, for så vidt den foreliggende Fejl ikke er af den Beskaffenhed, at Landsretten burde have afvist Sagen, at hjemvise til denne Ret. Så vidt fornødent bør i så Fald Højesterets Dom angive, fra hvilket Punkt den nye Behandling skal tage sin Begyndelse.

Skal Tiltalte i et Tilfælde, hvor Højesteret vil afsige ny Realitetsdom, dømmes efter et Straffebud, som ikke er bragt i Anvendelse ved den påankede Dom, og om hvis Anvendelse Rigsanklageren heller ikke har nedlagt Påstand for Højesteret, bør der være givet Parterne særlig Lejlighed til at udtale sig herom. Er Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan der derhos ikke idømmes strengere Straf end bestemt af Landsretten.

§ 961.

Når Hjemvisningsdom er afsagt, har Rigsanklageren, hvis han ikke frafalder Tiltale, uden Ophold at foranstalte Sagen på ny indbragt for Landsretten.

Hvor Landsretten finder det nødvendigt, kan den beslutte at genoptage Behandlingen fra et tidligere Punkt end angivet i Hjemvisningsdommen. Forinden ny Dom afsiges, må der i ethvert Tilfælde være givet Parterne Lejlighed til at udtale sig. Var Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan strengere Straf ikke idømmes end ved den tidligere Dom, medmindre Betingelserne for Genoptagelse er til Stede.

Skal i en Nævningesag ny Domsforhandling finde Sted, må ingen Nævning medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.

Kapitel 83.

Påanke af Domme, afsagte af Underretterne.

§ 962.

Domme, afsagte af en Underret, kan, med de nedennævnte Undtagelser, af Overanklageren eller Tiltalte påankes til den Landsret, til hvis Kreds vedkommende Ret hører. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgående Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

I Politisager kan Dommen ordentligvis kun påankes af Overanklageren, når andre følger end Bøde eller

Konfiskation kan idømmes efter det Lovbud, Tiltalen lyder på, og af Tiltalte kun, når højere Straf er idømt end Bøde af 40 Kr. eller Konfiskation af Genstande af tilsvarende Værdi. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis på Andragende — der må fremsættes inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse eller, hvis det er Tiltalte, som vil anke, og han ikke har været til Stede ved Dommens Afsigelse, efter dens Forkyndelse — tilstede Anke, når det findes, at særlig Grund hertil foreligger, navnlig hvor Sagen skønnes at have en almindelig Interesse, eller Dommen medfører videregående betydelige Følger for Tiltalte. Under tilsvarende Betingelser kan Justitsministeren tilstede, at de i §§ 936 -37 ommeldte Afgørelser påankes af Overanklageren.

Når sådant Andragende bevislig er indgivet til Justitsministeren, kan Landsrettens Formand bestemme, at Fuldbyardelsen skal udsættes eller standses; dette sker i hvert Fald, når Anke tilstedes.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 963.

Ved Påanke af de her omtalte Domme bliver Reglerne i §§ 941—944 og 946 —951 i det hele at anvende med de Lempelser, som følger af Forholdets Forskelligheder, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

1) Tiltaltes Ankemeddelelse (§ 948, jfr. § 950) kan, når han afgiver samme personlig, fremsættes mundtlig til vedkommende Rets Retsbog, selv om det ikke sker straks ved Dommens Afsigelse; Dommeren bør være ham behjælpelig herved.

2) Hvor Justitsministeren i Henhold til § 962 har tilstedet Anke, må fornøden Ankemeddelelse og Begrundelse afgives inden en Uge, efter at Tilladelsen er meddelt.

§ 964.

Så snart Ankemeddelelse har fundet Sted, har Modparten Adgang til for Landsretten at fremsætte Begæring (jfr. § 844) om Ankesagens Afvisning af nogen af de i § 953 nævnte Grunde, eller fordi Anke er udelukket efter § 962. Sådant Afvisning kan ske — være sig efter Begæring eller uden Påstand — ved Kendelse i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der er givet den ankende Adgang til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 965.

modtaget dennes Ankemeddelelse eventuelt med tilhørende Begrundelse, indsender han snarest muligt Sagens Akter til Landsretten. Ved Sagens videre Forberedelse og Behandling bliver Reglerne i §§ 954—956 og 958—961 at anvende med de fornødne Lempelser. Skal nye Oplysninger tilvejebringes (§ 955), påhviler det Overanklageren at foretage de hertil fornødne Skridt.

Under Domsforhandlingen har den ankende først Ordet. I øvrigt skal Reglerne i Kapitel 79 finde Anvendelse på denne Behandling, for så vidt sådant ikke er udelukket ved Forholdets Forskellighed eller særlig Bestemmelse.

§ 966.

Landsrettens Dom i en fra en Underret indanket Sag kan i Regelen ikke yderligere påankes. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, når særlig Grund hertil foreligger, navnlig når Sagen skønnes at have almindelig Interesse eller videregående betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom må fremsættes inden sådan Frist, som bestemt i § 962, 2det Stykke, og finder i Henseende til Virkningen af sådant Andragendes Indgivelse og Tilfølgtagelse Reglerne i sidste Stykke af § 962 og i § 963 Nr. 2 tilsvarende Anvendelse.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udståelse af Straf kan altid indankes for Højesteret.

Reglerne i Kapitel 82 bliver med de fornødne Lempelser at anvende på Anke som iværksættes i Henhold til nærværende Paragraf.

Nr. 90. Lov af 11. April Rettens Pleje.

Kapitel 84.

Påanke af Domme, afsagte af Sø- og Handelsretten.

§ 967.

Domme i Straffesager, afsagte af Sø- og Handelsretten, påankes til Østre Landsret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 83, men, hvis Dommen er afsagt med 4 søkyndige Dommere (jfr. § 9), til Højesteret efter Reglerne i Kapitel 82.

Kapitel 85.

Kære til højere Ret.

§ 968.

Overfor Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret eller en Underret (denne sidste også som Undersøgelsesret), som ikke — eller dog ikke før Tiden — kan gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i §§ 940 og 962, kan, for så vidt det modsatte ikke særlig er bestemt, enhver, overfor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremål til højere Ret overensstemmende med de nedenstående Regler. Overfor Domme kan Kæremål kun rejses i de i §§ 1013 og 1016 nævnte Tilfælde.

Mod Kendelser og andre Beslutninger, der afgives under Domsforhandling eller under dennes Forberedelse, kan dog udenfor de Tilfælde, hvor Adgang til Kære har særlig Hjemmel i Loven, Kæremål kun rejses, når og for så vidt Beslutningen går ud på, at Sagen udsættes eller afvises eller hæves, eller angår Fængsling, Beslag, Ransagning eller lignende eller pålægger Straf eller Omkostninger eller er rettet mod nogen, som ikke er Part i Sagen.

I Sager, hvor Anke ordentligvis er udelukket ifølge Reglerne i § 966, kan Kæremål af en Part kun rejses med Tilladelse af Justitsministeren, i hvilken Henseende Reglerne om Tilladelse til Anke finder tilsvarende Anvendelse.

Overfor Kendelser og Beslutninger af Sø- og Handelsretten kan Kæremål rejses i Overensstemmelse med foranstående Regler, henholdsvis til Østre Landsret og til Højesteret, jfr. § 967.

§ 969.

Hvor denne Lov ikke bestemmer andet, er Kæremålsfristen fjorten Dage, regnede fra Afgivelsen af den Beslutning, hvorom Talen er, dog at Bestemmelserne i § 949 finder tilsvarende Anvendelse.

Kæremål medfører ikke Opsættelse af Beslutningens Udførelse, medmindre det modsatte bestemmes enten af den Ret, som har afgivet Beslutningen, eller af den Ret, for hvilken Kære rejses, jfr. også § 189.

§ 970.

Kæremål fremsættes skriftlig for den Ret, hvis Beslutning påklages, eller erklæres mundtlig til dennes Retsbog. Rejses Kæremål fra Påtalemyndighedens Side, lader denne uden Ophold samme forkynde for Sigtede og, når nogen anden for det foreliggende Spørgsmåls Vedkommende er at betragte som Modpart, tillige

Nr. 90. 11te April.

for sidstnævnte, medmindre Påtalemyndigheden i Retten i den pågældendes Overværelse har erklæret at ville rejse sådant Kæremål. Rejser Kæremål af Sigtede eller af nogen, der ikke er Part i selve Sagen, foranstalter Retten under tilsvarende Forudsætning Påtalemyndigheden såvel som den, der ellers måtte være at betragte som Modpart, underrettet om Kæremålet.

Er Sigtede fængslet, og er der ikke Lejlighed for ham til at rejse Kæremål til Retsbogen overensstemmende med foregående Stykke, kan han fremsætte det til den Undersøgelsesrets Retsbog, i hvis Kreds Fængslet ligger, eller til Fængselsbestyrerens Bog (§ 844); Udskrift af Tilførselen bliver da uopholdelig at tilstille den Ret, hvis Beslutning påklages. Har Sigtede Forsvarer, er denne pligtig at bistå ham, således som bestemt i § 941, 2det Stykke.

§ 971.

For så vidt den Ret, hvis Beslutning påkæres, ikke i Medfør af § 222, §177 eller § 207 omgør Beslutningen således, at Øjemedet med Kæremålet dermed er opnået, indsender den uden Ophold Kæremålet til den overordnede Ret, ledsaget af de fornødne Udskrifter og andre Dokumenter, disse sidste i bekræftede Afskrifter, for så vidt Originalerne ikke kan undværes, samt efter Omstændighederne af de Bemærkninger, hvortil der fra Rettens Side måtte findes Anledning.

Såvel den, der har rejst Kæremål, som Modparten kan indgive skriftlige Udtalelser om Sagen til den overordnede Ret; herved gælder det samme, som i foregående Paragrafs to sidste Punktumer er bestemt om selve Kæremålet,

§ 972.

Den overordnede Ret er ikke bundet ved den Bedømmelse af de faktiske Omstændigheder, hvorpå den påklagede Beslutning er grundet. Finder den nye Oplysninger fornødne, giver den, for så vidt den ikke selv vil foranstalte samme indhentede, de i så Henseende fornødne Pålæg; Bestemmelserne i § 955 og § 965, tredje Punktum, finder herved tilsvarende Anvendelse; angår Kæremålet en Beslutning af en Undersøgelsesret, kan Landsretten umiddelbart til denne rette de fornødne Pålæg om nye Oplysningers Tilvejebringelse.

Når særlige Grunde findes at tale derfor, kan den overordnede Ret undtagelsesvis på Begæring eller af egen Drift anordne mundtlig Forhandling; Forsvarer bliver i så Fald altid at beskikke, medmindre Sigtede selv har antaget en Forsvarer, eller den Forsvarer, som allerede er beskikket for ham, er beføjet til at møde for den overordnede Ret og erklærer sig villig hertil.

Rettens Afgørelse træffes ved Kendelse og meddeles uden Ophold alle vedkommende.

§ 973.

Mod Landsrettens Afgørelse i et Kæremål kan yderligere Kære til Højesteret ikke finde Sted, medmindre Justitsministeren undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil. Andragende om sådan Tilladelse må indgives inden en Uge, efter at Landsrettens Kendelse er meddelt. På sådant yderligere Kæremål finder Reglerne i de foregående Paragraffer Anvendelse med de fornødne Lempelser.

Kæremål kan i Højesteret forhandles og afgøres i det i § 953 ommeldte Udvalg.

Nr. 90. Lov af 11. April Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 974.

Beslutninger vedrørende Forberedelsen af et Kæremåls Forhandling kan i lignende Omfang som bestemt for Ankesagers Vedkommende træffes henholdsvis af Landsrettens eller af Højesterets Formand.

Kapitel 86. Genoptagelse.

§ 975.

Når en Forfølgning, som ved Undersøgelsesret har været indledet mod en bestemt Sigtet, standses (§ 825). eller når, efter at Tiltale er rejst, Forfølgningen frafalder, uden at Dom bliver afsagt, kan, udenfor det i § 826 omhandlede Tilfælde, ny Forfølgning ved Undersøgelsesret eller ny Tiltale kun rejses, når nye Beviser af Vægt senere kommer for Dagen, eller de i nedenstående § 976 angivne Betingelser er til Stede. Derimod er den Omstændighed, at Undersøgelsesretten i Henhold til § 817 har nægtet at tage en Begæring om Forundersøgelse til Følge eller i Henhold til § 825 har standset en begyndt Forundersøgelse, ikke til Hinder for, at Tiltale rejses ved den dømmende Ret.

§ 976.

Genoptagelse af en Sag, som er pådømt ved Højesteret eller ved Landsret under Medvirkning af Nævninger eller ifølge Anke, og hvorunder Tiltalte er frifundet, kan finde Sted efter Rigsanklagerens Begæring:

1. når det ifølge en Tilståelse, Tiltalte senere har afgivet, eller andre Beviser, der senere er kommet for Dagen, må antages, at han har begået Forbrydelsen ;
2. når falske Forklaringer eller Erklæringer er afgivne under Sagen af Vidner eller Syns- eller Skønsmænd, eller falske eller forfalskede Dokumenter er benyttede under samme, eller noget strafbart Forhold, sigtende til at påvirke eller bestemme Sagens Udfald, er udvist enten af Tiltalte eller af nogen, der i Medfør af sit Embede eller offentligt Hverv har medvirket ved Sagens Behandling, og der efter Omstændighederne er god Grund til at antage, at sådant har bevirket eller medvirket til, at Tiltalte har undgået Domfældelse.

Under tilsvarende Betingelser kan Genoptagelse finde Sted, hvor Tiltalte påstås at have gjort sig skyldig i en væsentlig større Forbrydelse end den, hvorfor han er domfældt.

§ 977.

På Begæring af en Domfældt kan Genoptagelse af en ved Højesteret eller ved en Landsret under Medvirkning af Nævninger eller ifølge Anke pådømt Sag finde Sted:

1. når nye Oplysninger tilvejebringes, og det skønnes antageligt, at disse, om de havde foreligget under Sagen, kunde have bevirket Frifindelse eller Anvendelse af en væsentlig mildere Strafbestemmelse;
2. når noget sådant Forhold oplyses som ommeldt i § 976 Nr. 2, og det skønnes antageligt, at sådant kan have bevirket eller medvirket til Domfældelsen.

Bestemmelserne i § 941, 2det og 3die Punktum, finder her tilsvarende Anvendelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Kommer Omstændigheder, som antages at give Tiltalte eller andre på hans Vegne Føje til at andrage på Sagens Genoptagelse, til Rettens eller Anklagemyndighedens Kundskab, bør de derom underrette vedkommende.

§ 978.

Genoptagelse kan ikke finde Sted, så længe Anke i Medfør af Lovens almindelige Regler står åben, eller så længe en rejst Ankesag henstår uafgjort. At Straffen er udstået, er ikke til Hinder for Genoptagelse.

§ 979.

Begæring om Genoptagelse fremsættes for Højesteret, når denne Ret ifølge Påanke har afsagt Dommen, og Sagen har været pådømt uden Medvirkning af Nævninger for Landsretten. I andre Tilfælde fremsættes Begæring for den Landsret, der har pådømt Sagen, selv om Sagen ifølge Anke har været påkendt i Højesteret. Begæringen indgives skriftlig og må angive de Omstændigheder, hvorpå den støttes, og de Beviser, som formenes at skulle give Sagen et andet Udfald. Er Tiltalte fængslet, kan hans Begæring fremsættes overensstemmende med § 844 til Undersøgelsesrettens Retsbog eller Fængselsbestyrerens Bog. Er Begæringen støttet på nogen sådan Grund som nævnt i § 976 Nr. 2, jfr. § 977 Nr. 2, må den så vidt muligt være ledsaget af Udskrift af en over den pågældende afsagt Straffedom. Udskrift af den tidligere Dom bør medfølge.

§ 980.

Findes i Begæringen ingen Grund opgivet, som efter Loven kan bevirke Genoptagelse, eller findes de påberåbte Omstændigheder eller Bevisligheder åbenbart betydningsløse, kan Retten straks ved Kendelse afvise Begæringen.

Finder Retten ikke Anledning til sådan Afvisning, giver den, for så vidt der ikke allerede med Begæringen er forelagt den en Erklæring fra Modparten, som efter Omstændighederne skønnes fyldestgørende, denne Lejlighed til at udtale sig skriftlig eller mundtlig.

§ 981.

Finder Retten, at yderligere Oplysninger bør tilvejebringes, inden Afgørelse træffes om, hvorvidt Genoptagelse bør finde Sted, giver den, for så vidt den ikke selv vil foranstalte disse tilvejebragte, de i så Henseende fornødne Pålæg. Skal Vidner eller Tiltalte afhøres, sker Afhørelsen ved vedkommende Undersøgelsesret overensstemmende med Reglerne om retslig Forundersøgelse i Kapitel 75, medmindre Retten anser det nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning selv at modtage de pågældende Forklaringer; Retten kan bestemme, at retslig Forundersøgelse skal finde Sted.

Hvor Begæringen om Genoptagelse er støttet på, at et sådant strafbart Forhold er begået, som nævnt i § 976 Nr. 2, jfr. § 977 Nr. 2, men en Straffesag, som derom er rejst, endnu ikke er afsluttet, bliver, om fornødent, Afgørelsen at udsætte, indtil sådan Straffesag er endt.

Beslutninger vedrørende Forberedelsen af Forhandlingen af en Begæring om Genoptagelse kan i lignende Omfang som bestemt for Ankesagers Vedkommende træffes af Landsrettens eller Højesterets Formand.

Nr. 90. Lov af 11. April Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 982.

Retten afgør ved Kendelse, om Begæringen skal tages til Følge eller forkastes; tages den til Følge, går Kendelsen ud på, at ny Domsforhandling skal finde Sted. Dog kan Retten efter Omstændighederne, når den finder en Begæring om Genoptagelse til Fordel for Domfældte begrundet, og Overanklageren indvilliger deri, straks uden ny Domsforhandling afsige Frifindelsesdom eller Dom, hvorved en mildere Straffebestemmelse bringes i Anvendelse. Er Domfældte død, skal Retten altid uden ny Domsforhandling enten forkaste Begæringen om Genoptagelse eller afsige Dom. hvorved den ældre Dom ophæves.

§ 983.

Den nye Domsforhandling foregår ved den Landsret, som tidligere har dømt i Sagen. Den forberedes og fremmes overensstemmende med de almindelige om Domsforhandling for Landsret givne Regler; om Nævninger skal medvirke, bestemmes efter Reglerne i § 688. Ingen Dommer eller Nævning, som har gjort Tjeneste under den tidligere Sag, må medvirke ved den nye Domsforhandling.

§ 984.

Hvor Genoptagelse er tilstået alene efter Begæring af Domfældte eller nogen af de i § 941, 2det og 3die Punktum, nævnte Personer, må den nye Dom ikke i noget Punkt afvige fra den tidligere Dom til Skade for ham. I andre Tilfælde må sådan Afvigelse ikke ske for de Punkters Vedkommende, som ikke berøres af Genoptagelsesgrunden.

§ 985.

Mod en Kendelse af en Landsret, hvorved Genoptagelse er tilstået eller nægtet af en Sag, der kun ifølge Anke har været pådømt ved Landsretten, kan Kæremål ikke rejses, medmindre Justitsministeren undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil (§ 968, 3die Stykke).

§ 986.

Begæring om Genoptagelse medfører ikke Udsættelse eller Standsning af Dommens Fuldbgyrdelse, medmindre Retten bestemmer det modsatte; det samme gælder om Beslutning om Genoptagelse, der træffes i Henhold til § 976. Er Genoptagelse besluttet i Henhold til § 977, bliver Fuldbgyrdelsen altid at udsætte eller standse, hvis Domfældte begærer det.

§ 987.

Er en udebleven Tiltalt blevet domfældt ved Landsretten i en Nævningesag uden overensstemmende med § 847 Nr. 3 at have samtykket i, at Sagen er blevet fremmet i hans Fraværelse, eller ved Underret, henholdsvis Sø- og Handelsretten, uden at Anke overensstemmende med Reglerne i Kapitel 83 står ham åben, kan han begære Sagen genoptaget til ny Forhandling, når han godtgør, at han har haft lovligt Forfald og ved ham utilregnelige Omstændigheder har været forhindret fra i Tide at anmelde dette, eller at Stævningen ikke betimelig er kommet til hans Kundskab. Begæringen må fremsættes inden sådan Frist som bestemt i § 948, jfr. § 949. Reglerne i §§ 979—982 og 985 finder herved tilsvarende Anvendelse.

Udebliver Domfældte under den nye Domsforhandling, hæver Retten ved Kendelse Sagen, og den afsagte Dom bliver stående ved Magt.

Under tilsvarende Betingelser, som i denne Paragrafs første Stykke angivet, kan Tiltalte begære Genoptagelse af en af ham rejst Ankesag, som er afvist på Grund af hans Udeblivelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 86

Nr. 90. 11te April.

§ 988.

Har en Domfældt udstået Straf, der bortfalder, enten som Følge af Anke eller af Genoptagelse, har han Krav på Erstatning. De i § 792 for Sager angående Erstatning for Varetægtsfængsel givne Regler kommer i øvrigt til Anvendelse også på disse Sager.

Når en Straffesag genoptages i Medfør af §§ 976 eller 977, og Forfølgningen eder til Domfældelse af Sigtede, bliver det, hvis denne har oppebåret Erstatning i Anledning af en tidligere i samme Sag stedfunden Anholdelse eller Fængsling, i Dommen at bestemme, at Erstatningen skal tilbagetales til Statskassen.

Syvende Afsnit.

Regler om Påtale af særlige Myndigheder og om Anke af visse private Straffesager samt om Forfølgning af borgerlige Krav under Straffesager.

Kapitel 87.

Behandling af Sager, som påtales af en særlig offentlig Myndighed.

§ 989.

Forinden en særlig offentlig Myndighed rejser Påtale i Henhold til § 724, skal den ved Henvendelse til Politimesteren forvise sig om, at denne ikke agter at forfølge Sagen. Når Påtale herefter rejses af en særlig Myndighed, bliver Bestemmelserne i Kapitlerne 81 (med Undtagelse af § 931) og 82—83 og 85 at anvende.

Anke fra Påtalens Side beslattes og iværksættes af Overanklageren, dog kun efter Begæring af den særlige Myndighed.

Har Politimesteren indledet, men senere frafaldet Forfølgning, og er Sagen som Følge heraf blevet hævet, kan den særlige Myndighed rejse ny Forfølgning; dog må Anklageskrift i så Fald indgives inden fjorten Dage, efter at Sagen er hævet.

Kapitel 88.

Regler om Anke af visse private Straffesager.

§ 990.

Når nogen ved en Underrets Dom i en Sag, hvorunder en privat Sagsøger i den borgerlige Retsplejes Former har påtalt en Forbrydelse, som er undergivet privat Påtale, er dømt til Fængselsstraf, kan han rejse Anke overensstemmende med de Regler, som gælder i offentlige Sager. Overanklageren har da overensstemmende med Reglerne i Kapitel 83, jfr. Kapitel 82, at indbringe Sagen for Landsretten, hvor Ankesagen forberedes og behandles efter de for offentlige Sager gældende Regler. Overanklageren lader

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

der har Adgang til at slutte sig til Forfølgningen for Landsretten overensstemmende med Bestemmelserne i § 725. Finder Overanklageren, at en offentlig Interesse kræver, at en Underrets Dom i en privat forfulgt Straffesag (jfr. 1ste Punktum) gøres til Genstand for Påanke, kan han af egen Drift iværksætte sådan, og foranstående Regler finder da tilsvarende Anvendelse.

Foranstående Regler finder tilsvarende Anvendelse, hvor en Landsrets Dom i en privat Straffesag kan påankes til Højesteret i Medfør af Reglerne i § 435 eller § 966.

Den private Sagsøger kan uanset denne sin Stilling afhøres som Vidne i Sagen.

Kapitel 89.

Påtale af borgerlige Krav under Straffesager.

§ 991.

I Politisager samt i Sager, der pådømmes ved Undersøgelsesretten (§ 925), kan Erstatning hos Tiltalte tilkendes den forurettede for den ved Forbrydelsen forvoldte Skade, når han herom har fremsat Begæring for Retten, hvortil der, for så vidt Sagens Beskaffenhed dertil giver Anledning, bør gives ham Lejlighed.

Under andre offentlige Straffesager har vedkommende Påtalemyndighed, når dette kan ske uden væsentlig Ulempe, efter Begæring af den forurettede at forfølge de for denne ved Forbrydelsen begrundede borgerlige Krav på Tiltalte. Som Følge heraf bør der, for så vidt Sagens Beskaffenhed dertil giver Anledning, under Forundersøgelsen gives den forurettede Lejlighed til at erklære, om han begærer sig tilkendt Erstatning under Sagen. Er dette ikke sket, eller rejses Tiltale uden forudgående Forundersøgelse, bør Påtalemyndigheden så betimeligt give ham Lejlighed til at erklære sig, at fornøden Påstand kan blive optaget enten i Anklageskriftet eller i alt Fald i Stævningen.

For så vidt særlige Beviser måtte blive at føre. under Domsforhandlingen i en Nævningesag til Støtte for et borgerligt Krav, bør Påtalemyndigheden angive disse i sin Bevisfortegnelse eller i et Tillæg til denne (jfr. §§ 834 og 836).

Retten kan på ethvert Trin nægte et borgerligt Kravs Forfølgning under Straffesagen, når den finder, at dets

Behandling under denne ikke kan ske uden væsentlig Ulempe.

Den i Lov Nr. 125 om Motorkøretøjer af 29. April 1913 § 33, 4de Stykke, hjemlede udvidede Adgang til at få Erstatningskrav afgjort under en offentlig Straffesag bliver stående ved Magt.

Den forurettede kan på ethvert Trin indtil Sagens Optagelse til Dom tage sin Begæring efter nærværende Paragrafs første og andet Stykke tilbage med Forbehold af Adgang til at påtale Kravet i den borgerlige Retsplejes Former.

§ 992.

Finder Retten, at de Oplysninger, der foreligger til Støtte for en Påstand, som er fremsat i Henhold til de foregående Paragraffer, er ufuldstændige, eller at den Domfældelse eller Frifindelse, som finder Sted for Straffespørgsmålets Vedkommende, ikke vil medføre en Afgørelse i samme Retning af den heromliandlede Påstand, bliver denne ikke at tage under Påkendelse, se dog Lov Nr. 125 om Motorkøretøjer af 29. April 1913 § 33, 4de Stykke.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

I ethvert Tilfælde, hvor Retten ikke har påkendt et under Sagen påtalt borgerligt Krav, står det den forurettede frit for at påtale dette i den borgerlige Retsplejes Former.

§ 993.

Størrelsen af den Erstatning, som tilkendes den forurettede, fastsættes af Retten. I Nævningesager kan dog Retten, når hertil er særlig Grund, forelægge Nævningerne Spørgsmål, såvel om Skade er bevirket ved Forbrydelsen, som om Erstatningens Størrelse. Ved Stemmegivningen om Erstatningens Størrelse bliver den Sum gældende, som har over Halvdelen af Stemmerne for sig, når dertil medregnes de Stemmer, som er afgivne for et højere Beløb.

§ 994.

I Sager, som forfølges af den forurettede, gøres borgerlige Krav gældende på samme Måde som Påstanden om Straf.

§ 995.

Påankes Dommen for Straffepåstandens Vedkommende, bliver også dens Afgørelse vedrørende de under Straffesagen påtalte borgerlige Krav at prøve af den overordnede Ret, for så vidt den Afgørelse, der træffes for Straffepåstandens Vedkommende, må bestemme Afgørelsen med Hensyn til bemeldte Krav. Ellers omfatter den overordnede Rets Prøvelse ikke de borgerlige Krav, medmindre disse udtrykkelig er inddragne under Anken, jfr. dog næstsidste Stykke.

Også i Henseende til Anke har Påtalemyndigheden at varetage den forurettedes Tarv, når fornøden Begæring fra denne foreligger. Reglerne i § 991, 4de Stykke, og § 992 finder også her tilsvarende Anvendelse,

Ved Påanke, der omfatter også Bevisbedømmelsen, bliver de for den underordnede Ret rejste borgerlige Krav at undergive den overordnede Rets Prøvelse, når ikke både Tiltalte og den forurettede udtrykkelig har frafaldet dette; sådanne Krav kan derhos i dette Tilfælde fra nyt af inddrages under Sagen i samme Udstrækning, som om Sagen var indbragt for vedkommende overordnede Ret som første Instans.

Kære finder ikke Sted overfor Rettens Beslutninger vedrørende borgerlige Krav.

§ 996.

Overfor Rettens Afgørelse angående et ved Dommen påkendt borgerligt Krav står særskilt Anke i den borgerlige Retsplejes Former såvel Tiltalte som den forurettede åben, når Afgørelsen vilde kunne påankes efter Reglerne om den borgerlige Retspleje. Sådant Anke kan ikke grundes på, at Afgørelsen er urigtig som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Beviset.

Nr. 90. Lov af 11. April Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Ottende Afsnit.

Fuldbyrdelsen af Domme i Straffesager.

Kapitel 90.

§ 997.

Politimesteren drager Omsorg for Straffedommes Fuldbyrdelse såvel i Henseende til Straf som i Henseende til Dommens øvrige Bestemmelser, derunder Erstatning til den Skadelidte, for så vidt denne begærer det. Han står herved under Overanklagerens Overtilsyn, for så vidt Sagen hører under dennes Virkekreds.

Bøder, for hvis Inddrivelse der er Hjemmel, og Erstatning, der under Straffesagen er tilkendt nogen, inddrives efter de i Bogen om den borgerlige Retspleje foreskrevne Regler. Med Hensyn til Afsoning af den Del af nysnævnte Bøder, som ikke betales eller indkommer ved Eksekution, har den forurettede at henvende sig til vedkommende Politimester.

I Domme, hvorved nogen tilholdes at opfylde en Forpligtelse mod det offentlige, kan som Tvangsmiddel fastsættes en fortløbende Bøde, der tilfalder Statskassen og afsones efter Reglerne i § 3 i Lov af 16. Februar 1866 om Afsoningen af Bøder udenfor kriminelle Sager.

§ 998.

Opstår der med Hensyn til Dommens Fortolkning, Beregningen af Frihedsstraffe, som er idømt eller træder i Stedet for idømt Straf, eller i andre Henseender Tvist mellem Politimesteren eller den denne overordnede Myndighed og den, overfor hvem der er Spørgsmål om at fuldbyrde en Straffedom, bliver Spørgsmålet på dennes Begæring at forelægge den Ret, som har afsagt Dom i Sagen i første Instans, men uden at den af Overanklageren eller Politimesteren anordnede Fuldbyrdelse af den Grund behøver at udsættes, medmindre Retten beslutter det.

Retten Afgørelse træffes ved Kendelse. Drejer Tvisten sig om, hvorvidt den, overfor hvem der er Spørgsmål om at fuldbyrde Straffen, er den domfældte, skal mundtlig Forhandling og Bevisførelse finde Sted i et offentligt Retsmøde, i hvilket den pågældende er til Stede. I andre Tilfælde træffes Afgørelsen i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der, så vidt fornødent, er givet Parterne Lejlighed til at udtale sig mundtlig eller skriftlig.

Underrettens, henholdsvis Sø- og Handelsrettens Afgørelse af det i foregående Stykkes andet Punktum nævnte Spørgsmål kan påankes til Landsretten. I øvrigt kan de i Medfør af nærværende Paragraf truffne Afgørelser alene være Genstand for Kære.

§ 999.

Ingen Straffedom kan fuldbyrdes før Udløbet af den Frist, i hvilken Anke i Medfør af Lovens almindelige

Regler står åben, medmindre Afkald på Anke forinden er givet.

For Bødedomme, som ej kan påankes, gælder en Fuldbyrdelsesfrist af 3 Dage. som beregnes på den i § 948 angivne Måde. Er der Grund til at antage, at Domfældte vil søge at unddrage sig Fuldbyrdelsen, kan Dommen dog fuldbyrdes

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

straks, medmindre der på Stedet stilles Sikkerhed for den idømte Bødes Beløb. Er Bøden tillagt den forurettede, er Fuldbyrdelsesfristen den i Bogen om den borgerlige Retspleje foreskrevne, hvilken også gælder med Hensyn til Erstatning, som ved Straffedommen er tilkendt.

§ 1000.

Ingen Dødsdom må fuldbyrdes, førend den af Justitsministeren har været Kongen forelagt, og Kongen har besluttet ikke at benytte sin Benådningsret.

Den Landsret, som har afsagt Dødsdommen, og Højesteret, når Dommen har været påanket, skal afgive Erklæring, hvorvidt der findes Grund til at anbefale den domfældte til Benådning. Erklæringen indgives til Justitsministeren, når Ankefristen er udløbet, eller Dommen er stadfæstet af Højesteret.

I alle andre Straffesager, der har været behandlede ved Landsret, kan såvel Retten som Nævningerne, der har medvirket ved Sagens Behandling, gøre Indstilling til Justitsministeren om Domfældtes Benådning. De nærmere Regler om Fremgangsmåden ved Udøvelsen af Nævningernes Adgang til at indstille til Benådning gives ved kongelig Anordning.

§ 1001.

Fuldbyrdelsen af en Straffedom bliver at udsætte, når en svanger Kvinde er dømt til Døden, eller når den, som skal udstå Livsstraf, Frihedsstraf eller legemlig Straf, bliver afsindig eller overfalder af en heftig Sygdom.

Når en umiddelbar Udståelse af Straffen vilde medføre uforholdsmæssige, udenfor Straffens Øjemed liggende Følger for den pågældendes Velfærd eller væsentlige Ulemper for det offentlige, kan Justitsministeren tilstede Udsættelse.

Når den Ret, som har fældet Dommen, finder Grund til at indstille den domfældte til fuldstændig Benådning eller til at benådes med at lide Straf af en mildere Art, udsættes Straffens Fuldbyrdelse; det samme gælder,

når Ansøgning herom indgives af den domfældte, for så vidt ikke allerede tidligere en Ansøgning er afslået. Hvorvidt en alt begyndt Fuldbyrkelse af Straffen skal standses på Grund af Ansøgning om Benådning, afgør Justitsministeren.

Med Hensyn til Udsættelse af Straffuldbyrkelsen ifølge Dom forbliver det ved Reglerne i midlertidig Lov af 1. April 1911 om nogle Ændringer i Straffelovgivningen, Kapitel 3. Dog skal den i Lovens § 20 i Slutningen ommeldte Kendelse med den domfældtes Samtykke kunne afsiges af Underretten i den Retskreds, i hvilken han bor eller opholder sig. Denne Kendelse afsiges efter foregående Undersøgelse, men uden formelig Stævning eller Rettergang og kan ikke påkæres.

§ 1002.

Hvorvidt en domfældt, der ikke tidligere er blevet fængslet, bør hensættes i Varetægtsfængsel i det Tidsrum, som forløber, førend Straffen kan fuldbyrdes, eller når Fuldbyrkelsen udsættes eller standses, afgøres af Stedets Underret, for så vidt Forholdene ikke tilsteder at afvente Beslutning af den Ret, der har afsagt Dom i Sagen i første Instans; herved finder da Reglerne i andet Afsnit om Fængsling Anvendelse med fornøden Lempelse. På lignende Måde tinder Reglerne i Kapitel 73 Anvendelse med Hensyn til Beslaglæggelse på Gods for Omkostninger og Erstatning, efter at Dom er gået.

Har den, som er dømt til Statsfængsel i over 2 År eller til Strafarbejde, unddraget sig Straffens Fuldbyrkelse, kan Beslaglæggelse på hans Formue her i Riget

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

anordnes efter Reglerne om denne Forholdsregel i Kapitel 73. Er der efter Afsigelsen af Straffedommen hengået 10 År, kan Begæring til Retten herom kun fremsættes efter Justitsministerens Befaling. Foruden i de i § 796 Nr. 1 og 2 nævnte Tilfælde bortfalder Beslaglæggelsen, når Benådning finder Sted ; fremdeles bortfalder den, når 10 År er hengået efter Straffedommens Afsigelse, medmindre Justitsministeren begærer den vedligeholdt.

§ 1003.

Når en Anke, som alene er rejst af Påtalemyndigheden, afvises eller forkastes, kan den overordnede Ret gøre sådan Forandring i den ved den påankede Dom bestemte Straf, som i Medfør af Straffelovens § 58 måtte findes begrundet ved det Varetægtsfængsel, som Domfældte har været underkastet efter Dommens Afsigelse.

§ 1004.

Når der til Fuldbyrdsen af en Straffedom bliver Spørgsmål om den domfældtes Pågribelse, kan de samme Forholdsregler anvendes, som er hjemlede, når Fængslingskendelse er afsagt.

§ 1005.

Bødestraffe, som ikke er fuldbyrdede, bortfalder ved den domfældtes Død, for så vidt der ikke er særlig Hjemmel for, at hans Bo hæfter for Bøden.

§ 1006.

Ovenstående Regler finder med de af Forholdets Natur eller særlige Forskrifter følgende Lempelser også Anvendelse ved Fuldbyrdsen af Kendelser, hvorved Retten har pålagt Vidner eller andre Straf.

Fuldbyrdsen af de i § 177, jfr. § 206, omtalte Kendelser kan dog først finde Sted, når Fristen til at fremsætte Begæring om Kendelsens Ophævelse i Henhold til § 177 er forløbet, eller Retten har nægtet at efterkomme en sådan Begæring.

Med Hensyn til Fuldbyrdsen af de i §§ 194 og 212 ommeldte Bødepålæg forholdes efter de almindelige Regler om Bøder, som pålægges af Øvrighedsmyndigheder.

Niende Afsnit.

Sagsomkostninger og Rettergangsbøder i Straffesager.

Kapitel 91.

Sagsomkostninger.

§ 1007.

I Straffesager, som forfølges af en offentlig Myndighed, udredes Omkostningerne ved Sagens Behandling og Straffens Fuldbrydelse af det offentlige med Forbehold af Ret til at få dem erstattet efter nedenstående Regler.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Vederlag til valgte Forsvarere og Udgifter i Anledning af Beviser, som Sigtede fremskaffer uden Rettens Foranstaltning, vedkommer ikke det offentlige, ej heller Udgifter, der foranlediges ved Skridt, som en Trediemand foretager i sin Interesse. Dog kan Retten efter Omstændighederne tillægge Vidner, som fra Tiltaltes Side fremstilles i Nævningesager uden dertil at være indkaldte, Godtgørelse hos det offentlige.

§ 1008.

Findes Sigtede skyldig, eller kendes han ved Dom uberettiget til Oprejsning for uforskyldt Anholdelse eller Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller Strafudståelse, er han pligtig at erstatte det offentlige de nødvendige Udgifter, som er medgået til Sagens Behandling.

Har Undersøgelsen været rettet på en anden Forbrydelse end den eller på andre Forbrydelser foruden den, for hvilken Tiltalte dømmes, er han ikke pligtig til at erstatte de derved foranledigede yderligere Omkostninger (jfr. dog § 1010); kan en Sondring ikke ske, bestemmer Retten, om og hvor stort et Afdrag der bør gøres.

Udgifter, der er foranledigede ved Anke, Kære eller Begæring om en Genoptagelse, bliver ikkun da at udrede af Tiltalte, når disse Skridt enten har ført til et for ham ugunstigere Udfald eller er iværksatte af ham selv og ikke har ført til Forandring til hans Fordel. Er Anke rejst eller Genoptagelse begæret af nogen af de i § 941, 3die Punktum, nævnte Personer, er den pågældende under tilsvarende Betingelser pligtig at erstatte de derved forvoldte Udgifter.

Omkostninger, som er forårsagede ved andres Fejl eller Forsømmelser, bør ikke falde Domfældte til Last. Retten kan også i Dommen begrænse Omkostningsansvaret, når den finder, at dette ellers vilde komme til at stå i åbenbart Misforhold til Domfældtes Skyld og Vilkår.

Rejsegodtgørelser og Dagpenge til Landsrettens Personale i Anledning af Rettens Møder udenfor dens Hovedsæde, Rejsegodtgørelser og Dagpenge til Nævninger, Rejsegodtgørelser og Dagpenge til Overanklageren, som foranlediges ved, at denne har Embedskontor på et andet Sted end det, hvor Retten holdes, falder ikke Domfældte til Last.

§ 1009.

Dømmes flere Tiltalte som meddelagtige i den samme Handling, har enhver især af dem at erstatte de Udgifter, som hidrører fra Forhold, der alene vedrører ham. Med Hensyn til andre Omkostninger pålægges Retten de enkelte Deltagere at udrede en i Forhold til Graden af deres Deltagelse bestemt Andel og kan tillige bestemme, at alle eller enkelte Deltagere skal hæfte solidarisk.

§ 1010.

Frifindes Tiltalte, eller endes Sagen i øvrigt uden at have ført til Sigtedes Domfældelse, påhviler der ham ingen Pligt til at udrede Omkostninger, undtagen for så vidt disse måtte være forårsagede ved hans tilregnelige og retsstridige Handlinger eller Undladelser.

§ 1011.

Er Straffesagen foranlediget ved tilregnelige og retsstridige Handlinger af andre end Sigtede, eller er særegne Udgifter forårsagede ved sådanne Handlinger eller Undladelser (jfr. § 177), påhviler der den pågældende Erstatningspligt for de Omkostninger, hans Forhold har medført.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Overensstemmende hermed kan det af den overordnede Ret, til hvilken Anke har fundet Sted, pålægges en Dommer at bære Omkostninger, efter at der er givet ham Lejlighed til at fremføre sit Forsvar.

Bortfalder en Straffesag, hvis offentlige Forfølgning er betinget af den forurettedes Begæring, fordi denne tager sin Begæring tilbage, kan han efter Overanklagerens eller Politimesterens Påstand tilpligtes at erstatte det offentlige de dette påførte Udgifter.

§ 1012.

1916: Lov,

Om Erstatning af Omkostninger træffer Retten Afgørelse ved Dommen eller, når Sagen endes uden Dom, ved Kendelse.

Er Spørgsmålet om Erstatning af Omkostninger ved enkelte Retshandlinger eller Afsnit i Sagens Behandling uafhængigt af Sagens Udfald, kan der straks derom træffes Afgørelse ved Kendelse.

Trediemand, hvem det pålægges at erstatte Omkostningerne, bør der forinden være givet Lejlighed til at udtale sig herom, for så vidt ikke særegne Forskrifter er givne, såsom med Hensyn til udeblevne Vidner.

§ 1013.

Når en Dom er påanket, prøver den overordnede Ret Omkostningsspørgsmålet, for så vidt dettes Afgørelse afhænger af Ankens Udfald, eller det særlig er inddraget under Anken. En tilsvarende Regel gælder, når Kæremål rejses mod en Kendelse, der har pålagt Erstatning af Omkostninger i Forbindelse med Straf eller lignende Følger. I andre Tilfælde kan Kæremål rejses mod Rettens Afgørelse af Omkostningsspørgsmål, når Afgørelsen er uafhængig af Sagens Udfald, og de pålagte Omkostningers Beløb kan antages at ville overstige 40 Kr.

Foranstående Regler gælder også med Hensyn til Fastsættelse af Vederlag til offentlige Anklagere, hvor derom bliver Spørgsmål, og til beskikkede Forsvarere.

Omkostninger, som det er pålagt at erstatte, inddrives efter de i Bogen om den borgerlige Retspleje foreskrevne Regler.

§ 1014.

For så vidt der i Straffesager bliver Spørgsmål om Afgifter til Statskassen, kan fri Proces meddeles overensstemmende med Reglerne i Kapitel 31.

Kapitel 92.

Rettergangsbøder m. m.

§ 1015.

Når en offentlig Anklager, som får Vederlag for den enkelte Sag, eller en Forsvarer eller Rettergangsfuldmægtig for en privat Sagsøger gør sig skyldig i skødesløs eller forsømmelig Adfærd i Sagen, kan han ved Dommen eller efter Omstændighederne ved Kendelse anses med en Bøde fra 20 til 400 Kr.

For andre Pligtovertrædelser under Sagen kan de nævnte Personer på lignende Måde straffes, når Sagen findes klar. og højere Straf end Bøder ikke findes at være forskyldt.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje 87

Nr. 90. 11te April.

§ 1016.

Mod Rettens Bestemmelser om Strafs Pålæg ifølge foranstående Paragraf eller §§ 47, 48 og 54 kan Kæremål rejses; påankes Dommen, kan Kæremål behandles i Forbindelse med Ankesagen efter Rettens Bestemmelse; også uden sådant Kæremål kan den overordnede Ret under Ankesagen prøve Ansvarsspørgsmålet, for så vidt dette kan ske på Grundlag af de Oplysninger, der er forelagte Retten i Anledning af Anken.

§ 1017.

Den, som i Tale eller Skrift, beregnet på at virke i en videre Kreds, giver bevislig urigtige Meddelelser om en Straffesag, der endnu ikke er endelig afgjort eller bortfaldet, eller som på nævnte Måde gør en sådan Sag til Genstand for Drøftelse, når denne efter sin Karakter er egnet til at vanskeliggøre Sagens Oplysning eller til at lægge Hindringer i Vejen for en uhildet Afgørelse af den. straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr. eller med simpelt Fængsel.

Tiende Afsnit.

Kapitel 93.

Særlige Bestemmelser om nogle Forhør m. m.

§ 1018.

Med Hensyn til Søforhør har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler. Ligeledes kan Optagelse af

1916: Lov,

Forhør ved Undersøgelsesret finde Sted i samme Omfang som hidtil dels angående stedfundne Ildebrande, Ulykkestilfælde, dødfundne Personer o. desl., dels efter Begæring af Myndigheder til Oplysning om trængendes Forsørgelseshjem og Undersøgelse af personlige Forhold af retlig Betydning.

For så vidt der udenfor Strafferetsplejen er Hjemmel for Anvendelse af sådanne Forholdsregler som de i 4de Bog, 2det Afsnit, omhandlede for andre offentlige Formåls Skyld, berøres de derom gældende Regler ikke af denne Lov.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Femte Bog. Slutnings- og Overgangsbestemmelser.

Kapitel 94. Slutningsbestemmelser.

§ 1019.

Bøder, som pålægges i Medfør af denne Lov, tilfalder, når ikke anderledes i Loven er bestemt, Statskassen.

§ 1020.

For så vidt Embedsmænd, hvem nogen i denne Lov omhandlet Embedsgerning eller Tilsyn med samme er betroet, måtte findes pligtige at udrede Erstatning til private i Anledning af deres Embedsførelse i så Henseende, er Statskassen ansvarlig for sådan Erstatnings Udredelse, dersom den ikke kan fås hos vedkommende Embedsmand eller i hans Bo.

§ 1021.

Denne Lov træder først i Kraft, når Love om Lønninger m. m. for forskellige af de i første Bog omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd og om Retsafgifter er udkommet, og der derhos er forløbet 6 Måneder efter Indrykkelsen i Lovtidenden af en af Justitsministeren derom udstedt Bekendtgørelse, dog ikke senere end den 1. Oktober 1919.

Loven gælder ikke for Færøerne; men det vil ved særlig Lov være at bestemme, i hvilken Udstrækning dens Bestemmelser skal gøres anvendelige dér. Østre Landsret træder i færøske og vestindiske Appelsager i Stedet for Landsover- samt Hof- og Stadsretten.

§ 1022.

De i §§ 1, 9, 11, 17, 1ste Stykke, 19, 23, 26 og 58 ommeldte Anordninger og Bekendtgørelser udgår i betimelig Tid før det Tidspunkt, da Loven træder i Kraft. Fremdeles bliver der før det nævnte Tidspunkt at drage Omsorg for Affattelsen af de i Kapitel 7 og 8 omtalte Lister.

§ 1023.

Samtidig med denne Lovs Ikrafttræden skal der nedsættes et Udvalg, bestående af 2 Højesteretsdommere, 2 Landsdommere, 2 Dommere ved Underret, Rigsanklageren, Chefen for Statspolitiet, 2 Politimestre, 2 Højesteretssagførere, 2 Landsretssagførere og 2 Sagførere ved Underret med den Opgave at drøfte sådanne Ændringer i

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

og Tilføjelser til nærværende Lov og de til den knyttede Anordninger og øvrige Bestemmelser, hvortil der ved Lovens Anvendelse måtte vise sig Trang.

Rigsanklageren kan dog lade sig repræsentere i Udvalget af en af ham udpeget Overanklager.

Udnævnelse til Medlem af Udvalget sker for Sagførernes Vedkommende af Justitsministeren eller efter hans Bestemmelse af det i § 140 omhandlede Sagførerråd, for Politimestrenes Vedkommende af Justitsministeren efter Indstilling fra Rigsanklageren, for Underretsdommernes Vedkommende af Justitsministeren ifølge Indstilling fra disse efter de nærmere Regler, som Justitsministeren fastsætter, og for de øvrige Dommeres

Vedkommende ved Valg henholdsvis af Højesteret og af Landsretterne.

Udnævnelsen og Valget, der gælder for 3 År ad Gangen, taber sin Gyldighed for et Medlem, der ophører at være henholdsvis Dommer, Politimester eller Sagfører.

Udvalget træder sammen mindst een Gang om Året, såvel som når Justitsministeren ønsker det, og fastsætter selv sin Forretningsorden. Det har at gøre Indstilling til rette vedkommende — Justitsministeren, Retternes Formænd og Underretterne — om sådanne Forandringer, som det skønner fornødne. Hvert enkelt Medlem kan gøre særskilt Indstilling til Justitsministeren, såfremt et af ham stillet Forslag ikke har fundet Støtte hos Udvalget.

Kapitel 95.

Overgangsbestemmelser.

§ 1024.

De Spørgsmål, som opstår ved Sammenlægning eller Deling af hidtilværende Underretskredse med Hensyn til Bidrag til Arresthuses Opførelse eller Vedligeholdelse og andre for en Retskreds fælles Anliggender, afgøres af Justitsministeren i Forening med Indenrigsministeren efter Forhandling med vedkommende kommunale Myndigheder.

§ 1025.

Når flere hidtilværende Underretskredse sammenlægges til een Retskreds, går deres Skøde- og Pantebøger over til denne. Deles en hidtilværende Underretskreds, bliver de fornødne Afskrifter af Skøde- og Pantebøgerne at udfærdige og Betalingen herfor at udrede af Statskassen.

§ 1026.

De Spørgsmål, som opstår ved Sammenlægning eller Deling af hidtilværende Politikredse med Hensyn til de for en Politikreds fælles Anliggender, afgøres af Justitsministeren i Forening med Indenrigsministeren efter Forhandling med vedkommende kommunale Myndigheder.

§ 1027.

De ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte Justitiarier i Landsover- samt Hofog Stadsretten i København, i Landsoverretten i Viborg og i Københavns Kriminalog Politiret er pligtige at modtage Beskikkelse som Formænd henholdsvis i Østre Landsret, i Vestre Landsret og i Københavns Byret.

De andre ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte Dommere i Landsover- samt Hof- og Stadsretten og i Københavns Kriminal- og Politiret er pligtige at modtage Be-

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

skikkelse som Dommere i Østre Landsret eller i Københavns Byret eller som Næstformand i Sø- og Handelsretten i København, og sådanne Dommere i Landsoverretten i Viborg er pligtige at modtage Beskikkelse som Dommere i Vestre Landsret. De nuværende Underretsdommere er pligtige at modtage Beskikkelse ved de nye Underretter.

De andre Embeds- og Bestillingsmænd ved de nuværende kollegiale Retter er pligtige at modtage Beskikkelse i tilsvarende eller i Lønningsloven som tilsvarende betegnede Stillinger i de nye kollegiale Retter, henholdsvis i København og i Viborg.

Ved Anvendelse af foranstående Regler skal dog ingen lide nogen Formindskelse i hidtil hafte Embedsindtægter, hvorhos den Embedstid, der med Hensyn til Beregning af Alderstillæg har været lagt til Grund for Udregningen af Embedslønningen i den Stilling, vedkommende tidligere har beklædt, også kommer ham til gode i den nye Stilling, i hvilken han således er pligtig at modtage Beskikkelse.

For så vidt der i nærværende Lov stilles strengere Fordringer i Henseende til juridisk Eksamen for Dommere og andre Retsembedsmænd end efter de hidtil gældende Regler, forbliver det dog ved disse med Hensyn til de Mænd, der alt er beskikkede som sådanne.

Bestemmelserne i Lov Nr. 53 om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 § 1001, 6te Stykke, om Forhøjelse af de forskellige Embeds- og Bestillingsmænd tillagte Lønninger forbliver i Kraft, indtil denne Lovs Retsorganisation med tilhørende Lønningsregler er trådt i Virksomhed.

§ 1028.

De nuværende Underretsdommere er pligtige at modtage Beskikkelse som Politimestre, dog uden Formindskelse i deres Embedsindtægter og således, at den Embedstid, der med Hensyn til Beregning af Alderstillæg har været lagt til Grund for Udregningen af Embedslønningen i den Stilling, de hidtil har beklædt, også kommer dem til gode i de nye Stillinger, i hvilke de således er pligtige at modtage Beskikkelse.

§ 1029.

Personer, der ved Lovens Ikrafttræden har eller tidligere har haft Autorisation til som Fuldmægtig for en Retsembudsmand at udføre visse af de denne påhvilende Forretninger, kan autoriseres som Dommerfuldmægtige (§ 17, 4de Stykke) eller Fuldmægtige hos Politimestre (§ 115) samt, indtil der er forløbet 10 År fra Lovens Ikrafttræden, midlertidig beskikkes til at beklæde et Underdommerembede (§ 44) eller et Politimesterembede (§ 109), uanset, at de kun har Karakteren „Ej ubekvem" eller „2den Karakter" ved den juridiske Fællesprøve eller den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede.

§ 1030.

Indtil Udløbet af et År efter denne Lovs Ikrafttræden bliver, for så vidt den pågældende i øvrigt opfylder de Betingelser for at stedes til Sagførervirksomhed, som denne Lov foreskriver, på Begæring Beskikkelse som Sagfører ved Underret at meddele den, der har gjort 3 års Tjeneste som Fuldmægtig på et Amtskontor.

§ 1031.

De, som ved denne Lovs Ikrafttræden har Beskikkelse som Underretssagførere, har Ret til at møde for den Landsret som første Instans, under hvilken de ifølge § 126 hører, samt tillige for Sø- og Handelsretten i alle Sager. Det samme gælder de Amts- eller Retsbetjentfuldmægtige, som ved Lovens Ikrafttræden opfylder Betingelserne for at blive Sagførere ved Underret, når de tager Beskikkelse som sådanne.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

De, som ved denne Lovs Stadfæstelse har Beskikkelse som Underretssagførere, og som inden den 1. Januar 1914 for Justitsministeren har anmeldt at have Bopæl i København eller Københavns Amt, har Ret til — foruden for alle Underretter udenfor København — at give Møde for Kriminal- og Politiretten og Sø- og Handelsretten i alle Sager og for den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i alle 1ste Instans Sager. Denne Bestemmelse træder i Kraft 8 Dage efter Indrykkelsen i Lovtidenden af en af Justitsministeren udstedt Bekendtgørelse derom.

§ 1032.

Udtrykkene „Højesteretssagfører" og „Sagfører ved Underret" i §§ 43. 121, 126, 127, 130, 140 og 1023 skal forstås som omfattende de i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Sagførere af de tilsvarende Klasser. De i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Overretsprokuratorer og Overretssagførere skal i Henseende til Møderet (§ 127) såvel som i øvrigt ved Anvendelsen af de foranstående Bestemmelser være ligestillede med Landsretssagførere.

Sagførere, som forinden denne Lovs Ikrafttræden har været antagne til at udføre offentlige og beneficerede Sager, beholder dette Hverv, for Straffesagers Vedkommende dog kun som Forsvarere, så længe ikke Justitsministeren efter Erklæring fra vedkommende Ret anser dem for uskikkede dertil.

§ 1033.

Fra den Dag, denne Lov træder i Kraft, behandles borgerlige Retssager, som derefter tingfæstes (jfr. § 279), i Overensstemmelse med de Regler, som denne Lov foreskriver, dog at den i Medfør af den ældre Lovgivning ved Forligskommissionerne stedfundne Forligsprøve forbliver gyldig. Derimod bliver Behandlingen af de Retssager, i hvilke Stævning på den nævnte Tid allerede er forkyndt, at tilendebringe i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler; dog kan vedkommende Ret træffe Bestemmelse om sådanne Lempelser i Behandlingsmåden, som findes hensigtsmæssige. Den, der meddeler Modparten Stævning i Overensstemmelse med denne Lov, antages derved at have lovlig frafaldet den Stævning, som han i Henhold til de hidtil gældende Regler måtte have udtaget og ladet forkynde, men endnu ikke irettelagt.

Borgerlige Retssager, som på den Dag, denne Lov træder i Kraft, svæver ved en Underret udenfor København, bliver at behandle til Ende og at påkende ved den pågældende Underret uden Hensyn til Sagens Beskaffenhed eller Sagsgenstandens Værdi. Finder en Deling Sted af en hidtilværende Underretskreds, sker Behandlingen i alle Tilfælde, hvor Værnetinget beror på stedlige Hensyn, ved den Ret, under hvilken den pågældende Del af Retskredsen henlægges, i andre Tilfælde ved den Ret, under hvilken den større Del af Retskredsen er henlagt. Borgerlige Sager, som til den angivne Tid svæver ved Hof- og Stadsretten, herunder Rettens Skiftekommission, eller Københavns Kriminal- og Politiret, går efter Reglerne i §§ 224—28 over enten til Østre Landsret eller Københavns Byret. Sager, som svæver ved Landsoverretten i København eller Viborg, går over henholdsvis til Østre eller Vestre Landsret.

§ 1034.

Søgsmål efter Gældsbreve, med Hensyn til hvilke den i Forordningen af 25. Januar 1828 hjemlede hurtige Retsforfølgning gyldig er vedtaget, bliver, for så vidt de ikke ifølge foregående Paragraf skal behandles efter de hidtil gældende Regler, at behandle efter de i Kapitel 41 givne Regler, som om disse var påberåbte i Gældsbrevet.

Nr. 90. Lov af 11. April Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 1035.

I alle Tilfælde, hvor Behandlingen af en borgerlig Sag er foregået eller ifølge § 1033 skal foregå efter de hidtil gældende Regler, bliver der også med Hensyn til Appel at forholde efter disse.

Dog skal Appellen, for så vidt ikke Appelfristen udløber tidligere i Medfør af den hidtil gældende Ret, iværksættes i det seneste inden 8 Uger at regne fra Dommens Afsigelse eller, hvis Dommen er afsagt forinden Lovens Træden i Kraft, fra dette Tidspunkt. Oprejsning kan dog bevilges overensstemmende med de hidtil gældende Regler.

§ 1036.

På Fuldbyrdsen af Domme i borgerlige Sager, som er afsagte inden Lovens Træden i Kraft, eller i Sager, hvis Behandling i Medfør af § 1033 er foregået efter den hidtil bestående Ret, bliver Reglerne i denne Lov at anvende med de af Forholdets Natur flydende Lempelser.

Med Hensyn til Eksekutio efter tinglæste Pantebreve med Pant i faste Ejendomme, der er oprettede forinden Lovens Ikrafttræden, forholdes efter Lov om Udpantning m. m. af 29. Marts 1873 § 15, 1ste Stykke.

§ 1037.

Med Hensyn til foreløbige Sikringsmidler, som først bringes i Anvendelse efter Lovens Træden i Kraft, bliver dennes Regler i det hele at følge.

§ 1038.

Enhver, der forinden denne Lovs Træden i Kraft er belagt med Arrest på Person, bør sættes i Frihed, for så vidt og så snart han ifølge nærværende Lovs Bestemmelser ikke vilde kunne holdes i Gældsfængsel. Ligeledes bliver den Forhøjelse af Underholdspenge, som fastsættes i § 623, efter Lovens Træden i Kraft at anvende med Hensyn til allerede arresterede Skyldnere, dog at overfor disse den Virkning, som er forbundet med Udeblivelse af de befalede Underholdspenges Betaling, ikke skal indtræde førend en Uge, efter at vedkommende Arrestrekvirent ved Fogedens Foranstaltning er blevet underrettet om Forhøjelsen.

§ 1039.

Straffesager, der endnu ikke er optagne til Dom på den Tid, Loven træder i Kraft, behandles efter de Regler, som denne Lov foreskriver. Gyldigheden af Retshandlinger, som er foretagne i Sagen, førend Loven træder i Kraft, bedømmes efter den tidligere Lovgivning. Nærmere Regler om Behandlingssted og Behandlingsmåde

såvel for de her omhandlede Sager som for Sager, der ved Lovens Ikrafttræden er optagne til Dom uden dog endnu at være pådømte, kan gives ved kongelig Anordning.

§ 1040.

Appel af Straffedomme, som er afsagte, førend Loven træder i Kraft, sker efter de hidtil gældende Regler, dog at Overanklageren ved den Landsret, som træder i vedkommende Landsoverrets Sted, eller henholdsvis Rigsanklageren varetager, hvad der i Anledning af sådan Appel vilde påhvile Overøvrigheden eller en beskikket Aktor. Med Hensyn til Dommens Fuldbyrkelse bliver Reglerne i denne Lov at anvende med de af Forholdets Natur flydende Lempelser.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

§ 1041.

Genoptagelse af Straffesager, der er afsluttede ved upåankelig Dom eller på anden Måde, førend denne Lov træder i Kraft, eller i Henhold til § 1040, kan ske efter Begæring af Rigsanklageren eller Domfældte eller nogen af de i § 941, 2det og 3die Punktum, nævnte Personer; i Henseende til sådan Genoptagelse bliver de i Kapitel 86 foreskrevne Regler at følge. Om Genoptagelse af en Sag, der er afsluttet ved upåankelig Underretsdom, kan finde Sted, beror på, om Sagen efter denne Lovs Regler vilde høre for Landsretten; Afgørelsen træffes af vedkommende Landsret.

§ 1042.

Denne Lovs Regler om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse, Varetægtsfængsel eller Udståelse af Straf såvel som Reglerne om Behandling af Sager vedrørende sådan Oprejsning finder kun Anvendelse, når vedkommende Anholdelse, Fængsling eller Udståelse af Straf helt eller delvis har fundet Sted, efter at denne Lov er trådt i Kraft. Når en Straffesag genoptages i Medfør af Reglerne i Kapitel 86, jfr. § 1041, bliver Spørgsmålet om Erstatning for uforskyldt Udståelse af Straf eller om Tilbagebetaling af Erstatning for Anholdelse eller Varetægtsfængsel (§ 988) dog at afgøre i Overensstemmelse med denne Lov.

I Tiden fra Indrykkelsen i Lovtidenden af den i § 1021 omhandlede Bekendtgørelse og indtil 2 År efter Retsplejelovens Ikrafttræden er Justitsministeren bemyndiget til i de kollegiale Retter — herunder dog ikke indbefattet Højesteret — at konstituere i alt indtil 5 Dommere udover det for de pågældende Retter tilsammen fastsatte Antal Dommere.

Nr. 90. Lov af 11. April Rettens Pleje

Nr. 90. 11te April.

Tavle over By- og Herredsretskredsene,

jfr. Lovens § 12.

(Antallet af Indbyggere er angivet efter Folketællingen i 1911).

Sjælland og Møen.

1. Frederiksberg Birk, 97,237 Indb.
2. Københavns Amts nordre Birk, 44,302 Indb.
3. Københavns Amts søndre Birk med Amager Birk, 26,718 Indb.
4. Roskilde Købstad med Ramsø-Tune Herreder samt Lejre Herred, 41,267 Indb. o. Køge Købstad, Vallø Birk og Bjeverskov Herred, 17,479 Indb.
6. Helsingør Købstad med Kronborg østre Birk og Hellebæk Birk, 26,644 Indb.
7. Hørsholm Birk, 10,932 Indb.
8. Hillerød Købstad med Frederiksberg Birk (undtagen Ølsted Sogn), 21,369 Indb.
9. Kronborg vestre Birk, 14,620 Indb.
10. Frederikssund Købstad og Horns Herred med Frederiksværk Købstad og Halsnæs Birk samt Ølsted Sogn af Frederiksberg Birk, 23,604 Indb.
11. Nykøbing S. Købstad og Dragsholm Birk, 21,155 Indb.
12. Holbæk Købstad med Merløse-Tudse Herreder, 35,531 Indb.
13. Kalundborg Købstad med Arts-Skippinge Herreder samt Samsø Birk, 32,260 Indb.
14. Løve Herred, 15,001 Indb.

1916: Lov,

15. Slagelse Købstad med Antvorskov Birk, 23,641 Indb.

16. Skelskør Købstad og Vester Flakkebjerg Herred med Korsør Købstad og Landjurisdiktion samt Holsteinborg Birk, 27,722 Indb.

17. Bregentved-Gisselfeld Birk, 20,920 Indb.

18. Ringsted Købstad og Herred samt Skjoldnæsholm og Svenstrup Birker, 17,795 Indb.

19. Sorø Købstad og Birk samt Baroniet Holbergs Birk, 19,506 Indb.

20. Storehedinge Købstad og Stevns-Fakse Herreder, 19,611 Indb.

21. Næstved Købstad og Tybjerg Herred med Øster Flakkebjerg Herred, 30,231 Indb.

22. Vordingborg Købstad og Vordingborg søndre Birk, 19,113 Indb.

23. Præstø Købstad og Vordingborg nordre Birk, 12,600 Indb.

24. Stege Købstad og Møens Herred, 14,535 Indb.

Bornholm.

25. Rønne Købstad med Vester Herred samt Hasle Købstad; Nordre Herred og Hammershus Birk, 24.642 Indb.

26. Neksø Købstad og Sønder Herred, Åkirkeby Købstad med Svaneke Købstad og Øster Herred, samt Christiansø, 18,243 Indb.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 88

Nr. 90. 11te April.

Lolland-Falster.

27. Stubbekøbing Købstad og Herred, 12,833 Indb.

28. Nykøbing F. Købstad og Herred med Falster Vester Herred, 27,710 Indb.

29. Sakskøbing Købstad og Musse Herred med Nysted Købstad og Birk, 20,190 Indb.

30. Maribo Købstad og Birk med Rødby Købstad og Fuglse Herred samt Fejø Birk. 24,708 Indb.

31. Naksø Købstad med Lollands Nørre samt Sønder Herreder. 31.384 Indb.

Fyn.

32. Nyborg Købstad med Vinding Herred, 23,985 Indb.

33. Sunds-Gudme Herreder, 32,213 Indb.

34. Svendborg Købstad og Thorseng Birk. 16,505 Indb.

35. Ærøskøbing Købstad og Ærø Herred, 12,163 Indb.

1916: Lov,

36. Rudkøbing Købstad og Langelands Herreder, 21,086 Indb.
  37. Fåborg Købstad og Salling Herred med Muckadell, Holstenshus og Brahetrolleborg Birker, 30,655 Indb.
  38. Odense Købstad med Odense Skt. Hans Sogns Landdistrikt af Odense Herred, 46,595 Indb.
  39. Odense Herred (undtagen Odense Skt, Hans Sogns Landdistrikt) med Nørre Søby, Nørre Lyndelse, Sønder Nærå og Højby Sogne af Åsum Herred, 23,572 Indb.
  40. Kerteminde Købstad og Hindsholm Herred med Bjerge-åsum Herreder (undtagen de 4 under Nr. 39 nævnte Sogne af Åsum Herred), 18,113 Indb.
  41. Bogense Købstad og Skovby Herred med Lunde-Skam Herreder og Grevskabet Roepstorffs Birk. 27,401 Indb.
  42. Assens Købstad og Båg Herred med Kerte, Bariøse, Sandager og Tanderup Sogne af Wedellsborg Birk, 25,095 Indb.
  43. Middelfart Købstad og Vends Herred med Resten af Wedellsborg Birk, 25,796 Indb.
- Jylland.
44. Fredericia Købstad med Elbo, Brusk og Holmans Herreder, 28,757 Indb.
  45. Kolding Købstad med Kolding Herred samt Jerlev, Andst og Slaugs Herreder, 54,913 Indb.
  46. Vejle Købstad med Nørvang-Tørrild Herreder, 53,458 Indb.
  47. Bjerre Herred med Hatting Herred, 21,947 Indb.
  48. Horsens Købstad, 23,843 Indb.
  49. Voer og Nim Herreder samt Stensballegård Birk. 19,106 Indb.
  50. Tyrsting og Vrads Herreder, 15,525 Indb.
  51. Silkeborg Købstad og Birk med Hids Herred, 26,469 Indb.
  52. Skanderborg Købstad og Hjlemslev-Gjern Herreder, 16.147 Indb.
  53. Hads Herred, 14,388 Indb.
  54. Århus Købstad, 61,755 Indb.
  55. Ning Herred med Hasle, Vester Lisbjerg. Framlev og Sabro Herreder, 32,763 Indb.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

56. Frijsenborg-Fa urskov Birk, 17,139 Indb.
57. Grenå Købstad samt Nørre og en Del af Sønder Herred, 20,164 Indb.
58. Æbeltoft Købstad samt Mols Herred og en Del af Sønder Herred. 13 519 Indb.

1916: Lov,

59. Rougsø og en Del af Sønderhald Herred, 20,969 Indb.
60. Øster Lisbjerg med en Del af Sønderhald Herred, 13,048 Indb.
61. Randers Købstad med Nørhald, Støvring og Galten Herreder, 43.682 Indb.
62. Mariager Købstad og Gjerlev-Onsild Herreder (undtagen Glenstrup, Sønder-Onsild, Nørre-Onsild. Hvorum, Snæbum og Skjellerup Sogne), 12,989 Indb.
63. Hobro Købstad, Gislum og Rinds Herreder med de 6 under Nr. 61 nævnte Sogne af Gjerlev-Onsild Herreder, 29,689 Indb.
64. Hellum-Hindsted Herreder, 23,984 Indb.
65. Løgstør Købstad og Års-Slet Herreder, 18,282 Indb.
66. Nibe Købstad og Hornum Herred, 16,336 Indb.
67. Ålborg Købstad. 33.449 Indb.
68. Ålborg Birk og Fleskum Herred, 16,829 Indb.
69. Nørresundby Købstad og Kjær Herred med Hvetbo Herred, 34,536 Indb.
70. Sæby Købstad og Dronninglund Herred. 26,990 Indb.
71. Frederikshavn Købstad og Horns Herred med Skagen Købstad og Læsø Birk, 30,805 Indb.
72. Hjørring Købstad og Vennebjerg Herred med Børglum Herred, 52,780 Indb.
73. Øster og Vester Han Herreder, 19,000 Indb.
74. Thisted Købstad og Hillerslev-Hundborg Herreder, 24,516 Indb.
75. Hassing-Refs Herreder, 18,702 Indb.
76. Nykøbing M. Købstad og Morsø Herreder. 24,270 Indb.
77. Skive Købstad og Sallinglands Herreder, 29,566 Indb.
78. Viborg Købstad med Fjends-Nørlyng og Middelsom-Sønderlyng Herreder. 46,716 Indb.
79. Lynggård samt en Del af Hovlbjerg Herred, 16,416 Indb.
80. Herning Købstad og Hammerum Herred. 31,601 Indb.
81. Holstebro Købstad og Hjerm-Ginding Herreder, 36,813 Indb.
82. Lemvig Købstad og Skodborg- Vandfuld Herreder. 22,938 Indb.
83. Ringkøbing Købstad og Ulvborg-Hind Herreder, 21,060 Indb.
84. Bølling-Nørre Herreder. 18.447 Indb.
85. Varde Købstad og Landjurisdiktion med Øster og Vester Herreder, 32,240 Indb.
86. Esbjerg Købstad, Skads Herred samt Fanø Birk. 29,150 Indb.
87. Ribe Købstad med Ribe Herred, 14,152 Indb.
88. Gjørding-Malt Herreder, 18,385 Indb.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Tavle over Politikredsene,

jfr. Lovens § 109.

Sjælland og Møen.

1. Frederiksberg Birk.
2. Københavns Amts nordre Birk.
3. Københavns Amts søndre Birk og Amager Birk.
4. Roskilde Købstad. Ramsø-Tune Herreder og Lejre Herred.
5. KøgeKøbstad. Vallø Birk og Bjeverskov Herred samt Bregentved-Gisselfeld Birk.
6. Helsingør Købstad, Kronborg østre Birk og Hellebæk Birk samt Hørsholm Birk.
7. Hillerød Købstad, Frederiksborg Birk (undtagen Ølsted Sogn) og Kronborg vestre Birk.
8. Frederikssund Købstad og Horns Herred, Frederiksværk Købstad og Halsnæs Birk samt Ølsted Sogn af Frederiksborg Birk.
9. Holbæk Købstad, Merløse-Tudse Herreder samt Nykøbing S. Købstad og Dragsholm Birk.
10. Kalundborg Købstad, Arts-Skippinge Herreder og Samsø Birk.
11. Slagelse Købstad, Antvorskov Birk og Løve Herred.
12. Korsør Købstad og Landjurisdiktion, Skelskør Købstad og Vester Flakkebjerg Herred samt Holsteinborg Birk.
13. Ringsted Købstad og Herred samt Skjoldnæsholm og Svenstrup Birker. Sorø Købstad og Birk samt Baroniet Holbergs Birk.
14. Næstved Købstad og Tybjerg Herred samt Øster Flakkebjerg Herred.
15. Storehedinge Købstad og Stevns-Fakse Herreder.
16. Præstø Købstad og Vordingborg nordre Birk.
17. Vordingborg Købstad og Vordingborg søndre Birk samt Stege Købstad og Møens Herred.

Bornholm.

18. Rønne Købstad, Vester Herred, Hasle Købstad, Nordre Herred, Hammershus Birk, Svaneke Købstad. Øster Herred. Christiansø, Neksø Købstad, Sønder Herred samt Åkirkeby Købstad.

Lolland-Falster.

19. Nykøbing F. Købstad og Herred, Stubbekøbing Købstad og Herred samt Falster Vester Herred.
20. Saksøbing Købstad og Musse Herred samt Nysted Købstad og Birk.
21. Maribo Købstad og Birk, Rødby Købstad og Fuglse Herred samt Fejø Birk.
22. Naskov Købstad og Lollands Nørre samt Sønder Herreder.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Fyn.

23. Nyborg Købstad og Vinding Herred.
24. Svendborg Købstad og Thorseng Birk samt Sunds-Gudme Herreder.
25. Ærøskøbing Købstad og Ærø Herred samt Rudkøbing Købstad og Langelands Herreder.
26. Fåborg Købstad og Salling Herred samt Muckadell, Holstenshus og Brahetrolleborg Birker.
27. Odense Købstad og Odense Skt. Hans Sogns Landdistrikt af Odense Herred.
28. Odense Herred (undtagen Odense Skt. Hans Sogns Landdistrikt) og Nørre Søby, Nørre Lyndelse, Sønder Nærå og Højby Sogne af Åsum Herred.
29. Kerteminde Købstad og Hindsholm Herred samt Bjerger-Åsum Herreder (undtagen de 4 under Nr. 28 nævnte Sogne af Åsum Herred).
30. Bogense Købstad og Skovby Herred samt Lunde-Skam Herreder og Grevskabet Roepstorffs Birk.
31. Assens Købstad og Båge Herred samt Kerte, Barløse, Sandager og Tanderup Sogne af Wedellsborg Birk.
32. Middelfart Købstad og Vends Herred samt Resten af Wedellsborg Birk.

Jylland.

33. Fredericia Købstad samt Elbo, Brusk og Holmans Herreder.
34. Kolding Købstad, Kolding Herred samt Jerlev, Andst og Slaugs Herreder.
35. Vejle Købstad og Nørvang-Tørrild Herreder.
36. Horsens Købstad samt Bjerre og Hatting Herreder.
37. Voer og Nim Herreder samt Stensballegård Birk og Tyrsting og Vrads Herreder.
38. Silkeborg Købstad og Birk og Hids Herred samt Skanderborg Købstad og Hjelmslev-Gjern Herreder.
39. Hasle, Vester Lisbjerg, Framlev og Sabro Herreder samt Frijsenborg-Faurskov Birk.
40. Ning Herred og Hads Herred.
41. Århus Købstad.
42. Grenå Købstad samt Nørre og en Del af Sønder Herred og Æbeltoft Købstad samt Mols Herred og en Del af Sønder Herred.
43. Rougsø og en Del af Sønderhald Herred samt Østerlisbjerg og en Del af Sønderhald Herred.
44. Randers Købstad samt Nørhald, Støvring og Galten Herreder.
45. Mariager Købstad og Gjerlev-Onsild Herreder (undtagen Glenstrup, Sønder-Onsild, Nørre-Onsild. Hvornum, Snæbum og Skjellerup Sogne) samt Hellum-Hindsted Herreder.
46. Hobro Købstad, Gislum og Rinds Herreder samt de 6 under Nr. 45 nævnte Sogne af Gjerlev-Onsild

1916: Lov,

Herreder.

47. Løgstør Købstad og Års-Slet Herreder samt Nibe Købstad og Hornum Herred.

48. Ålborg Købstad samt Ålborg Birk og Fleskum Herred.

49. Nørresundby Købstad og Kjær Herred samt Hvetbo Herred.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

50. Sæby Købstad og Dronninglund Herred.

51. Frederikshavn Købstad og Horns Herred samt Skagen Købstad og Læsø Birk.

52. Hjørring Købstad og Vennebjerg Herred samt Børglum Herred.

53. Thisted Købstad og Hillerslev-Hundborg Herreder samt Øster og Vester Han Herreder.

54. Hassing-Refs Herreder.

55. Nykøbing M. Købstad og Morsø Herreder.

56. Skive Købstad og Sallinglands Herreder.

57. Viborg Købstad og Lysgård samt en Del af Hovlbjerg Herred.

58. Fjends-Nørlyng og Middelsom-Sønderlyng Herreder. 59. Herning Købstad og Hammerum Herred.

60. Holstebro Købstad og Hjerm-Ginding Herreder.

61. Lemvig Købstad og Skodborg-Vandfuld Herreder.

62. Ringkøbing Købstad og Ulvborg-Hind Herreder samt Bølling-Nørre Herreder.

63. Varde Købstad og Land jurisdiktion samt Øster og Vester Herreder.

64. Esbjerg Købstad, Skads Herred og Fanø Birk.

65. Ribe Købstad, Ribe Herred og Gjørding-Malt Herreder.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet på Amalienborg, den 11te April 1916.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Christian R. (L. S.)

Zahle.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Register til Lov om Rettens Pleje.

Paragraf.

Første Bog: Domsmagten m. m.

Første Afsnit; Domstolenes Ordning:

Kap. 1: Retterne 1—21

Kap. 2: Retsmøder 22—32

Kap. 3 : Retsbøger 33—41

Kap. 4: Dommere. Retsskrivere. Retsvidner og Retsbude m. m. ... 42—59

Kap. 5: Tilfælde, hvor Rettens Personer skal eller kan vige deres Sæde.. 60—67

Andet Afsnit: Nævningers Kaldelse:

Kap. 6: Almindelige Bestemmelser 68—72

Kap. 7: Grundlister 73—77

Kap. 8: Nævningekredsens Aarsliste 78—82

Kap. 9: Udtagelse af Nævninger for det enkelte Ting.. 83—98

Tredie Afsnit: Anklagemyndigheden:

Kap 10 99-107

Fjerde Afsnit: Politimyndigheden:

Kap. 11 108-118

Femte Afsnit: Sagførere:

Kap. 12: Sagføreres Beskikkelse og Adgang til at benytte Fuld- mægtig m. m 119-130

Kap. 13: Sagføreres Rettigheder og Pligter 131—136

Kap. 14: Ophør af Retten til Sagførervirksomhed 137—138

Kap. 15: Sagførersamfund og Sagførerraad 139-147

Anden Bog: Fælles Bestemmelser for borgerlige Sager og Straffesager.

Kap. 16: Almindelige Bestemmelser om Procesmaaden 148—152

Kap. 17: Forkyndelser og Meddelelser 153-167

1916: Lov,

Kap. 18: Vidner 168-195

Kap. 19: Syn og Skøn 196—213

Kap. 20; Rettens Raadslagninger og Afgørelser 214—223

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Paragraf.

Tredie Bog: Den borgerlige Retspleje.

Første Afsnit: Almindelige Bestemmelser:

Kap. 21: Retternes Virkekreds 224-234

Kap. 22: Værneting 235—248

Kap. 23: Forening af flere Krav under samme Retssag 249—254

Kap. 24: Sagens Parter 255—259

Kap. 25: Rettergangsfuldmægtige 260—267

Kap. 26: Forligsmægling 268—276

Kap. 27: Procesmaaden i Almindelighed 277—296

Kap. 28: Om Parternes og Trediemands Forpligtelse til at fremlægge synbare Bevismidler 297—301

Kap. 29: Afhøring af Parter og Parts Ed 302—310

Kap. 30: Sagsomkostninger og Rettergangsbøder 311—329

Kap. 31: Fri Proces 330-336

Andet Afsnit: Rettergangsmaaden:

Kap. 32: Forberedelse af Domsforhandling i Sager, der i førsteinstans henhører under Landsretterne 337—362

Kap. 33: Domsforhandling for Landsret i første Instans 363—376

Kap. 34: Intervention og Tilstævning af Trediemand i Landsrets- sager i første Instans 377—384

Kap. 35: Skriftlig Behandling af Sager ved Landsretterne i første Instans 385—393

Kap. 36: Anke til Højesteret 394—416

Kap. 37: Kære til Højesteret 417—422

Kap. 38: Ny Foretagelse i Højesteret 423—424

Kap. 39: Behandling af Sager, der i Medfør af Kap. 21 henhører under Underret, og Retsmidler mod

1916: Lov,

Underrettens Afgørelser... 425—441

Kap. 40: Behandling af Sager, der paakendes ved Sø- og Handelsretten 442

Kap. 41: Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve 443—447

Kap. 42: Ægteskabssager samt Sager, hvorunder Arvinger søger sig
en bortbleven Persons Formue tilkendt 448—456

Kap. 43: Fremgangsmaaden, naar nogen skal umyndiggøres, eller
Enke skal sættes under fast Lavværgemaal 457—467

Kap. 44: Fremgangsmaaden ved at erhverve Mortifikations- eller Ejendomsdom 468—477

Tredie Afsnit: Eksekution og Tvangsauktion:

Kap. 45: Almindelige Betingelser for Eksekution 478—492

Kap. 46: Fuldbyrdelse af Domme, der ikke lyder paa Udredelse af Penge 493—500

Kap. 47: Fuldbyrdelse af Domme, der lyder paa Udredelse af Penge 501—515

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Paragraf.

Kap. 48: Eksekutionsforretningens Foretagelse og Proceduren under samme 516—537

Kap. 49: Almindelige Bestemmelser for Tvangsauktion 538—543

Kap. 50: Tvangsauktion over Løsøre 544—559

Kap. 51: Tvangsauktion over fast Ejendom 560—585

Kap. 52: Proceduren af Tvistigheder, der opstaar under Tvangsauktionen 586—592

Kap. 53: Retsmidlerne imod de til Dømmes tvungne Fuldbyrdelse henhørende Fogedforretninger m. m 593—595

Fjerde Afsnit: Udpantning samt Indsættelses- og Udsættelsesforretninger:

Kap. 54: Udpantning 596—608

Kap. 55: Indsættelses- og Udsættelsesforretninger 609—611

Femte Afsnit: De foreløbige Retsmidler:

Kap. 56: Arrest 612—645

Kap. 57;: Forbud 646—653

Sjette Afsnit: Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v., Tvangsakkord udenfor Konkurs samt Konkurs:

1916: Lov,

Kap. 58: Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. og Tvangsakkord udenfor Konkurs 654—666

Kap. 59: Konkurs 667—678

Kap. 60: Auktioner i Dødsboer m. m. og i Konkursboer 679—682

Fjerde Bog: Strafferetsplejen.

Første Afsnit: Almindelige Bestemmelser:

Kap. 61: Strafferetsplejens Omraade 683—685

Kap. 62 : Retternes Virkekreds 686—693

Kap. 63: Værneting og Forening af Straffesager 694—709

Kap. 64: Den offentlige Anklagemyndighed 710—717

Kap. 65: Paatalen 718—728

Kap. 66: Sigtede og hans Forsvar 729 741

Andet Afsnit: Midler til Sagens Oplysning m. m.:

Kap. 67: Besigtigelse 742—744

Kap. 68: Beslaglæggelse 745 754

Kap. 69: Ransagning 755 761

Kap. 70: Sigtedes Indkaldelse og Afhørelse for Retten 762—767

Kap. 71: Anholdelse 768—778

Kap. 72: Fængsling 779 793

Kap. 73: Beslag paa Sigtedes Formue og Forbud mod Foreninger og Skrifter 794—800

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje. 89

Nr. 90. 11te April.

Paragraf.

Tredie Afsnit: Undersøgelse, førend Tiltale er rejst, i Sager, som forfølges af Overanklageren eller Politiet:

Kap. 74: Efterforskning 801—814

Kap. 75: Forundersøgelse ved Retten 815—830

Fjerde Afsnit: Tiltale og Domsforhandling ved Landsret:

Kap. 76: Iværksættelse af Tiltale og Forberedelse af Domsforhandling for Landsret i Sager, ved hvis Paadømmelse Nævninger skal medvirke 831—844

Kap. 77: Bestemmelser om Domsforhandling ved Landsret i Nævningsager... 845—911

1916: Lov,

Kap. 78: Bestemmelser om Iværksættelse af Tiltale og Forberedelse af Domsforhandling for Landsret i Sager, hvori Nævninger ikke medvirker 912—918

Kap. 79: Bestemmelser om Domsforhandling uden Nævninger 919—924

Femte Afsnit: Tiltale og Domsforhandling ved Underret samt ved Sø- og Handelsretten:

Kap. 80: Tiltale og Domsforhandling for Underret samt Sø- og Handelsretten i Sager, som paatales af Overanklageren .. 925—929

Kap. 81: Tiltale og Domsforhandling for Underret, henholdsvis Sø- og Handelsretten i Sager, som paatales af Politimesteren 930—939

Sjette Afsnit: Retsmidler mod trufne Afgørelser:

Kap. 82: Paaanke af Domme, afsagte af Landsretterne i første Instans 940—961

Kap. 83: Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne 962—966

Kap. 84: Paaanke af Domme, afsagte af Sø- og Handelsretten 967

Kap. 85: Kære til højere Ret 968—974

Kap. 86: Genoptagelse 975—988

Syvende Afsnit: Regler om Paatale af særlige Myndigheder og om Anke af visse private Straffesager samt om Forfølgning af borgerlige Krav under Straffesager:

Kap. 87: Behandling af Sager, som paatales af en særlig offentlig Myndighed 989

Kap. 88: Regler om Anke af visse private Straffesager 990

Kap. 89: Paatale af borgerlige Krav under Straffesager 991—996

Ottende Afsnit: Fuldbyrnelsen af Domme i Straffesager:

Kap. 90: 997—1006

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. 11te April.

Paragraf.

Niende Afsnit: Sagsomkostninger og Rettergangsbøder i Straffesager:

Kap. 91: Sagsomkostninger 1007-1014

Kap. 92: Rettergangsbøder m. m 1015-1017

Tiende Afsnit:

Kap. 93: Særlige Bestemmelser om nogle Forhør m. m... 1018

Femte Bog: Slutnings- og Overgangsbestemmelser.

1916: Lov,

Kap. 94: Slutningsbestemmelser 1019—1023

Kap. 95: Overgangsbestemmelser 1024—1043

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.